594

594
3-53

TAMIL

MOHAMMADAN

FOURTH READER.

முஹம்மதிய

நான்காம் வாசக புஸ்தகம்.

17 SEP 1953

BY

HAJEE M. A. SHAHUL HAMEED LEBBAI.

Hajee M. A. Shahul Hameed & Sons,
HAMEEDIA BUILDINGS,
No. 20, High Road, Triplicane, Madras.

Approved by the Text-Book Committee.

1953.

[Rs. 1—4—0

TB
031, 6 (4)
N53
139771

TAMIL

MOHAMMADAN

FOURTH READER.

முஹம்மதிய
நான்காம் வாசக புஸ்தகம்.

BY

HAJEE M. A. SHAHUL HAMEED LEBBAI.

Hajee M. A. Shahul Hameed & Sons,
HAMEEDIA BUILDINGS,
No. 20, High Road, Triplicane, Madras.

Approved by the Text-Book Committee.

1953.

(*Registered Copy-Right.*)

PRICE] [Rs. 1—4—0

முகவுரை.

எல்லாப் பெருமைகட்கும் உரியவன் அருள் நிறைந்த அல்லாஹு தஆலா என்னும் ஆண்டவனே.

ஸலாத்தும், ஸலாமும் நமது நாயகம் முஹம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மீதும் அவர்களது உறவினர்கள், தோழர்கள் முதலியோர்கள் மீதும் நிலைக்க.

அரசாங்கத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றும் பெருதுமுள்ள முஹம்மதிய பாடசாலைகள் தமிழ் நாட்டிலே பல இருக்கின்றன. அவைகளில் தமிழ் பயில விருப்பமுடைய முஹம்மதிய சிறுவர்கள் தங்களுக்கேற்ற வாசக பாடங்கள் இன்மையை கருதித் தமிழின் மீது வைத்த ஆர்வத்தைக் குறைத்து விடுகிறார்கள்.

இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள தமிழ் வாசகங்கள் ஒன்றிலேனும் முஹம்மதிய வழக்க ஒழுக்கங்களும் அவர்களுடைய முன்னோர் வரலாறு, தேசவரலாறு முதலியனவும் எழுதப்பட்டில்லை. இதுபற்றி முஹம்மதிய பள்ளிக்கூடத் தலைவர்கள் பலர், தமிழ் பயிலும் சிறுவர்கள் நமது மாபுமுறை ஒழுக்கங்களைச் செவ்வனே அறிந்து கொள்ளுமாறு தமிழ் வாசக புத்தகங்கள் எழுதும்படி என்னைப் பன்முறையும் கேட்டுக்கொண்டமையால் மிக எளிய நடையில் 1-வதும், 2-வதும், 3-வதும் எழுதி அச்சிட்டும் இராஜாங்கத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டும் எல்லா முஹம்மதிய பாடசாலைகளிலும் பாடம் வைத்து கற்பித்து வருகிறார்கள். அதற்கேற்றவாறு, இந்நான்காவது வாசகத்தையும் எழுதலானேன்.

இதனையும் கருணையும் நீதியும் கலந்தோங்கும் இராஜாங்கத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம்,

ஹாஜி எம். எ. ஷாஹுல் ஹமீது

முஹம்மதிய நான்காவது வாசகம்

விஷய அட்டவணை

பாடம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
1.	(வஹுதானியத்து) ஏகத்துவம்	1
2.	(தன்ஸியா) பரிசுத்தம்	2
3.	ஜீவிப்பும் சக்தியும்	3
4.	(இல்மு) அறிவு	4
5.	(இராதா) நாட்டம்	„
6.	கேள்வியும் பார்வையும்	5
7.	(கலாம்) வாக்கியம்	„
8.	(அப்ஆல்) செயல்	„
9.	முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுடைய சரித்திரம்	7
10.	ஹிஜ்ரி முதல்வருடம் குபா மஸ்ஜிது கட்டப்பட்டது	16
11.	ஹஸரத் அவர்கள் தமது குடும்பத்தை மதீனாவிற்கு வரவழைத்தல்	20
12.	மஸ்ஜிதே நபவீ கட்டப்பட்டது	„
13.	ஆயிஷா றலியல்லாஹு அன்ஹா ஹஸரத்தவர்கள் வீட்டிற்கு வந்தது	25
14.	முஹாஜிரீன்களுக்குள் வியாதி பரவியது	26
15.	பாங்கு கூறுவதின் ஆரம்பம்	28
16.	ஸல்மானே பாரிஸீ இஸ்லாமானது	29
17.	முஹாஜிரீன்களின் சகோதரத்வம்	31
18.	வாஸஸ்தலத்திலும் பிரயாணத்திலும் தொழவேண்டிய முறைகள்	34
19.	ஹிஜ்ரி 2-வது வருடம்: கிப்லாவை நோக்கித் தொழுதல்	35
20.	பீவி பாத்திமா நாயகியின் திருமணம்	37
21.	இரம்ஸானையும், ஸகாத்து கொடுப்பதையும் பற்றிய கட்டளைகள்	41
22.	யுத்தக் கட்டளை	42
23.	ஸைபுல் பஹ்ரின் யுத்த நடவடிக்கைகள்	48
24.	தற்காப்பும் நற்போதனையும்	51
25.	பத்ருக்கு முதல் முதல் சென்றது	52

பாடம்.		பக்கம்.
26.	நக்லாவில் நடந்த செய்திகள்	52
27.	பத்ருவில் நடந்த பெரிய சண்டை	54
28.	யுத்த ஆரம்பம்	59
29.	பனீகைனுகாவில் நடந்த சண்டை	64
30.	சுவேக் யுத்தம்	65
31.	பனீஸலீமில் நடந்த யுத்தம்	67
32.	ஹிஜ்ரீ 3-வது வருடம்: ஸிஅம் என்னும் விடத்தில் நடந்த யுத்தம்	68
33.	குருவாவில் நடந்த சம்பவம்	69
34.	பிறப்பு கலியாணம் முதலிய சம்பவங்கள் ...	70
35.	உஹதில் நடந்த யுத்தம்	71
36.	ஹம்றுவுல் அஸதென்னும் விடத்தில் நடந்தசம்பவம்	82
37.	ஹிஜ்ரீ 4-வது வருடம்: கதன் என்னும் தலத்தின் செய்தி	85
38.	ரஜீஉ என்னும் தலத்தில் நடந்த செய்திகள் ...	,,
39.	பீரே மஊனுவில் நடந்த செய்தி	89
40.	உஸ்வயே பனீ நவீரென்னும் தலத்தில் நடந்த செய்திகள்	93
41.	மாணம் கலியாணம் ஜனன முதலிய சம்பவங்கள்	96
42.	தௌறுத்து வேதத்தை கற்றுக்கொள்ள கட்டளை	98
43.	போதை வஸ்துகளை விலக்கப்பட்டது ...	99
44.	ஹிஜ்ரீ 5-வது வருடம்: பீவி ஸைனபு றலியல்லாஹு அன்ஹாவின் திருமணம் ...	101
45.	பனீமுஸ்தலிக் கூட்டத்தாரோடு நடந்த சம்பவம்	102
46.	அகளி (கந்தக்) தோண்டிய சம்பவம்	104
47.	பனீ குரைஸாவோடு நடந்த சம்பவம் ...	110
48.	ஹஸரத் அவர்களைக் கொல்ல முயன்றது ...	115
49.	ஒரு கூட்டத்தார் இஸ்லாமானது	117
50.	தௌமதஹுல் ஜந்தல் என்ற விடத்தில் நடந்த சம்பவம்	,,
51.	ஹிஜ்ரீ 6-வது வருடம்: பனீலிஹ்யானில் நடந்த சம்பவம்	119
52.	குர்தாவில் நடந்த யுத்தம்	120

பாடம்.		பக்கம்.
53.	ஸில்குஸ்ஸா சண்டை	120
54.	ஜீகுரத்யா காபாவில் நடந்த சண்டை	121
55.	ஐஸ் என்ற விடத்தில் நடந்த சண்டை	123
56.	தரப் என்ற விடத்தில் நேர்ந்த சம்பவம்	124
57.	ஹிஸ்மியில் நடந்த சண்டை	125
58.	வாதில் குறுவில் நடந்த சச்சரவு	126
59.	தௌமதுல் ஜந்துல் என்ற விடத்தில் நடந்த விஷயங்கள்	,,
60.	பதக் என்ற விடத்தில் நடந்த சண்டை	128
61.	குருஸ் என்ற ஸ்தலத்தில் நடந்த சம்பவம்	129
62.	மழைக்காக தொழுதல்	130
63.	ஹுதைபியாவில் நடந்த சண்டை	,,
64.	அரசர்களுக்கெல்லாம் அறிவிப்பு அனுப்பப்படல்	144
65.	கொலாவின் பிராது	155
66.	குதிரை பந்தயம்	157
67.	உம்மேருமான் ரலியல்லாஹு அன்ஹாவின் மரணம்	,,
68.	ஹிஜ்ரீ 7-வது வருடம்: கைபர்ல் நடந்த யுத்தம்	,,
69.	காலை (ஸுப்ஹு) தொழுகை தவறிய விஷயம்	167
70.	சில விலக்குகள்	168
71.	புத்திமதிகள், தாய் தந்தையரைப் போற்றல்	172
72.	ஆழ்ந்த ஆலோசனையின் பயன்	177
73.	யானையை நிறுக்குதல்	,,
74.	உயிருள்ள பாலம்	180
75.	வினைக்குத் தக்க பயன்	184
76.	உள்ளத்தில் திருப்தியடை	187
77.	புத்திமானே பலவான்	189
78.	குள்ள நரியும் மத்தளமும்	192
79.	தொண்டானும் நாரையும்	193
80.	ஆண்டவன் இயற்கையில் நமக்களிக்காத தத்துவத்தை பெற்றதாலுண்டான கெடுதி ...	194
81.	பொறுமை	198
82.	மாணவர் கவனிக்கவேண்டிய புத்திமதிகள்	204

விஷய அட்டவணை முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

அல்ஹம்து லில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன் வஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலா றஸூலிஹி ஸய்யிதினா முஹம்மதின் வஆலிஹி வஅஸ்ஹாபிஹி அஜ்மஈன்.

நான்காவது வாசகம்.

அல்லாஹு தஆலா பரிசுத்தமானவன் :—பூமியையும் வானத்தையும் இவைகளுக்கிடையிலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும் பரிசுத்தமான ஆண்டவன் படைத்தான். அவனை அடைவதற்காகக் கீழ்க்கூறப்படும் எட்டு வார்த்தைகளையும் சத்தியமென்று உறுதிகொள்ள வேண்டியது ஒவ்வொரு முஸ்லிமானவனுடையவும் கடமையா யிருக்கிறது.

1-வது (வஹ்தானியத்) ஏகத்வம்.

ஆண்டவன் ஒருவனே. அவன் தனக்குத்தானே நிகரானவன். அவனுக்குச் சமானம் ஒன்றுமில்லை. அவன் நிராசையுடையவன். அவனுக்குப் பசி, தாகமில்லை. அவனுக்கு ஆதியுமில்லை, அந்தமுமில்லை. அவன் முற்காலத்திலு மிருந்தவன். இந்த நிகழ்காலத்திலும் இருப்பவன். இனி வருங்காலத்திலும் எப்போதும் இருப்பவன். அவனுக்குக் குறைவாவது, அழிவாவது இல்லை. எவ்வளவு புகழக்கூடுமோ அவ்வளவு பெருமையும் அவனுக்குண்டு. அவன் எவ்வளவு காலங்கடந்தாலும் காலத்தினால் சற்றும் மாறுதலடையாதவன். அவன் ஆதியந்தம் மத்தியம் அற்றவன்.

2-வது (தன்ஸியா) பரிசுத்தம்.

ஆண்டவன் பரிசுத்தமானவன். நமக்கு அவசியமாய் வேண்டிய கால், கை, கண், செவி, வாய், மூக்கு முதலிய எந்த அவயவமும் அவனுக்கில்லை. அவனுடைய பரிசுத்தத் தன்மையை யுணர்வதற்காக கீழ்குறித்த ஆறு வாக்கியங்களையும் உறுதி கொள்ளவேண்டும்:—

(1) ஆண்டவன் அரூபி. அதாவது அவன் உருவமில்லாதவன். முகம், கை, கால் முதலிய அவயவங்களாவது, உயரம், அகலம், பருமன் முதலிய அளவாவது அவனுக்கில்லை.

(2) அவன் இருப்பது இன்னவிடமென்ற ஒரு நிர்ணயமில்லை. அரஷின்மேல் இருக்கிறானென்றால், அரஷ் என்ற ஒரு குறித்தவிடத்தில்தான் இருக்கிறான் என்று அர்த்தமல்ல. அதன்பொருளைக் கீழ்க்கண்டபடி ஆண்டவனே திருவுளமாயிருக்கிறான். எவ்வாறெனில்,

ஆண்டவன் அரஷோடு சம்பந்தப்பட்டு மில்லை. அதன்மேல் பொருந்தி உட்கார்ந்திருக்கவுமில்லை. அரஷுக்குள்ளாகவுமில்லை. அவன் சாதாரணமான ஒரு வஸ்துவைப் போல் ஒரு காலத்தில் ஒரு இடத்திலும், மற்றொரு காலத்தில் மற்றொரு விடத்திலுமாக இடம் மாறுவதுமில்லை. அரஷு அவனைச் சுமந்து கொண்டிருக்கவுமில்லை. ஆனால், அரவையும் அதைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் வஸ்துவையும் சகல அண்டங்களையும் ஆண்டவன் தன் வல்லமையால் அந்தரத்தில் நிலைநிறுத்தி யிருக்கின்றான். அவன் வானம், பூமி, அரஷ் இவற்றிற்கிடையிலுள்ள வஸ்துக்கள், இவையாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கிறான். அவனுக்குத் தூரம் சமீபம் என்பதில்லை. ஆயினும் எல்லாவற்றிற்கும் அருகிலேயே யிருக்கிறான்.

(3) அவனுக்கு இன்னகாலம், இன்னவிடம், இன்ன உருவம் என்பதில்லை. அவன் இவைகளைக் கடந்தவன். எப்போதும் ஓரே விதமானவன்.

(4) ஆண்டவன் தன் இலக்ஷணங்களில் அவனால் படைக்கப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களில் நின்றும் வேறானவனா யிருக்கிறான். அவன் ஒன்றோடும் சம்பந்தப்படாதவன். அவனோடு சம்மந்தப்பட்டதும் ஒன்றுமில்லை. ஆயினும் அவனை யன்றி வேறொன்றும் வேறாயில்லை.

(5) யாவற்றையும் சிருஷ்டிப்பதால் அவன் எவ்வித மாறுதலு மடைவதில்லை. சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துக்கள் எதுவும் அவனிலில்லை. ஆனால், அவன் எல்லாவற்றிலும் எங்கும் மயிர் முனைக்கு மிடமறு நிறைந்து விளங்குகிறான்.

(6) அவனுடைய உண்மை நிலையைத் தரிசிக்க ஞானக் கண் வேண்டும். அவன் தன் நல்லடியார்களின் கோரிக்கையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகத் தன்னைத் தரிசிக்கும்படி அவர்களுக்கு அந்த ஞான நேத்திரத்தை யளிப்பான்.

3-வது (ஜிந்தகியும் குதரத்தும்)
ஜீவிப்பும் சக்தியும்.

அவன் ஆன்ம சொரூபி. அவனுக்கு விழிப்பு நித்திரையில்லை, களைப்பில்லை, மாயை இல்லை, பிறப்பு இறப்பு இல்லை.

அவன் சர்வ சக்தியுள்ளவனென்று உறுதிகொள்ள வேண்டும். வானம், பூமிமுதல் எல்லாப்படைப்புகளும் அவன் சக்தியால் நிலைத்திருக்கின்றன. முன்பின் இருந்திராத எந்த வஸ்துவையும் சிருஷ்டிக்குஞ் சக்தி அவனுக்கிருக்கிறது. இரட்சிக்கிறதும், அழிக்கிறதும் அவன் கருத்தின்படி நடக்கின்றன. அவன் சக்திக்கு ஓர் அளவில்லை. அவன் சக்தியை யறிந்து கொள்வதற்கு ஒருவராலும் முடியாது.

4-வது (இல்ம்) அறிவு.

ஆண்டவன் யாவற்றையும் அறிகிறான். பூமியின் அடிப் பக்கமிருந்து வானமுகடு வரையிலுள்ள சகல விஷயங்களையும் அவனறிகிறான். பூமியின் ஒவ்வொரு அணுவின் செய்கையை யும், வானத்தில் பறக்கும் ஒவ்வொரு அணுவின் அசைவை யும் அவனறிகிறான். காரிருளில் பாதாளத்தில் கல்லின்கீழ் நகரும் ஒரு எறும்பின் செய்கையையும் அவனறிகிறான். அவனறிவிற்குப் புலப்படாதது ஒன்றுமே யில்லை. ஒவ்வொரு வர் மனதின் சிந்திப்புகளையும் அவனறிந்து கொண்டே யிருக் கிறான். அவன் அறிவே சொரூபமாயுடையவன்.

5-வது (இராதா) நாட்டம்.

அவனுடைய நாட்டப்படித்தான் யாவும் நடைபெறு கின்றன வென்றும், அவனை யன்றி ஒரு அணுவும் அசையா தென்றும் உறுதி கொள்ளவேண்டும்.

உலகில் எவ்வளவு பொருள்கள் இருக்கின்றனவோ அவ் வளவும் அவன் நாட்டத்தாலேயே சிருஷ்டிக்கப் படுகின்றன. அவன் நாட்டத்தாலேயே இரட்சிக்கப் படுகின்றன. உலகத் தில் உண்டாகும் நன்மை தீமை, வளர்தல் குறைதல், இலா பம் நஷ்டம், மெய் பொய், சந்தோஷம் துக்கம், பாபம் புண்ணி யம், வியாதி சுகம், செல்வம் தரித்திரம், உண்டாதல், அழிதல், அதிகம் கொஞ்சம் யாவும் அவன் நாட்டப்படியே யுண்டா கின்றன. அவன் விரும்புவதே நடைபெறும். அவன் விரும் பாதது ஒருபோதும் நடைபெறாது. அவன் கட்டளையைத் தடுக்க ஒருவராலும் முடியாது. அவன் கால நிர்ணயத்தை மாற்ற ஒருவராலும் முடியாது. அவன் கட்டளைகளுக்கு மாறாக நடந்து தப்பித்துக்கொள்ள ஒருவராலும் முடியாது. இவ்வுலகிலுள்ள எல்லா ஜீவராசிகளும் ஒன்று கூடி ஒரு துரும் பை யசைக்க வேண்டுமாயினும் அவன் அருளின்றி அசைக்க

முடியாது. அப்படியே அவன் அருளின்றி ஒரு அணுவைக் கூட நிலைநிறுத்தவும் முடியாது. அவ்வாறே அவனருளின்றி ஒன்றை அதிகமாக்கவும் குறைக்கவும் முடியாது.

6-வது கேள்வியும் பார்வையும்.

ஆண்டவன் எப்படி எல்லாவற்றையும் அறிகிருனே, அப்படியே காதின்றியே எல்லா சத்தங்களையும் கேட்கிருன். கண்ணின்றியே யெல்லாவற்றையும் காண்கின்ருன். அவனுக்குக் கேட்பதில் தூரம் சமீபமென்றும், பார்ப்பதில் வெளிச்சம் இருளென்றும் பேதமில்லை. காரிருளில் ஊர்ந்து செல்லும் எறும்பின் காலடிச் சத்தத்தையும் அவன் கேட்கிருன். பாதாளத்தின்கீழ் மண்ணில் மறைந்திருக்கும் சிறு புழுவின் உருவத்தையுங்கூட அவன் பார்க்கிருன்.

7-வது (கலாம்) வாக்கியம்

ஆண்டவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டியது எல்லோருக்கும் கடமை. அவன் வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் சத்தியமானது. நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு அவன் அருள் புரிவானென்பதும், தீமை செய்வோர்களுக்குத்தக்க தண்டனை யளிப்பானென்பதும் உண்மை. புர்கான், தௌராத், இஞ்சில், ஸபூர் என்ற வேதங்களும் இன்னும் நபிமார்களுடைய கிதாபுகளும் ஆண்டவனுடைய வாக்கியங்களே யாகும். அவைகளில் கடைசியான வேதம் புர்கான். அதே குறுஆன் ஷரீப் என்பது. அதன் கட்டளைகளின்படி நடக்க வேண்டியது எல்லா மனிதர்களுக்கும் கடமையா யிருக்கிறது.

8-வது (அப்ஆல்) செயல்.

உலகமும் உலகிலுள்ள எல்லா வஸ்துகளும் ஆண்டவனலேயே படைக்கப்பட்டன. அவ்விதம் படைக்கக் கூடும் என்று ஒருவரும் நினைக்கவே முடியாது. உலகிலுள்ள புத்தி

மான்களெல்லாம் ஒன்றுகூடிச் சிந்தித்தாலும், அவனுடைய சிருஷ்டிப் பொருள்களில் ஒன்றிலேனும் ஒரு குற்றங்குறை கூறமுடியாது. அப்படிக் கூறப்புகின், அது அவர்களின் புத்திக் குறைவாகவே முடியும். எதுபோலென்றால் ஒரு வீடு மிக்க அழகாய்க் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வீட்டின் அமைப்புகளில் எள்ளளவும் குறைவே கிடையாது. எங்கெங்கே எந்தெந்த சாமான்கள் இருக்கவேண்டுமோ, அந்தந்த ஒழுங்கின்படியே அவைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு குருடன் வழி தெரியாது அவ்வீட்டிற்குள் நுழைந்து தடுமாறி இடறிவிழுந்து "அடடா! யார் இப்படி வரன் முறையின்றி வழியில் சாமான்களைப் போட்டுவைத் திருக்கிறார்களே இதென்ன அநியாயம்" என்று முறையிட்டுக்கொள்கிறான். சாமான்களோ அததன் இடத்தில் தான் வைக்கப்பட் டிருக்கின்றன. அந்த ஏற்பாட்டில் உண்மையாய் ஒரு குற்றங் குறையில்லை. அப்படியிருக்க அவன் அப்படிக் கூறுவது கண்தெரியாத அவன் குற்றமேயாகும்.

அதுபோல் ஆண்டவன் செயல்கள் யாவும், தகுதியுடையவையும், குற்றமற்றவையும், பூரணமானவையும், ஒழுங்கானவையுமாகவே யிருக்கின்றன. அப்படியவன் செயல்களில் குறைவிருக்குமேயாகில் அவன் சர்வ வல்லமை யுடையவனாகவும் ஞான சொரூபியாகவும் இருக்க மாட்டான். இன்னும் அவனால் உண்டாக்கப்படும் துயரம், துன்பம் தரித்திரம் முதலியவைகளும் அவன் நமது நன்மைக்காகவே உண்டாகும் கருணையான தந்திரங்களாக யிருக்கின்றன.

ஆண்டவன் செயல்கள் முழுமையும் நன்மைக்கே யன்றி ஒன்றேனும் தீமைக்கல்ல, சீவர்களுக்காக அவன் செய்யும் காரியங்களால் அவனுக்கு ஒரு நன்மைதீமையுமில்லை. அவன் தனக்கொரு பயனைக்கருதி யெதையும் செய்வதில்லை. அவ

னுக்கொன்றுமே தேவையில்லை. அவனுக்கு எது வேண்டுமென்றும் விருப்பமில்லை. அப்படியே ஒன்றின் மேலும் அவனுக்கு வெருப்பும் இல்லை. அவன் விருப்பு வெறுபபற்றவன்; அவன் கடாக்ஷமே யாவருக்கும் வேண்டியது. அவன் கடாக்ஷத்தாலேயே யாவும் நடப்பது.

அல்லாஹுதஆலா தன்மேல் ஈமான் கொண்டவர்களுக்குத் தான் வாக்களித்தபடியே அவர்கள் செய்யும் நன்மைகளுக்கு நற்பயனையும், தீமைக்குத் தண்டனையையும் அளிக்கிறான். அவன் நமக்கு நன்மை, தீமையை உணரும் அறிவையளித்திருப்பதால், அவன் சொல்லவேண்டுமென்ற அவசியமேயில்லை. ஆயினும் அவன் நபிமார்களுக்கு வேதங்களைக் கொடுத்து அவர்கள் மூலமாய்த் தன் கட்டளைகளை நமக்கு அறிவித்திருக்கிறான். அது நமக்குத் தெரியாதென்று நாம் கூறமுடியாது. ஆகையால் ஆண்டவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்படிந்து நடக்க நாம் கடமைபட்டிருக்கிறோம்.

ஜனாபே ஸர்வரே அன்பியா

முஹம்மத் முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுடைய சரித்திரம்.

முஹம்மதிய மூன்றுவது வாசகத்தில் ஹஸரத் அவர்கள் மக்காவைவிட்டு மதினாவிற்கு (ஹிஜ்ரத்) சென்றவரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப்பின் நடந்த சங்கதிகளை யிப்போது கூறுகிறோம். அதாவது ஹஸரத் அவர்கள் மதினமா நகரம் சேர்ந்தபிறகு ஏழுவருடங்கள் வரையில் நிகழ்ந்த விஷயங்களைமட்டும் இங்கு கூறுகிறோம். மற்றவைகள் பின்வரும் வாசகத்தில் கூறப்படும். இப்போது கூறப்படும் சங்கதிகளைப் பக்தியோடு கவனமாய் வாசித்துப் பத்திரமாய் மனதில் வையுங்கள்.

மக்காவாசிகள் ஹஸரத் அவர்களுக்கும் அவருடைய உயிருக்குயிரான தோழர்களுக்கும் சொல்லொணு யிடையூறு களையும், துன்பங்களையும் உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் அத்துன்பங்களுக்குத் தப்பி க்ஷேமமாய் மதினு நகரம்போய்ச் சேர்ந்துவிட்டதால், மக்காவிலிருந்த அவர் விரோதிகளுக்கு மிக்க மன எரிச்சலும் கோபமும் உண்டாய் விட்டது. அதனுல் அவர்கள் ஹஸரத் அவர்கள் மேல் முன்னிலும் அதிக விரோதங்கொண்டு, யாராவது அவர்களைக் கொலைசெய்தேனும் அல்லது உயிரோடு பிடித்து வந்தேனும் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு நூறு ஒட்டகங்கள் பரிசளிக்கப் படுமென்று நாடெங்கும் பறைசாற்றித் தெரிவித்தார்கள்.

அக்காலத்தில் பாபத்திற்கஞ்சாமல் கொலை, களவு முதலியன செய்து பொருள் சம்பாதிக்கும் அராபியர் அநேகர் இருந்தார்கள். அவர்கள் நூறு ஒட்டகத்திற்கு ஆசைவைத்து ஹஸரத் அவர்களைக் கொலைசெய்ய எத்தனித்தார்கள். ஆனுல், பரிசுத்தமான இஸ்லாம் மார்க்கம் ஹஸரத் அவர்களால் உலகில் நிலைநாட்டப்பட வேண்டு மென்றும், ஹஸரத் அவர்களது முயற்சிகள் யாவும் ஜெயம் பெற வேண்டுமென்றும் ஆண்டவன் திருவுளங் கொண்ட படியால், விரோதிகளின் எண்ணம் ஜெயம்பெறவில்லை.

ஒரு சமயத்தில் இரண்டு விரோதிகள் ஹஸரத் அவர்களைச் சந்தித்து எதிர்த்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் நாமதேயம் ஸுராகா-பின்மாலிக். இவன் மிக்க வீரதத்துவம் பொருந்தியவன். இவன் ஹஸரத் அவர்களைக் கண்டதே பிடித்துக்கொள்ள நாடித் தன் புரவியைத் துரிதப் படுத்தினுன். அவன் வருதைக்கண்ட ஹஸரத் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் ஹஸரத் அவர்களைநோக்கி, "இவன் நம்மைப் பிடிக்கவே வருகிருன் போல் தோன்றுகிறது,

இது ஒரு பெரிய ஆபத்தா யிருக்கிறது. இதினின்று தப்பித்துக் கொள்வது கஷ்டம் போல் இருக்கிறது" என்றார்.

அதற்கு ஹஸரத் அவர்கள் "நீங்கள் ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம். நம்மைக் காப்பாற்ற ஆண்டவனிருக்கிறான்" என்றார்.

ஸுராகா என்பவன் ஹஸரத் அவர்களைப் பிடிக்க நெருங்கியபோது அவனேறியிருந்த குதிரை தன் முன்னங் கால்களை யுயர தூக்கி அவனைக் கீழேவிழும்படி செய்தது. கீழே விழுந்த அவன் ஹஸரத் அவர்களை பிடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மறந்து, தன் உயிருக்கெங்கே ஆபத்தாய் முடியுமோ வென்று மிக்க பீதிகொண்டு ஹஸரத் அவர்களை நோக்கி, "என் தப்பிதத்தைத் தயவு செய்து மன்னித்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தான். ஹஸரத் அவர்கள் அவ்வாறே மன்னித்து விட்டார்கள். தன் பெரிய குற்றத்தை யவர் மன்னித்து விடுவாரென்று அவன் நினைக்கவேயில்லை. ஆகையால் அவன் மிக்க ஆச்சரியமும் சந்தோஷமுமடைந்து, ஹஸரத் அவர்களின் உதார குணத்தை மிக்க மதித்து, அவர்களை நோக்கி, "நான் தங்களைக் கண்டதாய் ஒருவரிடமும் கூறமாட்டேன். இன்னும் தங்களைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று வருகிறவர்களுக்கும் புத்தி கூறி யவர்களையும் திரும்பிப் போகும்படி செய்வேன்" என்று கூறி ஹஸரத் அவர்களுக்கு வந்தன மளித்துச் சென்றான். அவன் அப்போது இஸ்லாம் மார்க்கத்தைச் சேர்ந்திருக்கவில்லை. ஆனால் பின்னால் ஹஸரத் அவர்கள் மக்காவைக் கைப்பற்றிய போது அவன் தன் குடும்பத்தோடு இஸ்லாமாய்விட்டான்.

ஸுராகாபின் மாலிக் என்றவன் சென்ற பின்பு ஹஸரத் அவர்கள் மதீனா நகரின் ஓரத்திற் செல்லும்போது, அவரைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று தேடிக் கொண்டிருந்த அபூபுரீதா அஸ் என்பவன் எழுபது வீரரோடு ஹஸரத் அவர்கள் முன்வரு

வதைக் கண்டு, அவன் நாட்டத்தை யறிந்த ஹஸரத் அவர்கள் தாமே முன்சென்று தாம் இன்னாரென்று அவனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அபூபுரீதா என்பவன் ஹஸரத் அவர்களின் குணத்தையும் மதுரம் பொருந்திய வசனங்களையுங் கேட்டு மனங்கனிந்து, அவர்களை வணங்கி உடனே இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டதோடு, ஹஸரத் அவர்களின் ஆட்களுக்கு நானே தலைவனா யிருக்கிறேன் என்று அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டான்.

மதினாவிலுள்ள ஜனங்கள் ஹஸரத் அவர்களின் வருகைக்காக மிக்க ஆவலோடு எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தினந்தோறும் காலையில் தங்கள் வீடுகளின் மேல் மாடிகளிலேறி, அவர் வரும் திக்கை நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் தங்கள் நகருக்குச் சமீபத்தில் வந்துவிட்டார்கள் என்ற சங்கதியை மதினாவாசிகள் அறிந்ததே, மிக்க சந்தோஷங் கொண்டார்கள். அங்குள்ள பெரியோர் சிறியோர் அனைவரும் மிக்க பக்தி விசுவாசத்தோடு, ஹஸரத் அவர்களை எதிர்சென்று அழைத்துவரப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் மதினாவிற் கருகில் இரண்டுமைல் தூரத்திலுள்ள குபா என்ற ஸ்தலத்தில் ஹஸரத் அவர்களைச் சந்தித்து தரிசனஞ்செய்து நேத்திரானந்த மடைந்தார்கள்.

பனி உம்ரு பின் ஔப் என்ற ஒருவர் குபா என்ற விடத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தார். அவர்ஹஸ்ரத் அவர்களைத் தரிசித்து குபாவிலேயே கொஞ்சகாலம் தங்கி யிருக்கும்படி அவரை மிக்க அன்போடு பிரார்த்தித்தார். ஆகையால் ஹஸரத் அவர்கள் அன்று மதினாவிற்குச் செல்லாமல் அங்கேயே தங்கியிருந்தார்கள்.

குபா என்ற இடம் மிக்க அழகானதாகவும் மனோரம்மியமானதாகவும் இருந்தபடியால் ஹஸரத் அவர்கள் இரண்டு

வாரங்கள் அவ்விடமே யிருந்தார்கள். அதற்குள் அங்கு ஒரு மஜீத்கட்ட ஏற்பாடாய்விட்டது. அதற்கு மஸ்ஜீதே குபா என்று பெயர். அதுதான் இஸ்லாமானவர்கள் தொழுவதற்காக முதல் முதல் கட்டப்பட்ட மஜீதாகும். அந்த மகிமை பொருந்திய மஜீத் கட்டப்பட்டபோது ஹஸரத் அவர்கள் தமது தோழன்மார்களோடு கல், மண் முதலியவைகள் எடுத்துக்கொடுத்தார்கள். அவரால் கட்டப்பட்ட மஜீதில் தொழுது நற்பயனை யடைந்தவர்கள் எவ்வளவு மகிமை பெற்றவர்களாயிருக்கவேண்டும்? ஹஸரத் உமர் றலியல்லாஹு அன்ஹு தமது காலத்தில் அம்மஜீதைச் சுத்திசெய்வது பெரும் புண்ணியச் செயலென்று கருதி அந்தத் திருப்பணியைச் செய்து வந்தார். இலாஹீ! நாமும் அப்படிச் செய்யும்படி ஆண்டவன் மதியளித்து அருள் புரிவானாகவும், ஆமீன்.

மக்காவாசிகள் ஒரு நாள் இரவு கட்டாயமாய் ஹஸரத் அவர்களைக் கொன்றுவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்ததைப் பற்றி மூன்றாவது வாசகத்தில் வாசித்திருக்கிறீர்கள். அப்போது அலி றலியல்லாஹு அன்ஹுவைத் தமது படுக்கையில் படுக்கவைத்துவிட்டு ஹஸரத் அவர்கள் தமது தோழரோடு மக்காவை விட்டு புறப்பட்டு விட்டார்கள். அலி றலியல்லாஹு அன்ஹு தமது குருவாகிய சிறிய தந்தை பிரிந்து போன துயரத்தையும், எதிரிகளால் ஏற்படும் துன்பங்களையும் சகிக்காது, தாமும் தமது ஜன்ம ஸ்தலமாகிய மக்காவை விட்டு வெளிப்பட நேர்ந்தது. அவர் சமயம் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்து எதிரிகளறியாதபடி ஒரு நாள் தனியே மக்காவை விட்டுப் புறப்பட்டு, கடுநெஞ்சமுடைய கொலையாளிகளைப் போன்ற எதிரிகள் பின்தொடர்ந்து வருவார்களென்ற யோசனையில் இரவுமுழுமையும் நடப்பதும் பகலில் தலைமறைந்திருப்பதுமாக பிரயாணம் செய்து, ஹஸரத் அவர்கள் குபாவில் இருக்கும்போதே அவர் திருவடிகளில் வந்து சேர்ந்தார். கல்-

லும் முள்ளுமான வழிகளில் நெடுந்தூரம் கால் நடையாய்ப் பிரயாணம் செய்ததால், அவர் மிக்க ஆயாசமுற்றதோடு கால்களில் முட்கள்தைத்து கொப்பளங்களுண்டாகி வேதனைப்பட நேர்ந்தது. அதைக் கண்ட ஹஸரத் அவர்கள் அவருடைய பாதங்களைத் தமது திருக்கரங்களால் தடவ அவர் பூர்ண சுகமடைந்தார்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டொருவர் ஹஸரத் அவர்கள் தம் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளக் கருதி இன்னொருவரைத் தமக்குப்பதிலாக ஆபத்தான விடத்தில் விட்டு செல்லலாமா என்று கருதலாகும். உண்மை யப்படி யல்லவென்பது பின் பாகத்தில், ஹஸரத் அவர்கள் திடீரென்று எதிரிகள் முன்சிக்கிக்கொண்டபோது தம் தோழர்களைப்பின் நிற்கச்செய்து தாம் எதிரிகள் முன்சென்று "நானே முஹம்மத் என்னை யென்ன செய்யப் பிரியமோ அப்படிச் செய்துகொள்ளுங்கள்" என்று கூறினாரென்று வரையப்பட்டுள்ள சம்பவங்களால் நன்கு விளங்கும். மற்றப்படி ஏன் அப்படிச் செய்தாரெனின், அவர் செய்கைகளெவ்வொன்றும் தன் பிரியப்படி நடந்ததல்ல. ஆண்டவனுடைய திருவுளக்கட்டளைப்படியே நடந்தார் என்பதே சத்தியம்.

பனி உம்ருபின் ஹஸரத் அவர்களை குபாவில் கொஞ்சகாலம் இருக்கும்படி வேண்டியும், மதினவாசிகளின் அன்பான வேண்டுகோள்களால் அங்கு நெடுநாளிருப்பதற்கில்லை. ஆகவே ஹஸரத் அவர்கள், இஸ்லாமான அடியார் குழாங்கள் தம்மைத் துதித்துப் புடைசூழ, றபீயுல் அவ்வல் ஸ்ரீ 17உ வெள்ளிக்கிழமையன்று க்ஷேமமாய் மதினமா நகரத்திற்குள் பிரவேசித்தார்.

ஹஸரத் அவர்கள் நகரத்திற்குள் வருவதைக் கண்ட மதின வாசிகள் சந்தோஷத்தால் மனம் பூரித்து, "ஹஸரத் அவர்கள் நமது வீட்டில் தான் தங்குவார், ஹஸரத் அவர்கள்

நமது வீட்டில் தான் தங்குவார்" என்று அன்பு மிகுதியால் ஒவ்வொருவரும் தமது வீட்டிலேயே தங்குவார் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள். அதை யறிந்த ஹஸரத் அவர்கள், ஏககாலத்தில் எல்லோர் விருப்பத்தின் படிக்கும் நடப்பது கூடாத காரிய மாதலாலும், ஒருவர் வீட்டில் தங்கினுல் மற்றவர்களுக்கு வியாகூல முண்டாகுமாதலாலும், தாம் ஊர்ந்து செல்லும் ஒட்டகம் எந்த ஸ்தலத்தில் உட்காரும்படி ஆண்டவன் விதிக்கிருனே அந்த விடத்தில் தாம் தங்குவதாய் வெளியிட்டார். இதைக் கேட்ட ஜனங்கள் மிக்க வியப்போடும் மனப் பதப்போடும், ஒட்டகம் எங்கு அமருமோ வென்று ஆவலோடு, தங்கள் பார்வை முழுமையும் அதன் மேலேயே நாட்டி யிருந்தார்கள். அல்லாஹு தஆலாவின் திருவுளப் பாங்கின்படி, ஒட்டகம் ஹஸரத் அவர்கள் அடக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கும் மஜீத் எந்த ஸ்தலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே ஸ்தலத்தில் உட்கார்ந்தது. அச்சமயம் ஹஸரத் அவர்கள் முகத்தில் குருவியர்வை துளித்து, முகம் ஒருவித மாறுதலடைந்தது. வஹீ இறங்கும் காலத்தில் அவ்வாறு முகம் மாறுவதுண்டு. அதன் பிறகு ஒட்டகம் எழுந்து நான் கடி முன் சென்று மறுபடி பின் வந்து அதேவிடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டது. பிறகு அதை யெழுப்ப யார் என்ன முயற்சி செய்தாலும் முடியவில்லை.

அந்த விடத்திற்கு அருகிலிருந்த உயரமான ஒரு வீட்டில் ஹஸரத் அபூ ஐயூப் அன்சாரி றலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் வசித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஹஸரத்தைத் தரிசித்து, "நாங்கள் உயரத்தில் வசித்துக் கொண்டிருக்கத் தாங்கள் கீழே யிருப்பது எங்கள் மனதிற்கு மிக்க அச்சத்தையும் வியாகூலத்தையும் உண்டாக்குகிறது. ஆகையால் தாங்கள் வீட்டின் மேல் பாகத்திற்கு வந்திருக்க வேண்டுகிறோம். நாங்கள் கீழ்ப்பாகத்தில் வசித்து வருகிறோம்" என்று தம்மால் கூடிய வரையில் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டார். ஹஸரத்

அவர்கள் அவரை நோக்கி, "அதனால் ஒரு குற்றமுமில்லை. நம்மிடம் என்னேரமும் அனேக ஜனங்கள் வந்து கொண்டும் போய்க் கொண்டு மிருப்பார்கள். அதனால் கீழ்ப் பாகத்தில் வசிக்கும் உங்களுடைய பெண்டுபிள்ளைகளுக்கு அசௌகரியம் நேரிடும். ஆகையால் நாம் இங்கேயே யிருக்கிறோம், அதைப் பற்றித் தாங்கள் மனத்தாங்க லடைய வேண்டாம்" என்று அருளினார்கள்.

இந்த விஷயத்தால் அபூ ஐயூப் அன்சாரி என்பவர் ஹஸரத் அவர்களிடம் எத்தகைய வணக்க ஒழுக்கத்தோடும் பக்தியோடும் நடந்து கொண்டார் என்பதும், ஹஸரத் அவர்கள் பிறருக்குத் தம்மால் ஒருவித இடைஞ்சலும் நேரிடலாகா தென்பதில் நாட்டம் வைத்திருந்தார்க ளென்பதும் நன்கு விளங்குகிறது. ஆகையால் சிறியோர் பெரியோரிடம் வணக்க வொழுக்கத்தோடும் பக்தியோடும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். பெரியோர் சிறியோர்களுக்குத் தம்மால் கஷ்டம் நேரிடாதபடி கவனிக்க வேண்டும் என்ற, இந்த இரண்டு கொள்கைகளும் இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் பிரதானமான கொள்கைக ளென்று நீங்கள் கவனத்தில் வைத்து அதன்படி நடக்க வேண்டும். அவ்வாறு நடந்து கொண்டால் தான் நீங்கள் மனுஷத் தன்மையைப் பெற்றவர்களாவீர்கள். இவற்றைப் பற்றி நமக்கு அறிவிக்க வேண்டிய எல்லா நபிமார்களும் இரஸூலே குதா ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களும் பூலோகத்தில் அவதரித்தார்கள்.

ஓ நமது பிரியமுள்ள மாணுக்கர்களே! இப்போதனைகளின் படி நீங்கள் நடந்து கொண்டால் தான் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் மேன்மை பெறுவீர்கள். ஆகையால் இந்த உபதேசங்களை மனதில் வைத்து அதன்படி நடக்க வேண்டும். அப்படிக்கின்றேல் நீங்கள் இவ்வுலகத்திலுள்ள புத்தகங்களை யெல்லாம் படித்து விட்டு பீ, ஏ., எம், ஏ., யல், யல், டி., டி, டி.

முதலிய பட்டங்களை யெல்லாம் எவ்வளவு பெற்றாலும் ஒரு பயனையுமடைய மாட்டீர்கள். கடைசி நாளில் ஆண்டவன் சந்நதியில் நிற்கும் போது இவற்றால் எவ்வளவு உதவியும் பெற மாட்டீர்கள். ஆகையால் ஆண்டவன் கட்டளைகளை யுணர்ந்து அவற்றின் படி நடக்கத் தவராதீர்கள்.

ஓ! அருமையான ஆண்டவனே! உலகிலுள்ள எல்லா இஸ்லாமானவர்களும் மற்ற பேரும், இந்த மாணுக்கர்களும், நாங்களும் உமது உன்னதமான கட்டளைகளை யுணர்ந்து அவற்றின் படி ஒழுகி உமது அருளையும் பெருமாறு கிருபா நோக்கம் செய்வீராக.

நாம் முன்பு கூறிய ஹஸரத் அபூஐயூப் என்பவர் மறுபடி மறுபடி ஹஸரத் அவர்களை வீட்டின் மேல் பாகத்தில் வந்திருக்கும் படி வினயமாய் வேண்டிக் கொண்டார். ஹஸரத் அவர்கள் பலவிதமான சமாதானங்கள் கூறியும் அவர் மனத் திருப்தி யடையாமல் என்னேரமும் இதைப் பற்றியே மனக் கலக்கமுடையவராய் ஹஸரத் அவர்களை மிக்க மன உருக்கத் தோடு வேண்டிக் கொண்டே யிருந்தார். கடைசியில் ஹஸரத் அவர்கள் அவருடைய வணக்கமான வேண்டுகோளுக் கிரங்கி அவருக்கு மனதிருப்தி யுண்டாக்குவதற்காக, அவர் கோரிய படியே அவர் வீட்டின் மேல் பாகத்தில் சென்று தங்கினார்கள்.

ஆண்டவனே அந்த அபூஐயூப் அவர்களுடைய அன்பை யொத்த அன்பும் பக்தியும் எங்களுக்குண்டாகும் வண்ணம் கிருபை புரிவீராக.

இனி மேல் ஹஸரத் அவர்களுடைய சரித்திரத்தை வருஷ வாரியாய்க் கூறத் தொடங்குகிறோம். இது தான் ஹிஜ்ரீ பிறந்த வருடமாகையால் இது முதல் தான் தேதி குறிப்பிடப் பட்டு வருகிறது.

ஹிஜ்ரீ முதல் வருடம்.

1-வது குபாமஸ்ஜிது கட்டப்பட்டது.

ஹிஜ்ரீ முதல் வருட ஆரம்பத்தில் குபா மஸ்ஜித் கட்டப் பட்டது. பின்பு நடந்த சங்கதிகள் கீழ்வருமாறு.

2-வது அப்துல்லா பின்ஸலாம் றலியல்லாஹுஅன்ஹு இஸ்லாமானது.

அப்துல்லா பின்ஸலாம் அவர்கள் யூஸுப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களுடைய கோத்திரத்தில் பிறந்தவர். ஆண்டவன் அவரை உயர்ந்த குலத்தில் பிறக்கச் செய்ததோடு அவருக்கு நல்ல கல்விச் செல்வத்தையும் பக்தியையும் அளித்திருந்தான். அதனால் மதினாவிலிருந்த யூதர்களெல்லாம் அவரிடத்தில் மிக்க மரியாதையோடும் வணக்க ஒழுக்கத்தோடும் பணிவாய் நடந்து வந்தார்கள்.

ஹஸரத் அவர்கள் மதினாவிற்கு வந்திருப்பதையும் ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாய்ச் சென்று அவரைத் தரிசித்து வருவதையும் அப்துல்லா பின்ஸலாம் என்பவர் அறிந்தார். அவர், ஹஸரத் அவர்களைத் தாமும் காண வேண்டுமென்றும் அவருடைய போதனைகளைக் கேட்டு அதன் உண்மையை அறிய வேண்டுமென்றும் விருப்பங் கொண்டு, ஹஸரத் அவர்கள் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றார். அவர் ஹஸரத் அவர்களைக் கண்டதே அவருடைய மகிமை பொருந்திய திருமுகத்தின் இலக்ஷணங்களையும் பிரகாசத்தையும் கண்டு "இவர் உண்மையானவரே பொய் கூறுபவரல்ல. உலகிலுள்ள பொய்யர்களுடைய குறிகள் இவர்களுடைய முகத்தில் இல்லை" யென்று மனதில் நிச்சயித்துக் கொண்டார். அச்சமயம் ஹஸரத் அவர்கள் பின்வருமாறு யாவர்க்கும் உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் :—

"ஓ ஜனங்களே! உங்கள் சுற்றத்தாரை சிநேகிதரைச் சந்திக்கும்போது 'ஸலாமுன் அலைகும்' என்று கூறுங்கள். அனாதைகளுக்கும் ஏழைகளுக்கும் ஆகாரம் கொடுங்கள். உங்கள் சுற்றத்தாருடனும், குடும்பத்திலுள்ளவர்களுடனும் ஒற்றுமையாயிருங்கள். அவர்களோடு பிரிவினையுண்டாக்கிக் கொள்ளாதீர்கள். இரவில் யாவரும் நித்திரை செய்யும்போது நீங்கள் ஆண்டவனைத்தொழுது அவனுடைய அருளைப்பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்."

மதீனாவில் ஹஸரத் அவர்கள் செய்த முதல் பிரசங்கம் இதுவேயாகும். மேற்படி பிரசங்கத்தைக்கேட்ட அப்துல்லா பின்ஸலாம் தமது வீட்டிற்குத்திரும்பிச் சென்றார். பிறகு ஒரு சமயத்தில் அவர் ஹஸரத் அவர்களைத் தனியாயிருக்கையில் சந்தித்து சில விஷயங்களைப்பற்றி கேட்டார். அவற்றிற்கு ஹஸரத் அவர்கள் கூறிய விடைகளைக்கேட்டதே "இவரே சந்தேகமன்றி கடைசி நபியாயிருக்கவேண்டும்" என்று மனதில் நிச்சயித்துக்கொண்டார். ஏனெனில், நபிமார்களல்லாத வேறு ஒருவராலும் அக்கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கமுடியாது. ஆகையால் உண்மை அறிந்துகொள்ள வேறொன்றைப்பற்றியும் விசாரிக்கவேண்டிய அவசியமில்லையென்று தீர்மானித்துக்கொண்டார். உண்மையையுணர்ந்த அப்துல்லா பின்ஸலாம் தன் கூட்டத்தார் தன்னை விரோதித்துக் கொள்வார்களென்பதைப் பற்றி சற்றும் அஞ்சாது, தன் செல்வத்திற்கு ஊனம் நேரிடுமென்பதையும் இலட்சியஞ்செய்யாது, உடனே ஹஸரத் அவர்களிடம் ஈமான்கொண்டு கலிமா ஓதி இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்.

பிறகு அவர் ஹஸரத் அவர்களை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினார்:—

"நான் உயர்குடியிற் பிறந்தவனென்றும் கல்வியில் சிறப்புற்றவனென்றும் கருதி இந்த யூதர்கள் என்னைத் தங்கள் தலைவனாக மதித்துவருகிறார்கள். ஆனால் இவ்வித விஷயங்களில் அவர்கள் மிக்க மூடத்தனமுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள். இப்போது நான் இஸ்லாமாய்விட்டதை அவர்களறிந்தால், முதலாவது என்மேல் பூரண சந்தேகங்கொண்டு, நான் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால், தங்களையும் தங்கள் மார்க்கத்தையும் பொய்யென்று தூஷிப்பார்களேயன்றி யொப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். என்னை இழிவானவனென்றும், கெட்டவனென்றும், முட்டாளென்றும் கூறுவதோடு தங்களுக்குக்கொடிய விரோதிகளாய் விடுவார்கள். ஆகையால், நான் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேர்ந்து கொண்ட உண்மையை ஜனங்களுக்குத் தெரிவிப்பதன் முன்னர், தாங்கள் அவர்களுடைய யோக்கியதையை அறிந்துகொள்வது நலமென்று விரும்புகிறேன்" என்றார்.

இவர் கூறிய மொழிகளைச் செவியுற்ற ஹஸரத் அவர்கள் அப்துல்லா பின் ஸலாம் அவர்களை மறைவிலிருக்கச்செய்து, யூதர்களை வரவழைத்து அவர்களை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலுற்றார்கள்:—

"ஆண்டவன் ஒருவனேயென்றும், அவனைத்தவிர வேறொன்றில்லை யென்றும், நான் அவனால் அனுப்பப்பட்ட ரசூல் என்றும் உங்களுடைய தௌராத்து வேதத்தில் நீங்கள் வாசித்திருக்கிறீர்கள். உண்மையின்பேரில் நம்பிக்கைவைத்து இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொள்ளுங்கள்."

ஹஸரத் அவ்வாறு கூறியதற்கு யூதர்கள் "நீங்கள் ஆண்டவனுடைய ரசூல் என்பதை நாங்கள் அறியமாட்டோம்" என்றார்கள்.

ஹஸரத் அவர்கள் யூதரை நோக்கி,

"உங்கள் கூட்டத்திலுள்ள அப்துல்லா பின்ஸலாம் என்பவர் எப்படிப்பட்ட மனிதர்?" என்று வினவினர்.

அதற்கு அவர்கள், "அவர் எங்கள் தலைவர், எங்கள் தலைவரின் புத்திரர். எங்களனைவரிலும் சிறந்த வித்வான், வித்வானுடைய புத்திரர். எங்களுக்கதிகாரி, நல்ல அறிவாளி, அறிவாளியின் மகன்" என்று மொழிந்தார்கள்.

ஹஸரத் அவர்கள், "நீங்கள் இவ்வாறு கூறுகிறீர்களே, அப்படிப்பட்டவரே இஸ்லாமாய் விட்டால்........" என்றார்.

அதற்கவர்கள் "அதினின்றும் ஆண்டவன் அவரைக் காப்பாற்றுவானாக" என்றார்கள்.

அதன் பிறகு, ஹஸரத் அவர்கள் அப்துல்லா பின் ஸலாமை மறைவிடத்திலிருந்து வரும்படி யழைக்க, அவர் கலிமா கூறிக்கொண்டே ஹஸரத் அவர்கள் முன்பு வந்து நின்று, யூதர்களை விளித்து,

"ஓ என் சகோதரர்களாகிய யூதர்களே! ஆண்டவனுக்குப் பயந்து முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்மேல் ஈமான் கொள்ளுங்கள். இவர்கள் அல்லாவின் றஸூல் என்பதை நீங்கள் அறிகிறீர்கள்" என்று கூறினர்.

யூதர்கள்:—"நீர் பொய்யர், நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம். நீ பெரிய துஷ்டன், பெரிய துஷ்டனுக்குப் பிறந்தவன், நம்மெல்லோரிலும் நீ பெரிய மூடன், முழு மூடனுடைய மகன், மிக்க கொடியவன், மகா கொடியவனுடைய மகன்" என்று மொழிந்தார்கள்.

அதன் பிறகு அப்துல்லா பின்ஸலாம் உண்மையானவரென்றும், அறிவாளியென்றும், உறுதியுடையவரென்றும், யூதர்கள் உண்மையை மறுக்கிறவர்களென்றும் ஹஸரத் அவர்கள் நன்றாயறிந்து கொண்டார்கள்.

3-வது ஹஸரத்தவர்கள் தமது குடும்பத்தை மக்காவிலிருந்து மதினுவிற்கு வரவழைத்தல்.

நாம் முன் கூறியபடி ஹஸரத்தவர்கள் அபூபக்கர் றலியல்லாஹு அன்ஹுவை மட்டும் தம்முடன் மதினுவிற்கு அழைத்து வந்திருந்தார்கள். ஹஸரத்தவர்களுடைய புத்திரிகளாகிய ஹஸரத் பாத்திமா றலியல்லாஹு அன்ஹா, உம்முகுல்ஸூம் (றலி) இவர்களும் ஹஸரத்தவர்களின் மனைவியாராகிய ஸௌதா றலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்களும் மக்காவிலேயே தங்கியிருந்தார்கள். மதினுவில் யாதொரு இக்கட்டுமின்றி யிருக்கலாகுமென்ற நம்பிக்கை யிருந்ததால் இவர்களையெல்லாம் ஹஸரத்தவர்கள் மதினுவிற்கு வரவழைத்துக் கொண்டார்கள். அவ்வாறே அபூபக்கர் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களும் தங்கள் குடும்பத்தாரை மதினுவிற்கு வரவழைத்துக் கொண்டார்.

4-வது மஸ்ஜிதே நபவி கட்டப்பட்டது.

ஆண்டவன் அருளால் ஹஸரத்தவர்கள் தங்கள் கொள்கையின்படி நடந்து கொள்வதற்கும், தமது சத்தியமான பரிசுத்த மார்க்கத்தை யாவர்க்கும் போதிப்பதற்கும் மதினுவில் எவ்வித இடைஞ்சலு மில்லாமலிருந்தது. ஆனல், அவர்கள் விருப்பம் பூர்த்திபெற யாவரும் தொழுவதற்குத் தகுதியான ஒரு மஸ்ஜிதில்லாததே ஒரு குறையா யிருந்தது. ஆகையால், எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் குபாவில் கட்டப்பட்ட மஸ்ஜிதைப்போலவே மதினுவிலும் முதல்முதல் ஒரு மஸ்ஜிது கட்டும்படி ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்த மஸ்ஜிது கட்டப்பட்ட விடம் முன்பு ஒட்டகம் படுத்துக் கொண்டது என்று கூறினேமே அதே யிடந்தான். மஸ்ஜிது கட்டுவதற்காக அந்த நிலத்தை விலைக்கு வாங்கினுர்கள். முஹாஜிரீன்கள்*

---

*மக்காவி லிருக்கும்போதே ஹஸரத்தவர்களை வழிப்பட்ட தோழர்கள்.

அன்ஸாரீன்கள் *றலியல்லாஹு அன்ஹும் இவர்களோடு ஹஸரத்தவர்களும் சேர்ந்து மஸ்ஜிதை கட்டத்துடங்கினார்கள். அந்த மஸ்ஜிது கட்டுவதற்காக அறுக்கப்பட்ட கற்கள் மதினாவில் இன்னும் இருக்கின்றன. அப்போது கட்டப்பட்ட மஸ்ஜிதின் கட்டிடம் சாமானியமானதே. அது பச்சைக் கற்களால் கட்டப்பட்டது. சுவர்களெல்லாம் பலமானவையல்ல. மேல்பரப்பு பேரீச்சமரக் கழிகளால் போடப்பட்டது. ஆகையால், அப்பரப்பு வெயில் மழைகளைத் தடுக்கச் சக்தியற்றதாய் மழைகாலத்தில் ஒழுக்கலெடுத்து உள்ளே சேருகியும், வெயில் துவாரங்களின் வழியாய் உட்சென்றும் தொழுபவர்களுக்கு அசௌகரியத்தை யுண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தன. அதே மஸ்ஜிதில் மகிமை பொருந்திய நமது ரஸூலேகுதா ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் மழை பெய்தாலும், புசலடித்தாலும், கொடிய வெயிலில் காய்ந்தாலும் தங்கள் சகாக்களோடு ஐந்து வேளையும் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள். ஹஸரத்தவர்கள் அந்த மஸ்ஜிதில் மேடைக்குப் பதிலாய் உடைந்த ஒரு சிறு கம்பத்துண்டின்மேல் நின்று பிரசங்கம் செய்து வந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் அவ்வரை வழிப்பட்டவர்களாகிய முஹாஜிரீன்களும் அன்ஸாரீன்களும் பெருங்கூட்டமா யிருந்தார்கள் அவர்களில் சிலர் மிக்க செல்வந்தராகவு மிருந்தார்கள். ஹஸரத்தவர்கள் விரும்பியிருந்தால் அவர்கள் உதவியால் மஸ்ஜிதை ஒரு கெம்பீரம் பொருந்திய கட்டடமாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அத்தகைய கட்டடத்தால் உலகத்தில் உண்டாக்கக்கூடிய பெருமையையும் புகழையும் ஹஸரத்தவர்கள் இலட்சியஞ் செய்தவர்களல்ல. அவர்கள் பரிசுத்தமான உள்ளத்தையும் பக்தியாலடையும் பயனையுமட்டுமே விரும்பினார்

---

*மதினாவிற்கு வந்த பிறகு வழிபட்ட தோழர்கள்.

கள். ஆகையால் ஆண்டவனிடத்தில் வைத்த நாட்டத்தை மறக்கத்தக்க பகட்டும் சிங்காரிப்புமான வேலைகளை அதில் செய்ய அவர்கள் அனுமதி யளிக்கவில்லை. சாமானியமானதும் அலங்காரமற்றதுமான ஸ்தலத்தையே ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அகங்காரத்தை யுண்டாக்கி வணக்கத்தைக் குறைத்து ஆண்டவன் முன்னிலையில் தன் சிறுமையை மறக்கச் செய்யும் செய்கைகளை அவர்கள் விரும்புவதில்லை. ஆகையால் அந்த மஸ்ஜிதைப்போலவே தாம் வசிக்கும் வீட்டையும், கெம்பீரமின்றி மிக்க சாமானியமானதாகவே யமைத்துக் கொண்டார்கள்.

அந்த மஸ்ஜிதில் காலக்கிரமப்படி ஆண்டவனைத் தொழுவதற்காக, அவனுடைய நல்லருள்பெற்ற மகானும், பூலோகத்தில் தனக்கிணையற்றவரும், நமக்கெல்லாம் நேர்வழி காட்ட ஆண்டவனால் அனுப்பப்பட்ட அவனுடைய ரஸூலுமாகிய நாயகம் அவர்களும் ஆண்டவனைத் தொழும்வேளை நெருங்கி விட்டதென்று யாவர்க்கும் தெரிவிக்கும் பாங்கு சத்தம் எப்போது நமது செவிக்குப் புலப்படுமோவென்று யாவரும் ஆவலோடும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்து பிரதி தினமும் வேளை தவராதுபோய் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆஹா! என்ன ஆச்சரியம்! நாமோ பெருந்தொகைகளைச் செலவிட்டு சலவைக்கற்கள், பச்சைக்கற்கள் கிளிஞ்சல் சுண்ணம்பு முதலியவற்றால் மிக்க கெம்பீரம் பொருந்தியவையும் சித்திரவேலைப் பாடுள்ளவையும் வானத்தையளாவிய கோபுரங்களும் ஸ்தூபிகளு முடையவைகளுமான மஸ்ஜிதுகளைக்கட்டி, விலையுயர்ந்த திரைச்சீலைகளாலும், குளோப் லஸ்தர் முதலிய தீபங்களாலும், உயர்தர இரத்தின ஜமக்காளங்களின் விரிப்புகளாலும், அவற்றை யலங்கரித்து வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், அத்தகைய மஸ்ஜிதுகளில் தொழவேண்டுமென்ற ஆவலும், பாங்கு சத்தம் எப்போது கேட்குமோ என்ற நாட்டமும் ஆவ

லும், ஆண்டவன் தொழுகைமேல் சிந்தனையும் உடையவர்களா யிருப்பதுமட்டும் மிக்க அருமையாகவே யிருக்கிறது.

ஆனல் வேடிக்கை, நாடகம், உல்லாசவிருந்து, தோட்ட விருந்து, ஸர்கஸ், கஸரத், குத்துச்சண்டை இப்படிப்பட்டவை யெங்கேயாவது நடக்கப்போகிறதாய்த் தெரிந்து விட்டாலோ, அவற்றிற்கு நீ முன் நான் முன் என்று ஓடிப் பணச்செலவு செய்தேனும் டிக்கட்டுகள் சம்பாதித்துக்கொண்டு, ஆடம்பரத் தோடு உடுத்தி வாசனையணிந்து யாவருக்கும் முன்னேபோய் முதல்வரிசை யாசனத்தில் உட்கார வேண்டுமென்று மிக்க ஜாக்கிரதை யெடுத்துக் கொள்கிறோம். அழியாத பேரின்பத் தைப் பெறும்பொருட்டு நமது உயிரினும் அருமையான பர மாத்மாவாகிய ஆண்டவனைத்தொழ அவ்வளவு பாராமுகமா யிருக்கிறோம். மிக்க அற்பமானவையும், க்ஷணபங்கமானவை யும் ஆண்டவன் நண்பர்களால் வெறுக்கப்பட்டவையுமான அற்ப விஷயங்களை யனுபவிக்கவோ பெருமுயற்சி யெடுத்துக் கொள்ளுகிறோம். பாங்சத்தம் காதில் கேட்டாலும் சிலர் மஸ்ஜிதுக்குச் செல்ல சோம்பற்பட்டு வீட்டிலேயே தொழு கிறார்கள். சிலர் தொழுவதுபோல் அபிநயித்து விடுவது முண்டு. சிலர் முழுச்சோம்பேரிகள் "ஆண்டவன் மஸ்ஜிதில் மட்டுந்தான் இருக்கிறனே எங்குமே யிருக்கிறன்" என்று யாராவது மஸ்ஜிதுக்குக் கூப்பிடும்போது கூறிவிட்டு அந்த நிமிஷமே ஆண்டவனையும் தொழுகையையும் மஸ்ஜிதையும் அடியோடே மறந்து, அழியும் போகத்திற்கு அலைந்து பொருள் தேடுவதே வேலையாயிருக்கிறார்கள். அந்தோகிய நாள் வருமே என்ற எண்ணமே இவர்கள் மனதில் உதிப்பதில்லை போலும். பரிதாபம்! பரிதாபம்!! ஓ என் அன்புள்ள மாணுக்கர்களே! இப்போது உங்களுடைய நன்மைக்காக நாம் கூறும் விஷயங் களைக் கவனித்து மனதில்வையுங்கள். உலகப்புகழ்ச்சிக்குச்

செய்யும் தொழுகையாலும், அசட்டையாச் செய்யும் தொழுகையாலும் ஒருபயனும் உண்டாகாது. தேய்ந்துபோன செல்லாத காசைக் கொண்டுபோய் கடையில் கொடுத்தால் நாம் கேட்கும் பண்டங்களைக் கொடுப்பானு? ஒருகாலும் கொடான். மேற்கூறிய தொழுகைகளால் நாம் ரஸூலுல்லா அவர்களின் மேல் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும் அவரைப் பின்பற்றி அவர்காட்டிய நேர்வழியில் நடப்பவர்களாகவும் கருதப்படுவோமா? ஒருபோது மில்லை.

ஆகையால், நீங்கள் உண்மையான அன்போடு ஆண்டவனுக்கஞ்சி, அவன் கட்டளைகளின்படி நடந்து, முழு இருதயத்தோடும் அவனுக்கு வணக்கஞ் செய்தால்தான் அவனுடைய அருளைப்பெறுவீர்கள். அப்போதுதான் ஆண்டவனுக்கும் அவனுடைய ரஸூலுக்கும் உகந்தவர்களாவீர்கள். இதை யொருபோதும் மறவாதீர்கள்.

மதிஞவில் கட்டப்பட்ட மேற்கூறிய மஸ்ஜிதில், ஒரு மூலை ரஸூலவர்களை வழிப்பட்ட அவருடைய தோழர்களில் மிக்க பக்திமான்களான சிலருக்காக விடப்பட்டது. ஏனெனில், அவர்கள் நித்தியமான இவ்வுலக போகங்களை யெல்லாம் வெறுத்து, பிரபஞ்ச சம்மந்தத்திலிருந்து முழுதும் நீங்கி சதா ஆண்டவன் வழிப்பாட்டிலேயே யிருக்கும் உத்தமர்கள். இவர்களுக்குப் பசிப்பிணியை நீக்கிக்கொள்ள ஏதேனும் ஆகாரமும், மானத்தை மறைத்துக்கொள்ள வஸ்திரமு மட்டுமேயன்றி வேறொன்றும் வேண்டியதாயில்லை. ஹஸரத் அவர்கள் மேற்கண்ட இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றியும் அவர்களுக்கு சற்றும் கவலையில்லாதபடி கவனித்து வந்தார்கள். தினந்தோறும் தமது மனையிலுள்ள ஆகாரத்தைக் கொண்டு சிலரையும், தமது தோழர்களைக் கொண்டு மற்றவர்களையுமாகப் போஷித்து, ஆண்டவன் வழிபாட்டில் அவர்களுக்கு எவ்வித

இடைஞ்சலும் நேராதபடி பாதுகாத்து வந்தார்கள். இந்தப் பெரியோர்களுக்குத்தான் அஸ்ஹாபே ஸுபா என்று பெயர்.

5-வது ஹஸரத் ஆயிஷா றலியல்லாஹு அன்ஹா ஹஸரத்தவர்கள் வீட்டிற்கு வந்தது.

ஹஸரத் கதீஜா றலியல்லாஹு அன்ஹா காலஞ் சென்ற பின்பு ஹஸரத்தவர்கள் ஹஸரத் ஆயிஷா றலியல்லாஹு அன்ஹாவை மக்காவில் நிகாஹ் செய்துகொண்டதைப் பற்றி முஹம்மதிய்ய மூன்றும் வாசகத்தில் வாசித்திருக்கிறீர்கள். நிகாஹ் நடந்த காலத்தில் அந்தம்மாள் சிறு கன்னியா யிருந்தார்கள். ஆகையால், இதுவரையில் தன் தந்தை வீட்டிலேயே யிருந்தார்கள். மதினாவில் மஸ்ஜித் கட்டப்பட்டபின் ஹஸரத் தவர்கள் அங்கேயே வாசஞ் செய்யத் தொடங்கியதால் ஆயிஷா றலியல்லாஹு அன்ஹாவை அவர்களின் தாயார் அவ்விடத் திற்கே அழைத்து வந்து விட்டார்கள்.

ஹஸரத்தவர்கள் ஆயிஷா பீவியை நிகாஹ் செய்து கொண்டதற்காக நடத்த வேண்டிய வலீமாதாவத் என்ற விருந்தை நடத்த நேர்ந்தபோது, ஹஸரத்தவர்கள் அதை ஆளுக்கொரு கிண்ணம் பாலைக்கொண்டே நடத்திவிட்டார்கள். அவர்கள் தமது தோழர்களிடம் பொருளைக் கடன் வாங்கி மிக்க ஆடம்பரமாக நடத்த விரும்பி யிருந்தால் அப்படியே செய்திருக்கலாம். ஆனால் அப்படி இல்லாத பொருளைக் கடன் வாங்கி பெருமையாய் விருந்தை நடத்துவதில் ஒரு புண்ணிய மும் இல்லையென்று அவ்வாறு செய்யவில்லை. அவர்களுடைய பொருளும் அவர்களுடைய தோழர்களின் பொருள்களும் எப் போதும் ஆண்டவனுக்குப் பிரீதியான வழியிலேயே செலவு செய்யப்பட்டன.

அவர்கள் செய்த செலவையும் நாம் செய்யும் செலவை யும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எது நல்ல மேலான பயனையளிக்கத்

தக்கதென்று நன்கு விளங்கும். கையில் பொருளில்லாத போது கலியாணம் முதலிய விஷயங்களுக்காக வட்டிக்கேனும் கடன் வாங்கி வருவாய்க்கு அதிகமாய்ச் செலவு செய்யும் ஜனங்களின் நடக்கை மிக்க ஆச்சரியமானதே. ஹஸரத்தவர் களின் செய்கையைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அவ்வாறு வெறும்பாலைக் கொண்டே விருந்து நடத்தியதால் ஜனங்கள் தம்மை ஏழை யென்று அவமதிப்பார்க ளென்பதையாவது, அதனுல் அகௌரவமென்பதையாவது அவர் கருத வில்லை. அவர் ஆண்டவனுடைய பிரீதி யொன்றை மட்டும் நாட்டத் தில் வைத்தவரேயன்றி, இந்தப் பொய்யுலகில் கௌரவ அகௌரவங்களை எள்ளளவேனும் ஒரு பொருளாய் மதித்த வரல்ல. அவரை வழிப்பட்ட நாமோ வாயால் மட்டும் வழிப் படுகிறுேமேயன்றி, செய்கையில் அவர்களுக்கு மாறுய் நடக்கி றுேம். அப்படிக்கின்றேல் ஊரார் கேலி செய்வார்களென்றும், நமது கௌரவம் குறைந்து விடுமென்றும் கருதி ஊரார் சபாஷ் என்று மெச்சிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நாட்டத் தோடு நடந்து கொண்டு நமக்கு நாமே தீங்கையுண்டாக்கிக் கொள்ளுகிறுேம். இவ்வாறு நாம் அவருக்கு வழிபட்டும் அவ ருக்கு மாறுய் நடந்து கொண்டு கியாம நாளையில் அவர் நம் மைக் காப்பாற்றுவார் என்றும் எண்ணிக் கொள்ளுகிறுேம்.

ஆண்டவனே! அப்படிப்பட்ட செய்கைகளி னின்றும் எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக.

6-வது முஹாஜரீன்களுக்குள் வியாதி பரவியது.

ஹஸரத் அவர்கள் மதினுவிற்குச் செல்லும் முன்பே கெட்ட காற்றினுல் அங்கு விஷபேதி முதலிய வியாதிகள் பரவியிருந்தன. அந்த வியாதியில் முஹாஜிரீன்களில் பலர் மிக்க வேதனையடைந்தார்கள். அப்போது ஹஸரத் அவர்கள் ஆண்டவனைச் சிந்தித்து,

"கிருபாகரனுகிய ஆண்டவனே! மக்காவைப் போலவே இந்த மதீனு நகரையும் பரிசுத்தமானதாய்ச் செய்தருளும். இங்குள்ள காற்றையும் ஜலத்தையும் இங்குள்ளவர்கள் தேக ஆரோக்கியத்திற்கு ஒத்ததாகச் செய்தருளும்" என்று வேண் டிக் கொண்டார்கள். ஹஸரத் இப்ராஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் மக்காவில் பிராத்தித்தது போலவே ஹஸரத் அவர்களும் மதீனுவில் பிரார்த்தித்தார்கள். ஹஸரத் இப்ராஹீம் அலை ஹிஸ்ஸலாம் மக்காவிலுள்ள கஃபாவில் எவ்வாறு தொழு தாரோ அவ்வண்ணமே ஹஸரத் அவர்களும் தொழுதார்கள். அவர்கள் பிரார்த்தித்த வண்ணமாவது:—

"ஓ என் ஆண்டவனே! எனக்காகவும் என் சந்ததி யாருக்கும் இந்த நாட்டைப் பயங்கரமற்றதாகச் செய்யும். எங்களை விக்கிரக ஆராதனையி னின்றும் காப்பாற்றியருளும். அவர்கள் அநேகர்களைத் துர்வழியில் பிரவேசிக்கச் செய் தார்கள். எவன் என் கொள்கைகளைப் பின் தொடர்ந்தானே அவன் என்னைச் சேர்ந்தவனுவான். எவன் என் கொள்கை களை நிராகரித்தானே அவன் என்னினின்றும் புறம்பானவனு வான். ஓ என் இரக்ஷகனே! நான் புல் பூண்டில்லாத இப் பாலைவனம் போன்ற வெட்ட வெளியில் என் பிச்சளத்தை வைத்திருக்கிறேன். சதா உன் பிரார்த்தனையிலேயே என் வாழ்நாளை கழிக்க விரும்பி இதை யுன் இல்லமாகப் பாவித்தே இவ்வாறு செய்திருக்கிறேன். அவர்களுடைய மனதை யுன் வழியில் திருப்பிக்கொள். உன் கருணையிலளிக்கப்படும் காய் கனிவர்க்கங்களைப் புசித்து அவர்கள் உன்னையே இடை விடாது தியானம் செய்து கொண்டிருக்கும்படி செய்ய"

இவ்வாறு இப்ராஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் பிரார்த் தனை செய்தார்கள். ஆண்டவன் எவ்வாறு அவரது பிரார்த் தனையை யங்கீகரித்துக் கொண்டாரோ அவ்வாரே ரஸூலே குதா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களது பிரார்த்

தனையையும் ஆண்டவன் ஏற்றுக்கொண்டான். அவர்கள் எவ்வாறு கோரிக்கொண்டார்களோ அவ்வாறே யளித்தான். அதற்குப்பின் மதினாவில் அப்பேர்க்கொத்த வியாதிகள் உண்டாவ தில்லை.

"ஹஸரத் இப்ராஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாம், இரஸூலே குதா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் இவர்களுக்குகந்த ஆண்டவனே நம்மையும் நம்மைச் சேர்ந்திருப்போரையும் இனி வருவோரையும் விக்கிரகாராதனையி னின்றும் காப்பாற்றி அவர்கள் உன்னுடைய தியானத்திலேயே யிருக்கும்படி கடாட்சித்தருளும். அவர்கள் பொய், சூது, மோசம் இவைகளன்றி கஷ்டார்ச்சிதமாய்த் தேடிய பொருளைக் கொண்டு ஜீவிக்கும்படி அருள் செய்யும். மேற்கூறப்பட்ட உம்முடைய நல்லடியார்களின் மார்க்கத்தையே பின்பற்றி நடக்கும் வண்ணம் கிருபை செய்யும், இன்னும் இக்காலத்தில் பரவியிருக்கும் எவ்வித துன்பங்களி னின்றும் பாதுகாத்தருளும்."

7-வது பாங்கூறுவதன் ஆரம்பம்.

மதினாவில் இஸ்லாமானவர்கள் மிக்கதிரளாகவிருந்தார்கள். அவர்கள் ஒருவரிடம் ஊழியம் செய்யாமல் சுயாதீனமாகவே ஜீவித்துக்கொண் டிருந்தவர்களாதலால் தொழும் வேளைகளில் பெருங்கூட்டமாய் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அக்காலத்தில் இன்ன வேளைகளில் தான் தொழவேண்டும் என்பதைப் பற்றிய ஏற்பாடுகள் ஒன்றுங் கிடையாது. இதனால் இஸ்லாலாமானவர்களுக்கு மிக்க கஷ்டம் நேரிட்டதால் அதை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள ஆலோசனை செய்தார். அப்போது சிலர் தொழும் வேளையை அறிவிப்பதற்காகக் கொம்பு ஊதலா மென்றார்கள். சிலர் மணியடிக்கலா மென்றார்கள். சிலர் வெளிச்சம் காட்டலா மென்றார்கள். இவ்வாறு அவரவர்கட்குத் தோன்றியபடி பலவாறாகத் தங்கள் தங்கள்

அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார்கள். ஆனால் இவற்றில் ஒன்றுவது பொதுவாய் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை.

கடைசியில் ஆண்டவன் ரசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கனவில்தோன்றி, இப்போது நடக்கிறபடி ஐந்துவேளை தொழுகைக்கு முன்னும் பாங்கு சொல்லும்படியாகக் கட்டளையிட்டான். முதல் முதல் மஸ்ஜிதெ நபவியில் ஹஸரத் பிலால் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் மோதீனாக ஏற்பட்டார்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் பின்கண்ட விஷயம் கவனிக்கத் தக்கது. அதாவது:—

முன் கூறியதுபோல் கொம்பூதுதல் மணியடித்தல் வெளிச்சங்காட்டுதல் முதலியவற்றாலும் நாட்டம் அனுகூலமாகும். சில மதங்களில் அவ்வழக்கமே யனுசரிக்கப்படுகிறது. ஆனால், அல்லாஹு தஆலா முஸ்லிமானவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான், அவற்றிலும் மேலானது எவ்வாறெனின்:—

முன் கூறப்பட்டவைகளால் வணக்கத்திற்கு அழைக்கிறதென்று விளங்கவில்லை. பாங்கு சொல்லுவதால் வணக்கத்திற்கு அழைக்கப்படுகிறதென்று விளங்குவதோடு, இதில் இன்னும் என்ன தெய்வீகமகிமை யிருக்கிறதென்றால், ஆண்டவனுடைய பொறுமை, வல்லமை, ஏகத்வம், பரிசுத்தநிலைமை முதலியவைகளும் ரசூலே கரீம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுடைய நபித்தன்மையும் மிக்க புகழோடு கூறப்படுகிறது. பாங்கு சொல்வதும் அப்படிச் சொல்வதைப் பக்தியோடு கேட்பதுங்கூட ஆண்டவனுடைய வணக்கமாகும்.

8-வது ஸல்மானே பார்ஸீ இஸ்லாமானது.

ஹஸரத் ஸல்மானே பார்ஸி ரலி...பாரிஸிதேசத்தவர். அவர் அபலக் குதிரைகளைப் பூஜிக்கும் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த

வரா யிருந்தார். அவர் ஒரு ராகீபி இடம் (கிரகங்களைப் பூசிக்கும் வானசாஸ்திரி) மிக்க நேசமுடையவரா யிருந்தார். அவர் அந்த வானசாஸ்திரியின் கொள்கைகளை யதிகமாய் மதித்திருந்தார். அதனால் அவருடைய கூட்டத்தார் அந்த சாஸ்திரியைத் தங்கள் ஊரிலிருந்தும் அப்புறப்படுத்திவிட்டார்கள். அதனாலவர் பைதுல் முகத்திஸ் (ஜெருஸலம்) தேசத்திற்குப் போய் விட்டார். ஹஸரத் ஸல்மானே பார்ஸி...யவர்களுக்கு ராகீப் மேல் அதிக விசுவாசமிருந்ததால் அவரும் தன் வீடுவாசல் யாவற்றையும் விற்றுவிட்டு அவர்கூடவே போய்விட்டார்.

அவ்வாறு சென்று கொண்டிருக்கையில் அவர் வழிதவறி வானசாஸ்திரியைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். அப்போது மதீனாவிலிருந்தகிருஸ்தவர்கள் இஜிப்டுக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் ஸல்மான் ரலி-வை ஏமாற்றி மதீனாவிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் அடிமையாக்கிக் கொண்டார்கள். அவ்விடத்தில் அவர் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் தங்களை ஆண்டவனுடைய தூதர் என்று கூறிக்கொள்கிறார் என்பதைக் கேட்டு அவர்களிடம் சென்றார். அவர் ரசூலவர்களுடைய போதனைகளைக்கேட்டு அவர்களிடம் நம்பிக்கை வைத்து உடனே இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்.

அந்த வானசாஸ்திரி கடைசியில் ஒரு நபி அவதரிப்பாரென்றும் அவருடைய அடையாளங்கள் இன்னின்ன விதமாகவிருக்குமென்றும் முன்னமே தன்னிடம் கூறியிருப்பதாகவும், தாம்நேரில் ரசூல் அவர்களைக் கண்டபோது யாவும் உண்மையாகவே யிருக்கக்கண்டு தாம் இஸ்லாம்மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொண்டதாகவும் ஸல்மானே பார்ஸியவர்கள் கூறிஇருக்கிறார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் ஸல்மானே பார்ஸியை விலைக்கு அடிமைகொண்டிருந்த வனிடமிருந்து அவரை விலைக்குவாங்கி அடிமைத் தனத்தினின்றும் விடுதலை செய்துவிட்டார்கள். இவர்

அஸ்ஹாபே ஸுப்பா என்ற கூட்டத்தில் சேர்ந்தவர். இன்னும் ஹஸரத் அவர்களுடைய பிரசித்தபெற்ற சஹாபாக்களில் இவரும் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். இவர் மேல் சுவர்க்கம் பிரீதியுடையதாக விருக்கிறதென்று, ஹதீதில் வந்திருக்கிறது.

9-வது முஹாஜரீன்களின் சகோதரத்வம்.

வீரத்தன்மையுடைய முஹாஜரீன்கள் தங்கள் நாட்டைவிட்டு மதீனாவிற்குச் சென்றபோது, மக்கா வாசிகள் செய்த கொடுமையால் தங்கள் சொத்து சுதந்தரம் யாவையும் அங்கேயே விட்டுவிட்டு மிக்க பரிதாபமான நிலைமையில் சென்றார்கள். ஆகையால் அவர்களில் பெரும்பாலார் வீடுவாசல் சாமான்கள் ஒன்றுமின்றி பரதவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் அன்ஸாரீன்களோ சொந்த ஊரிலிருப்பவர்களாதலால் வீடுவாசல் சொத்துமுதலிய சகல சௌகரியங்களும் உடையவர்களாக யிருந்தார்கள். அச்சமயத்தில் ஹஸரத் அவர்கள் ஆண்டவன் கட்டளைப்படிமேன்மை தங்கிய இரண்டு கூட்டத்தாரும் ஒருவருக் கொருவர் சகோதரபாசமுற்று வாழும்படி ஏற்பாடுசெய்து விட்டார்கள். இதனால் அவர்கள் ஒருவருக் கொருவர் நெருங்கிய சுற்றத்தார் போலாகிவிட்டார்கள். அன்ஸாரீன்கள் காட்டிய தைரியமும் அன்பும் வேறு எம்மதத்தினராலும் காட்டப்படவில்லை. அவர்கள் தங்கள் சொத்து சுதந்தரம் யாவற்றையும் இரண்டு பாகமாகப்பிரித்து ஒருபாகத்தை முஹாஜரீன்களுக் களித்துவிட்டார்கள். முஹாஜரீன்கள் உண்மையான மார்க்கத்திற்காக அனுபவித்த கஷ்டங்கள் இவ்வளவென்று அளவிட்டுக்கூற முடியாது. அவர்கள் தங்கள் சொத்து முதலிய யாவையும் இழந்தாலும், அடி முதலிய இம்சைகளை யடைந்தாலும் தங்கள் சுற்றத்தார் சகோதரர்களைப் பிரிந்தாலும் தாங்கள் கைப்பற்றிய இஸ்லாம் மார்கத்தைமட்டும் விடவில்லை. மனச்சோர்வடையவுமில்லை.

அன்ஸாரீன்கள் தைரியமும், அன்பும் மனஉறுதியு முடையவர்கள். அவர்கள் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் கொண்ட உறுதி வியக்கத்தக்கது. அவர்கள் குறைஷியர். அராபியா வில் குருமார்போல் மதிக்கப்பட்டிருப்பதற்காவது, அவர்கள் விரோதிகளாய்க்கிளம்பி விடுவார்களே! அப்படிக் கிளம்பினல் அராபிய முழுமையும் அவர்களுக்கு உதவியாக நிற்குமே என்ற ஒரு விஷயத்திற்கும் எள்ளளவும் அஞ்சாமல், இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் பொருட்டு தங்கள் சொத்து சுதந்தரம் உடல் ஆவியாவற்றையும் தத்தம்செய்து தங்கள் இரத்தத்தை நீர் போர்சிந்தி இஸ்லாம்மார்க்கத்தை யுலகில் உறுதியாய் நிலைநாட் டினார்கள்.

இவ்வாறு நம் இஸ்லாம் மார்க்கத்தை நிலைநிறுத்திய முஹாஜரீன்கள் பேரிலும் அன்ஸாரீன்களின்பேரிலும் அல் லாஹு தஆலாவின் கிருபை மென்மேலு முண்டாவதாக.

பாருங்கள் முஸ்லிம்களாகிய அவர்களுக்கும் இஸ்லாம் மார்க்கத்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நமக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நோக்கினல் பகலுக்கும் இருட்டிற்கும், வெண் மைக்கும் கருமைக்கும், மெய்யுக்கும் பொய்யுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கிறதோ அவ்வாறு இருக்கிறது. நான்முஸ்லி மானவன் என்று கூறிக்கொள்ளவே நமக்கு வெட்கமாயிருக் கிறது.

அன்ஸாரீன்கள், முஹாஜரீன்களுக்குத் தங்கள் சொத்து சுதந்திரங்களில் சரிபாதி பங்கிட்டுக்கொடுத்து அவர்களை யாத ரித்தார்கள். நாமோ நமது ஆஸ்தியைச் சொந்த சகோதரர் களுக்குள் பாகித்துக்கொள்ளும்போது, ஒருவர்க்கு எள்ளத் தனை குறைந்தால் ஒருவரை யொருவர் கொலைசெய்து கொள் கிறோம். இன்னும் பரிதாபமான விஷயமாவது, நமதுகுலத் தில் தாய் தந்தையற்றுப் பரிதபிக்கும் அனாதைப் பிள்ளைகளை

நாம் கவனிப்பதேயில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை யெப்படிப் பாதுகாத்து நல்வழிக்குக் கொண்டுவருவார்கள்? அப்படிக் கொண்டுவந்தாலும், மதபோதனை அடையும்படியான வழியில் சற்றும் இல்லாதவிடத்தில் விடுவார்கள். அதாவது றசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுடைய உண்மையையும் பரிசுத்தத் தன்மையையும் அறியாதவர்களும் அவரை அவமதிப்பவர்களும் இகழ்ந்து கூறுபவர்களும் அவருடைய பரிசுத்தமான கட்டளைகளுக்கு நேர்மாறாக நடப்பவர்களுமாகிய கூட்டத்தாரிடம் தங்கள் மக்களை யனுப்புவார்கள். இது மட்டுமல்ல, இன்னும் இவர்களிற் சிலர் பண ஆசையால் இஸ்லாம் மார்க்கத்திற்கு முற்றும் மாறாய் நடக்கும் ஸ்திரிகளைத் தங்கள் வீட்டிற்கழைத்து இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் பரிசுத்தத்திற்கும் மகிமைக்கும் இகழ்ச்சியாக அவர்கள் கூறும் வார்த்தைகளைத் தாங்கள் காதாரக் கேட்பதோடு இன்னும் தங்கள் சுற்றத்தாரையும் கேட்கும்படிச் செய்கிறார்கள். இதனால் பரிசுத்தமான இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் எவ்வளவு துர்எண்ணங்களும் துர்நடக்கைகளும் கண்டிப்பாய் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவ்வளவும் அவர்கள் மக்களுக்குக் குழந்தைகளுக்குப் பால் புகட்டுவதுபோல் பிறந்தது முதலே ஊட்டப்பட்டு அவர்கள் தேகத்தோடு வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றன.

அந்தோ! நாம் எவ்வளவு நேரம் நம்முடைய குறைகளை நாமே கூறிக்கொண்டிருக்கலாம். கிருபையாளனாகிய அல்லாஹு தஆலாவே நம்மேல் இரக்கம் வைத்தால் நம்மை அத்தகைய தீய வழிகளிலிருந்தும் விலகும்படிச் செய்வான். ஆதலால் நம்மேல் கிருபைவைத்து நம்மை நேர்வழியில் செல்லும்படி அருள்புரிய வேண்டுமாய் அவனுடைய பரிசுத்தமான சந்நிதானத்தில் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுவோமாக :—

"கிருபையாளனுகிய றஹ்மானே! பரிசுத்தமான இஸ்லாம் மார்க்கத்திற்கு மாறுன வழியில் நடந்து உன்னுடைய கோபத்திற்கு ஆளாகாவண்ணம் எங்களை நேர்வழிக்குத் திருப்பி, இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் எங்களுக்கு உறுதியான நம்பிக்கையும் பக்தியும் உண்டாக அருள்புரிந்து, எங்கள் முன்னேர்களும் தைரியசாலிகளுமாகிய அன்ஸாரீன்கள் முஹாஜிரீன்களைப் போல் எங்கள் மனதில் இருள் நீங்கி உன்னுடைய ஞானஒளிப் பிரகாசிக்கும்படி கிருபாநோக்கம் வைத்தருள வேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறேம்."

10-வது வாசஸ்தலத்திலும், பிரயாணத்திலும் தொழவேண்டிய முறைகள்.

வாசஸ்தலத்திலும், பிரயாணத்திலும் முதல் முதல் மாலைத் (மக்ரிபு) தொழுகை மூன்று றகஆத்து தொழ வேண்டுமென்றும், மற்ற நான்கு வேளை தொழுகைகளிலும் இரண்டு இரண்டு றகஆத்து தொழவேண்டுமென்று மிருந்தது.

பிறகு பிரயாணத்தில் (ஸபரில்) மட்டுமே மேற்கண்டபடி தொழவேண்டுமென்றும் வாசஸ்தலத்தில் காலை (சுபுஹு) மாலைத் (மக்ரிபு) தொழுகைகளில் முன்னிருந்தபடியே அதாவது காலையில்இரண்டுரகஆத்தும், மாலையில்மூன்றுரகஆத்தும் தொழ வேண்டு மென்றும், மற்றத் தொழுகைகளி லெல்லாம் இரண்டிரண்டு ரகஆத்துகள் அதிகமாகவும், அதாவது காலையில் இரண்டு ரகஆத்தும், மாலையில் மூன்று ரகஆத்தும் மற்றத் தொழுகைகளிலெல்லாம் நான்கு நான்கு ரகஆத்தும் தொழ வேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டது.

ஹிஜ்ரி 2-வது வருடம்.

1-வது கிப்லாவை நோக்குதல்.

ஷாம் தேசத்தில் பைத்துல் முகத்தஸ் (ஜருஸலம்) ஒரு பிரசித்திப்பெற்ற ஸ்தலமாயிருக்கிறது. முன்னிருந்த நபி மார்களைப்போலவே ஹஸரத்தவர்களும் அதை நோக்கியே தொழுது கொண்டிருந்தார்கள். இந்த வருஷம் இனிமேல் கஃபாவை நோக்கித் தொழவேண்டியதென்று பரிசுத்தமான ஆண்டவனிடமிருந்து ஹஸரத்தவர்களுக்குக் கட்டளை வந்தது. அச்சமயம் ஹஸரத்தவர்கள் பகல் இரண்டுமணிக்குத் தொழுதுகொண்டிருந்தார்கள். ஆதலால், அவர்களும் அவர்களுடைய அஸ்ஹாபிகளும் உடனே கஃபாவை நோக்கித் தொழ திரும்பிக்கொண்டார்கள். தொழுகை முடிந்தவுடன் ஹஸரத்தவர்கள் கஃபாவை நோக்கித் தொழவேண்டுமென்ற ஆண்டவன் கட்டளையை யாவர்க்கும் போதித்தார்கள். அது முதல் இஸ்லாமானவர்கள் கஃபாவை நோக்கித்தொழ ஆரம்பித்தார்கள்.

எனதரிய மாணவர்களே! இந்த சமாசாரத்தை வாசித்து யோசித்து பாருங்கள். ஹஸரத்தவர்கள் தங்கள் எஜமானனுக்கு எப்படி வழிப்பட்டவர்களா யிருந்தார்கள்? கட்டளை வந்த அந்த க்ஷணமே அதன்படி நடந்து கொண்டார்கள். இன்னும் அஸ்ஹாபுகளுடைய உண்மையான நிர்ணயத்தையும் எண்ணத்தையும் நோட்டமிடுங்கள். அவர்களும் ஹஸரத்தவர்களைப் பின்பற்றுவதில் கொஞ்சமும் தாமதிக்கவில்லை. தங்களோடு கூடவே பைத்துல் முகத்திசின் திசையைவிட்டு முகத்தைத்திருப்பி கஃபாவின் பக்கம் ஆக்கிக்கொண்டார்கள். இதுவோ அவர்களுடைய பூரண ஈமானுடையவும் ஹஸரத்தவர்களை உண்மையுள்ள ரசூல் என்றும் குறஆனை அல்லாவுடைய

சத்திய வேதமென்றும் அவர்கள் விசுவாசித்ததினுடையவுமான பலனுயிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். பைத்துல் முகத்தசானது மதீனுவுக்கு வடக்கே யிருக்கிறது. மக்காவோ தென்புறமிருக்கிறது. இப்படியிருப் பதில் ஹஸரத்தவர்களும் அஸ்ஹாபுகளுமான உடன்வாசி களும் வடதிசையினின்று முகத்தைத் திருப்பித் தென்திசையி லாக்கிக் கொண்டார்கள். அதாவது எந்த திசையில் முதுகிருந் ததோ அந்தத் திசையில் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டாகள். இதர மார்க்கத்துக்கு எதிரில் இது பெரிய ஓர் மாறுதலா யிருந்தது.

அவர்கள் எதிரிகளின் விரோதச்சொற்களை எள்ளளவா வது இலக்ஷியம் செய்தவர்களல்ல. ஆனுல், அவர்கள் ஆண்டவ னுடைய ரசூல் அவர்களின் வழிப்பாட்டில் அசட்டையாவது, சந்தேகமாவது கொள்ளாதவர்களாய் நம்பிக்கை யுடையவர்களா யிருந்தார்கள். நாமும் அப்படிக்கில்லாமல் ரசூல் அவர்களின் வழிபாட்டில் கொஞ்சமேனும் அவ நம்பிக்கையாவது கொள் வோமானுல், இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயனற்றுப் போவோம். மரணமடைந்தபின் எப்படியும் ஆண்டவன் சந்நி தானத்தில் நிற்கவேண்டும். நாம் இவ்வுலகில் இருக்கும்போது ஆண்டவன் கட்டளைகளை அலட்சியஞ் செய்து அவனுடைய ரசூலினிடம் நம்பிக்கை வைக்காமலும் அவரைப்பின்பற்றி நட வாமலும் இருப்போமானுல் பிறகு ஆண்டவன் சந்நிதானத்தில் எப்படி முகங்கொண்டு செல்வது.

ஆகையால் ஓ பிரியமான மாணுக்கர்களே! நீங்களும் அல்லாஹுதஆலாவினுடைய கட்டளைகளின்படி நடப்பதி லும், அவனுடைய ரசூலினிடம் முழுநம்பிக்கைவைத்து, அவ ரைப்பின்பற்றி நடப்பதிலும், சற்றேனும் சளையாமற், வீரத் தோடும் மன உறுதியோடும், சந்தோஷத்தோடும் நடந்து

கொள்ளுங்கள். அப்படிச் செய்வீர்களாகில் ஆண்டவன் நம் முன்னோராகிய முஹாஜரீன் அன்ஸாரீன்களுக்கு எவ்வாறு அருள் புரிந்தானோ அவ்வாறே யருள்புரிவதோடு உங்களை இரு லோகத்திலும் மேன்மையான நிலைமையில் வைப்பான்.

2-வது ஹஸரத் பாத்திமா றலியல்லாஹு அன்ஹாவுடைய திருமணம்.

இச்சமயம் ஹஸரத் பாத்திமா றலியல்லாஹு அன்ஹாவிற்கு வயது சுமார் பதிமூன்று நடக்கிறது. ஹஸரத் அபூபக்கர், ஹஸரத் உமர் இவர்களும் தனித்தனியாய் ஹஸரத் அவர்களிடஞ் சென்று அக்கன்னிகையை தமக்கு விவாகஞ் செய்து தரும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் இருவரில் எவருக்கும் மறுமொழியளிக்காமல் மௌனமாயிருந்து விட்டார்கள்.

அதுகாறும் ஹஸரத் அலி றலியல்லாஹு அன்ஹுவிற்குத் திருமணம் முடியவில்லை. அதனால், அவர்களுடைய சுற்றத்தார் அவரை நோக்கி, "உமக்கு இன்னும் மணமுடியாதிருப்பதால் ஹஸரத் அவர்களிடஞ் சென்று பீவி பாத்திமா றலியல்லாஹு அன்ஹாவை மணமுடித்துக் கொடுக்கும்படி கேளும்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஹஸரத் அலிறலியல்லாஹு அன்ஹு, எனக்கு அவ்வாறு கேட்க வெட்கமாயிருக்கிறதென்றார். அவருடைய சுற்றத்தார் "அப்படியல்ல, நீர் அபூதாலிப் அவர்கள் புத்திரராயிருக்கிறீர். உமது தந்தையின் சகோதரருடைய புத்திரியை மணம்புரிய உம்மிலும் நெருங்கிய சுற்றத்தார் யாரிருக்கிறார்கள்? ஆகையால், நீர் கூச்சப்படாமல் போய் கேளும்" என்று அவரைச் சமாதானப்படுத்தினார்கள்.

அதன்மேல் அவர், அவர்கள் கூறியபடி ஹஸரத் அவர்களிடஞ்சென்று வணக்கஞ்செய்து நின்றார். ஹஸரத் அவர்கள் 'என்ன விசேஷம்?' என்று கேட்டபோது அலிறலியல்லாஹு

அன்ஹு தமது கருத்தை வெளியிட்டார். அதைக்கேட்டதே ஹஸரத் அவர்கள் உள்ளத்தில் சந்தோஷமடைந்து (மற்ஹப‌ன் வஅஹ்லா) சரி மிக்க நலமாயிற்று என்றார்கள்.

அதற்குள் அல்லாஹு தஆலா உடைய கட்டளைபடி வஹீயும் வந்தது. அச்சமயம் அனஸ் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஹஸரத்திடம் இருந்தார்கள். ஹஸரத் உடனே யவரை நோக்கி அலிறலியல்லாஹு அன்ஹுவிற்கும் பாத்திமா றலியல்லாஹு அன்ஹாவிற்கும் திருக்கலியாணஞ் செய்யும்படி ஆண்டவன் கட்டளையிட்டிருக்கிறான். ஆதலால் முஹாஜரீன் அன்ஸாரீன்களை யழைத்து வாருங்களென்று திருவுளம்பற்றினார்கள்.

அவ்வாறே யாவரும் ஒன்றாய் கூடியபின் ஹஸரத் அவர்கள் ஆண்டவனுடைய பரிசுத்தத் தன்மையையும், புகழையும் மகிமையையும்பற்றி ஒரு குத்பா ஓதி தோத்திரஞ் செய்ததோடு, மணம்முடித்துக்கொண்டு இல்லறத்தில் நடந்து கொள்ளவேண்டிய முறைமைகளைப்பற்றியும் பிரசங்கித்தார்கள்.

அதன்பிறகு சுற்றத்தார் நண்பர்கள் முதலியவர் முன்னும் விதிப்படி திருமணம் (நிக்காஹ்) நிறைவேற்றப்பட்டதில் அலிறலியல்லாஹு அன்ஹு மஹர் 400-மிஸ்கால் (1-மிஸ்கால் என்பது சற்றேறக்குறைய 6-அணு பெறும்படியான ஒரு வெள்ளி நாணயம். 400-மிஸ்கால் சுற்றேறக்குறைய 150-ரூபாயாகிறது) மஹர் கொடுக்கவேண்டியதென்று ஏற்பாடாயிற்று. பிறகு ஒரு பெரிய தட்டில் பேரீச்சம்பழங் கொண்டு வந்து யாவர்க்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது.

இக்காரணத்தால் தான் இப்போதும் கலியாணம் முடிந்ததே பேரீச்சம்பழம் பங்கிடும் ஏற்பாடு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

விவாகம் முடிந்தபின் ஹஸரத் அவர்கள் பாத்திமா றலியல்லாஹுு அன்ஹாவை நோக்கி, ஒரு பாத்திரத்தில் சுத்த ஜலம் கொண்டுவரச்செய்து அதில் ஏதோ ஓதி ஊதியபின் அச் ஜலத்தைப் பாத்திமா றலியல்லாஹுு அன்ஹாவின் சிரசின் மேலும் மார்பு முதுகின்மேலும் தெளித்தார்கள். அதன்பின் ஆண்டவனை நோக்கிப் பின்வருமாறு துஆ விரந்தார்கள்:—

"ஆண்டவனே! பாத்திமாவையும் அவளுடைய சந்ததி யாரையும் அஞ்ஞானமென்னும் ஷைத்தான் வசத்தில் சிக்கா வண்ணம் தன்னருள்கொண்டு காப்பாற்றி யருள வேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறேன்."

அதன் பின் ஹஸரத் அவர்கள் மறுபடி ஜலம்கொண்டு வரும்படி கூற, அது தமக்காகத்தான் கேட்கப்படுகிறதென் றெண்ணிக்கொண்ட அலிறலியல்லாஹுு அன்ஹுு உடனே சென்று ஜலங்கொண்டுவந்தார். ஹஸரத் அவர்கள் பாத்திமா வுக்குச் செய்ததுபோலவே அலிறலியல்லாஹுு அன்ஹுுவிற் கும் ஜலம் ஓதித்தெளித்து,

"ஆண்டவன் நீங்களிருவரும் ஒற்றுமையோடும், அன் போடும், க்ஷேமமாய் வாழும்படிக்கும், உங்களுக்குப் பரிசுத்த மான சந்ததிகளுண்டாகிப் பெருகும்படிக்கும் அருள் புரிவா னாக" என்று வாழ்த்தினார்கள்.

ஹஸரத் பாத்திமா றலியல்லாஹுு அன்ஹா விற்கும் ஹஸரத் அலிறலியல்லாஹுு அன்ஹுுவிற்கும் மேற்கண்ட படி சுலபமான பரியம் அளிக்க ஏற்பாடாகி ஒருவருக்கும் வருத்தமாவது கஷ்டமாவதுயின்றி இலேசாகவே திருமண விஷயம் நடந்தேறிவிட்டது. இக்காலத்தில் நாம் செய்யும் கலியாண ஏற்பாடுகளை யதோடு ஒப்பிட்டுப்பார்ப்போமானல், வானத்திற்கும் பூமிக்கு முள்ளது போன்ற தாரதம்மியம் இருக்கக்காணலாம். இச்சம்மதத்தில் ஈஜாப் கபூல் என்ற

அதாவது காஜியின் முன்னும் சாக்ஷிகளின் முன்னும் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரை யொருவர் மணம்புரிந்து கொள்வதாய் ஒப்புக்கொள்வதாகிய ஒரு விஷயத்தில் தவிர, வேறெதிலும் நாம், அவர்கள் நடந்துகொண்ட ஏற்பாட்டின்படி நடப்பதில்லை. பரியம் போட்டதுமுதல் கலியாணச்சடங்கு முடிகிறவரையில் நமது செயல்கள் யாவும் ஹஸரத் அவர்கள் செய்கைகளுக்கு மாறாகவே யிருக்கின்றன.

இக்காலத்தில் நடக்கிற விஷயங்களோ:—கையில் கங்கணங்கட்டல், சிரசில் புஷ்பஞ் சூட்டுதல், கைகால்களில் அழவணம் பூசுதல், பலவர்ண உடைகளையுடுத்தல் வாசனைத் திரவியங்களைப் பூசுதல், ஆகிய இவைகளைச் செய்வதால் பேய் பிசாசு நெருங்குமென்றஞ்சி இடையில் ஒரு கத்தியைச் சொருகிக்கொள்ளுதல், இன்னும் இத்தகைய பல விஷயங்களைச் செய்கிறார்கள். இவையாவும் ஷரீஅத்தென்னும் மார்க்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாத செயலாயிருக்கின்றன.

இன்னும் நாம் கலியாணகாலங்களில் செய்யும் வீண்செலவோ அந்தோ! சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆண்டவன் நமக்குத் திரண்ட செல்வத்தை யளித்திருந்தாலும் அதை யெல்லாம் இவ்வாறு வீண்செலவில் அழிக்க வேண்டுமோ? சிலர் தாசிக் கச்சேரிகளிலும், பாணவேடிக்கைகளிலும் வீணாய்ப் பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள். இச்செய்கைகள் புத்திக்கும் மதக் கொள்கைகளுக்கும் ஒவ்வாதவைகளா யிருப்பதால் நாம் இம்மையிலும் மறுமையிலும் துன்புற நேர்கிறது. வீடுவாசல் ரொக்கம் முதலியவைகளை யடகுவைத்து இவ்விதம் பணத்தை செலவழித்து விட்டு அவைகளைத் தீர்க்கும் பாரத்தைப் புத்திரன் தலைமேல் போட்டு விடுகிறான். பிறகு மதக்கட்டளைக்கு விரோதமாய் நடந்ததற்காக ஆண்டவன் தண்டனைக் குள்ளாகிறான். அந்தோ, பிறகு இத்தகையோர் கதியென்னாகுமோ! அல்லாஹு—

தனுலாவே நமக்கு நல்லறிவு தந்து இத்தகைய மாறுன வழிகளினின்றும் நம்மைத் திரும்பி நேர்வழி காட்டிக் காப்பாற்றும் வண்ணம் பிரார்த்தனை செய்கின்றேம்.

3-வது இரம்ஸானையும் ஸகாத் கொடுப்பதையும் பற்றிய கட்டளைகள்.

உலகில் தீமைகள் அதிகரித்து, மானிடர் அக்கிறமச்செயல்களில் மிகுந்துவிட்டதால் அவர்களைச் சீர்திருத்தி அவர்களுக்கு நேர்வழி காட்டுவதற்காகக் கருணை நிறைந்த ஆண்டவன் தன் அன்பரான ஹஸரத் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களைத் தமது தூதராக இவ்வுலகிற் கனுப்பினுன். மனிதர்கள் மன உறுதியும் புத்தி திடனும் குறைந்தவர்களானதால், தன் கட்டளைகளை யெல்லாம் ஏககாலத்தில் அனுப்பினுல் மன உற்சாகம் குறைந்து கஷ்டமடைவார்களென்று கருதி, ஆண்டவன் தன் கட்டளைகளை ஒன்றின்பின் ஒன்ருய் அனுப்பினுன். அதனுல், அவர்கள் நாளுக்கு நாள் மன உற்சாகமும் அன்பும் அதிகரித்து அவன் கட்டளைகளை ஆவலோடு ஏற்றுக் கொண்டு கஷ்டந் தெரியாமலே யாவற்றையும் நிறைவேற்றுகிருர்கள். முதல் முதல் தொழும்படி கட்டளைகளை யிட்டான். தொழுகை ஆன்மா விற்குள்ள அஞ்ஞானமாகிய பிணிக்கு முக்கியமான ஔடதமா யிருக்கிறது. அது மனதின் கலவரங்களை யொழித்து, அதைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, நிம்மதியையும், சந்தோஷத்தையும் அளித்து, ஆண்டவனிடம் நமக்குள்ள அன்பை விர்த்தி செய்து, அவனுடைய அருள் நமக்குக் கிடைக்கச் செய்ய இன்றியமையாத உதவியாயிருக்கிறது.

பிறகு மற்ற கட்டளைகளும் வெளியிடப்பட்டன. எவையெனில், வருடத்திற் கொருமுறை இரம்ஸான் மாதத்தில் நோன்பு அனுசரிப்பது, தருமஞ் செய்தல் (ஸதகா பிதர்) பெருநாட்களில் தொழுகை முதலியன.

4-வது யுத்தக்கட்டளை.

மக்காவிலிருந்து மதீனாவிற்கு வந்தபின் ஹஸரத் அவர்கள் மக்கா வாசிகளின் கொடுமைகளிலும், துன்பங்களிலுமிருந்து விடுபட்டவர்களாய் நிம்மதியோடிருந்தார்கள். ஆனால், மக்காவில் அநேகம் இஸ்லாமானவர்கள் சிக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் ஏழைகளாயும், பலமற்றவர்களாயும் வயது முதிர்ந்தவர்களாயு மிருந்தார்கள். அங்கிருந்து வெளிதாண்டவாவது ஹஸரத் அவர்கள் சமுகத்திற்குச் சென்று எதிரிகளால் தாங்கள் படும் சொல்லொண்ணாத் துன்பங்களை முறையிட்டுக் கொள்ளவாவது சக்தியற்றவர்களாயிருந்தார்கள். எதிரிகள் செய்யும் கொடுமைகள் சகிக்கொணாதவைகளா யிருந்தாலும், அவர்கள் மிக்க தைரியத்தோடு தாங்கள் கைகொண்ட சத்திய மார்க்கத்திலும், ஹஸரத் நபிநாயகம் அவர்களிடத்திலும் தங்களுக்குள்ள பக்தியிலிருந்தும் பூரண நம்பிக்கையிலிருந்தும் எள்ளளவு கூட நழுவாதவர்களாய், 'ஓ எங்கள் நாயகனே! இந்த எதிரிகள் செய்யும் கொடுமைகளினின்றும் எங்களைக் கருணையோடு காப்பாற்றி யருள்' என்று துஆவிரந்து கொண்டிருந்தார்கள். சிற்சிலர் மிக்க கஷ்டத்தோடு எப்படியோ மக்காவை விட்டுக் கிளம்பி மதினா வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள். ஆயினும் எதிரிகள் பலவிதத் தந்திரங்களாலும் பொய் வார்த்தைகளாலும் அவர்களை மறுபடி மக்காவிற்குத் திரும்பி வரும்படி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். திருஷ்டாந்தமாய் அபூஜெஹல் என்பவன் இன்னொரு மனிதனை மதீனாவிற்கனுப்பி அயாஷ் இப்னுரபீஉ ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவரிடம் மிக்க தந்திரமாய் "உங்கள் தாயார் அதிக தேக அசௌக்கியமா யிருக்கிறார்கள். உம்மைக் காண வேண்டுமென்று தணியாத ஆவலுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள். தங்களைக் காணுமட்டும் தலையில் சீப்பிடுவதில்லை யென்று சத்தியம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்பதாய் அவர் நம்பும்படி கூறச்செய்து அவரை மக்காவிற்கு வரும்படி செய்தான்.

அவர் மக்காவிற்கு வந்த பிறகு, கேட்போர் மனம் திடுக்கிட்டு உரோமம் சிலிர்த்து நெஞ்சு துடிக்கும்படியான துன்பங்களை அவருக் குண்டாக்கினார்கள்.

இவ்வாறு கொடுமைகள் நடப்பதைக் கேட்ட முஹேப் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர்கள் மக்காவைவிட்டு மதினாவிற்குப் போய்விடவெண்ணி தன் பொருள்களை யெல்லாம் சேகரஞ் செய்தார்கள். இதைக் கண்ட எதிரிகள் அவரைச் செல்ல வொட்டாது தடுத்து பலவந்தத்தால் அவருடைய சொத்துகள் யாவற்றையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள்.

மக்காவில் எதிரிகளின் மத்தியில் சிக்கிக்கொண்டிருந்த இஸ்லாமானவர்கள் கொஞ்சமேனும் சந்தோஷமாவது, சுகமாவது இல்லாதவர்களாய், பலவிதமான துன்பங்களை யனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் மதினாவிலுள்ளவர்களோ, எதிரிகளின் அச்சமின்றி நிம்மதியோடு தங்கள் மேன்மையான சத்திய மார்க்கத்தை யெங்கும் பரவச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். தூரத்திலுள்ள அவர்களை மக்காவிலுள்ள எதிரிகள் ஒன்றும் செய்யக்கூடவில்லை. மதினாவாசிகள் இவ்வாறு தங்கள் கைக்கு எட்டாமல் சுகமாயிருப்பதையும், அவர்கள் இஸ்லாம் மார்க்கம் வரவர அதிகப் பிரகாசமடைந்து விர்த்தியாய் வருவதையும் கண்டு எதிரிகள் மனக் கொதிப்படைந்து இவர்களை எப்படி யொத்திப்பது என்ற ஓரே ஏக்கங்கொண்டவர்களானார்கள். ஆனால் இவர்கள் தங்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளத் தகுதியானவழி ஒன்றும் தோன்றவில்லை. பொறுத்துப் பொறுத்து பார்த்தும் ஒன்றும் தோன்றாதவர்களாய்க் கடைசியில் சண்டையிட்டேனும் இஸ்லாம் பூண்டே இவ்வுலகிலில்லாமல் அவர்களையும் அவர்கள் மதத்தையும் அடியோடழித்து விடவேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள்.

நாம்மேலே கூறியபடி இஸ்லாமானவர்கள் தங்கள் சொத்து சுதந்திரம், முதலியவற்றையும், அரியசுற்றத்தார்கள் சிநேகி தர்கள் முதலிய யாவற்றையும் விட்டு விட்டு மிக்க கஷ்டங்களை அனுபவித்துப் பிறந்தவூரை விட்டுத் தூரமான விடத்திற் சென்றிருந்தபோதிலும், மக்காவிலுள்ள எதிரிகளுக்கு அவர் மேலுள்ள குரோதம் சற்றும் குறையவில்லை. அவர்கள் விஷய யத்தில் கொண்ட இரக்கமின்மையும், குரூரத்தன்மையும், தீய எண்ணமும் சற்றேனும் குறையாமல் விர்த்தியடைந்து கொண் டேயிருந்ததால், எவ்விதத்திலேனும் அவர்களுக்குத் துன்பம் செய்யவும், "உங்களை விடமாட்டோம் இப்படிச் செய்வோம், அப்படிச் செய்வோம்" என்று பயமுறுத்தும் சொற்கள் அவர் கள் செவிகளுக்கு எட்டும்படி செய்யவும் தொடங்கினார்கள்.

இவைகளை யெல்லாம் மதீனாவிலுள்ள இஸ்லாமானவர்கள் கேள்விப் பட்டபோதிலும், பொறுமையாகவே யிருந்தார்கள். ஆனால் மனிதன் மனிதனுக்குச் செய்யும் தீங்குகளைப் பொருப் பதற்கும் ஒரு அளவுண்டு. அதற்கு மேல் எவனும் பொறு மையை விட்டுத் தன்னைத்தான் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேணும். எதிரியின்மேல் வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்ளவேணு மென்று முயலாது செயலற்றிருக்கமாட்டான்.

ஆகையால் மக்காவாசிகளின் துர்ச்செய்கைகள் அதிக ரித்து அவர்கள் நமக்குத் தீங்கிழைக்க துசங்கட்டிக்கொண் டிருக்கிறார்கள் என்று மதீனாவிலுள்ள இஸ்லாமானவர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். ஆதலால் அவர்களுக்கு மனக் கொதிப்புண்டாய் விட்டது. இனி நாம் எச்சரிக்கை யோடிருந்து எதிரிகளை யடக்க வேண்டும் என்று எண்ணங் கொண்டார்கள்.

ஆனால் அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசராகிய ஹஸரத் றசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் கட்டளை யன்றி இவர்கள் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. ஹஸரத் அவர்கள்

எல்லா மறிந்தும், "பொறுமையா யிருங்கள் ஆண்டவன் கட்டளை யின்றி யொன்றும் நடவாது, ஆண்டவன் கட்டளை எப்படியோ அப்படியே நாமும் நடப்போம்" என்று கட்டளை யிட்டதால் அவர்கள் இன்னும் பொருத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதாயிற்று.

கடைசியில் மக்கா வாசிகள் எப்படியும் தங்களை யெதிர்ப்பது நிச்சயம் என்று இஸ்லாமானவர்கள் உணர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. மக்கா வாசிகள் யுத்தத்திற்குச் சர்வாய்த்தமாய் விட்டார்கள். அச்சமயத்தில் துன்பப்படுத்தப் பட்ட இஸ்லாமானவர்கள் ஈவிரக்கமற்ற மக்கா வாசிகளோடு போர்புரியும்படி ஆண்டவனுடைய கட்டளை (வஹீ) கிடைத்தது. அதாவது அச்சமயம் கீழ்கண்ட தேவ வாக்கியம் பிறந்தது:—

"துன்பப்படுத்தப் பட்டவர்கள் யுத்தஞ் செய்யும் படி அனுமதி யளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் ஜெயமடைவதற்கு ஆண்டவன் பொருப்பாளியா யிருக்கிறான். யாதொரு காரணமுமின்றி தங்கள் சொத்து சுதந்திரம் முதலிய யாவற்றையும் விட்டு மக்காவி லிருந்து அக்ரமமாய்த் துறத்தப்பட்ட இந்த ஜனங்கள் "உங்களைப் பிறப்பித்த ஆண்டவன் எங்களுக்குத் துணை யிருக்கிறான்" என்று நம்பினார்கள்."

இக்கட்டளையின் மேல் இஸ்லாமானவர்கள் மக்கா வாசிகளுடைய துஷ்டத் தனத்தையும் அகங்காரத்தையும் தடுப்பதற்காக ஆயுதங்களை யணிந்து யுத்தம் புரிந்தார்கள். அந்த விஷயங்களைப் பின்னால் ஆங்காங்கு விவரிப்போம்.

நாகரீகமும் அறிவு விளக்கமும் உண்டா யிருக்கும் இக்காலத்திலும் கீழ்கண்ட ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ஒரு இராஜாங்கத்திலுள்ள குடிகள் அவரவர்களுடைய தொழில்களைச் செய்து கொண்டு நிம்மதியோடிருக்கிறார்கள். இன்னொரு இராஜாங்கத்தைச் சேர்ந்த குடிகள் அவர்களுக்கு

எதாவது தீங்கு செய்தால் தீங்கிழைக்கப்பட்ட குடிகளின் அரசன் தீங்கு செய்த குடிகளின் அரசனுக்குச் சங்கதி தெரிவித்து அதற்கு ஈடு செய்யும்படி கேட்கிறான். அதற்கு அந்த அரசன் ஒப்புக் கொண்டு தீங்கு செய்த தன் குடிகளை விசாரித்து நீதி செலுத்தாமல் அலட்சியமா யிருந்து விட்டால் உடனே இரண்டு இராஜாங்கங்களுக்கும் யுத்த முண்டாய் விடுகிறது.

இன்னும் தன்னுயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டு மென்பது மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல, மிருகஜாதி பிராணிகளுக்கும் உள்ள சுபாவகுணமா யிருக்கிறது. ஒரு மிருகம் மற்றொரு மிருகத்திற்கு எதாகினும் இடையூறு செய்யும் பட்சத்தில், அப்படி செய்யப்பட்ட மிருகம் எவ்வளவு பலஹீனமானதாயினும், தன் எதிரியைத் தாக்கச் சக்தியற்றதாயினும், எப்படியாவது சமாளித்துக் கொண்டு அதோடு யுத்தம் புரிய ஆயத்தமாய் விடுவதைத் தினந்தோறும் நாம் காண்கிறோம்.

இஸ்லாமானவர்களுக்கு மக்கா வாசிகள் எவ்வளவு கெடுதிகள் செய்த போதிலும் அவர்கள் பதிலுக் கொன்றும் செய்யாமல் பொறுமையாகவே ஆண்டவனை நம்பி யிருந்தார்கள். கடைசியில் மக்கா வாசிகள் சதா அவர்களுக்கு தீங்கிழைக்கத் தொடங்கிய போதும் தங்கள் சொத்து சுதந்தரம் சுற்றத்தார் சினேகர் முதலிய யாவும் விட்டு மக்காவி லிருந்து மதினாவிற்கு ஓடி விட்டார்களே யன்றி தங்கள் எதிரிகளுக்கு ஒரு கெடுதியும் செய்ய நினைக்கவில்லை. அவர்கள் மதினாவிற்குச் சென்ற பிறகாவது, மக்கா வாசிகள் சும்மா யிருக்கவில்லை. அங்கும் அவர்களுக்குத் தந்திரமாய் பலவித இடுக்கண்களைச் செய்து கொண்டே யிருந்தார்கள். இஸ்லாமானவர்கள் அப்போதும் பொறுமையாகவே யிருந்தார்கள். அவர்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க விருக்க மக்கா வாசிகளின் உபத்திரவம் வரவர விர்த்தியாய்க் கொண்டிருந்தது. கடைசியில் அவர்கள் பொறு

மையையும், அவர்கள் மார்க்கம் நாளுக்கு நாள் உலகில் பிரகாசித்து விர்த்தி யடைந்து வருவதையும் கண்டு மக்கா வாசிகள் மனஞ் சகிக்காது, உலகத்தில் இஸ்லாமானவர்களையும் அவர்கள் மதத்தையும் பூண்டில்லாமல் அடியோடழித்து விட வேண்டுமென்று தீர்மானித்து யுத்த சன்னத்தராய் விட்டார்கள். இஸ்லாமானவர்கள் இனியும் பொருமையா யிருக்க நியாயமில்லை. அளவுக்கு மீறினல் அமிர்தமும் நஞ்சாம் என்ற பழமொழிப்படி இன்னும் பொறுமை காட்டுவது நியாயவிரோதமாகவும், ஆபத்தாகவும் முடியுமாதலால், இவர்கள் தங்கள் உயிர்களையும், தங்களைச் சார்ந்தவர்கள் உயிர்களையும் பாதுகாத்துக்கொள்ள ஆயத்தப்பட வேண்டியது கடமையாய் விட்டது.

உலக வழக்கமாவது :—

இரண்டு அரசர்களுக்கு யுத்தம் நேர்ந்த போது முதலாவதாக இருவரும் தன்தன் எதிரியின் நோக்கத்தையும், அவனுடைய சேனையின் அளவையும், நிலைமையையும், தளவடங்களின் அளவையும் இன்னும் எதிரியின் மற்ற விஷயங்களையும் அறிந்து கொள்ள முயல்வார்கள்.

அவ்வாறே இஸ்லாமானவர்களும் இச்சமயம் தங்கள் எதிரிகளின் விஷயங்களை யறிந்து கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அவ்வாறே ஹூஸரத்தவர்கள் சில வேவுகாரர்களை யனுப்பி எதிரிகள் மதினவைத் தாக்குவதற்கு சர்வாயத்தமா யிருக்கிறார்களென்று உணர்ந்து, தமது படைகளை ஆயத்தப்படுத்தியதோடு, மதீனு வாசிகள் தங்கள் பட்சத்திலிருந்து உதவி புரிவதாய் அளித்த பிரமாண வாக்குறுதியையும் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

இங்கு ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி சற்று விவரித்துக் கூற வேண்டியதா யிருக்கிறது. அதாவது யுத்த காலத்தில், அதிற் சம்மந்தப்பட்ட பலவிஷயங்களையும் நடைபெறச் செய்வதற்காக அந்தரங்கமான பல ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டிய திருக்

கின்றன. அதற்காக ஒரு இரகசிய ஆலோசனைச் சபை ஏற்பட வேண்டியது.

ஆகையால் ஹஸரத் அவர்கள் தமது சினேகிதர்களில் சில ரோடு ஒரு சபைகூடி கீழ்க்கண்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள்:—

தமது கட்சியில் சேரக்கூடியவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு அவர்களிடம் சத்தியவாக்குப் பெற்றுக் கொள்ளுதல். சத்திய மான இஸ்லாம் மார்க்கத்தைப் பரவச் செய்தல், வெளி தேசங் களுக்குப் போதகர்களை யனுப்பி இஸ்லாம் மார்க்கத்தைப் போதித்தல், வியாபாரத்தை விர்த்தி செய்யக் கூட்டங்களை அனுப்புதல், ஹஜ்ஜுக்குச் செல்லும் யாத்திரை வாசிகளுக்கு வேண்டிய சௌகர்யங்களைச் செய்தல், எதிரிகளைச் சின்ன பின்னப்படுத்த வேண்டியதற்குத்தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தல், அவர்களோடு போர்புரிய வேண்டியதற்காகச் சமயோசிதப்படி சேனைகளை அனுப்பிக் கொண்டிருத்தல், எதிரிகளின் செயல் களை அப்போதைக்கப்போது அறிந்துவர வேவுகாரை ஏற்படுத் தல் முதலியன.

5-வது 6-வது (ஸரிய்யையே ஸைபுல் பஹர்) யுத்த நடவடிக்கைகள்.

மக்கா வாசிகள் இஜிப்ட் தேசத்தோடு வர்த்தகம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மதீனாவிற்கு மேற்கிலுள்ள செங்கடற்கறை யோரமாய் செல்ல வேண்டிருந்தது. இச்சங் கதி ஜனுப் ரஸூலேகுதா ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களுக்குத் தெரியும். அச்சமயம் ஈஜிப்டுக்குச் சென்றி ருக்கும் மக்கா வாசிகள் திரும்பி வரும் போது, மக்காவி லிருந்து ஒரு சேனையை யவர்களுடன் போய் கலந்து கொள்ளச் செய்வதென்றும் ஒன்ருய்ச் சேரும் இக்கூட்டம் மதீனாவைத் தாக்குவ தென்றும் எதிரிகள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

இதைக்கேட்டதே மதினவாசிகளாகிய இஸ்லாமானவர்கள் மிக்க திகிலடைந்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் இதைக் கேட்டு இதனுண்மையை யறிந்து வரும்படி தன் சிறிய தந்தையும் மிக்க தைரியசாலியும் சுத்த வீரருமாகிய ஹஸரத் ஹம்ஜா ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை 30 குதிரை வீரரோடு கடற்கரை யோரத்திற்கு அனுப்பினார்கள்.

அதோடு தன் சிறிய தந்தையின் புத்திரராகிய உபைதாபின் ஹாரிஸா ரலியல்லாஹு அன்ஹுவை எண்பது குதிரை வீரரோடு மக்காவிலிருந்தும் மதினவிற்கு வரும்பாதைக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

கடற்கரையோரம் சென்ற ஹஸரத் ஹம்ஸா ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஸைபுல்பஹர் என்ற ஸ்தலத்தை யடைந்தபோது எதிரிகளில் அபூஜெஹல் என்பவன் முந்நூறு குதிரை வீரரோடு சமீபத்தில் இருக்கிறனென்று அறியலானார்கள்.

இஸ்லாமானவர்களுடைய இரத்தத்தைச் சிந்தமிக்க ஆவல் கொண்டிருந்த அந்த அபூஜெஹல் என்பவன் கொஞ்சம் பேராகிய இஸ்லாமானவர்களைச் சுலபமா யழித்துவிட நமக்கு நல்ல சமயம் வாய்ந்ததென்று, மிக்க சந்தோஷத்தோடு அவர்களைத் தாக்க ஆயத்தமானன். ஆனல் நற்காலமாய் அங்கிருந்த செல்வாக்குடைய அந்நாட்டதிகாரி இருவர் மத்தியிலும் பிரவேசித்து அவர்களை சண்டையிடவொட்டாது தடுத்து, இருவரும் அவரவர் நாட்டிற்குச் செல்லும்படி செய்துவிட்டான். ஆகையால் கடற்கரையோரமாய்ச் சென்றவர்கள் மதினவிற்குத் திரும்பிவர வேண்டியதாயிற்று.

மக்காவிற்குச் செல்லும் மார்க்கத்திற்குச் சென்ற ஹஸரத் உபைதா ரலியல்லாஹு அன்ஹு ராபிகு என்ற மைதானத்தைச் சேர்ந்தபோது, அங்கு எதிரிகளில் அபூஜெஹலு

டைய புத்திரனுகிய அக்ரிமா என்பவன் இருநூறு குதிரைப் படையுடன் பாளையமிறங்கி இருக்கக் கண்டார்கள். சண்டை ஐயமின்றி நேரிடும்போலவே தோன்றியது.

ஹம்ஸா ரலியல்லாஹு அன்ஹுவும் முன்னே உபைதா ரலியல்லாஹு அன்ஹுவும், அக்ரிமாவினுடைய கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவிருந்தே பிறகு அவர்களைவிட்டு இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொண்டவர்களாதலால், அக்ரிமா அவர்களைப்பற்றி நன்கறிவான். ஆகையால் நம்மிடம் அதிக வீரர்கள் இருந்தாலும் உபைதா ரலியல்லாஹு அன்ஹுவை நாம் ஜெயிப்பது கஷ்டம் என்று அவன் மனதில் ஐயம் உண்டாய்விட்டது.

பிறகு மனதை தைரியப்படுத்திக் கொண்டு தாக்குவ தென்று தீர்மானித்தான். ஆனுல் வேறு இரண்டுவித பயங்கள் அவன் மனதில் உதித்துவிட்டன. எப்படியெனில் அந்த விடத்திற்குச் சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள அரபிகள் உபைதா ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களிடம் அன்புடையவர்கள். ஆகையால் நாம் உபைதா ரலியல்லாஹு அன்ஹுவை எதிர்த்துச் ஜெயித்து விட்டாலும் இந்த அரபி ஜனங்கள் நம்மை இதைவிட்டுச் செல்ல வொட்டாது அழித்து விடுவார்கள். மேலும் உபைதா ரலியல்லாஹு அன்ஹுவிற்கு உதவியாய்ப் பின்னுல் பெரிய சைனியம் இருக்கும். இன்றேல் அவன் இவ்வளவு தைரியமாய் முன்வரமாட்டான். இப்போது நாம் தாக்க ஆரம்பித்தால் அவன் தோற்றுவிடநேரும் சமயத்தில் பின்னுல் இருக்கும் சேனையவனுக்கு உதவி வந்துவிடும். அப்போது நமக்கு மோசமே நேரிடும் என்று சிந்தித்துக் கடைசியில் ஏதோ சண்டைக்கு ஆரம்பிப்பவனைப்போல் பாசாங்கு செய்து சில அம்புகளை யெய்துகொண்டே பின்னடைந்து போய்விட்டான். அதனுல் இஸ்லாமானவர்களும் மதினுவிற்குத் திரும்பிவிட நேர்ந்தது.

இவ்விரு விஷயங்களால் மக்காவாசிகள் மதினாவைத் தாக்குவதற்கு சர்வாயத்தமா யிருந்தார்களென்று நன்றாய்த் தெரிந்து விட்டது. இச்சமயம் இஸ்லாமானவர்கள் முன் ஜாக்கிரதையோடு எச்சரிக்கையாயிராமல் அசிரத்தையா யிருந்திருந்ததால் அந்த இரண்டு எதிரிப்படைகளும் மதினாவைத் தாக்கியிருக்கும். அப்போது இஸ்லாமானவர்களுக்கு எவ்வளவுகெடுதி நேர்ந்திருக்குமென்பதை நாமே சிந்தித்துக் கொள்ளலாம்.

ஆயினும் இஸ்லாமானவர்களுக்குத் தங்களை காத்துக் கொள்வதிலேயே இன்னும் நாட்டமா யிருந்ததன்றி எதிரிகளை தாக்கி யுத்தம்புரிய வேண்டுமென்ற நாட்டமில்லையென்று இவ் விஷயங்களாலேயே விளங்குகிறது. அப்படி யுத்தம் புரிய நாடியிருந்தால் மேற்கண்டவாறு சிறுசிறு படைகளை ஏவி யிருக்கமாட்டார்கள்.

7-வது தற்காப்பு ஏற்பாடுகளும், நற்போதனைகளும்.

ஹஸரத் அவர்களுக்கு மக்காவாசிகளின் எண்ணங்கள் நன்றாய்த் தெரியுமாதலால் இதுவரையில் இஸ்லாமானவர்களுக்கு ஒன்றும் சேதம் நேரிடாவிடினும் எதிரிகள் சமயம் பார்த்துத் தங்கள் வஞ்சத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வார்கள் என்று உணர்ந்து அதற்குத்தக்க பாதுகாப்புகளைச் செய்தார்கள். அதாவது மதினாவிலுள்ள யூதர்கள், மக்காவாசிகள் சண்டைக்குவரின் அவர்களோடு சேர்ந்துகொள்ளாமலும் அவர்களுக்கு எவ்வித உதவியும் செய்யாமலும் இருக்கும் வண்ணம் யூதர்களிடம் வாக்குத்தத்தம் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அதுவுமன்றி மதினாவிற்குச் சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள ஸ்தலங்களுக்குச்சென்று இரண்டிடங்களிலுள்ள ஜனங்களிடம் மக்காவாசிகள் வரின் அவர்களோடு கலந்து கொள்ளாமலும் எவ்வித

உதவியும் செய்யாமலும் விலகிநிற்கும்படி வாக்குத்தத்தம் பெற்றுக்கொண்டார்கள். பிறகு சிலவிடங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்கு பிரசங்க வாயிலாய் நல்லுபதேசம் செய்துவிட்டு மதினாவிற்குத் திரும்பினார்கள்.

3-வது பதருக்கு முதல் முதல் சென்றது.

குருஸ்பின் ஜாபிர்கஹ்ரி என்ற ஒருவன் மதினாவில் ஒட்டகங்கள் மேய்ந்து கொண்டிருந்த விடத்திற்கு வந்து மதீனா வாசிகளின் ஒட்டகங்களை யோட்டிக்கொண்டு போய் விட்டான். ஹஸரத் அவர்கள் இவ்விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டதே அவனைப் பின்தொடர்ந்து புறப்பட்டார்கள். மக்காவிற்கும் மதீனாவிற்கு மிடையில் பதர் என்ற ஒரு ஸ்தலமுண்டு. ஹஸரத் அந்த ஸ்தலத்தை யடைந்தபோது ஒட்டகங்களை யோட்டிக்கொண்டு போன மனிதன் நெடுந்தூரம் சென்றிருப்பானென்று தெரிந்தபடியால் ஹஸரத் அவர்கள் மதீனாவிற்குத் திரும்பி விட்டார்கள்.

9-ம் 10-ம் ஸரிய்யே நக்லா.

மக்காவாசிகள் இஜிப்டிலிருந்து திரும்பி வரும்போது ஏழாவது குழப்பம் நடக்கும் என்ற நிச்சயத்தால் அவர்களுடைய நோக்கங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் இஸ்லாமானவர்கள் மிக்க எச்சரிக்கையோடு கவனித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமா யிருந்தது.

இதற்காக ஹஸரத் அவர்கள் ஸஅத்பின் அபீவக்காஸ் அவர்களோடு 80-பேரைக்கூட்டி உளவறியும்படி யனுப்பினார்கள். இவர்கள் மக்காவிற்கு வடக்கு 8?-மைல் தூரத்திலுள்ள ஹஜ்பாவென்ற விடத்திற் கருகிலிருக்கும் ஒரு மைதானம்வரையில்சென்று அதுவரையில் எதிரிகளின் நடமாட்டத்தைப்பற்றி

ஒரு பிரஸ்தாபமும் கிடைக்காததால் மதீனுவிற்கே திரும்பி வந்து விட்டார்கள்.

அதற்குப் பிறகு ஹஸரத் அவர்கள், தன் அத்தை குமாரனுகிய அப்துல்லா பின் ஹஜஷ் என்பவரோடு பத்து பனி ரெண்டுபேரைக்கூட்டி அவரிடம் சீல்செய்த ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்து "நீயுன் ஆட்களோடு மக்காவை நோக்கிச்செல், மூன்று நாட்கள் வரையில் இக்கடிதத்தைப் பிறிக்காதே. அதன் பின் பிறித்துப்பார்த்து இதில் என்ன கட்டளைகளிருக்கின்றனவோ அவற்றின்படி நடந்துகொள்" என்றூர்கள். அவர் அவ்வாறே மூன்று நாட்களுக்குப்பின் அக்கடிதத்தைப் பிறித்துப்பார்த்த போது, அதில் பின்வரும் கட்டளைகளிருந்தன. அதாவது:—

"நக்லாவரையில் செல்லுங்கள். அங்கு சென்றபின் எதிரிகளின் நடவடிக்கைகளை உளவறிந்து அவர் நோக்கங்களை நமக்குத்தெரிவியுங்கள்."

இக்கட்டளைகளின்படி அவர்கள் நக்லாவிற்குச் சென்று தங்கினுர்கள். இரண்டு நாட்கள் கழிந்தபின், தாயத் என்ற ஸ்தலத்திற்கு வர்த்தக விஷயமாய்ச் சென்றிருந்து திரும்பி வரும் மக்காவாசிகளின் ஓர் கூட்டத்தார் நக்லாவில் தங்கினுர்கள். இச்சந்தர்பத்தில் எதிரிகளைத் தாக்கலாமென்றும் தாக்கக்கூடாதென்றும் அப்துல்லா பின் ஹஜஷ் அவர்களுக்குக் கட்டளையில்லை. சமயம் அனுகூலமானதாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் தாக்கு அல்லது தாக்கவேண்டாமென்று அக்கட்டளையில் குறிப்பாய்க் கூட கூறப்படவில்லை. ஆனுல் மக்காவாசிகள் செய்த சொல்ல முடியாத கொடுமைகளைப் பொறுமையோடு சகித்துக் கொண்டிருக்கும் இஸ்லாமானவர்கள், அச்சமயம் மக்காவாசிகளைத் தாக்கி என்ன கொடுமையாய் நடத்தியிருந்தபோதிலும் ஒருவரேனும் அதைத் தகாதகாரியமாகவாவது குற்றமாகவாவது கருதவே மாட்டார்கள். இந்த அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டே

இஸ்லாமானவர்கள் அந்த மக்காவாசிகளைத் தாக்கி அவர்களில் ஒருவனைக்கொன்று மற்றபேர்களைச் சிறையாக்கிக் கொண்டு அவர்களின் சொத்து முழுமையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு மதீனாவிற்குத் திரும்பினார்கள்.

இச்சங்கதியை யறிந்த ஹஸரத் அவர்களுக்கு இந்த நடக்கை யெள்ளளவேனும் மனதிற்கு ஒப்பவில்லை. ஆகையால் அப்துல்லா பின் ஹஜஷையும் அவர் ஆட்களையும் மிகவும் கடிந்து கொண்டதோடு, சிறைகளை யவரவர்கள் சாமான்களோடு விடுதலைசெய்து விட்டதுமன்றி அவர்களில் ஒருவன் கொல்லப் பட்டதற்காக தங்கள் ஆட்களில் ஒருவனை ஈடாக அவர்களிடம் ஒப்பித்து விட்டார்கள்.

தமது மதத்திற்கு விரோதிகளாகிய பகையாளிகள் செய் திருக்கும் கொடுமைகளுக்குத் தாம் எவ்வளவு வஞ்சகம் தீர்த்துக்கொள்ளவும் நியாயமிருக்கும்போது ஹஸரத் அவர் கள் இம்மாதிரி நடந்துகொண்டிருந்தால், அன்னிய மதஸ் தரை இம்சை செய்யவும், கொலைசெய்யவும் சண்டை தொடங் கவும் இஸ்லாம் மார்க்கம் இடந்தருகிற தென்ற வதந்தியில் எள்ளளவாவது உண்மையுண்டென்று யார்தான் கருதக்கூடும். இதற்கு மாறாக இந்த அத்தாட்சியாலும் இன்னும் இத்தகைய பல அத்தாக்ஷிகளாலும் மேல்கண்ட வதந்தி அடியோடு பொய் யென்று ஐயமற விளங்குகிறது.

11-வது பத்ருவில் நடந்த பெரிய சண்டை.

ஹஸரத் அவர்களுடைய மேற்கண்ட நடக்கை எவ் வளவோ நீதியும் கருணையுமானதென்று மக்காவாசிகளின் புத் தியிற் பட்டிருந்தால் அவர்கள்உடனே அவரிடம் நட்பு பாராட் டிக் கொண்டிருப்பார்கள். அல்லது அதுமுதல் இஸ்லாமான வர்கள் மேல் கொண்டிருந்த மகிமையை மறந்து விட்டு அவர் களுக்குத் தீங்கு செய்வதினின்றும் விலகியிருப்பார்கள்.

ஆனால் அவர்களோ வஞ்சகமும் கன்னெஞ்சமும், துவேஷமும், கொடுமையுமே நிறைந்த மனமுடையவர்களா யிருந்ததால், துரிதமாகவே மிக்க உக்கிரத்தோடு இஸ்லாமானவர்கள் மேல் யுத்தம் தொடுக்கத் தயாராய் விட்டார்கள்.

இச்சமயத்தில் இஜிப்டுக்குச் சென்றிருந்த மக்காவாசிகளில் ஒருவனான அபூஸுபியான் பின்ஹாரப் யென்பவன் நாற்பது பேருள்ள தன் கூட்டத்தாரோடும் திரளான வியாபாரச் சரக்குகளோடும் மக்காவிற்குத் திரும்பிவருகிறான் என்ற சங்கதி மக்காவாசிகளுக்கு எட்டியது. அவர்கள் முன்பு தாய்ப்பிலிருந்து வந்த தங்கள் கூட்டத்தை நக்லாவில் இஸ்லாமியர் சிறைபிடித்துக்கொண்டு போனதுபோல், இப்போது இஜிப்டிலிருந்து வருகிறவர்களையும் பிடித்துக்கொள்வார்களென் றஞ்சிவிட்டார்கள். ஆகையால் ஒரு கூட்டத்தார் மக்காவிலிருந்து புறப்பட்டு வழியிலிருந்த ஜனங்களில் அநேகர்களைத் தூண்டி எங்கும் குழப்பமுண்டாக்கிப் பெருங்கூட்டமாய் ஆயுதங்களோடு வெளிப்பட்டு, வெளிக்கு இஜிப்டிலிருந்து வருபவர்க்கு உதவியாயிருக்கச் செல்வதாய்க்காட்டி, உள்ளுக்குள் மதீனாவைத் தாக்கவெண்ணி அபூஸுபியான் பின்ஹாரப் என்பவன் கூட்டத்தோடுபோய் சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

இக்கூட்டத்தில் இரத்தப்பிரியரான ஆயிரம் சுத்த வீரர்களிருந்தார்கள். இவர்களில் 100-பேர்குதிரை வீரர்கள். இவையன்றி தளவாடம் முதலியவற்றைச் சுமந்து செல்ல 700-ஒட்டகங்கள். இவர்கள் மதீனாவைத் தாக்கவரும் சங்கதி மதீனாவாசிகளுக்குத் தெரிந்தது. அதன்மேல் ஹஸரத் அவர்கள் எதிரிகள் மதீனாவைத் தாக்குவதைத் தடுக்க நகரைவிட்டுப் புறப்பட்டார்கள். அவரோடு 313 முன்னூற்றிப் பதின்மூன்று வீரர்கள் மட்டுமே சென்றார்கள். இவர்களிடம் இருவருக்குமட்டுமே குதிரைகள் இருந்தன. மற்றபேர் மூவர்

நால்வர் ஒவ்வொரு ஒட்டகத்தின் மேல் ஏறிச்சென்றார்கள். ஹஸரத்அவர்களோடு, அலிரலியல்லாஹு அன்ஹுவும் ஹஸ ரத் ஸைத்பின்ஹாரிஸ் அவர்களும் ஆக மூவரும ஒரு ஒட்ட கத்தின் மேல் மாறி மாறி ஏறிச்சென்றார்கள்.

மாணவர்களே! இஸ்லாம் சகோதரர்களாகிய கனவான் களே! இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஹஸரத் அவர்களுடைய நடக்கை யைச் சற்று ஊன்றிக்கவனியுங்கள். ஆண்டவனுக்கு இரண் டாவதாய் உலகில் யாவர்க்கும் தலைமைவகித்த பதவியில் அவர்களிருந்தும் தமது வாழ்நாளைச் சற்றேனும் டம்பம் அதி காரம், பெருமை யொன்றுமின்றி சாமானிய மனிதனைப் போலவே அவர்கள் கழித்தது கவனிக்கத்தக்கது. உலகோர் தம்மைக் கௌரவப்படுத்தவேண்டு மென்று அவர்கள் ஒரு போதும் கருதியதில்லை. தம்மோடுகூட இருப்பவர்கள் எப்படி ஒரு ஒட்டகத்தின்மேல் மூவர் நால்வராய் மாறி மாறி யேறிச் சென்றார்களோ அப்படியே தமது ஒட்டகத்தின் மேலும் தம் மோடு இருவரை யேற்றிக்கொண்டார்கள்.

எதிரிகளின் கூட்டத்தை நோக்க ஹஸரத்தவர் களின் கூட்டத்தில் நாலில் ஒரு பாகத்திற்கும் குறைவான ஆட்களே யிருந்தார்கள். இவர்கள் பத்ருவைச் சமீபித்த போது மக்கா வாசிகளும் அருகிலேயே யிருக்கிறார்களென்று தெரிந்தது. அப்போது ஹஸரத் அவர்கள் தமது தோழர் களைச் சபை கூட்டி ஆலோசனை செய்தார்கள். அச்சமயம் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்ட தில், சிலர், "குரேய்ஷி கூட்டத்தார் செல்வம் பொருந்திய கௌரவமான கூட்டத்தார்; அவர்கள் இதுகாறும் ஒருவரால் தோற்கடிக்கப் பட்டவர்களுமல்ல, அவமானமடைந்தவர்களு மல்ல, அவர்களோடு நாம் யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினால் மிக்க கஷ்டங்கள் சம்பவிக்கும்" என்றார்கள். அப்போது மிக் தாத் ரலியல்லாஹு அன்ஹு ஹஸரத் அவர்களை நோக்கி,

"ஓ! அல்லாவுடைய றசூலே, பனி இஸ்ராயில் கூட்டத்தார் ஹஸரத்மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களுக்கு முதலில் வாக்குத்தத்தமளித்து பிறகு நீரும் உமதுகடவுளும் உமது எதிரிகளோடு சண்டை செய்யுங்கள் என்று கூறி விட்டார்களே அப்படிப் பட்டவர்களல்ல நாங்கள், கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தினின்றும் ஒருபோதும் தவறமாட்டோம், தாங்கள் முன்னேறுங்கள். இன்னும் எவ்வளவுதூரம் செல்வதாயினும் நாங்கள் தங்கள் கூடவர ஆயுத்தமாயிருக்கிறோம். தங்கள் கூடவரும் போது எங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களும் ஆபத்துகளும் நேரிடினும் நாங்கள் அவைகளைப் பொருட் படுத்த மாட்டோம். ஒருபோதும் பின்னடையமாட்டோம்." என்றார்.

இம்மொழிகளைக் கேட்ட நபிநாயகம் அவர்கள் மிக்க சந்தோஷமடைந்து அவருக்காக ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

இரம்ஸான்மாதம் 17-ம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை ஹஸரத்தவர்களும் அவர்கள் கூட்டத்தாரும் பத்ரில் பிரவேசித்து பாளையமிறங்கினார்கள். ஹஸரத்தவர்கள் உடனே எதிரிகளின் நிலைமையை யறிந்து வருவதற்காகத் தக்க வேவுகாரர்களை யனுப்பினார்கள். அவர்கள் சென்று எதிரிகளின் வேவுகாரர் சிலரைப் பிடித்து வந்தார்கள். அந்த வேவுகாரர் மூலமாய் எதிரிகளின் அளவும் அவர்களின் பிரதான தளகர்த்தர்களுடைய பெயர்கள், தங்கியிருக்கும் இடங்கள் முதலியயாவும் தெரிய வந்தன.

அதன்மேல் ஹஸரத்தவர்கள் நிலையாய் எங்குதங்கலாம் என்பதைப்பற்றி தமது நண்பர்களிடம் ஆலோசனை செய்த போது, அபுல்ஹுபாப் அவர்கள் ஹஸரத்தை நோக்கி

"யாரஸூலல்லா! நாம் இப்போதிருக்குமிடம் ஆண்டவன் கட்டளையிட்ட விடமாயின் இங்கிருப்பதில் பயமில்லை; அப்படியில்லாவிட்டால் நாம் இங்கிருப்பது தகுதியல்ல. ஏனெனில் யுத்தம் ஆரம்பமாய்விட்டால் இங்கு குடிக்கஜலம் கூட

கிடைக்காது. கிணறு குட்டைகள் ஏரிகள் இருக்குமிடம் எனக்குத்தெரியும். அவைகட்குச் சமீபத்தில் போய் இறங்கினல் யுத்தம் தொடங்கிவிட்டாலும் நமக்கு அசௌகரியங்கள் நேரிடா, ஆகாரம் கிடைக்காவிட்டாலும் நீரைக்குடித்துத் கொண்டாவது யுத்தம் செய்யலாம்'' என்ருர். அச்சமயம் ஆண்டவனருளால் அபுல்ஹுபாப் கூறியபடி நடப்பதே தகுதியென்று வஹியுமிரங்கியது.

அதேப்படி யவர்கள் கிணறு குட்டைகள் இருக்குமிடங்களில் சென்று பாளையமிறங்கிஞர்கள். ஆண்டவனருளால் அன்று மழைபெய்தது. அதனல் இவர்களுக்கு மிக்க அனுகூலமுண்டாயிற்று. ஏனெனில் பூமி கெட்டிப்பட்டு இவர்களுடைய போக்குவரத்திற்கு மிக்க சுலபமாய் விட்டது. இதே மழை யெதிரிகளுக்கு மிக்க கெடுதியாய்விட்டது. ஏனெனில் அவர்கள் தங்கியிருந்தவிடம் மணப்பாங்கானதல்ல, களிமண் பூமியானபடியால் மிக்க சேருகி நடந்து செல்வதற்கு கஷ்டமாய்விட்டது.

ஹஸரத்தவர்கள் பிறகு தமது தோழர்களை யழைத்துக் கொண்டு சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள இடங்களைப்பார்வை யிட்ட போது, குரைஷியராகிய எதிரிகளில் இன்னின்னவர்கள் இன்னின்னவிடத்தில் கொல்லப்பட்டு மடிவார்கள் என்று கூறிஞர்கள். யுத்தம் முடிந்தபிறகு அவர்கள் அவ்வாறே அந்தந்த விடங்களில் மடிந்திருக்கக் காணப்பட்டார்கள்.

சண்டை சமாசாரத்தைக் கூறத்தொடங்குமுன் ஒருவிஷயத்தைப்பற்றி கூறவேண்டியது அவசியம். அதாவது:— இஜிப்டுக்கு வர்த்தகம் செய்யச் சென்றிருந்த மக்காவாசிகளின் கூட்டம் அங்கிருந்து திரும்பி மக்காசேர்ந்தார்கள். அவர்கள் தாங்களெல்லாம் மடிவதாயினும் சரி இஸ்லாமானவர்களை யடியோடு கருவறுத்துவிடவேண்டும் என்று எண்ணங் கொண்டி

ருந்தார்கள். அவர்கள் வழியில் ஒரு இடுக்கணுமின்றி க்ஷேமமாய் மக்காசேர்ந்தார்கள். இஸ்லாமானவர்கள் அவர்களை யெடுத்துப்பார்க்கவேயில்லை. எனெனில் பிரயாணிகளுக்கு ஒருகெடுதியும் செய்யலாகாதென்பது அவர்கள் எண்ணம். அவ்வாறு க்ஷேமமாய் மக்காசேர்ந்த அக்கூட்டத்தின் தலைவராகிய ஸர்த்தா அபூஸுஃபியான் "இஸ்லாமானவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு தீங்கும் செய்யவில்லை. ஆகையால் நீங்கள் அவர்களோடு சண்டை செய்யாமல் திரும்பிவந்து விடுங்கள்" என்று யுத்தத்திற்குச் சென்றிருந்த மக்காவாசிகளுக்குக் கடிதம் எழுதினான்.

ஆனால் யுத்தத்திற்குச் சென்றிருந்த சேனாதிபதியாகிய அபூஜஹல் என்பவன் இஸ்லாமானவர்கள் மேல் எங்கள் வீரத்தைக்காட்டாமல் திரும்பமாட்டோம் என்று பதிலளித்துவிட்டான். மக்காவாசிகள் சமீபத்தில் வந்து விட்டசங்கதி இஸ்லாமானவர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். மக்காவாசிகளில் பெரும்பாலருக்கு இஸ்லாமானவர்கள் விஷயத்தில் அச்சமே யாகையால் சண்டை செய்யாமல் திரும்பிவிடவே பிரியமுடையவர்களாகவே யிருந்தார்கள். ஆனால் அபூஜஹல் அவர்களுக்கு ரோஷமூட்டி பயமுறுத்தி யுத்தம்செய்ய ஆயத்தப்படுத்தினான்.

12-வது யுத்த ஆரம்பம்

கடைசியில் இருகட்சியாரும் தங்கள் தங்கள் சேனைகளைப் பிரித்து அணியணிகளாய்வகுத்து யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாய் நின்றார்கள்.

ஆரம்பத்தில் மக்காவாசிகளின் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த உத்துபா தன் மகனாகிய வலீதை கூட்டிக்கொண்டு முன் அணியில் சென்று தங்கள் குதிரைகளைத் தட்டிக்கொடுத்து தங்கள் பெருமையையும் வீரத்தன்மையையும் காட்டுபவர்கள் போல கர்ச்சித்து அட்டகாசம் செய்துகொண்டு உலவினார்கள்.

அதைக்கண்ட ஹஸரத் ஆண்டவனைக்கருதி "ஓ எனது ஆண்டவனே! உனது பரிசுத்தமான வேதத்தை யுலகத்தார்க்குப்போதிக்கும்படி யென்னை உனது தூதனாக அனுப்பினாய். இஸ்லாம் மார்க்கத்திற்கு விரோதமாய் நடப்பவர்களோடு போர் புரியும்படி கட்டளையுமிட்டாய். எனக்குச் ஜெயமளிப்பதாய் அருள்செய்தாய். இந்தக் குறைஷியர்கள் உன்னுடைய வேதத்தையும் நான் உன்னுடைய ரஸூல் என்பதையும் நம்பமாட்டோமென்று மறுதலிக்கிறார்கள். இவர்கள் மிக்க அகங்காரத்திலும் பெருமையிலும் ஆழ்ந்து இஸ்லாமானவர்களை யுத்தத்திற்கழைக்கிறார்கள். உன்னையும் உனது பரிசுத்த வேதத்தையும் நம்பி உனது கட்டளைபடி நடப்பவர்களுக்கு நீயே ஜெயமளிக்க வேண்டும். உன்னையும் உனது வேதத்தையும் நிந்திக்கும் எதிரிகளுக்கு அபஜெயத்தையும் அவமானத்தையும் அளித்தருள வேண்டும்" யென்று பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

இதற்கிடையில் உத்பா என்பவன் தன் குதிரையைத் தட்டி இஸ்லாமானவர்களின் எதிரில் சென்று நின்று என்னோடு யுத்தம்புரியத் தீரமுடைய சூரன் வெளிப்பட்டு வரலாம் என்று அவர்களைப் போருக்கழைத்தான். ஆனால் அவனோடு யுத்தம் செய்ய ஒருவரும் புறப்படவில்லை. ஏனெனில் தாம் அனுமதியளிக்கும் வரையில் ஒருவரும் யுத்தம் செய்யத் தொடங்கலாகாது என்று நாயகம் றஸூலவர்கள் முன்னமே கட்டளை யிட்டிருந்தார்கள்.

அதன் பிறகு ஹஸரத்தவர்கள் யுத்தம் செய்யக் கட்டளையிட்டார்கள். இஸ்லாமானவர்களோ, எப்போது இக்கட்டளை பிறக்குமோவென்று ஆவலோடு எதிர் பார்த்திருந்தார்கள். ஆகையால் இக்கட்டளை பிறந்தவுடனே, அன்ஸாரீன்கள் முன் அணியிற்பாய்ந்து செல்லத்தொடங்கினார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் முஹாஜிரீன்கள் முதலில் சண்டைக்குப் பிரவேசிக்க

வேண்டுமென்றும், பிறகு இரண்டு கூட்டத்தார்களும் கலந்து யுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றும் கட்டளை யிட்டார்கள்.

சற்று நேரத்திற்குள் யுத்தமிக்க மும்முரமாய் நடக்கத் தொடங்கியது. அப்போது குரைஷியாராகிய எதிரிகளின் கூட்டத்தைச்சேர்ந்த அஸ்வத் மக்ரூமி என்பவன் முன் வந்து வீராவேசத்தோடு இஸ்லாமனவர்களை நோக்கி "நீங்கள் குடிக் கப்பதனம் செய்திருக்கும் ஜலத்தில் என்தாக விடாயைத் தீர்த் துக்கொண்டு மற்றஜலம் உங்களுக்குப் பயன்படாதபடி கெடுத்து விடாமல் நான் யுத்தகளத்தை விட்டுத் திரும்புவதில்லை என்று பிரதிக்கினை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். என் பிராணன் போவதாயினும் என் பிரதிக்கினையை நிறைவேற்றியே தீருவேன்" என்று ஆரவாரம் செய்து கொண்டே இஸ்லாமான வர்களை யெதிர்த்து, அவர்கள் பாதுகாத்து வந்த குளத்தருகில் நெருங்கி விட்டான்.

இதைக்கண்டதே, ஹஸரத் அமீர் ஹம்ஸா ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் தமது வாளையோங்கிக் கொண்டு போய் அவனை யெதிர்த்துத்தாக்கி ஒரே வீச்சினால் அவன் கால்களி லொன்றைத் துண்டித்து விட்டார்கள். அஸ்வத்மக்ரூமி இனி தனக்கு முடிவுநேர்வது நிச்சயமென்று உணர்ந்து உடனே உயர்ந்து குளத்தில் குதித்து கொஞ்ச ஜலமருந்திப் பழுது படாதிருந்த ஒத்தைக்காலால் குளத்தின் அடியிலிருந்த சேற் றைக்கிளரி ஜலத்தைக்கெடுக்க முயன்றான். ஆனால் இவனை விடாது பின்பற்றிச் சென்ற ஹஸரத் அமீர் ஹம்ஸா ரலியல் லாஹு அன்ஹு அவர்கள் குளத்திலேயே அவன் சிரசைத் துண்டித்து அவனை விண்ணுலகிற் குடியேற்றினார்கள்.

இவ்வாறு நன்றாய்க் கைகலந்து சண்டை நடக்கும் தரு ணத்தில், ஹஸரத் நபிநாயகம் அவர்கள் ஆண்டவனை உள்ளத் தில் துதித்து தரையிலிருந்து ஒரு பிடி விடுதிமண்ணை எடுத்து

எதிரிகளின்மேல் வீசியெறிந்தார்கள். ஆண்டவன் அருளால் அம்மண்ணிலிருந்ததுகள் மிக்க அதிகமாய்ப் பெருகி மக்கா வாசிகளாகிய எதிரிகளின் கண்களில் ஒவ்வொன்றில் ஒன்றும் செவிகளில் ஒவ்வொன்றுமாய் விழுந்தன. அதனால் அவர்கள் கண்திறந்து சரியாய்ப் பார்த்து யுத்தம்செய்ய முடியாமல் தத்தளிக்கவே, சற்றுநேரத்திற்குள் அணிகள் கலைந்து சீர் கெட்டுப் பெருங்குழப்பத்தில் விழுந்து விட்டார்கள்.

இஸ்லாமானவர்களுக்கு அவர்கள் சற்றும் எதிர்ப் பார்க்காத விதமாய் ஆண்டவன் உதவிகிடைத்ததால் மக்காவாசிகள் கடைசியில் பூர்ணத்தோல்வி யடைந்தார்கள். எதிரிகளில் எழுபது பேர்வரையில் கொல்லப்பட்ட சமயம் அவர்கள் தலைவனை அபூஜஹில் என்பவனும், அவர்களில் ஒருவனுய் மடிந்ததால் உடனே இஸ்லாமானவர்களுக்கு ஜெயமுண்டாய் விட்டது. அதற்குள் எழுபதுபேர் சிறையாக்கவும்பட்டார்கள்.

அந்த அபூஜஹல் என்பவனே இச்சண்டைக்குக் காரணமாயிருந்தவன். அவனே இஸ்லாமானவர்களை யழித்து விடவேண்டுமென்று வஞ்சம் கொண்டு எத்தகைய அக்கிரமங்களுக்கும் அஞ்சாமல் அவர்களுக்குச் சொல்லொணு இடுக்கண்களை யுண்டாக்கியவன்; அவனே ஹஸரத் அவர்களுக்கு அளவற்ற தொந்திரவுகளைக் கொடுத்தவன். சிறையானவர்களில் ஹஸரத் தவர்களின் சிறிய தந்தையாகிய ஹஸரத் அப்பாஸ் றலியல்லாஹு அன்ஹு, ஹஸரத் அவர்களின் சிறியதந்தையின் குமாரர்களாகிய அகீல்பின் அபுதாலிப் றலியல்லாஹு அன்ஹு, நௌபில் பின் ஹாரிஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு இவர்களும் இருந்தார்கள். இவர்கள் இஸ்லாமான பிறகு யுத்தத்தில் ஹஸரத் அவர்கள் பிடிமண்ணை யெடுத்து எதிரிகளின் மேல் எறிந்த சம்பவத்தைப் பற்றிக் கீழ்காணுமாறு கூறினார்கள் :—

"மண்கள் எங்கள் கண்களிலும் செவிகளிலும் விழுந்து நாங்கள் தடுமாற்றமடைந்து திகைக்கும் சமயம் அப்ரேக் புரவி களின் மேல் (வெள்ளை நிறமும் சிகப்பு நிறமும் கலந்த குதிரை கள்) வெள்ளையுடையணிந்த வீரர்கள் எங்கள் எதிரில் நின்று எங்களைத் தாக்கவருவதுபோல் தோன்றியதால் நாங்கள் திகி லடைந்து விட்டோம். எங்கள் பிராணன்கள் போய்விடும்போ லிருந்தன. அவ்வீரர்கள் தேவ தூதர்களே. ரஸூல் ஸல்லல் லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களுடைய பிரார்த்தனையை ஆண்டவன் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற் காகவே அவர்களை யனுப்பியிருந்தான்."

இக்காரணத்தாலேயே இவர்கள் இஸ்லாமாய் விட்டார் கள். சிறையாக்கப்பட்ட மற்ற ஆட்களில் செல்வந்தர்களா யிருந் தவர்கள் நஷ்டயீடுக்கென்று தக்கபணத்தொகைகளை யளித்து விடுதலை பெற்றார்கள். மற்ற ஏழைகள் ஒரு கஷ்டத்திற்கு முள்ளாக்கப்படாமல் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். சிறையா ளரில் ஒருவன் மட்டும் ஹஸரத்தவர்கள் தொழுது கொண் டிருக்கையில் ஒட்டையின் குடலைக் கொண்டுவந்து அவர்கள் கழுத்தில் போட்டதால் கொல்லப்பட்டான்.

இந்த யுத்தத்தில் இஸ்லாமானவர்களில் பதினான்குபேர் மடிந்தார்கள். அவர்களில் முஹாஜரீன்கள் ஆறுபெயர்கள், அன்ஸாரீன்களில் எட்டுபெயர்கள். இந்த பதினான்கு பேர் களும் சொர்க்க மடைவார்களென்று ஹஸரத்தவர்கள் கூறினார் கள். இந்தயுத்தத்தில் ஏராளமான யுத்ததளவாடங்கள் சாமான் கள் முதலியவை இஸ்லாமானவர்கள் கையில் சிக்கின. ஹஸ ரத்தவர்கள் அவற்றை யுத்தத்திற்கு வந்தவர்களும் வராதவர் களுமான எல்லா இஸ்லாமானவர்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து விட்டார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் பத்ருவிலிருக்கும்போது, மதீனமாநகரிலிருந்த அவர்கள் புத்திரியும் ஹஸரத் உஸ்மான்

றலியல்லாஹு அன்ஹுவின் மனையுமாகிய பீபி ருகையா றலியல் லாஹு அன்ஹா அவர்கள் மரணமடைந்தார்கள். ஹஸரத் தவர்கள் பத்ருவிலிருந்து திரும்பிவருமுன்பே மையத்தை அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

13-வது பனி கைனூகாவில் நடக்கும் சண்டை.

'பனிகைனூர்' என்பது மதீனாவிலுள்ள யூதர்களின் ஒருபெரிய குடும்பத்திற்கு பெயர். அவர்கள் வர்த்தகம் செய்யும் கடை வீதிக்கும் 'பனிகைனூகா' என்று பெயர். அந்த யூதர்கள் இஸ்லாமானவர்களுக்கு விரோதமாய் ஒன்றும் செய்வதில்லையென்றும், அதற்குமாறாய் அவர்களுக்கு யாராவது தீங்கு செய்தால் அப்போது தாங்கள் உதவிசெய்வதென்றும் வாக்களித் திருந்தார்கள். அவ்வாறிருக்கையில் ஹஸரத் அவர்கள் பத்ருவிலிருக்கும் போது ஒரு இஸ்லாம் மாது பனிகைநூகா கடைவீதிக்கு ஏதோ வாங்கச்சென்றாள். அங்கிருந்த ஒரு யூதன் அவளை பரிகாசம் செய்ய அவள் தன் இனத்தாருக்கு அதைத் தெரிவித்தாள். அதன்மேல் ஒரு இஸ்லாமானவன் சென்று அந்த யூதனைக் கொன்றுவிட்டான். இதையறிந்த யூதர்களில் சிலர் சேர்ந்து அந்த இஸ்லாமானவரைக் கொன்றுவிட்டார்கள். இதனால் யூதர்களுக்கும் இஸ்லாமானவர்களுக்கும் மனஸ்தாபம் நேர்ந்துவிட்டது.

ஹஸரத் அவர்கள் பத்ருவிலிருந்து திரும்பிவந்தபின் இச் சங்கதியைக் கேள்விப்பட்டு யூதர்களுக்குச் சமாதானம் கூறினார்கள். அவர்களோ கோபத்தோடேயே "தாங்கள் தங்கள் எதிரிகளை செயித்துவிட்டு வந்ததால் மிக்க பெறுமையாய்ப் பேசுகிறீர்கள். உங்களோடு சண்டையிட்டவர்களுக்கு யுத்தத்தின் உளவேதெரியாது. அவர்களன்றி எங்களைப் போன்றவர்களாயின் உங்கள் சங்கதியின் உண்மைதெரிந்திருக்கும்"

என்ருர்கள். ஹஸரத்தவர்கள் சாந்தத்தோடும் சிநேகபான்மையாகவும் எவ்வளவு கூறியும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆகையால் இஸ்லாமானவர்கள் அந்த யூதர்களோடு சண்டையிடவேண்டியதாயிற்று.

பதினைந்து நாட்கள் இருகட்சிகளுக்கும் யுத்தம் நடந்த பிறகு யூதர்கள் அதிகமாய் நெருக்கப்பட்டதால் இஸ்லாமானவர்களோடு இணங்கிவிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன்மேல் "இனி நாங்கள் இஸ்லாமானவர்களுக்கு ஒரு விரோதமும் செய்வதில்லை. எங்கள் சொத்து சுதந்திரங்களை வேண்டுமாயின் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். எங்கள் பிராணனுக்குக் கெடுதி செய்யாதீர்கள்" என்ருர்கள். ஹஸரத்தவர்கள் நீங்கள் கூறியபடி இனி யெங்களோடு போர் தொடங்குவதில்லை யென்பதற்காக உங்களில் தக்க கனவான்களில் சிலர் ஜாமீன்தாரர்களாயிருந்தால் சண்டையை யுடனே நிறுத்தி விடுகிறேமென்ருர்கள். ஆனல் அவ்வாறு ஜாமீன்கொடுக்க யாவரும் முன்வராதபடியால் யூதர்கள் நாட்டைவிட்டு ஈஜிப்டை நோக்கி யோடிவிட நேர்ந்தது. அவர்களுடைய பொருள்கள் யாவும் இஸ்லாமானவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டன.

14-வது சுவேக் யுத்தம்.

பத்ரு யுத்தத்தில் அபூஜஹ்லும் மற்றுமிருந்த பிரபல படைத்தலைவர்களும் மடிந்து விட்டபடியால், அபிஸுப்யான் குரைஷி கூட்டத்தாரின் தலைவன் பதவியைப் பெற்ருன். அவனுடைய புத்திரனும் சில சுற்றத்தாரும் அந்த யுத்தத்தில் அவனுக்கு உதவி செய்தார்கள். அப்போது அவன் "இந்த இஸ்லாமானவர்களை யடியோடழிக்கும் வரையில் நான் நல்ல ஊண் உண்பதில்லை, வாசனை யணிவதில்லை, மனைவியைத் தொடுவதில்லை" என்று சத்தியம் செய்து கொண்டான்.

பத்ரு யுத்தத்தில் சிறையாக்கப்பட்ட குறைஷியர்கள் ஹஸ ரத் அவர்களால் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்று முன்பு கூறினோமல்லவா, அவர்களெல்லாம் மக்காவிலுள்ள தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அபூஸுபியான் இருநூறு குதிரை வீரரோடு மக்காவை விட்டுப் புறப்பட்டு, ஒரே பிரயாணத்தில் நேராய் மதினமா நகரத்தின் ஓரத்திலுள்ள ஒரு ஸ்தலத்தில் போய்ச் சேர்ந்தான்.

அங்குபோய்ச் சேர்ந்ததே முதல் முதல் அவன் செய்த காரியம் என்னவெனில்:- பகலெல்லாம் மறைந்திருந்து இரவில் மதினாவிற்குள் பிரவேசித்து அங்கிருந்த யூதர்களுக்குத் தான் உதவிசெய்வதாய் வாக்களித்துத் தான் தைரியங் கூறி விட்டு, இஸ்லாமானவர்களைப்பற்றிய உளவுகளையு மறிந்து கொண்டு, இரவிலேயே அங்கிருந்து திரும்பித் தன் பாளையம் போய்ச் சேர்ந்தான். பிறகு பொழுது விடிந்ததும் தன் வீரரை யழைத்துக்கொண்டு மதீனாவிற் கருகில் மூன்றுமைல் தூரத்தி லுள்ள அரிஸா என்ற விடம்போய்ச் சேர்ந்தான்.

அங்கு சேர்ந்தபின் இன்னது செய்யத்தக்கது என்பதைப் பற்றி அவன் மனதிற்கு ஒன்றும் சரியாய் புலப்படவில்லை. ஆகவே அங்கிருந்த பேரீச்சமரங்களை யெல்லாம் தீக்கிரையாக்கி அழித்துவிட்டான். இரண்டு மனிதரைக்கொன்றான். ஹஸரத் தவர்கள் இச்சங்கதிகளைக் கேட்டதும் அவனால் நேரிடும் தீங்கு களைத்தடுப்பதற்காக உடனே புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் வரும் சங்கதியைக் கேட்ட அபூசுபியான் அங்கிருந்து ஓட்டம் பிடித் தான். ஹஸரத் அவர்கள் மூன்றுகாததூரம் வரையில் அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றும் அவன் அகப்படவில்லை. ஆகை யால் ஹஸரத்தவர்கள் மதினாவிற்குத் திரும்பி விட்டார்கள்.

குறைஷியர்கள் ஓடும்போது குதிரைகளின் பாரத்தைக் குறைப்பதற்காகத் தாங்கள் ஆகாரத்திற்காகக் கொண்டு வந்

திருந்த கோதுமைமா முதலியவற்றின் மூட்டைகளை வழியில் எறிந்துவிட்டுச் சென்றார்கள். அவைகளெல்லாம் இஸ்லாமான வர்கள் கையில் சிக்கின. அந்த மாவிற்கு அரபு பாஷையில் சுவேக் என்று பெயர். அதனாலேயே இந்த யுத்தத்திற்குச் "சுவேக் யுத்தம்" என்று பெயரிடப்பட்டது.

15-வது பனீஸலிமில் நடந்த யுத்தம்.

பத்ருவிலும், பனீகைனுகாவிலும் நடந்த யுத்தங்களில் இஸ்லாமானவர்களுக்கு ஏராளமான பொருள்கள் சிக்கின. அதனால் அவர்களுக்கு மிக்க அனுகூலமுண்டாயினதோடு அவர்கள் மிக்கசந்தோஷ மடைந்தார்கள். இதனால்தான் மக்கா வாசிகள் மட்டுமல்ல, அரேபியாவிலுள்ள ஏழைகள் யாசகர்கள் கூட அவர்களுக்கு விரோதிகளாய் விட்டார்கள். பற்பலவிடங் களிலிருந்த சில்லறைக் கூட்டத்தார்கள், சிற்சில சமையங்களில் செய்த தீங்குகளைப்பற்றி பிறகு கூறுவாம். மதீனாவைத்தாக்கி அங்குள்ள பொருள்களைக் கொள்ளையடிக்க முதல் முதல் ஆலோசித்தவர்களில் பனீஸலீம், பனீகஸ்யான். இவர்கள் இருவரும் தாங்கள் செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றி திட் டமாய் ஏற்பாடு செய்து கொண்டார்கள். மதீனாவிற்கு மூன்று காத தூரத்தில் இருக்கும் குர் குர்றத்துல் கதிர் என்ற ஊரில் தங்கி யிருந்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் இவர்களுடைய நோக் கத்தை யறிந்தமே அதைத் தடுப்பதற்காக மதீனாவை விட்டுப் புறப்பட்டார்கள். அத்துஷ்டர் ஹஸரத் வருகிறாரென்பதை யறிந்ததும் சிதறியோடி விட்டார்கள். ஆகவேஹஸரத் அவர்கள் திரும்பி வந்துவிட்டார்கள். ஆயினும் அவர்கள் கட்டளைப்படி காலிப்பின் அப்துல்லா றலியல்லாஹு அன்ஹு அந்த எதிரி களைத்தாக்கி அவர்களுக்குத் தக்க தண்டனை யளித்தார்கள்.

ஹிஜ்ரி. 3-வது வருடம்.

1-வது-ஸிஅும் என்ற விடத்தில் நடந்த யுத்தம்.

ஸிஅும் என்ற விடத்திற்கு அரபி பாஷையில் அன்மார் என்றும் பெயர். நஜத் இலாகாவில் ஒரு ஊர் இருக்கிறது. இங்கிருந்த இரண்டு கூட்டத்தார்கள் கூட மதீனுவைத் தாக்கிக் கொள்ளை யடிக்க நாட்டங் கொண்டார்கள்.

அவர்களைத் தடுக்க வேண்டி ஹஸரத் அவர்கள் 450 குதிரை வீரர்களுடன் புறப்பட்டார்கள். ஆனால் பனிஸலீம் பனிகஸ்பான் என்ற கூட்டத்தாரைப் போல் இந்த இரண்டு கூட்டத்தார்களும் ஓடிவிட்ட படியால் பதினேரு நாட்களுக்குப் பின் மதீனுவிற்குத் திரும்பி வந்து விட்டார்கள்.

நாம் இரண்டாவது வாசகத்தில் கூறிய ஹஸரத் அவர் களது பொறுமை இப்பிரயாணத்தில் தான் வெளியாயிற்று. எப்படி யெனில்:—

ஒரு நாள் இவர்கள் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கை யில் மழை பெய்து யாவருடைய உடைகளும் நனைந்து விட்டன. மழை விட்டு மேகங்கள் கலைந்து வானம் வெளுத்த பின் யாவரும் தங்கள் தங்கள் உடைகளைப் பிழிந்து உலர்த்தத் தங்கினர்கள். அச்சமயம் ஹஸரத் அவர்கள் அருகி லிருந்த ஒரு மரத்தடியில் படுத்து நித்திரை போய் விட்டார்கள். அச் சமயம் எதிரிகளில் ஒருவன் அவர்களைக் கண்டு கொல்ல வெண்ணித் தன் வாளை யுருவிக் கொண்டு வெட்டப்போனவன் அருகிற் சென்று அவர்களழகிய மகிமை பொருந்திய வதனத் தையுற்று நோக்கியதும் மனங்கரைந்து கலக்கமடைந்து தேகம் நடுங்கி விட்டது. அதனுல் அவன் கையிற் பிடித்திருந்த கத்தி நழுவிக் கீழே விழுந்து விட்டது. அச்சத்தத்தால் நித்தி

ரையி லிருந்த ஹஸரத் அவர்கள் கண் விழித்துக் கொண்டு அவ்வாளைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு அம்மனிதனை நோக்கி,

"ஓ மனிதனே! நீ என்னைக் கொல்ல நினைத்தாய்-ஆனால் இப்போது நான் உன்னைக் கொன்றால் உன்னை நீ காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது" என்று கூறி அவனை மன்னித்தனுப்பினார்கள். அவன் உடனே இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேராவிட்டாலும் அது முதல் ஹஸரத் அவர்களைக் காணும்போ தெல்லாம் மிக்க நன்றியோடும் பக்தியோடும் வணக்கம் செய்து வந்தான்.

2-வது குருவாவில் நடந்த சம்பவம்.

குறைஷியர் முதல் முதல் ஹெட்ஜாஸ் மார்க்கமாய் இஜிப்ட் தேசத்திற்குச் சென்று வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஹஸரத்தவர்கள் ஹெட்ஜாஸ் கூட்டத்தாரோடு உடன் படிக்கை செய்து கொண்ட படியால் குரைஷியர் அப்பாதையை விட்டு விட்டு இராக் தேசத்தின் மூலமாக இஜிப்டுக்குச் செல்லத் தொடங்கினார்கள்.

குரைஷியர்களின் ஒரு பெரிய கூட்டம் அப்துமார்க்கமாய் இஜிப்டிற்குச் சென்றார்கள். முன்பு மதினாவிலுள்ள முஸ்லீம்களுக்கு மிக்க தீங்கு செய்த அபூஸுபியான் என்பவனே அக்கூட்டத்திற்குத் தலைவனா யிருந்தான். ஹஸரத் அவர்கள் இச்சங்கதியை யறிந்ததே, முன் நடந்த சம்பவங்களால் இஜிப்டி லிருந்து திரும்பி வரும்போது அவன் மதினாவைத் தாக்கி இஸ்லாமானவர்களுக்குக் கெடுதி செய்வா னென்று உணர்ந்து, அவனை யப்படி செய்ய வொட்டாமல் தடுப்பதற்காக ஸையத் பின்ஹாரிஸ் என்பவரைத் தக்க குதிரை வீரர்களோடு அனுப்பினார்கள். அந்த வீரர், நஜட் நாட்டைச் சேர்ந்த குருவா வென்ற ஸ்தலத்தில் ஒரு ஏறிக்கரையில் தங்கியிருந்த அக்கூட்டத்தாரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். இதைக்

கண்ட குரைஷியர்களில் கௌரவமானவர்கள் தவிர மற்றபே ரெல்லாம் ஓட்டம் பிடித்தார்கள். இஸ்லாமியர், பீதி அகப் பட்டவர்களைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் சாமான்க ளனைத்தையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு மதினாவிற்குத் திரும்பி வந்து யாவும் ஹஸரத் அவர்களிடம் ஒப்புவித்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் சட்டப்படி அச் சொத்துகளில் ஐந்திலொரு பாகத்தை தரும கைங்கரியங்க ளுக்கு (பைத்துல் மாலுக்கு) எடுத்து வைத்து விட்டு மற் றதை ஸஹாபாக்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்து விட்டார்கள். தற்காப்பின் பொருட்டு, எதிரியின் வல்லமையைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற நீதியின் படி அவ்வாறு செய்தார்கள்.

3-வது பிறப்பு கலியாணம் முதலிய சம்பவங்கள்.

இந்த வருடம் ரம்ஸான் மாதத்தில் ஹஸரத் இமாம் ஹஸன் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் பிறந்தார்கள். இதே காலத்தில் ஹஸரத் அவர்களின் புத்திரியும் உஸ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் மனைவியுமாகிய ரொகையா றலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் காலமாய் விட்ட தால், ஹஸரத் அவர்களின் இரண்டாவது புத்திரியாகிய உம்மு குல்ஸூம் றலியல்லாஹு அன்ஹாவை உஸ்மான் ரலி யல்லாஹு அன்ஹுவிற்கு இரண்டாவது மனைவியாக மணம் செய்து வைத்தார்கள். அதே காலத்தில் ஹஸரத் உமர் ரலி யல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் புத்திரியாகிய ஹப்ஸா றலி யல்லாஹு அன்ஹா அமங்கலியாய் விட்டதால் அவர்களை இரண்டாமுறை யாருக்கு மணம் செய்து வைப்பதென்று மிக்க வியாகூலத்தோடிருந்தார்கள். அவர் வியாகூலத்தை நீக்கி மன திற்கு நிம்மதி யுண்டாக்க அம்மாதைத் தாங்களே மணம் செய்து கொண்டார்கள். இதன்றி ஹஸரத் அவர்களுடைய சிறிய தந்தையின் புத்திரராகிய உபைதாபின் ஹாரிஸ் ரலியல்

லாஹு அன்ஹு பத்ருயுத்தத்தில் ஷஹீதானதால் அவருடைய மனைவியாகிய ஸைனப்பின் ஹஸீமா ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் மிக்க கவலையிற் சிக்கியிருந்தார்கள். அதனால் ஹஸரத் அவர்களே அம்மாதையும் மணம் புரிந்து கொண்டார்கள்.

4-வது உஹதில் நடந்த யுத்தம்.

பதர்யுத்தத்தில் குரைஷியர்கள் செய்த அக்கிரமங்களுக்குத் தக்க தண்டனை யடைந்தார்கள். அதில் மடிந்த தங்கள் சுற்றத்தார்களுக்காக வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரே பிடிவாதமுடையவர்களா யிருந்தார்கள். அதனால் உலகமே அவர் கண்களுக்கு இருள் மூடியதுபோலிருந்தது. இஜிப்டிலிருந்து திரும்பி வந்த அபூஸுபியான் கூட்டத்தார் குருவாவில் தடுக்கப்பட்ட சங்கதியைக் கேட்டதே மக்கா வாசிகள் மிக்க கோபா வேசங்கொண்டு கண்களால் இரத்தம் சிந்துகிறவர்கள் போல் மிக்க பதைப்போடு, இஜிப்டிலிருந்து வருகிறவர்கள் எப்போது மக்காவந்து சேர்வார்களோவென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் வந்தவுடனே யாவரும் சேர்ந்து மதீனாவின் மேல் படை எடுத்துச் சென்று அங்குள்ள இஸ்லாமியர்களை யெல்லாம் வாளுக்கிரையாக்கி நமது வஞ்சத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றிருந்தார்கள். அபூஸுபியான் குருவாவிலிருந்து ஜெயத்தோடு மட்டும் வந்திருந்தால் இவர்கள் மிக்க சந்தோஷமே யடைந்திருப்பார்கள். ஆனால், நடந்த விஷயம் அவர்கள் எண்ணத்திற்கு முழு விரோதமாய் விட்டது. ஏனெனில் அபூஸுபியான் தன் கூட்டத்தார்களில் அனேகரையும், ஏராளமான சாமான்களையும், இஸ்லாமானவர்களுக்குப் பறிகொடுத்து விட்டுத்தன் பிராணனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளமக்காவிற்கு ஓடிவந்து விட்டான். அங்கு வந்தபின் நடந்த சங்கதிகள் யாவும் ஊரா

ரிடம் கூறினன். யாவும் கேட்ட குரைஷியர்கள் யுத்தாவேசங் கொண்டு மதினுமேல் படையெடுத்துச்செல்லத் தீர்மானித்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைப் பகிரங்கப்படுத்தத் தொடங்கினர்கள். முதலில் இஜிப்டுக்குச்சென்று வர்த்தகம் செய்து விட்டு வந்தபோது மிக்க இலாபம் கிடைத்தது: அதில் ஆயிரம் ஒட்டகங்களும், ஐந்து மணங்கு தங்கமும் மிகுதியாய் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் யுத்தத்திற்கு மக்காவாசிகள் மட்டுமல்ல அரேபியாவிலுள்ள பலமும், செல்வமுமுடைய வேறு நான்கு கூட்டத்தாருக்கும் குரோதமுண்டாக்கி, தங்கள் தங்கள் நாடுகளின் பாதுகாப்பிற்காகத் தக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டுத் தங்களோடு துணையாய் யுத்தத்திற்கு வரும்படி ஏற்பாடு செய்தார்கள். முன்பு ஜனங்களைத் தூண்டி இஸ்லாமியர் மேல் யுத்தத்திற்குச் சென்று பத்ருயுத்தத்தில் தோல்வியடைந்து அவர்களால் சிறையாக்கப்பட்டு இனி இஸ்லாமியர் மேல் யுத்தத்திற்கு வருவதில்லை யென்று அவர்களுக்குச் சத்தியம் செய்து கொடுத்துவிட்டு விடுதலையடைந்து வந்திருக்கும் அபூஉஸ்ஸா என்பவன் தன் வாக்குதத்தப்படி யுத்தத்திற்குச் செல்லாதிருக்க நினைத்தும் ஜனங்கள் செய்த பலவந்தத்தால் தன் வாக்குதத்தம் தவறி யுத்தத்திற்குச்செல்ல வேண்டியதாயிற்று.

இவ்விதம் அவர்கள்செய்த ஏற்பாடுகளால் குரைஷியரும் அராபியரும் சேர்ந்த நாலாயிரம் பேருக்கதிகமான ஒருசைனியம் தயார் செய்யப்பட்டது. இவர்களில் 700 கவசமணிந்த வீரர்களும், 200-குதிரை வீரர்களும் மூவாயிரம் ஒட்டகப் படைகளும், 15-யானைகளும் ஆடவர்களுக்கு உரோஷமுண்டாக்கப் பெண்படையும் அடங்கியிருந்தார்கள். இஸ்லாமானவர்கள் மேல் தங்கள் வஞ்சத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலோடு பாதகனுகிய அபூஸுபியான் தலைமையின் கீழே இச்சைனியம் மதீனுவை நோக்கிப் புறப்பட்டது.

இவர்கள் மதீனாவை நெருங்கியதும் இஸ்லாமானவர்களுடைய நாட்டிலிருந்த பயிர் பச்சை முதலியவற்றை யழித்து, மதினாவிற்குச் சமீபத்திலுள்ள ஒரு சிகப்புமலையோரம் பாளையமிறங்கித் தங்கள் தற்காப்பிற்காக வேண்டிய கொத்தளங்களைக் கட்டிக்கொண்டார்கள்.

குரைஷியர் யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கும் சங்கதி ஹஸரத் அவர்களுக்கு எட்டியதே, அவர்களோடு யுத்தம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள். முதலில் தங்கள் மதீனாவிலிருந்துகொண்டே தற்காப்பினால் அவர்களைத் துறத்திவிடலாமென்று உத்தேசித்தார்கள். ஆனால் பிறகு வெளிச்சென்றே எதிரிகளைத் தாக்குவதென்று தீர்மானித்து, ஆயிரம் வீரர்களோடு மதீனாவைவிட்டு எதிரிகளை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

குரைஷியர்கள் சேனையின் தொகையை நோக்க இஸ்லாமானவர்கள் சேனைமிகச் சிறியதே. மதினாவிலிருந்து யூதர்கள், இஸ்லாமியர்களுக்கு இக்கட்டு நேரும்போது அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாய் வாக்களித்திருந்தபடி உதவி செய்யாம லிருந்து விட்டதே இதற்கு முக்கிய காரணம் எனலாம். இதன்றி இன்னொரு இடையூறும் நேர்ந்தது. அதாவது அப்துல்லாபின் உப்பி என்பவன் மதீனாவில் ஒரு பெரிய அதிகாரியாயிருந்தான். அவன் வெளிக்கு இஸ்லாம் மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவனெனினும் அந்தரங்கத்தில் மாறான கொள்கையை உடையவன். ஹஸரத் அவர்களுக்குத் துணையாய் அவர்களோடு கூடப்புறப்பட்ட அவன், தன் வசமிருந்த சுமார் முன்னூறு வீரர்களோடு மதினாவிற்குத் திரும்பிவிட்டான். இதனால் முதலில் சுமார் ஆயிரம் வீரர்களடங்கி யிருந்த இஸ்லாமிய சேனை, அதிலும் குறைந்து சுமார் எழுநூறு வீரர்களுடையதாய் விட்டது.

இவ்வீரர்களில் பதினான்கு பதினைந்து வயதேயுடைய இரண்டு வாலிபர்களும் இருந்தார்கள். இவர்கள் தங்கள் பிரியத்தாலேயே, வீரத்தோடு எதிரிகளைத் தாக்கி ஜெயமடைய வேண்டுமென்று உரோஷங் கொண்டு, வலியேயுத்தத்திற்கு வந்தவர்கள். இக்கூட்டம் முழுமைக்கும் இருநூறு குதிரைகளே யிருந்தன.

ஆனால் இஸ்லாமானவர்கள், தங்கள் மதத்தின் சத்தியத்திலும், அல்லாஹு தஆலாவுடைய கட்டளையை அனுசரித்தே நாம் நடக்கிறோம் என்ற எண்ணத்திலும், பூரண நம்பகம் வைத்தவர்களாதலால், என்ன இடையூறுகள் நேர்ந்தாலும் சரி நம் வயது முழுவதும் கஷ்டப்பட்டுக் கால் நடையாகவே நடந்து சென்று யுத்தம் செய்ய வேண்டி நேரிட்டாலும் சரி, யுத்தத்திற் கென்று கையில் ஆயுதமேந்திப் புறப்பட்டு வந்து விட்ட வரையில், இனி முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்கலாகாது என்ற ஒரே பிடிவாதமான வீரத்தோடு தங்கள் தலைவராகிய ஹஸரத் அவர்களைப் பின்பற்றி நடந்தார்கள்.

ஹஸரத் அவர்கள் உண்மையான விசுவாசமும் நன்றி யறிதலுமுடைய தமது சிறு கூட்டத்தாரோடு நகலிஸ்தானைக் கடந்து உஹத் மலையின் அருகிற் சென்று தற்காப்பிற்காக எழு நாட்கள் தம்கூட்டத்தாரோடு அம்மலைப் பொதும்புகளில் மறைந்திருந்தார்கள். இதற்கிடையில் அம்மலையின் ஒருபக்க அடிவாரத்தில் தங்கி யிருக்கும் எதிரிச் சேனைகளின் அளவு வல்லமை, அமைப்பு, எற்பாடு முதலியவற்றையும், அவர்களைத் தாக்கத் தமக்கு வசதியான இடங்கள் எங்கிருக்கின்றன என்பது முதலிய உளவுகளையும் நேரில் கண்டும், வேவுகாரர்கள் மூலமாகவும் அறிந்து கொண்டார்கள்.

பிறகு எட்டாவது நாட் காலைத் தொழுகையை முடித்துக் கொண்டு, யுத்தத்தில் ஜெயம் பெற்றுத் தங்கள் சத்திய மார்க்கத்தையும் புகழையும் உலகில் பரவச் செய்யும்படி அனுக்

கிரகம் புரிய வேண்டுமென்று அல்லாஹுதஆலாவுக்கு விசேஷ பிரார்த்தனை செலுத்தி எதிரிகள் தங்கியிருக்கும் மலையடிவாரத்தின் எதிரிலிருந்து ஒரு வசதியான மைதானத்தில் தமது சேனையை யணிவகுத்து யுத்த சன்னத்தர்களாய் நிறுத்தினார்கள்.

இதன்றி 150 வில் வீரரை அப்துல்லாபின் ஜுபைர் என்பவர் வசம் ஒப்பித்து அவர்களை மலையோரத்தில் ஒரு மறைவான விடத்தில் நிறுத்தி, அவர்களை நோக்கி "இதோ நான் கூறுவதை கவனமாய் மனதில் வையுங்கள். இது ஒரு முக்கியமான ஸ்தலம், எதிரிகள் இம்மார்க்கமாகத் தான் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். ஆகையால் வெற்றி கிடைப்பதாயினும் சரி, மடிய நேர்ந்தாலும் சரி, இந்த விடத்தை விட்டு ஒரு அடியும் பேராமல் நின்று யுத்தம் செய்யுங்கள் பத்திரம் பத்திரம்" என்று கூறினார்கள்.

மக்கா வாசிகள் தங்கள் சேனை பெருக்கத்தாலும், வல்லமையாலும் செல்வத்தாலும், நாமே ஜெயமடைவோமென்று மிக்க அகங்காரமும் பெருமையும் கொண்டிருந்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் யுத்த சன்னத்தராய் விட்டதைக் கண்டதும் மிக்க உக்கிரத்தோடு யுத்தத்திற்கு முன் வந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் பிரதானத் தெய்வமாகிய ஹுபல் என்ற விக்ரகத்தை மிக்க டம்பத்தோடு ஒரு ஒட்டகத்தின் மேலேற்றி சேனையின் மையத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். அதைச் சூழ்ந்துள்ள ஆண் வீரர்களோடு பெண் வீரிகளுமிருந்தார்கள். குறைஷியர் சைனியத்தின் சேனாதிபதியாகிய அபூசுபியான் மனைவியாகிய ஹிந்தா என்ற மாதே இப்பெண் சேனைக்கு சேனாதிபதியாய் அமர்ந்திருந்தாள்.

இவர்கள் வீரா வேசத்தோடு சென்று இஸ்லாமானவர்கள் மேல் விழுந்து தாக்கத் தொடங்கினார்கள். இஸ்லாமியருக்கோ

தாங்கள் ஜயமடைவதாய் நம்பிக்கை யில்லை யெனினும், ஆண்டவன் மேல் வைத்த நம்பிக்கையால் உயிரைத் திரணமாய் மதித்து மிக்க வீராவேசத்தோடும் துணிகரத்தோடும் எதிரிகள் மேல், புலி போல் பாய்ந்து யுத்தம் புரியத் தொடங்கினார்கள். இவர்கள் எதிரிகளுக்குச் சற்றேனும் சிந்திக்கக்கூட அவகாசம் கொடாமல் நெருங்கிப் போர் செய்யவே எதிரிகளின் முன் அணிகளில் குழப்ப முண்டாயிற்று. இதைக் கண்ட இஸ்லா மானவர்கள் பின்னும் உற்சாகத்தோடு எதிரி யணிகளைப் பிளந்து உள் நுழைந்து போர் செய்யவே பின் அணிகளிலும் குழப்பமும் கலவரமும் உண்டாயிற்று-அதோடு குரைஷியர் சேனையி லிருந்த பிரசித்திப் பெற்ற படைத் தலைவர்களில் பனிரண்டு பேர் மடிந்து போனார்கள். ஆகையால் குரைஷியர் முதுகு காட்டி பின்னடைந் தோடத் தொடங்கினார்கள். யாவுங் கண்ட அபூசுபியானாகிய சேனாதிபதியும், ஓகோ இனி இங்கு நிற்பதால் ஆபத்தே உண்டாகு மென்றெண்ணி ஓட்ட மெடுப்பதற்காகப் பின் சென்று விட்டான்.

இவை யாவும் கண்ட இஸ்லாமானவர்கள் மிக்க உற்சாக மடைந்தார்கள். ஆனால் பூரண ஜெயத்தை நமக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளு முன் நாம் செய்ய வேண்டிய வேலை கள் இன்னும் இருக்கின்றன வென்பதை கருதாமலே முன் னமே பூரண ஜெயமடைந்து விட்டதாக கருதிச் சந்தோஷ மடைந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் விட்டுச் செல்லும் சாமான்களைக் கைப்பற்ற ஆவல் கொண்டு அதிலேயே நாட்டம் வைத்து விட்டார்கள். அவர்கள் செய்த இச்செயல் மிக்க முட்டாள் தனமானது. எதிரிகள் குழப்ப மடைந்து அணி சிதறி யோடுவதையும், தங்கள் ஆட்கள் எதிரிகளின் பொருட் களைக் கைப்பற்றுவதையும் அறிந்த 150 இஸ்லாம் வில் வீரர் களும் தாங்கள் காவல் நின்ற ஸ்தலத்தை விட்டு தங்கள் படைகளில் வந்து கலந்து கொண்டார்கள்.

மக்கா வாசிகளில் பிரக்யாதி பெற்ற அதிகாரியாகிய காலீத் பின்வலீத் என்ற ஒருவன் படைத் தலைவர்களில் ஒருவனு யிருந்தான். இவன் தன் சைனியத்தில் அலங்கோலத்தைக் கண்டு மிக்க வியாகூலத்தோடு இதற்கென்ன பரிகாரம் செய்ய லாகுமென்று கலவரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். இப்போது இஸ்லாமானவர்கள் போர் முடிந்ததாய்த் தவருன அபிப்பிராயங் கொண்டு, தங்கள் தற்காப்பை மறந்திருப்பதையும், தங்களுக்கு இடையூராய்க் காவல் வைக்கப்பட்டிருந்த இஸ்லாமிய வில் வீரர்கள் அந்த ஸ்தலத்தை விட்டு வந்து விட்டதையு மறிந்து, இது தான் சமயமென்று தக்க எற்பாடு செய்தான். அதாவது ஓடிக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஆளனுப்பிவிட்டு, ஒரு பகுதி சேனையோடு பல விடங்களில் சிதறி யிருக்கும் இஸ்லாமியர் களின் பின் பக்கம் வந்து சூழ்ந்து கொண்டான். ஓடயெத் தனம் செய்துக் கொண்டிருந்த அபூசுபியான் நிகழ்ந்த சங்க தியை யறிந்ததே தன் படைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு இஸ்லா மானவர்களின் முன் பக்கம் வந்து தாக்கத் தொடங்கினுன். ஓடும் குரைஷிய வீரர்களும் யாவும் அறிந்ததே துரிதமாய்த் திரும்பி வந்து தங்கள் சேனைகளோடு சேர்ந்து கொண்டார்கள். இதனுல் தங்கள் சற்று யோசிக்காது செய்த அவசரக் குற்றத் தால், பூரண ஜெயமடையும் தருவாயி லிருந்த இஸ்லாமியர் கள், இருபுறங்களிலும் எதிரிகளால் நெறுக்கப்பட்டு இடையில் சிக்கி மிக்க ஆபத்துக்குள்ளானுர்கள்.

அச்சமயம் அவர்களுக்கு இன்னொரு இடையூரும் நேர்ந் தது. அதாவது புயல் காற்றடிக்கத் தொடங்கியதால் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களென்றும் எதிரிகள் என்றும் வித்தியாசம் கண்ட றிய முடியாததாய் விட்டது. அச்சமயம் குரைஷியருக்கு அனுகூலமானதா யிருந்தது. இத்தகைய இக்கட்டுகளிலும் ஹஸரத் அவர்கள் மட்டும் தம்இடத்தை விட்டு நகரவேயில்லை.

அச்சமயம் அன்ஸாரீன்களில் ஏழுபேரும் முஹாஜரீன் களில் ஏழுபேரும் ஆக 14 பேர்கள்மட்டும் உயிரை இலட் சியம்செய்யாமல் ஹஸரத் அவர்களுக்குத் தற்காப்பாக அவ ரைச்சூழ்ந்து நின்றார்கள். மற்றபேர் கலக்கமடைந்து ஓடினார் கள். இவர்களுடைய பரிதாபமான நிலையைக்கண்ட மக்கா வாசிகள் மிக்க தைரியமும் சந்தோஷமும் கொண்டு ஹஸரத் அவர்களை நெறுங்கிதாக்கினார்கள். எதிரிகள் எறிந்த கற்களில் ஒன்று ஹஸரத் அவர்கள் மேல் விழுந்ததால் அவர்கள் கீழ் வரிசைப் பற்களில் நான்கு ஷஹீதாகி விட்டன. அதோடு அவருடைய திருமுகத்தினில் கற்கள் பட்டுக் காயங்களை யுண் டாக்கியதால் ஹஸரத் அவர்கள் குதிரைமேலிருக்கச் சத்தி யற்றுக் கீழிறங்கிவிட நேர்ந்தது. இதைத் தூரத்திலிருந்து கண்ட மக்காவாசிகள் நபிநாயகம் அவர்கள் மடிந்து விட்டதாக பிரஸ்தாபமுண்டாக்கி விட்டார்கள்.

இதைக்கண்ட ஹஸரத் அவர்களின் அரியதோழர்கள் அடக்க முடியாத கோபாவேசங்கொண்டு ஹஸரத் அவர்களைச் சூழ்ந்து வணங்கி "ஓ அல்லாவுடைய ரசூலே! ஆண்டவனது அருள் தங்களிடம் பூரணமாயிருக்கிறதென்றும் அவன் தன் திருத்தூதராகிய தங்களுக்களித்திருக்கும் தெய்வீக வல்லமை யெத்தகையதென்றும் நாங்கள் அறிந்ததே. அப்படிப்பட்ட தாங்கள் சத்தியவேதத்தையும் ஆண்டவனால் அனுப்பப்பட்ட அவன் தூதரையும் அலட்சியம் செய்து தூஷித்து, இஸ்லா மானவர்களுக்குச் சகிக்கொணாத்துன்பங்களைச் செய்துவரும் இப்பகைவராகிய துஷ்டர்களின் செய்கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு பராமுகமாய் இருப்பது எதற்கு? தாங்கள் கருதினால் தங்கள் கோபத்தீயி லிவர்களை யொருவினாடியில் நீறாய் எரித்து விடாதோ? தங்கள் சாபம் உடனே இவர்களுக்கு நரகவே தனையை யுண்டாக்கி விடாதோ? தாங்கள் தயைபுரிந்து இக்

கொடிய பகைவரைத் தக்கபடி தண்டிக்க வேண்டும்'' என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

இம்மொழிகளை கேட்ட நபிநாயகம் பூரண சாந்தத்தோடு தம்தோழர்களை நோக்கி "என் அருமையான நண்பர்களே! இப்பூவுலகிலுள்ளோர்க்கு நற்புத்தி புகட்டி நன்மையாகவே அவர்களை நேர்வழியிற் திருப்பி ஆண்டவனருளுக்குப் பாத்திர முடையவர்களாக்கவே நான் இங்கனுப்பப்பட்டதன்றி உலகில் கெடுதி செய்து துன்பத்தையுண்டாக்கவல்ல. மேலும் சுத்த வீரர்களாகிய இஸ்லாமியர்கள் தம்எதிரிகள் முன் நின்று ஆண்டவனது உதவியில் பூரண நம்பிக்கைவைத்து, பகைவரை யஞ்சாது தாக்கிஜெயம்பெற வேண்டியதே நீதியான முறைமை. நானோ இவர்களுக்கு நல்லறி வளித்து இவர்கள் பாபங்களை மன்னித்து இவர்களைச் சத்திய மாகிய நேர்வழியில் திரும்பச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆண்டவனிடம் மன்றாடிப்பிரார்த்திக் கிறேன்'' என்று கூறி அவ்வாறே கிருபை யாளனாகிய அல்லாஹுத் தஆலாவைத் தொழத் தொடங்கினார்கள்.

ரசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் உயிருக்குயிர் போன்ற தோழராகிய ஹஸரத் அலீகர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்கள் முன்னின்று மற்றதோழர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு ஆச்சரியமான வீரதீரத்தோடு முன் வைத்தகாலை பின்வைக்காமல் எதிரிகளின் கூட்டத்திற்கு அஞ்சாது அவர்களை நெருங்கித்தாக்கவும், அவர்கள் சற்றும் முன் வராது தடுக்கவும் தொடங்கினார்கள். அச்சமயம் அல்லாவின் அருளால் தங்களுக்குத் தெரியாமலே எதையும் இலக்ஷியம் செய்யாது தாக்கும் அபூர்வ வீரதீரமும் வல்லமையும் அவர்களுக்குண்டாயிற்று.

இச்சிறு கூட்டம் இத்தகைய வல்லமையோடு தங்களைத் தாக்குவதையும் தங்கள் கோரிக்கை சற்றும் ஈடேறா வண்

ணம் செய்வதையும் கண்ட மக்காவாசிகளின் முன் அணி படைகள் சற்று பிறமித்து மயக்கமடையவே, பின் அணிகளில் குழப்பமுண்டாயிற்று. அவர்கள் ஏதோ அதிசய சம்பவம் நடந்து விட்டதாய்க்கருதி விட்டார்கள். இவ்வாறு படைகள் முழுமையும் பெருங்கலக்க மடைந்து தோல்வியை உண்டாக் கும் நிலைமையிலிருப்பதைக்கண்ட அபூசுபியான் பின்னி டைந்து அங்கிருந்த மைதானத்திற்கு சென்று நின்று இஸ்லா மியரை நோக்கி,

"நாம் உங்களை யடியோடழிக்காது விடுவதில்லை. அடுத்த வருடம் இதே காலத்தில் இதே விடத்திற்கு வந்து உங்களோடு யுத்தம் தொடுப்போம்" என்று கூறிவிட்டுத் தன் சேனையை யழைத்துக்கொண்டு மக்காவை நோக்கித் திரும்பினன்.

ஹஸரத் அவர்கள் இறந்து போனதாய் இரணக்களத்தி லுண்டான பொய்வதந்தி மதிநாகருக்கு எட்டி விட்டது. அதைக்கேட்ட ஹஸரத் அவர்கள் புத்திரியாகிய நாயகி பாத் திமா ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் மனம் பதைத்து துக் காக்கிரந்தராய் சில தோழிகள் சகிதம் யுத்தம் நடந்த விடத் திற்கு வந்து தன் தந்தையைக் கண்டபின் மனந்தேறினார்கள். அவர்கள் தன் தந்தைக்குப் பட்டிருக்கும் காயங்களைக் கண்டு துக்கித்து உடனே அவற்றிற்குத் தக்க சிகிச்சை செய்தார்கள்.

அதற்கிடையில் தொழுகை லுஹர்வக்து வந்து விட்டது. யாவரும் தொழதொடங்கினார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் பல ஹீனமான நிலைமையி லிருந்தபடியால் நிற்கமுடியாமல் உட் கார்ந்தே தொழவேண்டியதாயிருந்தது.

இந்த யுத்தத்தில் தான் ஹஸரத் அவர்களுடைய சிறிய தந்தையாகிய அமீர் ஹம்ஸா ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர் கள் ஷஹீதானார்கள். ஹஸரத் அவர்கள்கூட வலியயுத்த களத் திற்குவந்த இரண்டு வாலிபர்களுங்கூட ஷஹீதானார்கள்.

அபூஸுஃபியானுடைய மனைவியாகிய ஹிந்தா என்பவள் அமீர் ஹம்ஸா அவர்களுடைய பிரேதத்தை அவமானமாய் நடத்தினாள். அதன் நாசியையும் செவிகளையும் கொய்து அதன் ஈரலையெடுத்து வாயாற்கடித்து வீசியெறிந்தாள். இச்சங்கதியைக்கேட்ட ஸர்தார் மிக்க மனவருத்தமடைந்து மனித சுபாவம்போல் தமது தோழரை நோக்கி,

"நண்பர்களே! இனி யுத்தத்தில் நம்மால் கொல்லப்படும் குரைஷிய படைத்தலைவர்களின் சவங்களை நீங்களும் அவ்வாறே நடத்துங்கள். அமீர் ஹம்ஸா ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை இவர்கள் அவ்வாறு செய்ததற்காக என்னிடம் சிக்கும் எதிரிகளின் படைத்தலைவர்கள் பலர் மேலும் நான் வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்வேன்" என்றார்.

அவர் அவ்வாறு கூறி முடிக்கும்முன் ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் வானத்தினின்றும் இறங்கிவந்து ஹஸரத் அவர்களை நோக்கி,

"எதிரிகள் உங்களுக்கு என்னவிதமான தீங்கு எவ்வளவு செய்கிறார்களோ, அவ்விதமாகவே அந்த அளவே நீங்களும் செய்யுங்கள். கொஞ்சங்கூட அதிகமாய்ச் செய்யலாகாது. ஆனால் அவர்கள் செய்யும் துன்பத்திற்காக அவர்கள் மேல் வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்ளாமல் பொறுத்துக் கொண்டீர்களானால் நீங்கள் பொறுமையுடைய உத்தமர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாய்க் கருதப்படுவீர்கள். நீங்கள் பொறுத்துக்கொள்வீர்கள் தான், ஆனால் அப்படிச்செய்ய உங்களுக்கு வல்லமை போதாது. ஆண்டவனுடைய வல்லமையைக் கொண்டுதான் செய்ய வேண்டும்" என்றார்.

முடிவில் ஹஸரத் அவர்கள் "நான் பொறுத்துக்கொள்கிறேன்" என்றார்கள். மேற்கண்ட தெய்வீக வாக்கியங்கள் உண்டானதே இஸ்லாமானவர்கள் அதற்கு முன்பு தாங்கள் அனு

சரித்து வந்த விக்கிரகாராதனைச் சம்பந்தமான சடங்குகள் முதலியவற்றை அடியோடொழித்து விட்டார்கள். பயனற்ற கொள்கைகளைக் கைவிட்டவர்கள் என்ற பெருமை முதல்முதல் அவர்களுக்குத்தான் உண்டாயிற்று.

சத்திய மார்க்கமாகிய இஸ்லாம் மார்க்கத்தை ஆண்டவன் கட்டளைப்படி உலகத்தார்க்குப் போதிக்கவந்த ஆண்டவனுடைய றஸூலாகிய ஹஸரத் நபிநாயகம் அவர்களுக்குத் துணை நின்று, ஆண்டவனுக்காகவும் சத்திய மார்க்கத்திற்காகவும் பத்ரு போர் முனையில் நின்று தங்கள் பிராணனைத் தத்தம் செய்தவர்கள் எவ்வாறு ஆண்டவனுடைய அருளைப்பெற்றார்களோ, அவ்வாறே உஹத் யுத்தத்தில் ஷஹீதானவர்களும் ஆண்டவன் அருளைப் பெற்றார்கள். அவர்களுடைய பாபங்களனைத்தும், சூரியனுடைய கிரணங்களுக்கு முன் அழிந்து போகும் பனியைப்போல் ஆண்டவன் அருளால் அழிந்து போயின என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

நாம் மேலே கூறியபடி உஹத் சண்டை முடிவானபின் மக்காவாசிகள் தங்கள் இருப்பிடத்தை நோக்கித் திரும்பினார்கள். ஹஸரத் அவர்களும் யுத்தத்தில் மடிந்த இஸ்லாமானவர்களுடைய பிரேதங்களை நல்லடக்கம் செய்துவிட்டுத் தம் கூட்டத்தார்களோடு மதினாவிற்கு திரும்ப ஆயத்தமானார்கள்.

ஹம்ராவுல் அஸத் விடத்தில் நடந்த சம்பவம்.

அச்சமயம் இஸ்லாமானவர்களில் சிலர் மக்காவிற்குச் செல்லும் குரைஷியர்களைத் துறத்திக்கொண்டு பின் சென்றார்கள். இவர்கள் சுமார் 10-மைல் தூரம் வரையில் சென்ற போது, குரைஷியர் தலைவனாகிய அபூஸுபியான் என்பவன் அவர்களைக்கண்டு, ஓகோ இப்போது நடந்த யுத்தத்தில்

இஸ்லாமியர்கள் மிக்க சேதமடைந்து பலஹீனப்பட்டிருக்கி ருர்கள். நாம் இப்போது திரும்பி யெதிர்த்தால் இவர்களை அடியோடழித்துவிடலாம் என்று தீர்மானித்தான். அவன் கூட்டத்தாரில் மற்ற யாவருக்கும் அது சம்மதமில்லை. அவர்க ளனைவரும் பேசாமல் மக்காவிற்கு நேராய்ச் செல்லவேண்டும் என்றே கருதினுர்கள்.

இதற்குள் இங்கு நடக்கும் சங்கதி ஹஸரத் அவர்களுக்கு எட்டியது. அதன்மேல் அவர் உஹதில் யுத்தம் செய்தவர்கள் மறுபடி எதிரிகளைத் துறத்திக்கொண்டு போயிருக்கும் இஸ் லாமியர்களுக்குத் துணைசெய்யச் செல்ல வேண்டு மென்று கட்டளையிட்டார்கள். அவர்களில் அநேகர் தேகங்களில் பல விடங்களில் காயம்பட்டிருந்தும், அதையாவது தங்கள் ஆயாசத்தையாவது இலட்சியம்செய்யாது சற்றும் பின்வாங்கா மல் சென்ருர்கள்.

இவர்கள் அங்கிருந்து சுமார் பத்துமைல்தூரம் சென்ற பின், ஹம்ராவுல் ஹஸத் என்றவிடத்தில் தங்கள் கூட்டத் தாரை சந்தித்து அங்கு தங்கினுர்கள். இச்சங்கதியை யறிந்த அபூசுபியான் "அடடா! இஸ்லாமானவர்கள் மிக்க சேத மடைந்து பலஹீனப்பட்டிருக்கிருர்க ளென்று நாம் கருதியது தவறு" என்றுணர்ந்து, அவர்களை எதிர்க்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அடியோடு விட்டுவிட்டுத் துரிதமாய் மக்காவிற் குச்சென்ருன்.

இவ்விடத்தில் குறைஷியரைச் சேர்ந்த அபூஉஸ்ஸா என்ற கவிராயனும், மஆவியா பின்முகீரா என்பவனும் இஸ் லாமியரிடம் சிக்கிக்கொண்டார்கள். எதிரிகள் மக்காவை நோக்கிச் சென்று விட்டதையறிந்த ஹஸரத் அவர்கள் தம் பரி வாரத்தோடும் மேற்கண்ட இரண்டு சிறைகளோடும் மதீனுவிற் குத் திரும்பினுர்கள்.

ஹஸரத் அவர்கள் திரும்பி வருவதை யறிந்த மக்கா வாசிகளனைவரும் குதூகலமடைந்து ஆண்பெண் அனைவரும் கூட்டங் கூட்டமாய் ஹஸரத் அவர்களை அழைத்துவா எதிர்கொண்டு சென்றார்கள். அக்கூட்டத்தார்களில் ஒருவருக்காவது தங்கள் சுற்றத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவராவது அந்த உஹத் யுத்தத்தில் ஷஹீதாகாமலில்லை. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் தங்கள் சுற்றத்தார்கள் ஷஹிதான துயரத்தை அடியோடு மறந்து ஹஸரத் அவர்கள் ஜெயத்தோடு க்ஷேமமாய்த் திரும்பிவந்த சந்தோஷத்தையே அதிகமாகக் கொண்டு உள்ளத்தில் பூரிப்புடையவர்களானார்கள். ஆனந்த பரவசத்தால் சிலர் ஹஸரத் அவர்கள் திரும்பி வந்ததால் தாங்களடைந்த சந்தோஷத்தைப் பாட்டுகளால் வெளியிட்டார்கள்.

இப்போது இஸ்லாமியர்களிடம் சிக்கியிருக்கும் சிறைகளில் அபூஉஸ்ஸா என்ற கவிராயன் "நான் இனி இஸ்லாமியரை யெதிர்க்க ஆட்களைச் சேர்ப்பதில்லை. அவர்களுக்கு கெடுதி செய்யவாவது கோபமூட்டவாவது முயல்வதில்லை" என்று முன்பு இருமுறை வாக்குதத்தம் செய்துவிட்டுத் தவறிப்போய் மறுபடி குரைஷியரோடு கூடிக்கொண்டு இஸ்லாமியரோடு யுத்தம் புரிந்தவன். இவனைக்கொலைசெய்துவிடும்படி கட்டளை யிடப்பட்டது.

மஆவியாபின் முகிரா என்பவன் தான் அமீர் ஹம்ஸா ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுடைய பிரேதத்தின் நாசியை யறுத்து மானபங்கம் செய்தவன். அவன் மூன்று நாட்களுக்குள் மதீனாவைவிட்டுப் போய்விடவேண்டுமென்று ஹஸரத் அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். ஆனால் அவன் மயங்கி வழி தப்பித் திரும்பி மறுபடி மதீனாவிற்குள் வந்தான். ஆதலால் இஸ்லாமியர்கள் அவனைக் கொலைபுரிந்தார்கள்.

ஹிஜ்ரி 4-வது வருடம்.

1. சரீயையே கதன்.

மதீனாவிற்கருகில் கதன் என்ற ஒரு மலையுண்டு. அங்கு பனி ஸஅத் என்ற ஒரு கூட்டத்தார் வசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் மதீனாவைத் தாக்க வேண்டுமென்று பிரயத்தனப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இச்சங்கதியை ஹஸரத் அவர்கள் அறிந்து அபிஸல்மான் மக்ஸூத் றலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவரை எதிரிகளைத் தடுப்பதற்காக அனுப்பினார்கள். எதிரிகள் இதையறிந்து ஓட்டம் பிடித்தார்கள்.

2. சரீயையே ரஜிஉ

மதீனாவிலிருந்து ஹிஜ்ஜாஸுக்கு செல்லும் பாதையில் ஹுஸைல் என்ற ஒரு கூட்டத்தார் வசித்துக் கொண்டிருந் தார்கள். அவர்களுடைய வாசஸ்தலத்திற்கு எதிரில் ரஜிவு என்ற ஒரு ஏரியுண்டு. குரைஷியர் யுத்தத்திலிருந்து மக்கா விற்குத் திரும்பிச்செல்லும்போது மேற்கூறப்பட்ட ஹுஸைல் கூட்டத்தைச்சேர்ந்த ஸுபியான் பின் காலித் என்பவன் அவர் கள் வெற்றியோடு திரும்பிவருகிறார்கள் என்று அவர்களைப் புகழ்ந்து கொண்டாட எதிர் நோக்கிச் சென்றான். அச்சமயம் ஸஅத் என்ற ஒருவனுடைய புத்திரியாகிய ஸுலாபா என்ப வள் அடியிற்கண்டபடி பறைசாற்றி விளம்பரப்படுத்துவதை யறிந்தான். அந்த விளம்பரம் பின்வருமாறு :—

"உஹத் என்ற விடத்தில் நடந்த யுத்தத்தில் இஸ்லாம் மார்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஆஸீம்பின் ஸாபித் என்பவர் என் புத் திரர் இருவரைக்கொன்று விட்டிருக்கிறார். ஆகையால் அவர்

சிரசைக்கொய்து கொண்டு வந்து என்னிடம் அளிப்பவருக்கு 10 ஒட்டகங்கள் பரிசளிப்பேன்.

இப்படிக்கு,

ஸஅத் மகள் ஸுலாபா."

இதையறிந்த ஸுபியான் பின் காலித் தானே அந்த வேலையைமுடித்து பரிசைப்பெற வேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டான். ஆஸிம்பின் ஸாபித்தைத் தந்திரமாய்த் தன்னிடம் அழைத்து வந்துவிடும்படி அவன் யோசனை செய்தான். அதன்படி ஹுஸைல் கூட்டத்தாரில் சிலரையும் காராவாசிகள் சிலரையும்கூட்டி அவர்களுக்குத் தக்கபடி போதனைசெய்து அவர்களை மதீனாவிற் கனுப்பினான்.

அவர்கள் அங்கு சென்று இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொள்ள மிக்க பிரியமுடையவர்கள்போல் நடித்து ஹஸரத் அவர்களைக்கண்டு,

"ஹஸரத் அவர்களே! இஸ்லாம்மார்க்கம் அதிகமாய் எங்கும் பரவுவதைக்கண்டு அது சத்தியமான மார்க்கமென்றும் ஆண்டவனால் உண்டாக்கப் பட்டதென்றும் இப்போது நாங்களும் எங்கள் கூட்டத்தாரில் பெரும்பாலரும் அறிந்து கொண்டு அதில் ஈமான்கொள்ள ஆவலுடையவர்களா யிருக்கிறோம். ஆனால் எங்களுக்கு அம்மதத்தின் கொள்கைகளைப் போதித்து விளக்கிக்காட்ட ஒருவருமில்லை. ஆகையால் ஹஸரத் அவர்கள் கிருபை புரிந்து தகுதியான ஒரு போதகரை யெங்களோ டனுப்பினால் நாங்களும் நேர்வழியிற்றிரும்பி ஈடேறுவோம்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

இவர்கள் மொழிகளைக் கேட்ட ஹஸரத் அவர்கள் ஆஸிம் பின்ஸாபித் என்றவரோடு ஒன்பது பேரைத்துணை கூட்டி வந்தவர்களோடு கூட அனுப்பினார்கள். இவர்கள் ரஜீஉ எரி யருகில் வந்து தங்கியபோது ஸுபியான் பின்காலித்

அச்சமாசாரத்தையறிந்து தன் நண்பர்களில் சிலரைக் கூட்டிக் கொண்டு அங்கு வந்து ஆஸிம் பின்ஸாபித்தையும் அவர்களோடும் துணைவந்தவர்களையும் கொல்ல முயன்றான். வந்திருக்கும் பத்துபேரும் யுத்தத்தில் கைதேர்ந்த சுத்தவீரர்கள், சிங்கத்தைப்போன்ற தைரியமும் வல்லமையு முடையவர்கள். ஆதலால் ஸுபியான் கருதியபடிசுலபமாய் அவர்களைக்கொன்று விட முடியவில்லை. அவர்களோ உக்கிரங்கொண்ட சிங்கங்கள் யானைக்கூட்டத்தில் பாய்வதுபோல் பாய்ந்து ஸுபியான் கூட்டத்தில் அனேகரைக்கொன்று விட்டார்கள். ஆயினும் எண்ணிக்கையில் தங்களில் மிக்க அதிகமான எதிரிகளோடு பத்து பேர் என்னேரம் போராடமுடியும். கடைசியில் அவர்களில் ஆறுபேரும் ஆஸிம்பின்ஸாபித்தும் வீராவேசத்தோடு சண்டையிட்டு ஷஹீதானார்கள். மற்ற மூவரும் எதிரிகளிடம் சிக்கிக் கொள்ள நேர்ந்தது.

ஆஸிம் பின்ஸாபித் இதற்கிடையில் எதிரிகள் தன் கழுத்தையறுக்கவே அழைத்து வந்தார்களென்று அறிந்து கொண்டார். ஆகையால் அவர் தன் பிராணன் நீங்கும் போது கீழ்க்கண்டபடி ஆண்டவனைப்பிரார்த்தித்தார்:—

"ஓ பரிசுத்தமான ஏகநாயகனே! அக்கிரமத்தை யழித்து நியாயத்தை நிலைநாட்டி யாவரையும் காப்பாற்றும் தீனதயாளுவே! உன்னால் அளிக்கப்பட்ட பரிசுத்தமான சத்திய மார்க்கத்தைப் போதித்து இக்கூட்டத்தாரைநல்ல வழிப்படுத்த எண்ணங்கொண்டே நான் இங்கு வந்தேனென்பதும், நான் உன்னையே நம்பியிருப்பவனென்பதும் தங்கள் திருவுளமறிந்ததே. இவ்வஞ்சகரோ சதிசெய்து என்சிரசைக் கொய்து கொண்டு போகக்கருதி யிருக்கிறார்கள். ஓ என் அருமைத் தயாளனே! இச்சமயத்தில் நான் உன்னையே நம்பி என் ஆவி யிருக்கும் போதே உன்னைப் பிரார்த்திக்கிறேன். என் ஆவி

நீங்கியபின் என் தேகம் என் எதிரிகள் கையில் சிக்காதபடி காப்பாற்றி யருளவேண்டும்'' என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டே ஆவியை விட்டுச் சொர்க்கத்தை யடைந்தார்.

அத்தகைய பக்தருடைய பிரார்த்தனையை ஆண்டவன் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருக்க முடியும். ஆகையால் ஸுபி யான் பின்காலித் அவரைக்கொல்ல நினைத்து அவரிடம் வந்த போது சர்வ வல்லமையுள்ள அல்லாஹு தஆலாவின் அரு ளால், ஆஸிம்பின் ஸாபித்தைச் சுற்றி மிக்க பயங்கரமான ஒனுய்க்கூட்டம் சூழ்ந்திருப்பதைக் கண்டான். அவன் என்ன பாடு பட்டும் அவர் கிட்ட நெறுங்கக்கூட முடியவில்லை. கடை சியில் மிக்கவியப்பும் பிரமையுமடைந்து, இதற்கென்ன செய்ய லாம் என்று ஆலோசிக்கத் தீர்மானித்து தன் வாசஸ்தலத்திற் குத் திரும்பினன். அன்றிரவு ஆண்டவன் கிருபையால் பெரு மழை சொறிந்து எங்கிருந்தோ அகஸ்மாத்தாய் ஒரு வெள்ளம் வந்து யுத்தத்தில் மடிந்து கிடந்த பிரேதங்களோடு ஆஸிம்பின் ஸாபித் அவர்கள் பிரேதத்தையும் அடியோடு அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது.

ஸுபியான் ஸுலாபியிடம் சென்று ஆஸிம்பின் ஸாபித் மடிந்து போனதைப் பற்றிகூறி பரிசு கேட்டான். ஸுலாபி, நான் கூறியபடி அவருடைய சிரசைக்கொண்டு வந்து என்னி டம் கொடுத்தவர்களுக்குத்தான் கொடுப்பேன் என்ருள். பண ஆசையால் மனிதர் எத்தகைய பாபகாரியங்களைச் செய்யவும் தூண்டப்படுகிருர்கள். பணத்திற்கு ஆசைவைத்து அத்தனை யுயிர்களை மடியவைத்த ஸுபியான் கடைசியில் பரிசுப்பணத் தையும் இழந்தான். அதன் பிறகு அவன் சிறையாக்கப்பட்டி ருந்த மூவரையும் மக்காவிற்கு அழைத்துச்சென்ருன். அவர் கள் கரங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. வழியில் அம்மூவரில் ஒரு வராகிய அப்துல்லாபின் தாரிக் என்பவர் தன் கட்டுகளை யறுத்

துக்கொண்டு வாளை யுருவிக்கொண்டு ஸுபியான் மேல் பாயத் துடங்கினார். ஸுபியான் கூடவந்தவர்களுக்கு ஆயுத மேந்திச் சண்டையிடச் சக்தியில்லை யாதலால் அவர்கள் தூரத்திலிருந்த படியே அப்துல்லா பின் தாரிக்கைக் கற்களாலடித்துக் கொன்றார்கள். ஸுபியான் மற்ற இருவரையும் அழைத்துச் சென்று மக்காவாசிகளிடம் விற்றுவிட்டான். குரைஷியர்கள் அவர்களை மிக்க இம்சை செய்து கொன்று விட்டார்கள். ஸுபியான் தாம் இஸ்லாமானவர்களுக்குச்செய்த இந்த அநீதங்களுக்குத் தன்னைச் சும்மாவிடமாட்டார்களென்று கருதி, அவர்களோடு சண்டையிடுவதற்காக ஒருசேனையைச் சேர்க்கத் தொடங்கினான்.

இச்சங்கதியை இஸ்லாமானவர் அறிந்ததும் எதிர்த்து சண்டை செய்ய ஆயத்தம் செய்தபோது அப்துல்லாபின் அனீஸ் றலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் இதைத் தடுக்க ஆலோசித்து கடைசியில் சண்டையிட்டுப் பல ஜனங்கள் மடியும் படிக்கும் அதனால் அநேக குடும்பங்கள் துன்பமடையும் படிக்கும் செய்வதை விட இதற்கெல்லாம் காரணகர்த்தாவாயிருந்து குரைஷியரையுத்தம் செய்யும்படி தூண்டிக்கொண்டேயிருக்கும் அபுஸுபியான் என்பவனைத்தக்க சமயம்பார்த்துக் கொலைசெய்து விடுவதே நலம் என்று தீர்மானித்தார்கள். அவ்வாறே சிலர் மக்காவிற்கு சென்று அங்கு தங்கியிருந்து, தகுதியான சமயம்பார்த்து அபுஸுபியானைக்கொலை செய்து விட்டார்கள்.

3-வது ஸரீய்யயே பீரேமஊனா.

நஜத் என்ற பிரதேசத்தில் மஊனாவென்ற ஒரு கேணியிருந்தது. அதைச்சூழ்ந்து பனீ ஆமிர் என்ற கூட்டத்தார் வசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தலைவர் மிகச் செல்

வாக்குள்ள அதிகாரியாகிய அபூபரா ஆமிர்பின் மாலிக் கென்பவர்; அவர் ஈட்டிச்சண்டையில் மிக்க வல்லவராகிய வீரர். அவர் உள்ளத்தில் பரிசுத்தமாகிய இஸ்லாம் மார்க்கத்தையே நம்பி அதை விசுவாசிப்பவராயினும், வெளிக்கு அவர் இஸ்லாம் மதத்தை விரும்பியவரென்று சற்றும் தோன்ருது. ஏனெனில் அந்த உண்மையை யறிந்தால் தமது கூட்டத்தார் தம்மைக்கொன்று விடுவார்களென்ற அச்சத்தால் அவர் அதைத் தமது மனதிலேயே மறைத்து வைத்திருந்தார்.

அபூபரா ஆமிர் என்ற அத்தலைவர் நபிநாயகம் அவர்களிடஞ்சென்று இஸ்லாம் மார்க்கத்தைப்பற்றிப் பிரசங்க மூலமாய் நஜத் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குப் போதிப்பதற்காகத் தகுதியுடைய சிலரை யவ்விடத்திற்கு அனுப்பும்படி வேண்டிக் கொண்டார். நஜத் நாட்டார் நம் ஆட்களுக்குத் தீங்கு செய்வார்களென்றுதாம் சந்தேகப்படுவதாய் நாயகம் அவர்கள் கூறிய போது, அபூபரா ஆமிர், போதிக்க வருபவர்களுக்கு ஒரு ஆபத்தும் நேராவண்ணம் பாதுகாக்கும் விஷயத்தில் தாம் பொறுப்பாயிருப்பதாய்க் கூறினர். அதன்மேல் நாயகமவர்கள், மிக்க பக்தியுடையவர்களும், குர்ஆன் ஷரீபை மனப்பாடமாய் ஓதவல்லவர்களும், அதன் கட்டளைகளின்படி ஒழுகுபவர்களும், ஆசாரசீலர்களுமாகிய காரீஎன்ற நாற்பது பெயர்களை அபூபரா ஆமிரோடு கூட்டியனுப்பினர்கள். அதோடு அந்நாட்டதிகாரிக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதிக்கொடுத்தார்கள்.

இவர்களனைவரும் பீரேமஊனு என்ற ஸ்தலத்தைச் சேர்ந்து அங்கு தங்கியபின் அபூபரா ஆமிர் தமது தம்பியின் புத்திரராகிய கிராம்பின் மல்ஹான் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர்வசம் ஹஸரத் அவர்கள் கொடுத்த கடிதத்தை யளித்து, அந்நாட்டின் தலைவனிடம் கொடுக்கும்படி ஏவினர். ஆமிர்பின் துபைர்பின் மாலிக் என்பவன் அந்நாட்டுத் தலைவனு

யிருந்தான். அவன் இஸ்லாமானவர்கள்மேல் கொடிய விரோதங் கொண்டிருப்பவன். ஆகையால் அவன் ஹஸரத் அவர்கள் கடிதத்தைக்கண்டதும் அபூபரா ஆமிர்மேல் மிக்க விரோதமும் கோபமும் கொண்டு, அந்த ஆத்திரத்தில் முன்பின் ஒன்றும் யோசிக்காமல் கடிதம் கொண்டுவந்த கிராம்பின் மல்ஹான் றலியல்லாஹு அன்ஹுவை உடனே தன் வாளால் வெட்டிக் கொன்றுவிட்டு, பெருங்கூட்டமான தன் ஆட்களைக்கூட்டிக் கொண்டு, அங்குவந்திருந்த இஸ்லாமானவர்கள் மேல்விழுந்து அவர்களைத் தாக்கினன். நாற்பது பேர்கள் ஒரு பெருங்கூட்டமான வீரரோடு போர்புரிந்து எப்படி தப்பமுடியும். ஆகையால், ஒருவர் தவிர மற்றவர்களனைவரும் யுத்தம் புரிந்து ஷஹீதானுர்கள். அப்படி ஷஹீதானவர்களில் புஹைரா ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் ஒருவர். அவர்முன் ஹஸரத் அவர்களும் அபூபக்கர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களும் மக்காவிலிருந்து புறப்பட்டு வழியிலுள்ள ஒருமலைக் குகையில் மறைந்திருந்தபோது அவர்களுக்கு ஆகாரம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தவர் இவர்தான்.

அபூபரா ஆமிர் நடந்த மேற்கண்ட கோரசம்பவத்தால் மிக்க மனேவியாகூலம் கொண்டு அதே வியாதியாகிக் கொஞ்சகாலத்திற்குள் மவுத்தானுர். அதன்பின் அவருடைய புத்திரனுகிய ரபிஆ என்பவன் தன் சிறியதந்தையின் புதல்வனுகிய கிராம்பின் மல்ஹான் றலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவன் கடிதம் கொண்டுபோய் அந்நாட்டு அதிகாரியிடம் கொடுத்ததாலேயே இத்தகைய சம்பவங்கள் நேர்ந்து தன் தந்தை மடிந்தாரென்று மிக்ககுரோதங் கொண்டிருந்தானுதலால், அவன் தன் சிறிய தந்தையைக் கொல்லக்கருதி ஈட்டியாற் குத்திவிட்டான். ஆனுல் அவர் அதனுல் கொடியகாய மடைந்தாரேயன்றி மடியவில்லை, ஆயினும் சில நாட்களுக்குப்பின் வாந்தி பேதியால் மவுத்தானுர்.

மதினாவிலிருந்து வந்த நாற்பதுபேர் காரிகளில் ஒருவர் மட்டும் கொல்லப்படவில்லை யென்று கூறினோமல்லவா. அப் படித் தெய்வகதியாய் உயிர் தப்பியவர் உம்ரூபின் உமய்யா ஸம்ரீ ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர். இவர் பீரேமஊனா விலிருந்து வெளிப்பட்டு மதீனாவை நோக்கித்திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கையில் பனியாமீர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு பேர் அவரோடு வந்து கலந்தார்கள். இக்கூட்டத்தார் இஸ்லா மியருக்கு விரோதிகள். இவர்களால் உம்ரூபின் உமய்யா முன்பு ஒருசமயம் தமது படைமுழுமையும் இழந்து விட்டிருக்கிறார். ஆகையால் இந்த இருவரும் நமக்குச் சதிசெய்பவர்களென் றச்சமடைந்து சமயம் பார்த்து அவர்களைக் கொன்று விட்டார். ஆனால் அந்த இருவரும் இஸ்லாமானவர்கள் மேல் விரோதம் கொண்டவர்களல்ல. அதுவரையில் அவர்கள் இஸ்லாமியருக்கு ஒரு தீங்கும் செய்தவர்களல்ல. அம்மாதிரி இஸ்லாமியர்மேல் ஒருபோதும் விரோதம் கொள்வதில்லையென்று அவர்கள் ஹஸரத் அவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அச்சங்கதி உம்ரூபின் உமய்யாஸம்ரீ றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுக்குக் கொஞ்சங்கூட தெரியாது.

மெய்ப்பக்தி யுடையவர்களும் வேதநெறிபிசகாத உத்தமர் களுமாகிய தமது முப்பத்தொன்பது தோழர்களும் கோரமரண மடைந்த துக்கசமாசாரத்தை ஹஸரத் அவர்கள் கேள்விப்பட் டதும் சகிக்கொணாத் துயரமுற்றார்கள். ஆயினும் பொறுமை யோடு சகித்துக்கொண்டிருப்பதையே நலமெனக் கருதி, நாற் பது நாட்கள் வரையிலும் தினம் ஐந்து வேளைகள் தொழும் போதும் அக்கிரமமாய் கொல்லப்பட்ட தமது முப்பத் தொன்பது தோழர்களின் ஆன்மாக்களும் நற்பதவியடையும் பொருட்டு ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

4-வது உஸ்வைவயே பனீ நஸிர்.

உம்ரூபின் உமய்யா அவர்களால் அந்த இருவர் கொல்லப் பட்ட சங்கதியைக்கேட்ட ஹஸரத் அவர்கள் மிக்க துயர முற்று, அவர்கள் வாரிசுகளுக்கு ஆதரவு ஏற்படுத்துவதற்காக மதீனுவிலுள்ளவர்களிடம் பணம் வசூல் செய்தார்கள். இவ் வாறு சமயம் நேரும்போது தாங்களும் உதவிபுரிவதாய் அங் குள்ள யூதர்களும் வாக்களித்திருந்ததால், ஹஸரத்தவர்கள் உதவி கேட்டார்கள்.

யூதர்களோ இடையில் இஸ்லாம் மார்க்கம் அதிகமாய்ப் பரவுவதைக்கண்டு மனஞ் சகியாமல் உள்ளத்தில் குரோதங் கொண்டிருந்தார்கள்; இஸ்லாமானவர்களுக்குக் கெடுதிசெய்ய வும் முயற்சி யெடுத்துக் கொண்டார்கள். ஒரு நாள் ஹஸரத் அவர்கள் யூதர்கள் வசிக்கும் ஒரு வீதியில் நின்று பிரசங்கம் செய்துகொண் டிருக்கையில் யூதர்கள் அவரைக் கொல்லக் கருதி ஓர் வீட்டின் மேல்மாடியிலிருந்து ஒருபெரிய கல்லை அவர்கள்மேல் தள்ளினுர்கள். தெய்வ சங்கல்பத்தால் அச் சமயம் ஹஸரத் அவர்கள் அந்த விடத்திலிருந்து விலகிக் கொண்டதால் உயிர் தப்பினுர்கள். ஹஸரத் அவர்கள் கோரி யபடி இச்சமயம் உதவி செய்ய யூதர்கள் மறுத்து விட் டார்கள்.

ஹஸரத் அவர்கள் இவர்களையடக்கி முன்போல் நடக் கச்செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணி, இவர்கள் வசிக்கும் வீதி களைச்சுற்றி தமது சேனுவீரர்களை வைத்து முற்றுகை போட்டு விட்டார்கள். ஆறு நாட்கள் வரையில் யுத்தம் நடந்த பின் யூதர்கள் தளர்ச்சி யடைந்து, தாங்கள் மறுபடியும் சமாதானஞ் செய்து கொள்வதாகவும், தாங்கள் கோருகிறபடி அனுமதி யளித்தால் தாங்கள் மதினுவை விட்டுப் போய் விடுவதாகவும் கூறினுர்கள்.

அதாவது அவர்கள் தங்கள் ஆயுதங்கள் தவிர மற்ற சொத்துகள் யாவற்றையும் ஒட்டகங்கள் மேல் எடுத்துக் கொண்டு செல்ல அனுமதி கேட்டார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் அவ்வாறே அனுமதி அளித்த பின் அவர்கள் தாங்கள் வசித்துக் கொண்டிருந்த வீடுகளையும் இடித்து விட்டு மதீனாவை விட்டுச் சென்றார்கள்.

ஹஸரத் அவர்கள் மதீனாவிலுள்ள அன்ஸாரீன்களை நோக்கி, "யூதர்களின் மீதியுள்ள சொத்துகளையும் பூமியையும் முஹாஜரீன்களுக் களித்து விடக் கருதுகிறேன். அவர்கள் வந்தது முதல் உங்கள் வீடுகளிலேயே போஷிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். பிறகு அவர்கள் தனித் தனியாய் வாசஸ்தலங்களைக் கட்டிக் கொண்டு வெவ்வேறு தனி தனி குடும்பங்களாய் வசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். உங்கள் கஷ்டமும் குறைந்து விடும்" என்றார்கள். அன்ஸாரீன்களின் தலைவர்களாகிய ஸஅத்பின் மஆஸ், ஸஅத்பின் உபாத் என்பவர்கள் ஹஸரத் அவர்களை நோக்கி,

"முஹாஜரீன்கள் மதத்திற்காகவும் தங்களுக்காகவும் வீடு வாசல், சொத்து சுதந்திரங்கள், யாவற்றையும் விட்டு விட்டு வந்து விட்டவர்கள். ஆகையால் யூதரது சொத்துக்கள் பூமிகள் யாவற்றையும் அவர்களுக்கே தங்கள் விருப்பத்தின் படி பகிர்ந்து கொடுத்து விடுங்கள். ஆயினும் அவர்கள் இப்போதிருப்பது போலவே எங்கள் இல்லங்களிலேயே வசித்து வரட்டும்" என்றார்கள். இம்மொழிகளைக் கேட்ட ஹஸரத் அவர்கள் மிக்க சந்தோஷ மடைந்து, அவ்வாறே யூதர்களின் சொத்து முதலியவற்றை முஹாஜரீன்களுக்கே பங்கிட்டளித்து விட்டார்கள்.

ஓ ! நமது அன்பும் பிரியமுள்ள மாணக்கர்களே ! இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் கூறும் அவசியமான நற்புத்தியைச் சற்று

அக்கரையாய்க் கவனம் வைத்துக் கேளுங்கள். அக்காலத்தில் அவர்கள் பிறர் கஷ்டங்களையும் துன்பத்தையும் கவனித்து மானிடர்களுக்குள் எத்தகைய உதார குணத்தையும், கருணையையும், பிறர் கஷ்டங்களையும் நீக்கி அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் நற்குணத்தையும் நிலைநாட்டி யிருந்தார்கள் என்பதைக் கவனியுங்கள்.

அவர்கள் இக்காலத்தவர்கள் போல் பாடசாலைகளில் வாசித்தவர்களல்ல, சர்வ கலாசாலைகளில் கல்வி கற்று எப். ஏ. பி. ஏ. எம். ஏ. முதலிய பட்டங்களைப் பெற்றவர்களுமல்ல. அழகிய கடிதங்களில் அச்சடித்து நேர்த்தியாய்ப் பைண்ட் செய்யப்பட்ட பலவித நூல்களைப் பட்டங்கள் பெற்ற பண்டிதர்களாகிய பல உபாத்தியாயர்களிடம் வாசித்தவர்களுமல்ல. ஆண்டவனால் அளிக்கப்பட்ட பரிசுத்தமான குர்ஆனே ஷரீப் என்ற ஒன்றைக் கொண்டே ஜனங்களுக்குள் ஒற்றுமையையும் சகோதரத்வத்தையும், பரஸ்பர அன்பையும் பரோபகாரத்தையும், நல்லொழுக்கத்தையும், ஆண்டவனுடைய அருளைப் பெறும் மார்க்கத்தையும், உலகில் நடந்து கொள்ள வேண்டிய நன்மார்க்கத்தையும், இன்னும் இம்மானிட ஜன்மங்கட்கு அவசியமான இவ்வுலக விஷயங்களையும் யாவற்றையும் போதித்தார்கள்.

மாணுக்கர்களே! தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய இக் குர்ஆன் ஷரீபின் மகிமையும் பெருமையும் எப்படிப்பட்டவை யென்று இப்போது சிந்தித்துப் பாருங்கள். இதன் மகிமை யளவிட்டுக் கூறத்தக்கதல்ல.

ஆகையால் நீங்கள் வாசிக்கக் கூடிய நூல்கள் எல்லாவற்றிலும் இப்பரிசுத்தமான குர்ஆன் ஷரீபே முதன்மையானதென்றுணர்ந்து, இதையே முதலில் வாசிக்கத் தொடங்குங்கள். ஆண்டவனுக்கு இரண்டாவதாகிய அவனுடைய ரஸூலுக்கு

சமமாய் இதை மதியுங்கள். அப்போது தான் நீங்கள் ஆண்டவனிடத்திலும் அவன் ரஸூலிடத்திலும் ஈமான் கொண்டவர்களாவீர்கள். இதை யொரு வேடிக்கை வேலை போல் வாசிக்காமல் இதனிடத்தில் நிறைந்த பக்தியும் பூரண அன்பும் வைத்து வாசியுங்கள். இதில் கூறப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் நாயகம் அவர்கள் எங்களுக்கு நேரில் போதிக்கும் அவருடைய சம்பாஷணை யென்று மதித்து அதன்படி ஒழுக முயலுங்கள். நீங்கள் உயிருள்ள மட்டும் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் இதைக் கைவிடாமல் ஜாக்கிரதையோடு உங்கள் உயிர் போல் காப்பாற்றுங்கள். பகலுக்கும் இரவிற்கும், வெயிலுக்கும் நிழலுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்போல் நன்மைக்கும் தின்மைக்குமுள்ள வித்தியாசம் இதில் பூரணமாய் விளக்கப்பட்டிருக்கிறதை மறவாதீர்கள். மேற்கூறியபடி பக்தி விசுவாசத்தோடு உங்கள் மரண பரியந்தம் இவ்வுலகில் இதைக் கைவிடாதிருந்தால், உங்கள் மரணத்திற்குப் பின் இது மறு உலகிற்கு உங்களை விடாமல் தொடர்ந்து வந்து உங்களுக்கு ஆண்டவன் அருள் கிடைக்கும்படிச் செய்யும் என்பதை சத்தியம் என்று நம்புங்கள். ஆமீன்.

ஹிஜ்ரி 6-வது, மரணம், கலியாணம்.

ஜனனம் முதலிய சம்பவங்கள்.

இதே வருடத்தில் தான் உம்முல் மூமினீன் ஸைனப்பின் ஹஸீமா ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் வபாத்தானார்கள். ஹஸரத் அவர்களின் பேரப் பிள்ளையும், உஸ்மான் ரலியல்லாஹு அன்ஹுவினுடைய புத்திரருமாகிய அப்துல்லா றலியல்லாஹு அன்ஹுவினுடைய கண்ணில் கோழிகொத்திய

தால் அதேவியாதியாகி வபாத்தானார்கள். ஷஃபான் மாதம் 4-ம் தேதி ஜனாப் இமாம் ஹுஸைன் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் பிறந்தார்கள். அதே வருடம் ஹஸரத் அவர்கள் பீபி உம்முஸல்மா றலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்களை மணம் புரிந்து கொண்டார்கள்.

இவ்வருடம் நடந்த எல்லாச் சம்பவங்களிலும் ஹஸரத் அலிகர்ரமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்களுடைய தாயாராகிய ஹஸரத் பாத்திமா பின்தெ அஸரத் ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் மரணமடைந்ததே பெரிய துக்ககரமான விஷயம். அன்றையதினம் ஹஸரத் அவர்கள் தன் தோழர்களோடு உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கையில், ஒரு ஆள்வந்து நேர்ந்த மரண சங்கதியைக்கூறினார். உடனே ஹஸரத் அவர்கள் தன் தோழர்களை நோக்கி 'புறப்படுங்கள் நமது தாயாரைப் போய்க்காண்போம்' என்று கூறி, அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு மரணம் நேர்ந்தவிடத்திற்குச் சென்றார்கள். அங்கு சென்றதும் ஹஸரத் அவர்கள் மையித்தினருகில் உட்கார்ந்து, ஓ என்னையீன்ற தாய்க்கு இரண்டாவதாகிய தாயே! என்று பிரலாபித்து, அந்தம்மாளுடைய உத்தமகுணங்களை எடுத்துப் பிரசங்கித்தார்கள்.

அதன் பிறகு மையித்தைச் சுத்திசெய்து தாம் அணிந்துகொண்டிருந்த வஸ்த்திரத்தை அதற்கு கபன்செய்து மயானத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டபோது ஹஸரத் அவர்கள் தாமும் ஒருபுறம் அதைச் சுமந்து சென்றார்கள். மையித்தையடக்கம் செய்யக் குழி தோண்டப்பட்டதும், ஹஸரத் அவர்கள் முன்பு அதில் இறங்கி படுத்துச் சற்று நேரங்கழித்து எழுந்து வெளியில் வந்துவிட்டார்கள். அதன் பிறகு மையித்தை மதாசாரப்படி அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

இதனால் ஹஸரத் அவர்கள் தம் சுற்றத்தார்களாகிய பெரியோர்களிடத்தில் எத்தகைய மரியாதையும் அன்பும் வைத்

திருந்தார்க ளென்பதும், தமது நடக்கையால் உலகத்தாருக்கு நல்வழியில் நடக்கும் மார்க்கத்தைப் போதித்தார்களென்பதும் நன்கு விளங்குகிறது. இன்னும் அவர்கள் ஏழைகள் செல் வந்தர் என்ற வித்தியாசம் பாராமல் யாருக்கு மரணம் நேர்ந் தாலும், யாருக்கு கஷ்டம் நேர்ந்தாலும், பொறுமையோடு உதவி புரிந்து வந்தார்கள். ஆகையால் நாமும் ஆண்டவ னுடைய கட்டளைகளைப் பொறுமையோடு ஏற்றுக்கொண்டு யாவர்க்கும் உதவிபுரியும் நற்குணத்தை யுடையவர்களா யிருக்க வேண்டும்.

7-வது தௌருத் வேதத்தைக் கற்றுக் கொள்ளக் கட்டளை.

ஹஸரத் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் யூதர்களோடு கடிதப்போக்கு வரவு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதா யிருந் தது. ஆகையால் அவர்கள் ஸைத்பின் ஸாபித் ரலியல்லாஹு அன்ஹுவை நோக்கி:—

“நீர் தௌராத் வேதத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும். ஏனெ னில் நாம் யூதர்களுக்கு கடிதம் எழுதுவதற்காக அவர்களு டைய மதாசார ஒழுக்கங்களை யுணர்ந்திருப்பது சமயோசிதப் படி அனுகூலத்தை யளிக்கும். மேலும் அவர்கள் வேதத்தை யுணர்ந்திருந்தால் அவர்களிடமுள்ள குற்றங்கள் சூதுகள் முதலியவற்றில் நாம் சிக்கிக்கொள்ளாமல் எச்சரிக்கையாயிருக்க அனுகூலமாகும்” என்று கட்டளையிட்டார்கள். ஸைத்பின் ஸாபித் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஹஸரத் கட்ட ளைப்படி தௌராத் வேதத்தைப் பதினைந்து நாட்களில் பூரண மாய்க் கற்றுக்கொண்டார்கள்.

8-வது போதை வஸ்துக்களை விலக்கப்பட்டது.

நீதிப்படி மனிதர்கள் தங்கள் நாட்டிலுள்ள தீயவழக்கங்களையும் நடக்கைகளையும் நீக்க முயலவேண்டியது. அவற்றை விலக்குவது கஷ்டமாய்த் தோன்றினும், ஊக்கத்தோடும் சிரத்தையோடும் வைராக்கியங்கொண்டு அவற்றை விலக்க வேண்டும். ஆண்டவனருளால் சுத்தமாகிய மனமும் வாக்குச் சுத்தமுமுடைய உத்தம அறிவாளிகள் குறிப்பினுல் நல்லவை தீயவைகளைப் பகுத்துணர்ந்து, நல்லவைகளைக் கைக்கொண்டு தீயவற்றை விலக்கிவிடுவார்கள். மத்திம அறிவுடையோர்க்கு நல்லவை தீயவைகளின் சுபாவங்களை விளக்கிக் காட்டிப்போதித்தால் தான் அவர்கள் வழிப்படுவார்கள். மந்த அறிவுடைய அதமர்களோ அவர்களுக்குப் போதிப்பதோடு அவர்களைக் கண்டித்துப் பலவந்தப்படுத்தியேனும் நல்வழியில் திரும்பச் செய்தால்தான் வழிப்படுவார்கள்.

ஹஸாத் அவர்களுக்குத் தெய்வீகம் பொருந்திய நபி பட்டம் கிடைத்தபோது அவர்கள் முதல் முதல் தம் நாட்டிலுள்ளோர்களிடத்திலேயே தமது தொழிலைச் செய்யத் தொடங்கினுர்கள். அக்காலத்தில் அராபியாவில் பதுமை ஆராதனையும் ஆண்டவன் சம்மதத்திற்கு முற்றும்மாறுன கொள்கைகளும் துர்ஆசாரங்களும், வீண்சடங்குகளும் மூடநம்பிக்கைகளும் அபரிமிதமாயிருந்தன. குடிப்பதும், சூதாடுவதும் எங்கும் பரவியிருந்தன. அக்கெட்ட குணங்களை நீக்கி அவர்களைச் சீர்திருத்துவதற்கு வேண்டிய பொறுமையையும் தைரியத்தையும், ஊக்கத்தையும் ஆண்டவன் ஹஸாத் அவர்களுக்கு அளித்திருந்ததால் அவர்கள் முதல் முதல் பதுமை யாராதனையையும், கடவுளுக்கு சமமாய் வேறென்றை நினைப்பதையும் நீக்கினுர்கள். அக்காலத்தில் ஆண்டவன் ஹஸாத் அவர்களுக்குப் பின்வரும் வேதவாக்கியத்தை யருளினுன்:—

" இவர்கள் குடியையும் சூதாட்டத்தையும்பற்றி உம்மைக் கேட்பார்கள். நீர் அவர்களுக்கு அவற்றில் மிக்கபாபமும் துன்பமும் இருப்பதோடு கொஞ்சம் பயனும் இருக்கிறதென் றும், ஆனல் அச்சொல்ப பயனைக்காட்டிலும் பாவமும், தீங் கும் அளவுகடந்த அவ்வளவு அதிகமாயிருக்கிறது என்றும் கூறும்" அதன் பேரில் அநேக ஜனங்கள் அத்தீய செயல்களை விட்டுவிட்டார்கள்.

சிலநாட்கள் கழித்து இன்னொரு வேதவாக்கியம் இறங் கியது. அதாவது "ஓ ஈமான் கொண்டவர்களே! நீங்கள் போதையா யிருக்கும்போது தொழாதீர்கள்" என்பதே.

இத்தகைய கட்டளை பிறந்தபோது, அன்னட்டில் ஆதி முதல் தீயநடக்கை யுடையவர்களே போதை செய்வதாகிய துர்பழக்கமுடையவர்களா யிருந்தார்கள். இக்கட்டளை பிறந்த பின் அவர்கள் சாதாரண வேளைகளில் குடிக்கவும் தொழுகை வேளை நெறுங்கும்போது குளித்து முழுகிச் சுத்தம்செய்து கொண்டு தொழுகைக்குப் போய்,அது முடிந்த பின் முன்போல் போதை வஸ்துக்களைக் குடிக்கவும் தொடங்கினர்கள். ஆண்ட வனுடைய பிரியம் இக்கொடிய செய்கைகளை இவர்கள் அடி யோடு விட்டொழிக்க வேண்டுமென்பதே. ஆகையால் மறுபடி கீழ்கண்ட வேதவாக்கியம் பிறந்தது.

"ஓ ஈமான் கொண்டவர்களே! போதை வஸ்துக்களைப் பானம் செய்வதையும் சூதாடுவதையும் அடியோடழித்து விடுங்கள். அவை பெரும்பாதகச் செய்கைகளாகும். மாயை யாகிய பிசாசானது இத்தகைய பாபச்செய்கைகளைச் செய்யும் படி உங்களைத்தூண்டி, முடிவில் நமது அருளை நீங்கள் பெரு வண்ணம் உங்களைத் தடுத்துவிடுகிறது. நீங்கள் அதற்கு இடங் கொடாமல் எச்சரிக்கையாய் இருந்து இப்பாபச் செய்கைகளை

யடியோடு விட்டொழியுங்கள். அப்போதுதான் நீங்கள் நமது கருணைக்குப் பாத்திரவான்களாகிச் சுகமடைவீர்கள்."

இச்சங்கதி மதீனாவிற் கெட்டியது. உடனே அங்குள்ள ஜனங்கள் அப்பழக்கங்களை யடியோடு விட்டு விட்டார்கள். போதை யுண்டாக்கும் பானங்களை வைத்துக் கொண்டிருந்த வர்கள் அவற்றை யெறிந்து விட்டார்கள். அவற்றை விற்கும் கடைகளெல்லாம் எடுத்து விடப்பட்டன.

ஹிஜ்ரி. 5-வது வருடம்.

1-வது பீபி ஸைனப் ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் திருமணம்.

பீபி ஸைனப் ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் ஹபஷ் ரலியல்லாஹு அன்ஹுடைய சகோதரியும் ஹஸரத் அவர்களுடைய அத்தை புத்திரியுமாகும். இம்மாது ஹஸரத் ஸைத்பின் ஹாரிஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹுக்கு மணம் செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். அவர் ஹஸரத் அவர்களுக்கு நபிபட்டம் கிடைத்ததன் முன்பு அவர்களிடம் அடிமையா யிருந்தவர். ஹஸரத் அவர்களுக்கு நபிபட்டம் பெற்றபோது அவரை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவித்து விட்டார்கள்.

ஸைத்பின் ஹாரிஸ் றலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் மிக்க யோக்கியமான நடக்கையுடையவர். ஆயினும் அவர் அடிமையா யிருந்தவரான படியால், இராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த உயர் குடியிற் பிறந்த மாதாகிய ஸைனப் ரலியல்லாஹு அன்ஹா தன் கணவராகிய அவரை மதிப்பதில்லை. அதனால் இருவருக்குள் ஒற்றுமையும் பரஸ்பர அன்புமின்றி, அடிக்கடி சச்சரவு நேர்ந்து கொண்டிருந்தது. பலமுறை ஹஸரத் அவர்கள் இருவருக்கும் சமாதான முண்டாக்கி வைத்தும்

அவர்கள் ஒற்றுமைப்படாமல் கடைசியில் கலியாண ஒப்பந்தத்தை உடைத்துக் கொண்டார்கள்.

2-வது உஸ்வையே பனீ முஸ்தலிக்.

பனீமுஸ்தலிக்கைச் சேர்ந்த கூட்டத்தாருக்கு ஹாரிஸ் பின் ஸறூர் தலைமையா யிருந்தான். அவன் இஸ்லாமியர்கள் மேல் விரோதங் கொண்டதால் அவர்களோடு போர் புரியத் தீர்மானித்து பல கூட்டத்தார்கள் சேர்ந்த ஒரு பெருஞ் சேனையை ஆயத்தம் செய்தான். இச்சங்கதி ஹஸரத் அவர்களுக்குத் தெரிந்ததே அவர்கள் புரைதாபின் ஹஸீப் அஸ்லமி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை யழைத்து எதிரிகளின் நோக்கங்களை யறிந்துவரும்படி கட்டளை யிட்டார்கள். அவர் அவ்வாறே சென்று எதிரிகளின் சேனை தலைவனையே சந்தித்து எதிரிகளின் நோக்கங்களை நன்கு யறிந்துகொண்டு வந்து ஹஸரத் அவர்களிடம் தெரிவித்தார். எதிரிகளைத் தாக்குவதற்காக ஹஸரத் அவர்கள் பக்கத்தில் ஏராளமான வீரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் வெளியில் மட்டும் உண்மையான இஸ்லாமானவர்கள் போல் நடித்துக்கொண்டு உள்ளத்தில் எதிரிகள் மேல் பட்சம் வைத்தவர்களா யிருந்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் இப்படியான பெருஞ்சேனைகளோடு சென்று முறைஸீ என்னும் தானத்தில் பாளய மிறங்கினார்கள்.

ஹஸரத் அவர்கள் இவ்வாறு ஏராளமான ஆட்களோடு தங்களைத் தாக்க ஆயத்தமாய் வந்திருக்கும் சங்கதியை எதிரிகளின் சேனாதிபதியாகிய ஹாரிஸ் பின் ஸறூர் என்பவனும் அவனுடைய கூட்டத்தாரும் கேள்விப்படவே பனீமுஸ்தலிக் கூட்டத்தார் தவிர அவர்களைச்சேர்ந்த மற்றபேர் அனைவரும் ஓட்டம் பிடித்தார்கள். கடைசியில் ஹாரிஸ் பின்ஸறூர் பனீமுஸ்தலிக் கூட்டத்தார்களோடு இஸ்லாமியர்களைத் தாக்

கித் தோல்வி யடைந்தான். யுத்தத்தில் அவர்களில் 10-பேர் மாண்டனர். இஸ்லாமியர்களில் ஒருவர் ஷஹீதானார். எதிரிகளில் மடிந்தவர்கள்போக மீதியிருந்தோர் சிறையாக்கப்பட்டார்கள். அவர்களிடமிருந்து சிக்கிய ஆயுதங்கள் ஆகாரங்கள் முதலிய எல்லாப் பொருள்களும் இஸ்லாமியரால் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டன.

சிறையாக்கப்பட்ட எதிரிகளில் ஒருவன் இஸ்லாம் மார்க்கத்தை தழுவிக்கொண்டான். அவனும் மற்றவரெல்லாரும் இஸ்லாமியர்களால் அடிமைகளாகப் பங்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். இவர்களில் ஹாரிஸ் பின்ஸாரின் மகளாகிய ஜுவைரா ரலியல்லாஹு அன்ஹா என்பவளும் ஒருவள். அவள் ஸாபித் பின்கைஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவருடைய பாகத்திற்கு வந்தவள். அம்மாது ஹஸரத் அவர்களிடம் வந்து இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் நான் ஈமான் கொண்டும் என்னிடம் பணம் பெற்றுக்கொண்டு என்னை அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுதலைசெய்ய ஸாபித் பின்கைஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் பிரியமுள்ளவர்களா யிருப்பதாய்க் கூறி, தன்னிடம் பணம் ஒரு காசுகூட இல்லையென்று ஹஸரத் அவர்கள் தனக்கு உதவி செய்து தன்னை அக்கஷ்டத்திலிருந்து விடுவித்துக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றும் பிரார்த்தித்தாள்.

ஹஸரத் அவர்கள் "நான் உனக்கு இதைவிட மேலான உதவி செய்கிறேன்" என்றார்கள். அம்மாது மிக்க வியப்பும் சந்தோசமு மடைந்து அதென்ன உதவியென்று வினவினாள். ஹஸரத் அவர்கள் "நான் உன்னை அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுவிப்பதோடும், நானே யுன்னை மணம்புரிந்து கொள்கிறேன்" என்றார்கள். அம்மாது மிக்க சந்தோஷத்தோடு அதற்கு ஒப்புக் கொண்டாள்.

ஹஸரத் அவர்கள் உடனே ஸாபித்பின் கைஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹுவிற்குப் பணம் அனுப்பி அம்மாதை விடு

வித்து, அவளை மணம்புரிந்து கொண்டார்கள். இச்சங்கதியை இஸ்லாமிய அனைவரும் அறிந்ததே, இக்கலியாணத்தால் ஜுவைரா ரலியல்லாஹு அன்ஹாவின் கூட்டத்தாரனைவரும் இப்போது ஹஸரத் அவர்களுடைய சுற்றத்தார்களாய் விட்டபடியால், அவர்களை யடிமையாக நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கலாகாதென்றும் தங்கள் தங்கள் பாகத்திற்கு வந்த அனைவரையும் விடுதலைசெய்து விட்டார்கள். பணம் கொடுத்து யாவரையும் விடுதலை செய்வதெனின் மிக்க கஷ்டமானதால் இவ்வாறு யாவரையும் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கருத்துட் கொண்டே ஹஸரத் அவர்கள் அம்மாதை மணம் செய்து கொண்டார்கள்.

3-வது உஸுவையே கந்தக்.

பனீநவீர் என்ற விடத்தில் யுத்தம் நடந்ததைப்பற்றி முன்னம் கூறியிருக்கிறோமல்லவா? அப்போது மதினாவை விட்டுத் துறத்தப்பட்ட யூதர்கள் கிபர் என்ற பிரதேசத்தில் போய் குடி யிருந்தார்கள். அவர்கள் அங்கு கொஞ்சகாலம் தங்கி நிலைத்த பின் இஸ்லாமானவர்கள்மேல் தங்களுக்கிருந்த வஞ்சத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளக்கருதி அங்கிருந்த யூதர்களுக்கு இஸ்லாமியர்கள்மேல் வெறுப்பும் துவேஷமும் உண்டாக்கத்தக்க விஷயங்களைக்கூறி இஸ்லாமியர்களோடு யுத்தம் செய்யும் நோக்கத்தோடு அந்த யூதர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு மக்காவிற்குப் புறப்பட்டார்கள். அங்கு போய்ச்சேர்ந்த இவர்கள் குரைஷியர்களுக்கு இஸ்லாமியர்மேல் கோபமூட்டி அவர்களும் தங்களோடு சேரும்படி தூண்டினார்கள்.

இவர்கள் குரைஷியர்களை நோக்கி "உங்களுடைய மதமே அனுதியாயுள்ள மெய் மதம். விக்கிரகாராதனை மிக்க நியாயமானது. அதனாற்றான் நீங்களெல்லாம் நீதிமான்களாகவும்

சத்தியவான்களாகவு மிருக்கிறீர்கள். இந்த இஸ்லாம் மார்க்கம் இப்போது முஹம்மதுவால் கற்பிக்கப்பட்ட பொய் மதம். அவர்கள் வெளிக்கு மட்டும் "கடவுள் ஒருவரே. யாவரும் அவரையே வணங்குகிறோம்" என்று வாசாஞானம் கூறிவிட்டு தங்கள் மதம் மட்டும் சத்தியமதமென்றும் தாங்கள் வணங்கும் தெய்வமே மெய்யானதென்றும், உங்கள் கடவுளும் மதமும் பொய்யென்றும் தூஷிக்கிறார்கள். இது மிக்க வெட்கக்கேடான விஷயமா யிருக்கிறது. இவர்களை இப்போதே யடக்காவிட்டால் பின்னால் யாவர் மதத்திற்கும் தீங்குசெய்வார்கள். ஆகையால் உங்களுக்கு உதவியாயிருந்து அக்கிரமஸ்தர்களாகிய அவர்களை யடக்குவதே நீதியென்று தீர்மானித்து வந்தோம்" என்றார்கள்.

இவர்கள் தூண்டுதலான மொழிகளைக்கேட்ட குரைஷியர்களும் அங்கிருந்த யூதர்களும் மிக்க உற்சாகமும் சந்தோஷமுமடைந்து யாவரும் ஒன்று கூடி இஸ்லாமியர் மேல்படையெடுத்துச் செல்வதே சரியென்று தீர்மானித்தார்கள். சுமார் ஆறுயிரம் குரைஷியரும் யூதர்களும் யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகி மக்காவைவிட்டு புறப்பட்டார்கள். இவர்கள் மதீனாவை நோக்கிப் போகும் போது வழியில்இன்னும் நாலாயிரம்பேர் அவர்களோடு கூடினார்கள். பத்தாயிரம்பேர் சேர்ந்த இச்சேனை யானது பலவித ஏற்பாடுகளோடு ஆண்டவன் மெய்யடியார்களாகிய இஸ்லாமியரை யெதிர்ப்பதற்காக மதினாவிற் கருகில் சென்று தங்கினார்கள். குரைஷியர் ஜலவசதியுள்ள ஒருவிடத்தில் தங்கினார்கள். யூதர் முதலியவர்கள் உஹத் என்ற விடத்தில் தங்கினார்கள்.

அங்கு இறங்கிய பிறகு யூதர்கள் குரைஷியரோடு சேர்ந்து யுத்தம் தொடங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள். இச்சங்கதி ஹஸரத் அவர்களுக்கு எட்டியதும் அவர்கள் ஆலோசனைக்கு, மதீனாவைவிட்டு வெளியிற்

சென்று எதிரிகளோடு யுத்தம் புரிவது தகுதியென்று புலப்பட வில்லை. ஆகையால் உடனே தற்காப்பிற்காக நகரத்தைப் பந்தோபஸ்த்து செய்ய ஏற்பாடுசெய்தார்கள். நகரத்தின் மூன்று பக்கங்களில் எதிரிகள் பிரவேசிக்கக்கூடாவண்ணம் தக்கஅரண்களும் அகழிமுதலியன அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கிழக்குப் பக்கமட்டும் ஓர்பாகம் வெட்டவெளியா யிருந்தது. ஆதலின் ஸல்மானே பார்ஸி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஆலோசனைப்படி அங்கு ஒரு அகழி தோண்டுவதென்று ஏற்பாடாயிற்று. அவ்வாறேஹஸரத் அவர்களும் அவர்கள் தோழன்மார்களும் பெரிய சிமான்களும் கூட பசி தாகம் பனி வெயில் முதலியவைகளையும் சகித்துக்கொண்டு மிக்க ஊக்கத்தோடு வேலை செய்து எதிரிகள் யுத்தத்திற்கு தொடங்குமுன்பே அகழியைத் தோண்டி முடித்து விட்டார்கள். அதன் பிறகு இஸ்லாமியர்களில் மூவாயிரம் வீரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து எதிரிகளோடு யுத்தம் செய்யச் சர்வாயத்த மானார்கள்.

மதினாவிலிருந்த யூதர்களில் பெரும் பாலார் முன்பு அங்கிருந்து வெளிப்படுத்தப் பட்டதைப்பற்றி கூறியிருக்கிறோம். முகீஸ்பின் முபஷ்ஷர், பனிகுரைஸா முதலிய சிலகுடும்பத்தார்மட்டும் மதினாவிலிருந்தார்கள். இவர்கள் இனி இஸ்லாமியரோடு தாங்கள் சண்டையிடுவதில்லை யென்றும் அவர்களுக்கு எதிரிகள் ஏற்பட்டால் அந்த எதிரிகளோடு தாங்கள் சேராமல் இஸ்லாமியருக்கு உதவி செய்வதாகவும் வாக்குத்தத்தம் அளித்து அந்த நிபந்தனைகளின்படி இஸ்லாமியரோடு சமாதானம் செய்துகொண்டு மதீனாவிலேயே தங்கியிருந்தவர்கள். மேலுக்கு மட்டும் இஸ்லாமியர் போல் அபிநயித்துக்கொண்டு உள்ளே அவர்கள் மேல் விரோதமே கொண்டிருந்தவர்கள் சிலரும் மதீனாவிலிருந்தார்களென்று கூறியிருக்கிறோம். மேல் கூறப்பட்ட யூதர்களும் அந்தரங்கத்தில் இஸ்லாமியர்கள் மேல்

வஞ்சங்கொண்டிருப்பவர்களே. அவர்களில் முகீஸ்பின் முபஷ்ஷர் என்பவன் ஹஸாரத் நமது நாட்டைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு நம்மை யெல்லாம் ஆளப்போவதாய்க் கூறுவதெல்லாம் ஒருபோதும் நடக்கமுடியாத வஞ்சக வார்த்தைகள். அவர்கள் பேச்சை கேட்டு நாம் வீணாய்ப் பலனிழந்து ஒடுங்கிவிட்டோம். நமது செல்வாக்கே யொழிந்து விட்டது. இப்போது நகரத்தை விட்டு வெளியில் செல்லக்கூட முடியாதவர்களாய் விலங்கிடப் பட்டவர்கள் போல் ஆய்விட்டோம். நமது பிரபலக்கூட்டத் தாரெல்லாம் ஊரைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டார்கள். இவ்வாறெல் லாம் செய்தபடியாற்றான் ஹஸாரத்அவர்கள் அனேகம் விரோதிகளையுண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்று பலவாறாகத் தன் ஜனங்களுக்குத் துர்ப்போதனை செய்துவந்தான்.

விஷயங்கள் இந்த நிலைமையிலிருக்கையில் யூதர்கள் முன் கூறிய சமாதான உடன்படிக்கையின்படி இப்போது வந்திருக்கும் எதிரிகளோடு சண்டை செய்யத் தங்களுக்கு உதவியாய் வரவேண்டுமென்று ஹஸாரத் அவர்கள் கேட்டார்கள். ஆனால் அவர்களோ முன்கொடுத்தவாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்ற மனமில்லாதவர்களாய் "ஓகோ! நீங்கள்பிரபலமான எங்கள் இனத்தாரை யெல்லாம் ஊரைவிட்டுத் துரத்திவிட்டு எங்களைச் சிரகறுப்புண்ட பட்சிகள் போலாக்கி விட்டு இப்போது சமாதானம் செய்துகொள்ள வேண்டு மென்கிறீர்களோ? நாங்கள் ஒருபோதும் அதற்கு உடன் படமாட்டோம். ஊரினின்றும் துரத்தப்பட்ட எங்கள் கூட்டத்தாருக்காக வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்வோம்" என்று ஒரே தீர்மானமாய்க் கூறிவிட்டார்கள். இம்மொழிகளைக் கேட்ட இஸ்லாமானவர்கள் மனச்சோர்வடைந்தார்கள்.

நகருக்கு வெளியில் பாளையமிறங்கியிருந்த குரைஷியர்களில் ஒருவனான நௌபல்பின் அப்துல்லா என்பவன் ஒரு

நாள் மாலைத் தன் புரவிமேலேறிக்கொண்டு அகிழைத் தாண்டிச்சென்று இஸ்லாமியர்களைச் சங்கரித்து விடுகிறேனென்று சபதங் கூறிக்கொண்டு புறப்பட்டான். அவன் அகழி யருகில் வந்ததும் தன் குதிரையைத் தட்டிக்கொடுத்து அகழிமேற் பாய்ந்தான். ஆனால் அவன் எண்ணம் நிறைவேறாமல் குதிரையோடு அகழியில் விழுந்து மடிந்தான். அகங்காரம் எப்போதும் அதையுடையவனை யழித்துவிடுமல்லவோ. அவன் சவம் இஸ்லாமியரிடம் சிக்கிக்கொண்டது. அதையறிந்த குரைஷியர் அச்சவத்தைத் தங்களிடம் அளித்துவிடவேண்டு மென்றும், அதற்கு ஈடாகப் பொருளளிப்பதாகவும் இஸ்லாமியரைக் கேட்டார்கள். அதன்மேல் ஹஸரத் அவர்கள் ஈடு ஒன்றும் வேண்டாமென்று சவத்தை யவர்கள் வசம் ஒப்புவிக்கும்படி கட்டளையிட்டு விட்டார்கள்.

குரைஷியர்கள் சவத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தங்கள் பாளையத்திற்குத் திரும்பிய பின் ஹஸரத் அவர்கள் அன்ஸாரீன்களில் ஒருவரை யழைத்து எதிரிகளின் பாளையத்தில் நுழைந்து அங்கு நடக்கும் விஷயங்களை வேவு பார்த்துவரும்படி யனுப்பினார்கள். அவர் அவ்வாறே சென்று திரும்பிவந்து ஹஸரத் அவர்களை நோக்கி "எதிரிகளின் வேவு ஆட்களில் ஒருவன் குரைஷியர் தலைவனிடம் கீழ்க்கண்ட சங்கதியைக் கூறியதை நான் கேட்டேன். அதாவது மதீனாவிலுள்ள பனி குறைஸா என்பவன் தனக்கு நூறு குரைஷிய வீரரைத்துணை யனுப்பினால்தான் இஸ்லாமியரோடு சண்டை செய்ய முடியுமென்று கூறியனுப்பி யிருக்கிறானாம்" என்றார்.

அதைக்கேட்ட ஹஸரத் அன்ஸாரீன்களிலொருவரை பனிகுறைஸாவிடம் அனுப்பி, அவர்கள் வாக்குத்தத்தத்தை இலட்சியஞ் செய்யாமல் நடக்க முயல்வது நமக்கு அறிக்கையா யிருக்கிறதென்றும், அப்படி நடந்தால் அவர்கள் அடியோடழிக்கப்படுவார்க ளென்றும் கூறும்படிச் செய்தார்.

ஆனால் அந்த யுதர்களோ தாங்கள் தங்கள் இனத்தாருக்காக வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்வதிலேயே நாட்டம் வைத்திருந்தார்களாதலால் ஹஸரத் அவர்கள் வார்த்தைகளை இலட்சியம் செய்யாது ஒரே பிடிவாதமாய் சமாதானத்திற்கு ஒப்ப மறுத்துவிட்டார்கள். இச்சங்கதிகள் இரவில் மிகச்சிலர் முன்பாகவே ஹஸரத் அவர்களிடம் கூறப்பட்டன. இதை இஸ்லாமியர்களனைவரும் கேட்டால் மிக்க மனச்சோர்வடையலாகுமென்பதற்காக அச்சங்கதியை ஹஸரத் அவர்கள் மறைத்து வைத்தார்கள். இவர்களோடு நேர்ந்த சச்சரவு சுமார் ஒரு மாதம் வரையில் நடந்தது. இதற்கிடையில் எதிரிகள் கொடிய யுத்தம் தொடுத்து இருமுறை தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள்.

இதன் பிறகு குரைஷியருக்குள் பிரக்யாதி பெற்ற ஒரு வீரனாகிய உம்ருபின் அப்து என்பவன் துணிகரமாய் அகழியைக்கடந்து வந்து, "என்னோடு யுத்தம் செய்யத் தைரியமுடைய சூரன் எவனாயினுமிருந்தால் வாருங்கள்" என்று இஸ்லாமியரைச் சண்டைக் கழைத்தான். இம்மொழிகளைக் கேட்ட அலிகர்ரமல்லாஹு வஜ்ஜஹு என்பவர் மிக்க உரோஷங்கொண்டு ஹஸரத் அவர்களிடம் சென்று அந்த வீரனோடு சண்டையிட உத்திரவு பெற்றுகொண்டு போய் அவனோடு மும்முரமான யுத்தம் செய்து முடிவில் அவனைச் சங்காரம் செய்து வெற்றி பெற்றார்.

தங்கள் கட்சியைசேர்ந்த வீரனாகிய உம்ருபின் அப்து என்பவன் மடிந்ததைக்கேட்ட குரைஷியர் இடுப்புடைந்தவர்கள்போல் சோர்வடைந்து விட்டார்கள். அதேசமயம் ஆண்டவன் செயலால் திடீரென்று பலமான புயற்காற்றும் இடியும் மின்னலும் தொடங்கின. இந்த ஆபத்து எதிரிகள் பாளையமிறங்கி யிருந்த எல்லைக்குள் மட்டுமே சம்பவித்தது. இதனால் எதிரிகள் மிக்க கஷ்டப்பட்டு பலங்குன்றி விட்டார்கள். இச்சமயம் பார்த்து சில அராபியர் காட்டிலுள்ள கொள்ளைக்காரர்

களாகிய சில அராபியர்களோடு எதிரிகள் பாளையங்களில் புகுந்து கொள்ளயடிக்கத் தொடங்கினர்கள். இதோடு போகா மல் குரைஷியர்களுக்கும், யூதர்களுக்கும், இடையில் பல சச் சரவுகளும், குழப்பங்களு முண்டாயின. இவைகளால் எதிரி கள் மிக்க துன்பங்களுக்குள்ளாகி மனச்சோர்வும் பலகீன மும், திகிலும் அடைந்தவர்களாகி இரவில் சந்தடி காட்டாமல் மக்காவை நோக்கி ஓட்டம் பிடித்தார்கள்.

இச்சண்டையின் குழப்பத்தால் ஒருநாள் லுஹர், அஸர், மக்ரிபு இந்த மூன்றுவேளைத் தொழுகைகளும் தவறிவிட்டன. இதுகாறும் ஒருபோதும் அப்படிப்பட்ட சம்பவம் நேர்ந்த தில்லை. அப்போது ஹஸரத் அவர்கள் பிலால் ரலியல்லாஹு அன்ஹுவுக்கு பாங்கு சொல்லும்படி கட்டளையிட்டுத் தவறிப் போன அந்த மூன்று வேளைகளின் தொழுகைகளையும் கலா தொழுது முடித்தார்கள்.

4-வது உதுவையே பனீகுரைஸா.

பனீகுரைஸா என்ற யூதக்கூட்டத்தார்கள் தாங்கள் ஹஸ ரத் அவர்களுக்குக் கூறியிருந்த வாக்குத்தத்தை நிராகரித்து இஸ்லாமியருக்கு விரோதமாய்த் திரும்பி, தங்கள் தௌராத் வேதத்திற்கு மாருகப் பதுமையாராதனை புரியும் குரைஷிய ரோடு சேர்ந்து கொண்டு தாங்கள் அச்சங்கதியை பகிரங்கமாய் வெளியிட்டதோடு, மதினவிலிருந்து துரத்தப்பட்ட தங்கள் கூட்டத்தாருக்காக இஸ்லாமியர்மேல் வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள் ளாது விடுவதில்லை யென்று சபதம் கூறிக்கொண்டார்களென்று முன்னமே கூறியிருந்தோம். அகழியில் அவர்களோடு யுத்தம் நடந்தபோது அவர்கள் மறியடிக்கப்பட்டதே "அவர்களையும் அவர்கள் தீய எண்ணங்களையும் பூரணமாய் அடக்கிவிடாமல் நீங்கள் உங்கள் ஆயுதங்களை யவிழ்த்து விடலாகாது" என்று

ஆண்டவனுடைய கட்டளை பிறந்தது. அதன்படியே ஹஸரத் அவர்கள் தங்கள் சைனியத்தோடு சென்று அவர்கள் கோட்டையை முற்றுகை போட்டார்கள். இருபத்தைந்து நாட்கள் முற்றுகை நடந்தது. அப்போது யூதர்கள் தங்கள் தலைவனாகிய கஃப்பின் அசத்தென்பவனோடு இதற்கென்ன செய்வதென்று ஆலோசனை செய்தார்கள்.

அதற்கு கஃப்பின் அசத் என்பவன் சற்றுநேரம் சிந்தித்து அவர்களை நோக்கி "நான் உங்களுக்கு மூன்று யோசனைகள் கூறுகிறேன். அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை யொப்புக் கொண்டீர்களாயின் நலமாயிருக்கும். முதலாவது முஹம்மத் நபியினிடம் ஈமான்கொண்டு விடுங்கள். அவர் நபியென்று நீங்கள் அறிவீர்கள். நமது தௌராத் வேதத்தில் அவரைப் பற்றி கூறப்பட்டிருப்பதையும் அறிவீர்கள். நீங்கள் அவ்வாறு அவரிடம் நம்பிக்கை கொண்டு உண்மையாய் நடந்து கொள்வீர்களானால் உங்கள் குடும்பங்கள், காணி, பூமிகள், சொத்துகள் யாவும் காப்பாற்றப்படும்'' என்றான்.

யூதர்களோ அப்படி யொருபோதும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோமென்று பிடிவாதமாய் மறுத்துவிட்டார்கள். அதன்மேல் கஃப்பின்அசத் என்பவன் அப்படியாயின் இரண்டாவதுயோசனையைக் கூறுகிறேன். அதாவது பெண்டு பிள்ளைகளை எல்லாம் முன்னே கொன்றுவிட்டுப் பிறகு கத்தி கட்டிகொண்டு இஸ்லாமியர்மேல் யுத்தத்திற்குச் செல்வோம் என்றான்.

யூதர்கள் "நாம் இஸ்லாமியரைச் ஜெயித்துத் திரும்பி வந்தால் பெண்டுபிள்ளைகள் மாண்டபின் உலகில் நமக்கென்ன வாழ்விருக்கிறது?'' என்று கூறி அதையும் ஒப்புக்கொள்ள மறுதலித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் தலைவன் "இனிமூன்றுவது யோசனையைக் கூறுகிறேன். அதாவது இன்று சனிவாரம். இன்று நாம் சண்டைக்குப் புறப்படமாட்டோமென்று இஸ்

லாமியர்கள் அறிவார்கள். ஆதலால் அவர்கள் எச்சரிக்கை யின்றிருப்பார்கள். நாம் இன்றைக்கே சென்று அவர்களோடு யுத்தம் புரிந்தால் வெற்றியடையலாம்" என்ருன்.

யூதர்கள் "என்ன நீர் நமது வேதத்தில் கூறியுள்ள சனிக் கிழமையின் பரிசுத்தத்தைச் சற்றும் சிந்திக்காமலே பேசு கிறீர். அந்த வார்த்தையை அலட்சியம் செய்ததற்காக நமது முன்ஞேர்பட்ட கஷ்டங்களையும் பன்றியாகவும் குரங்காகவும் முகங்கள் மாறும்படி சபிக்கப்பட்டதையும் அறியீரோ? ஒருக் காலும் இன்றையதினத்தை அகௌரவப்படுத்த மாட்டோம்" என்று கோபத்தோடு மொழிந்து, தங்கள் தலைவன் கூறிய மூன்ருவது யோசனையையும் ஒப்புக் கொள்ளாமல் மறுத்து விட்டார்கள். இவர்கள் இஸ்லாமியரை யெதிர்த்துச் சண்டை செய்யவும் சலிப்படைந்தவர்களா யிருந்தார்கள்.

அதன் பிறகு அவர்கள் ஹஸரத் அவர்களிடம் ஒருவரை யனுப்பி அபூலபானுபின் முன்ஸிர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவரைத் தங்களிடம் அனுப்பும்படிக்கும் தாங்கள் அவ லோடு ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வருகிருேம் என் றும் சொல்லி யனுப்பினுர்கள். ஹஸரத் அவர்கள் அவ்வாறே அனுப்பியபோது யூதர்களின் மாதர்களும் மக்களும் அபூலபா னுபின் முன்ஸிர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் முன்னிலை யில் குய்யோவென்று முறைய மிட்டுக்கொண்டார்கள். புருடர் கள் அவரை நோக்கி "தங்களுடைய அபிப்பிராயமென்ன? நாங்கள் வேண்டுமாயின் யாவும் ஹஸரத் அவர்கள் பொறுப் பாய் விட்டுவிட்டுக் கோட்டையைத் திறந்து விடுகிருேம்" என் ருர்கள். இம்மொழிகளைக்கேட்ட அபூலபானு ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் 'ஆகா செய்வீர்கள்' என்று கூறியபின் "அப்படிச் செய்தால் உங்களையெல்லாம் கொன்றுவிடும்படி கட்டளை பிறந்துவிடும்" என்று சமிக்கையால் காட்டினுர்.

அவர் சுலபமாய் அப்படிச் செய்துவிட்டாலும் மறு விநாடியே அவர் மனதில் பீதியையும் மிக்க துயரத்தையும் உண்டாக்கிவிட்டது. "அந்தோ நாம் ஹஸரத் அவர்களது அனுமதியின்றியே அவர் அபிப்பிராயத்திற்கு மேலானதாய் நமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டதால் பெரும் பாவத்திற்கு ஆளாய்விட்டோமே" என்று மிக்க துயரமடைந்து தனக்குள் சற்றுநேரம் சிந்தித்து உடனே மஜீதுக்குச்சென்று ஆண்டவனைத் தொழுது, அங்கிருந்த ஒரு கம்பத்தில் தன்னைக் கயிற்றால் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு "நான் இப்பாதகச் செயலுக்காக மன்னிக்கப் படும்வரையில் ஒருபோதும் இக் கட்டிலிருந்து விடுபடமாட்டேன்" என்று பிரதிக்கினை செய்துகொண்டார். இதேமாதிரி அவர் 15-நாட்கள் அக்கட்டிலேயே இருந்தார். இடையில் அவருடைய பத்தினியார் அப்போதைக்கப்போது அவருக்கு ஆகாரம் கொண்டுவந்து கொடுத்துக்கொண் டிருந்தார்கள். அதன்பிறகு அவர் குற்றம் மன்னிக்கப்பட்டதென்றும் அவரை யவிழ்த்துவிடும்படிக்கும் ஆண்டவனுடைய கட்டளை பிறந்தபடியால் ஹஸரத் அவர்கள் சென்று அவரை விடுதலை செய்துவிட்டார்கள்.

அன்பார்ந்த மாணுக்கர்களே! மேற்கண்ட செய்கையைப் பற்றி நன்ருய்ச் சிந்தித்துப்பாருங்கள். அக்காலத்திலிருந்த இஸ்லாமியர்கள் ஒரு குற்றம் செய்துவிட்டால் அதற்காக மன்னிப்புப் பெற்ருலொழிய மனோநிம்மதி யடையமாட்டார்கள். அது எத்தகைய அருமையானதும் அறிவுள்ளதுமான செய்கையென்று கவனியுங்கள். நாமோ ஒரு குற்றத்தைச் செய்துவிட்டால் உடனே அதை மறைத்துவிடப்பார்க்கிறோம். இன்னும் அதற்காகப் பொய்யும் கூறுவதோடு, அந்த ஒரு குற்றத்தினின்று தப்பித்துக்கொள்ள இன்னெரு பெரிய குற்றமும் செய்துவிடுகிறோம். அந்தோ! இதனுல் பாவத்தை அதிகமாக்கிக்கொள்கிறோம். "ஆனைக்கும் அடிசறுக்கும்" என்ற முது

மொழிபோல் எத்தகைய அறிவாளியுங்கூட தவறிக்குற்றம் செய்துவிடுவது சுபாவமே. ஆனால் எவன் தான்செய்த குற் றத்தைக் குற்றமென்று உடனே ஒப்புக்கொள்கிறானே அவனே அறிவாளி. அத்தகையோன் மறுபடியும் குற்றம் செய்ய மாட்டான் என்று யாவரும் நம்புவார்கள். எவன் ஒருவன் தன் குற்றத்தை அது குற்றமேயென்று மனப்பூர்வமாய் உணர்ந்து, அந்தோ தவறாய் இப்படிச் செய்து விட்டோமே என்று மனம் நொந்து, தன்னை மன்னிக்கும்படி ஆண்டவனை வேண்டிக் கொள்கிறானே அவன் அகத்தியம் மன்னிக்கப்படுவான். ஆகை யால் நாமும் அவ்வாறு நடந்துகொள்ளும்படி நமக்கு நல்ல றிவை யருளவேண்டுமாய் ஆண்டவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

அபுல்பானா றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் இவ் வாறு நடந்துகொண்டதால் சிலநாட்கள் கழிந்தன. யூதர்கள் அப்போதும் முற்றுகையிலிருந்து வெளிப்படாமலே யிருந் தார்கள். அவர் திரும்பிச் சென்றபின்பு யூதர்கள் ஸஅத்பின் மஆஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் தீர்ப்பின்படி நடந்துகொள்கிறோம் என்று கோரிக்கொண்டபடியால் அவர் அவர்களிடம் அனுப்பப்பட்டார். அவர் ஒரு போர்வீரர். அதன்மேல் யூதர்கள் அவர் ஏற்பாட்டின்படி முற்றுகைபோடப் பட்ட கோட்டையைத் திறந்து வெளிப்பட்டார்கள். இந்த யூதர்கள் ஹஸரத் அவர்களுடைய கருணையையும், பொறுமை யையும், உதாரகுணம் முதலியவற்றையும் நன்றாய் அறிந்திருந் தும், நேராய் அவரிடம் சரண்புகுவதை விட்டுச் சாதாரணப் போர்வீரர்களில் ஒருவராகிய ஸஅத்பின் மஆஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹுவின் கட்டளைப்படி நடக்க ஒப்புக்கொண்டது மிக்க அதிசயமான செய்கையே.

யூதர்கள் இவ்வாறு கோட்டையிலிருந்து வெளிப்பட்ட பின், ஹஸரத் அவர்கள் ஸஅத்பின் மஆஸ் ரலியல்லாஹு

அன்ஹூவை நோக்கி "இந்த யூதர்கள் உம்முடைய தீர்மானத்தின்படிக்கு கோட்டையைத் திறந்து வெளிவந்திருக்கிறார்கள். இப்போது அவர்களை என்ன செய்யவேண்டுமென்பது உமது அபிப்பிராயம்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் "இவர்கள் எப்போதும் கபடர்கள், துஷ்டர்கள், வாக்குத்தத்தத்தைக் காப்பாற்றாதவர்கள். இவர்களை நம்புவதற்கே கூடாது. ஆகையால் இக்கூட்டத்தை அடியோடொழித்து விடுவதே நலம்" என்றார். இதைக்கேட்ட ஹஸரத் அவர்கள் ஆண்டவன் கட்டளையிட்டபடி பின்வருமாறு கூறினார்கள் :—

"இவர்களில் பிடிவாதமாய் நம்மோடு யுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று வஞ்சகங்கொண்டு சமாதானத்திற்கு உடன்படாதவர்களெல்லாம் சங்கரிக்கப்பட வேண்டியது. மற்றபேர் சிறையாக்கப்பட வேண்டும். அவர்களில் மாதர்களும் தாடி மீசை முளையாத சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இதுவே ஆண்டவனுடைய கட்டளை" என்றார். அக்கட்டளையின் படிக்கே யாவும் நிறைவேற்றப் பட்டன.

5-வது ஹஸரத் அவர்களைக் கொல்ல முயலல்.

முன்பு நடந்த அகழிச் சண்டையில் குறைஷியர் தலைவனாகிய அபுஸுபியான் என்பவன் ஜெயமடையாமல் அவமானத்தோடு திரும்பிச் சென்றதைப்பற்றி கூறியிருக்கிறோம். அந்த அவமானத்தை அவன் சகிக்கமுடியாமல் மிக்க கஷ்டத்தோடு பொறுத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவன் மனதில் ஹஸரத் அவர்கள்மேல் கோபமும் வஞ்சந்தீர்த்துக்கொள்ள ஆவலும் அதிகமாயிருந்தன. ஆகையால் அவன் ஹஸரத் அவர்களைக் கொன்று விடவேண்டு

மென்ற எண்ணங் கொண்டு தன் ஜனங்களிடம் அதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்தான். அவன் ஏற்பாடாவது, ஹஸரத் அவர்கள் மதினாவின் கடை வீதியில் உலவும் போதாவது, வேறு தக்க சமயம் பார்த்தாவது ஹஸரத் அவர்களைக் கொலை செய்ய வேண்டு மென்பதே. இந்த ஏற்பாட்டிற்கு ஜனங்களில் ஒருவரும் சம்மதிக்கவில்லை. ஆனால் அடவிவாசியாகிய ஒரு அரபியன் மட்டும் போதுமான பணம் கொடுத்தால் அப்படிச் செய்வதாய் ஒப்புக் கொண்டான்.

அவ்வாறே அவன் மதீனாவிற்குச் சென்று ஒரு நாள் ஹஸரத் அவர்களும், மற்ற இஸ்லாமானவர்களும் தொழுகைக் காக மஜீதில் கூட்டமாய்க் கூடி யிருந்த போது தன் கொலை பாதக எண்ணத்தோடு அங்கு பிரவேசித்தான். அவன் ஹஸரத் அவர்களை யெப்போதும் பார்த்ததில்லை. ஆதலால் முன்னே ஆளைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக அக்கூட்டத்தி லிருந்த ஒருவர் செவியில் குசுகுசு வென்று "அப்துல் முத் தலிப்பின் குமாரர் யார்?" என்று கேட்டான். அம்மனிதன் அராபியனை யுற்று நோக்கினார். அச்சமயம் தூரத்தில் பிரசங்க மேடையினருகி லிருந்த ஹஸரத் அவர்கள் அந்த அராபியனை நோக்கி "ஆ! நான் தான் இங்கே வா" என்றார்கள்.

இவர் தூரத்தி லிருந்தும் தான் இரகசியமாய்க் கூறியதை அறிந்து கொண்டாரென்று கண்டதே அவன் திப்பிரமை யடைந்து, ஓகோ நாம் நினைத்து வந்தது பெரும்பாதகமான செய்கை யென்றுணர்ந்து, ஹஸரத் அவர்கள் எதிரில் சென்று நின்று தடுமாற்றத்தோடு வந்தனமளித்து, தான் வந்த காரியம் இன்னதென்று உண்மையைக் கூறி அவர்களிடம் ஈமான் கொண்டு அப்போதே கலிமா ஓதி இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொண்டார்.

6-வது ஓர் கூட்டத்தார் இஸ்லாமானது.

மதீனாவிற்குக் கிழக்கில் சுமார் நான்கைந்து நாட்கள் பிரயாணத்தில் மஸீனா என்ற ஊருண்டு. அங்கு சுமார் நாலாயிரம் பேர் அடங்கிய ஒரு கூட்டத்தார் வசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் தலைவராகிய பிலால் பின் ஹாரிஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் தன் கூட்டத்தாரோடு ஹஸரத் அவர்களிடம் வந்து இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொண்ட அக்கூட்டத்தாரை நோக்கி "இனி நீங்கள் உங்கள் வாசஸ்தலத்திற்குச் செல்லலாம். அல்லது பிரியமான எந்த விடத்திலேனும் வசிக்கலாம். இனி நீங்களும் முஹாஜரீன்கள் கூட்டத்தோடு சேர்ந்தவர்களாகவே கருதப்படுவீர்கள்" என்றார்கள். அவர்கள் அவ்வாறே தங்கள் பழைய வாசஸ்தலத்திற்கே சென்று, அது முதல் அவர்கள் எப்போதும் ஹஸரத் அவர்களிடம் அன்புடையவர்களாகவும் சமயங்களில் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் விருப்பமுடையவர்களாகவுமே யிருந்தார்கள். மக்கா ஜெயிக்கப்பட்ட போது இந்தப் பிலால் பின்ஹாரிஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவரே ஹஸரத் அவர்களது சேனைக்குத் தலைவரா யிருந்தார்.

7-வது தௌமதஹுல் ஜந்தல் என்ற விடத்தில் நேர்ந்த சம்பவங்கள்.

மேற்கண்ட தௌமதஹுல் ஜந்தல் என்றவிடம் மதீனாவிற்குப் பதினைந்து நாள் பிரயாண தூரத்திலும், டமாஸ் ஐந்து நாள் பிரயாண தூரத்திலும் இருக்கிறது. அங்குள்ள மலையின் மேல் ஒரு கோட்டை யுண்டு. அங்கு வசிக்கும் கூட்டத்தார் வழிபோக்கர்களைக் கொள்ளை யடித்துச் ஜீவிப்பவர்கள். அக்கூட்டத்தாரின் தலைவனானவன் தன் புத்திரன் தலைமையின்

கீழ்ச் சில ஆட்களை கூட்டி மதினாவைச் சூறையாடும் படி ஏவினான். இக்கள்ளக் கூட்டத்தின் வருகை யுணர்ந்த ஹஸரத் அவர்கள், அவர்களைத் தாக்கும்படி ஆயிரம் வீரர்களோடு சென்றார்கள். இவர்கள் ஒரு நாள் பிரயாண தூரத்தில் வருவதை யறிந்ததே எதிரிகள் மிக்க திகில் கொண்டு நாலா பக்கங்களிலும் சிதறி ஓடி விட்டார்கள்.

இதே காலத்தில் ஹஸரத் அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவராகிய சஅத்பின் ஒபாதா ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவருடைய தாயார் மரண மடைந்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் திரும்பி மதீனாவிற்கு வந்து சேர்ந்ததும் இறந்த அம்மாதிற்காகச் செய்ய வேண்டிய பிரார்த்தனைகளைச் செய்து நிறைவேற்றினார்கள். சஅத்பின் ஒபாதா ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் தன் தாயார் திடீரென்று இறந்து போகாமல் கொஞ்ச காலத்திற்குப் பின் இறந்திருந்தால் தன் சொத்தில் தன் பிரியமானபடி தான தருமங்களைச் செய்திருப்பார்களென்று ஹஸரத் அவர்களிடம் துயரத்தோடு கூறி, "இப்போது தன் தாயார் சொத்தில் அந்தம்மாள் பேரால் தான தருமங்களைச் செய்தால் அதனாலுண்டாகும் பலன் அவர்களைச் சேருமா?" என்று கேட்டார்.

ஹஸரத் அவர்கள் சேரும் என்ற போது சஅத்பின் ஒபாதா ரலியல்லாஹு அன்ஹு "எவ்வித தருமம் செய்வது சிறந்தது?" எனக் கேட்டார். ஹஸரத் அவர்கள் "எல்லா விதத் தருமங்களிலும், தாக விடாயைத் தீர்க்கும் ஜலவசதியை யுண்டாக்குவதே சிறந்தது" என்றார்கள். தோழர் அவ்வாறே ஒரு திருக்குளம் வெட்டி அது தன் தாயாரால் செய்யப்பட்ட தருமம் என ஒரு கல்லில் செதுக்கி வைத்தார்.

ஹிஜ்ரி 6-வது வருடம்.

1வது பனிலிஹ்யானில் நடந்த சம்பவம்.

ஹுதைல் என்ற கூட்டத்தார் மோகச் செய்கைகளில் கைதேர்ந்தவர்க ளென்றும், குர்ஆனே ஷரீபை மனப்பாடமாய் ஓதத்தக்க பக்திமான்களும், சாதுக்களும், வேதத்தை நன்றாய் ஓதியவர்களும், ஞானவான்களுமாகிய இஸ்லாமியர்கள் பலரைக் குரூரமாய்க் கொன்றவர்களென்றும் ஸரிய்யயே ரஜீயாவில் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அக்கூட்டத்தாரின் தலைவனாகிய அபுஸுப்யான் கொல்லப்பட்ட விஷயமும் முன்பே கூறியிருக்கிறோம். ஆயினும் அக்கூட்டத்தை சேர்ந்த ஹுதைல் என்பவன் மகன் லிகியான் என்பவனுக்கே பனிலிஹ்யான் என்று பெயர். முன் கூறியபடி ஸாதுக்களாகிய இஸ்லாமானவர்களைக் கொலை செய்ததற்காக அக்கூட்டத்தாரைத் தண்டிக்க வேண்டியிருந்தது. அதுவுமன்றி இவர்கள் சமயம் பார்த்து மதீனாவைக் கொள்ளை யடிப்பார்களென்ற சந்தேகத்தால் எச்சரிக்கையாகவே யிருக்கவேண்டியுமிருந்தது. மூன்பு கூறிய முஸ்லீம்கள் கொல்லப்பட்ட விடத்திற்குச் சென்று அவர்களுக்காக பிரார்த்தனை செய்யவேண்டு மென்ற எண்ணத்தோடு ஹஸரத் அவர்கள் இருபது குதிரை வீரர்கள் சேர்ந்த இருநூறு வீரர்களோடு ஒரு நூதனமான வழியாய் அந்த ஸ்தலத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள். எதிரிகளுக்கு இச்சங்கதி தெரியக்கூடா தென்பது ஹஸரத் அவர்கள் பிரியம். ஆயினும் எதிரிகள் எவ்வாறோ ஹஸ்ரத் அவர்கள் வருவதை யறிந்து மலைகளில் சென்று இரண்டு நாட்கள் ஒளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் இறந்தவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்து முடிந்தபின் நேராய் மதீனாவிற்குத் திரும்பினார்கள்.

அவருக்கு எதிரிகள் ஸ்தலத்தைக் கொள்ளை யடிக்கப் பிரிய மில்லை.

2-வது குர்தாவில் நடந்த யுத்தம்.

இது முஹம்மத்பின் முஸ்லிமாவின் சண்டை யென்றும் கூறப்படும். குர்தா மதீனாவிற்கு ஏழுமைல் தூரத்தில் உள்ளது. அங்கிருந்த பனீகிலாப் என்ற கூட்டத்தார் இஸ்லாமியரைத் தாக்க எண்ணங்கொண்டிருந்தார்கள். இதை யறிந்த ஹஸரத் அவர்கள் முஹம்மத் பின் முஸ்லிமா என்பவரோடு கொஞ்சம் சேனையைக் கூட்டி அக்கூட்டத்தாரைத் தாக்கும்படி ஏவினார்கள். அவர்சென்று எதிரிகளை யெதிர்த்து சிலரைச் சங்கரித்த பின் மற்றபேர் சிதறியோட்ட மெடுத்தார்கள்.

3-வது ஸில்குஸ்ஸா சண்டை.

ஸில்குஸ்ஸா என்ற விடத்தில் பனிஸாலுபா என்ற கூட்டத்தார் வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் பெருங் கூட்டமானவர்கள். இவர்கள் விஷயங்களை யறிந்து கொள்வதற்காக முஹம்மத் பின் முஸ்லிமா அவர்கள் பத்துபேர்களோடு அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்கள் அவ்வூருக்குப் போய்ச் சேரும்போது இராக்காலம். ஆகையால் பெருங்கூட்டமாகிய எதிரிகள் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு முஹம்மத் பின் முஸ்லிமாவை தவிர மற்ற பேரனைவரையும் கொன்று விட்டார்கள். முஹம்மது பின் முஸ்லிமா காயமடைந்து விழுந்து விட்டார். அப்பாதையே சென்று கொண்டிருந்த சில இஸ்லாமானவர்கள் அச்சங்கதியைக் கேள்விப்பட்டு ஹஸரத் அவர்களிடம் சென்று தெரிவித்தார்கள்.

அதைக் கேள்விப்பட்டதே ஹஸரத் அவர்கள் அபூ உபைதாபின் ஜர்ராஹ் என்பவரை யனுப்பி அக்கூட்டத்தாரை

தண்டிக்கும்படி ஏவினார்கள். அவர் வருகையைக்கண்ட எதிரிகள் ஓட்டம் பிடித்தார்கள். அவர்களுடைய தளவாடங்கள், சாமான்கள், கால்நடைகள் யாவும் இஸ்லாமானவர்கள் வசம் சிக்கிக்கொண்டன.

4-வது ஜீகுரத் யாகாபாவில் நடந்த சண்டை.

காபா என்றால் காடு என்று பொருள். அப்பெயர்கொண்ட ஒரு ஊருமுண்டு. அது மதீனாவுக்கு வடமேற்கு திக்கில் இருக்கிறது. அது ஹஸரத் அவர்களுடைய ஒட்டகங்கள் மேயுமிடம். அபூஸர்றுல் கப்பாரி ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவரும் கொஞ்சகாலம் அங்கு வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அச்சமயம் உயைனுபின் ஹிஸின் என்பவன் பனீகத்பான் கூட்டத்தாரில் நாற்பது குதிரை வீரர்களோடு வந்து அவரைத் தாக்கினான். அங்குள்ள ஒட்டகங்களைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டான். அங்கிருந்த இடையன் ஒருவன் அபுஸர்றுல்கப்பாரியின் புத்திரனைக் கொன்றுவிட்டு அவர் மனைவியை சிறைபிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டான். அச்சமயம் இமாகு என்பவர் புதல்வராகிய ஸல்மா என்பவர் ஹஸரத் அவர்களின் வேலைக்காரர்களில் ஒருவனோடு அங்குவர நேர்ந்தது. அவர் நேர்ந்த சம்பவங்களைக் கேள்விப்பட்டு மிக்க விசனமடைந்து இச்சங்கதிகளை ஹஸ்ரத் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி அந்த வேலைக்காரனை யனுப்பினார். பிறகு அவர் எதிரிகளிருக்கும் திக்கை நோக்கிச் சென்றார்.

ஸல்மா என்பவர் ஆயுதப்பயிற்சியில் நல்லதேர்ச்சியடைந்த சுத்தவீரர், மிக்க தைரியசாலி. ஆகையால் அவர் கால்நடையாகவே சென்று எதிரிகளைக்கண்டு, யானைகூட்டத்தில் ஆண்சிங்கம் புகுந்ததுபோல் மிக்க கோபாவேசத்தோடு அவர்கள்மேல் பாய்ந்து அம்பினாலும் ஈட்டியாலும் அநேகரைச் சங்கரித்து அநேகரைக் காயப்படுத்தினார். எதிரிகள் தாங்கமுடியாமல் கொள்

ளையடித்த ஒட்டகங்களையும் சொத்துகளையும் கைவிட்டு ஓட நேர்ந்தது. ஆனால் அவரோ அப்போதும்விடாது அவர்களைத் தொடர்ந்து சென்று பின்னும் சுமார் முப்பதுபேரைக் காயப் படுத்தி அவர்கள் உடைகளையும் பிடுங்கிக்கொண்டார்கள். எதிரி கள் இன்னும் தக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாவிடின் இவன் யாவரையுமே கொன்று தொலைத்துவிடுவா னென்று அஞ்சி, யாவரும் ஏகோபித்து ஒரேமொத்தமாய் ஏககாலத்தில் அவரைத் தாக்குவதென்று தீர்மானித்தார்கள்.

அச்சமயம் ஹஸரத் அவர்கள் தமது ஆட்களோடு அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அஹ்ஸம் அஸதி, அபூகதாதா மிக்தாத் கந்தி றலியல்லாஹு அன்ஹு என்ற மூவர்களும் ஹஸரத் அவர்களுக்குத் துணையாய் அவர்களோடு கூடவந்திருந்தார்கள். இவர்கள் வரவை யுணர்ந்த எதிரிகள் மிக்க பீதியடைந்து ஓடி விடத்தொடங்கினார்கள். ஆனால் மேற்கண்ட மூவர்களும் எதிரி களைவிடாது தொடர்ந்து சென்றார்கள். அவர்களில் அஹஸம் அஸ்தி என்பவர் முன்னே வேகமாய்ச்சென்று எதிரிகளின் கூட்டத்தில் புகுந்து அநேகரைக்கொன்றார். அதன்மேல் அவர் கள் கூட்டமாய் அவர்மேல் விழுந்து தாக்கி அவரைக்கொன்று விட்டார்கள். சற்று நேரத்திற்கு பின்னால் சென்ற இருவரும் எதிரிகளைச் சந்தித்து அஹ்ஸம் அஸ்தி என்பவர் கொல்லப் பட்டதைக் கேட்டதும் மிக்ககோபாவேசமடைந்து எதிரிகளைத் தாக்கி தங்கள் தோழரைக்கொன்றவனைச் சங்கரித்து எதிரிக ளில் அனேகரைக்கொன்று சில குதிரைகளையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். எதிரிகள் மிக்க கலவரமடைந்து சிதைந்து ஓட்டமெடுத்தார்கள். அச்சமயம் பொழுதமரும் வேளை நெருங்கிவிட்டதால் அவர்கள் இருவரும் ஹஸரத் அவர் களிடம் திரும்பி வந்து விட்டார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் தங்கள் ஆட்களோடு அங்கிருந்த பனீகர்த் என்ற ஏரியின் கரைமேல் பாளையமிரங்கி யிருந்தார்கள். அன்று இரவு அங்கே

யாவரும் தங்கியிருந்தார்கள். மறுநாட்காலை ஸல்மா என்பவர் ஹஸரத் அவர்களை நோக்கி தம்மோடு நூறுபேரை யனுப்பினால் தாம்சென்று எதிரிகளை யடியோடழித்து விட்டு வருவதாய்க் கூறினார். ஹஸரத் அவர்கள் அவரைநோக்கி "இம்ரா அகுவின் குமாரராகிய ஸல்மாவே உம்மோடு யுத்தம்புரியும் எதிரிகள் தோற்றுக் களைத்து உம்மிடம் சிக்கிக்கொண்டால் அதன் பின்னர் அவர்களைக் குரூரமாய் நடத்தலாகாது" என்றார்கள்.

அச்சமயம் தான் சந்திரக் கிரஹணத்திற்காக முதல் முதல் தொழுகை தொழப்பட்டது. அப்போது ஹஸரத் அவர்கள் குதிரைவீரர்களில் அபூகதாதா என்பவரையும், கால்நடை வீரர்களில் ஸல்மாவையும் நல்ல தேர்ச்சியடைந்த சுத்தவீரர்களென்று புகழ்ந்தார்கள். இதன்பிறகு அபூஸர்ருல் கப்பாரியின் மனைவியும் சிறையிலிருந்து மீட்கப்பட்டு ஹஸரத் அவர்களுடைய கஸ்பா என்ற ஒட்டகத்தின்மேல் ஏறிக் கொண்டு வந்துவிட்டார். அதன் பிறகு இஸ்லாமியர்களுக்கு மிக்க விரோதிகளாயிருந்த பனீயஸத், பனீ ஸலீம் என்ற இரண்டு கூட்டத்தாரும் தகுந்தபடி தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

5-வது ஐஸ்என்ற விடத்தில் நடந்த சண்டை

மக்காவாசிகள் வர்த்தகத்திற்காக வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதும், அதுமுடிந்து மக்காவிற்குத் திரும்பிவந்ததும் இஸ்லாமானவர்களை யெவ்விதமாய் எதிர்த்து அவர்களுக்கு தீங்கு செய்யலாமென்று யோசனை செய்வதுமே வேலையா யிருந்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள் வர்த்தகத்திலிருந்து திரும்பி வரும் போதே யவர்களைத்தாக்கிப் பின்னால் அவர்கள் நம்மவர்களுக் குத் தீங்குசெய்ய வொட்டாமல் தடுத்துவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். அதனால் அவர்கள் திரும்பிவரும் சமயத் தில் ஹஸரத் அவர்கள் மதீனாவிற்குச் சற்றுதூரத்திலுள்ள

ஐஸ் என்ற விடத்தில், தமது வீரர்களோடு சென்று தங்கியிருந்து அவர்களைத் தாக்கினூர்கள். எதிரிகள் ஆற்றல் இல்லாதவர்களாய் ஏராளமான சாமான்களையும் அனேகம் ஆட்களையும் இஸ்லாமியர் கையில் சிக்கவைத்து ஓட்டம் பிடித்தார்கள்.

அவ்வாறு அகப்பட்ட சிறைகளில், அபுல் ஆஸ் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஹஸரத் அவர்களின் சுற்றத்தார். இவர் முன்னமே பதருயுத்தத்திலும் எதிரிகள் பட்சத்திலே சேர்ந்திருந்து சிறையாக இஸ்லாமியரிடம் சிக்கிக்கொண்டவர். அப்போது அவர்மனைவி தன் நகைகளையனுப்பி அவரை விடுதலை செய்யும்படி ஹஸரத் அவர்களை பிரார்த்தித்துக் கொண்டாள். ஹஸரத் அவர்கள் அபுல்ஆஸ் மக்காவிற்குச் சென்றதும் தன் மனைவியை மதீனாவிற்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்ற நிபந்தனையின் மேல் அவனை விடுதலை செய்தார். அவன் அப்படிச்செய்யாமல்மறுபடி எதிரிகளோடுசேர்ந்து இஸ்லாமியரோடு யுத்தம்புரிந்து மறுபடியும் சிறையாய்ச் சிக்கிக்கொண்டு மறுபடி மீட்கப்பட்டான். அப்போது ஹஸரத் அவர்களுடைய கருணையும் மற்ற உயர்ந்த குணங்களும் அவன்மனதில் உறுத்தின. அதன்மேல் அவன்உடனே ஹஸரத் அவர்களைப் பணிந்து இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேர்ந்துகொண்டு ஹஸரத் அவர்களிடமே மதீனாவில் தங்கிவிட்டார்.

6-வது தரப் என்ற விடத்தில் நேர்ந்த சம்பவம்

மதீனாவிற்கு முப்பத்தாறு மைல் தூரத்தில் தரப் என்ற ஒரு ஏரியிருந்தது. அவ்விடத்தில் பனிஸஃலுபா என்ற கூட்டத்தார் வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் முன்பு நடந்த ஸில்குஸ்ஸா யுத்தத்தில் அனேகம் இஸ்லாமியரை அக்கிரமமாய் கொன்றவர்கள். ஆதலின் ஹஸரத் அவர்கள் அந்தப்பகைவரைத் தண்டிப்பதற்காக ஸைத்பின் ஹாரிஸ் என்ப

வரை யனுப்பிவித்தார்கள். அவர்கள் முன்னடியே யிச்சங்கதியை யறிந்து கொண்டார்களாதலினல் தங்கள் ஆடு மாடுகள் சாமான்கள் முதலியவற்றையும் விட்டுவிட்டு அதைவிட்டு ஓட்டம் பிடித்தார்கள். இஸ்லாமியர் யாவும் கைப்பற்றிக்கொண்டு திரும்பினர்கள்.

7-வது ஹிஸ்மியில் நடந்த சண்டை

மதீனவிற்குத் தென்மேற்கில் சுமார் நான்கு காததூரத்தில் ஹிஸ்மி என்ற ஒரு ஸ்தலமிருக்கிறது. தஹியாபின்ஹனீபாகல்பி றலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் மதீனவிலிருந்து ஈஜிப்ட் தேசத்திற்குத் தானதிபதியாய்ச் சென்றிருந்து திரும்பி வந்தபோது ஹிஸ்மியில் தங்கினர். அங்கிருந்த ஹுனைத்பின் ஹவுஸ் என்பவனும் அவன் மகனும் அவரைத்தாக்கி அவருடைய சாமான்கள் யாவற்றையும் கொள்ளையடித்துக்கொண்டார்கள். அவர் மதீனவிற்கு வந்து அச்சங்கதியை ஹஸரத் அவர்களுக்கு அறிவித்தார். ஹஸரத் அவர்கள் ஸைத்பின் ஹாரிஸ் என்பவரையழைத்து கொள்ளையடித்தவர்களை தண்டிக்கும்படி யனுப்பினர்கள். இவர் அங்கு சேர்வதற்குள் பனுநஸிப் றலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் அக்கொள்ளைச் சங்கதியைக் கேள்விப் பட்டு அங்குசென்று ஹுனைத் என்பவனைத் தாக்கி அவன் கொள்ளையடித்த சாமான்களைக் கைப்பற்றி மதீனவிற்கனுப்பி விட்டார்.

ஸைத்பின் ஹாரிஸ் என்பவர் இச்சங்கதியைச் சற்று மறியாமல் ஹிஸ்மிக்குச் சென்றதும் ஹுனைத் என்பவனையும் அவன் புத்திரனையும் கொன்று அவர்களுடைய சாமான்களைச் சூறையாடி அங்கிருந்தவர்களிற் சிலரைச் சிறையாக்கிக் கொண்டார். இச்சங்கதி ஹஸரத் அவர்களுக்குத் தெரிந்ததும் ஹஸரத் அலி கர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு வை யனுப்பி யவர்

களை விடுதலை செய்து விட்டு அவர்களுடைய சாமான்களையும் கொடுத்து வரும்படி கட்டளை யிட்டார்கள்.

8-வது வாதில் குராவில் நடந்த சச்சரவு.

மதீனாவிற் கருகில் மேற்கே ஒரு மைதானமுண்டு. அது பராஸா என்ற பெருங் கூட்டத்தாருடைய வாசஸ்தலமா யிருந்தது. ஸைத்பின் ஹாரிஸ் என்பவர் ஏராளமான சாமான்களோடு வர்த்தக விஷயமாய் அவ்வழியே சென்று கொண்டிருக்கையில் அக்கூட்டத்தார் அவரை மறித்து அவருடைய பொருள்களை யெல்லாம் கொள்ளை கொண்டு அவரையும் காயப்படுத்தி விட்டார்கள். அவர் உடனே மதீனாவிற்குத் திரும்பி வந்து இன்னும் சில இஸ்லாமியர்களைத் துணை கூட்டிக் கொண்டு மறுபடி சென்று அவர்களை யெதிர்த்தார். அப்போது எதிரிகளில் அநேகர் கொல்லப்பட்டுச் சிலர் சிறையாக்கவும் பட்டார்கள்.

9-வது தௌமதுல் ஜன்துல் என்ற விடத்தில் நடந்த விஷயங்கள்.

தௌமதுல் ஜந்துல் என்ற விடத்தில் கிருஸ்தவர்கள் வசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களால் நேரிடத்தக்க பீதியைத் தடுப்பதற்காக ஹஸரத் அவர்கள் ஒரு முறை அவர்களைத் தாக்கினார்க ளென்றும், அப்போதவர்கள் சகிக்க முடியாது ஓடி விட்டார்க ளென்றும் முன்னமே கூறி யிருக்கிறோம். மறுபடியவர்கள் இஸ்லாமியர்களுக்குத் தொந்திரவை கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஆதலால் ஹஸரத் அவர்கள் அப்துல் றஹ்மான் பின் ஔப் றலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவருக்குச் சேனாதிபதி பட்டந்தரித்து, தமது மகிமை பொருந்திய திருக்காத்தினாலேயே அவருக்குத் தலையணி சூடிப் போதுமான சேனையையு மளித்து அவரை நோக்கி :—

" ஆண்டவனுடைய புகழும் அவனுடைய சத்தியமான உத்தம இஸ்லாம் மார்க்கமும் எங்கும் பரவ வேண்டும் என்பதற்காகவே யுத்தம் புரிய வேண்டியதன்றி நமது பிரியத்திற்காக வென்று கருதலாகாது. பொய், சூது மோசம் முதலிய வழிகளில் பிரவேசிக்கலாகாது. ஸ்திரீகள், சிறுவர்கள், வயோதிகர்கள், இவர்களைக் கொல்லலாகாது. எதிரிகள் உமது கை வசமாய் விட்டால் அவர்களுடைய தலைவன் யாரோ அவன் புத்திரியை நீர் மணம் செய்து கொள்ளலாம்" என்று கூறினார்கள்.

அருபியருக்குள் பரஸ்பர அன்பையும் ஒற்றுமையையும் உண்டாக்குவதற்கும், மற்றக் கூட்டத்தாரிடம் சிநேகம் உண்டாக்கிக் கொள்வதற்கும், சாதனமான மார்க்கங்கள் இரண்டே யிருந்தன. ஒன்று சத்தியம் தவறாது நடந்து கொள்ளுதலும், மற்றொன்று அவர்களோடு உறவு கலந்து கொள்வதுமேயாகும். ஹஸரத் அவர்கள் இயற்கையாகவே மிக்க உதார குணமுடையவர்களாதலால், எப்போதும் இத்தகைய மார்க்கங்களையே அவர்கள் கையாண்டு வந்தார்கள். அன்னாட்டார்க்குள் எப்போதும் ஒற்றுமையும் பரஸ்பர அன்பும் சற்றும் சச்சரவின்றி பூரண சமாதானமும்சந்தோஷமுமே எப்போதும் நிலைத்திருக்க வேண்டு மென்பதே ஹஸரத் அவர்களுடைய விருப்பம். அவர்கள் தங்களாலியன்ற வரையில் அந்நோக்கத்திற்கு இடையூறு நேரா வண்ணம் கவனித்து வந்ததோடு, சச்சரவை யுண்டாக்கும் வார்த்தைகள் இஸ்லாமியர்களுக்குள் வழங்கா வண்ணம் தடுத்து வந்தார்கள். அப்படித் தடுக்க முடியாத சச்சரவு நேர்ந்து விட்டாலும் மறுபடி யவ்வாறு சம்பவியாமற் றடுக்க வேண்டு மென்ற நோக்கங் கொண்டே, "எதிரிகள் கைவசப்பட்டால் அவர்கள் தலைவனுடைய புத்திரியை நீ மணம் புரிந்து கொள்"

என்று ஹஸரத் அவர்கள் அப்துல் ரஹ்மான் பின்ஔளப் றலியல்லாஹு அன்ஹுவுக்குக் கட்டளை யிட்டார்கள். இன்னேக்கத்தைக் கொண்டே ஹஸரத் அவர்கள் தமக்கு அதிக வயதான காலத்திலும், எதிரிகளின் தலைவர்களுடைய புத்திரிகளைத் தாம் மணம் செய்து கொண்டார்கள்.

அப்துல் றஹ்மான் பின்ஔளப் றலியல்லாஹு அன்ஹு கிருஸ்துவர்களிடம் தமது சைனியத்தோடு சென்றதும், இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் சத்தியங்களையும் மகிமைகளையும் பற்றி அன்போடும் சாந்தத்தோடும் பிரசங்கங்களின் வாயிலாக அவர்களுக்குப் போதிக்கத் தொடங்கினர். மனதைக் கவரும் இனிமையான அவருடைய வாக்கியங்களைக் கேட்ட கிருஸ்துவர்கள் தலைவனுகிய அஸ்பஹாபின் உம்ருகல்பி என்பவர் மிக்க சந்தோஷ மடைந்து இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் ஈமான் கொண்டு தன் கூட்டத்தார்களோடு உடனே இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொண்டார். அப்துல் ரஹ்மான் பின் ஔளப் றலியல் லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஹஸ்ரத் அவர்கள் கட்டளைப்படி அத்தலைவன் புத்திரியை மணம் செய்து கொண்டார்கள்.

10-வது பதக் என்ற விடத்தில் நடந்த சண்டை.

மதினுவி லிருந்து ஹட்ஜாஸுக்குச் செல்லும் பாதையில் இரண்டு காததூரத்தில் பதக் என்ற ஒரு ஸ்தலம் உண்டு. அங்கு பனூஸஅத் என்ற யூதக் கூட்டத்தார் வசித்து வந்தார்கள். இவர்கள் கைபரில் வசித்து வந்த யூதர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருக்கின்றூர்கள் என்ற சங்கதி ஹஸரத் அவர்களுக்குத் தெரிய வந்தது. ஹஸரத் அவர்கள் அலி கர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு வைப் போதுமான சேனையோடு அவர்களுடைய முயர்ச்சியைத் தடுக்கும் படியனுப்பினுர்கள். அவர் சென்று யுத்தத்தில் பலரை மடித்து

எதிரிகளின் இருநூறு ஒட்டகங்களையும் இரண்டாயிரம் ஆடுகளையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு மதீனாவிற்குத் திரும்பினார்கள்.

11-வது குருஸ் என்ற ஸ்தலத்தில் நடந்த சம்பவம்.

மதினாவிற்குச் சற்று தூரத்தில் அறைனா, உக்கல் என்ற இரண்டு ஸ்தலங்கள் இருந்தன. அங்கிருந்த ஓர் சிறு கூட்டத்தார் ஹஸரத் அவர்களிடம் வந்து பணிந்து இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் மிக்க ஏழ்மையும் வியாதியுமுடையவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் வசிக்கும் இடத்தில் சுத்தமான ஜலமும் காற்றும்கிடையாது. அவர்கள் விவசாயம் செய்வோர்களல்ல. ஆடுமாடு ஒட்டகங்களையே மேய்த்துக் காலங்கழிப்பவர்கள். அவர்கள் ஹஸரத் அவர்களிடம் தங்கள் குறைகளை யெல்லாம் கூறி தங்களை ஆசிர்வதித்துத் தங்களுக்கு ஏதேனும் ஔஷதம் தரும்படிக்கும் தங்களுக்கிருக்கும் வியாதிகளைச் சொஸ்தம் செய்யும்படிக்கும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் அவ்வாறே அவர்களுக்கு ஔஷதம் கொடுத்து சுகமுண்டாக்கியதோடு சில ஒட்டகங்களையுமளித்து அவர்களோடு சில இஸ்லாமியரையும் கூட்டி யருகிலுள்ள வனங்களில் போய் சஞ்சரிக்கும்படி யனுப்பினார்கள்.

ஆனால் அயோக்கியருக் குபகாரஞ்செய்தால் பதிலுக்கு அபகாரமே செய்வார்கள் என்பதுபோலும் தீயில் மடியவிருக்கும் தேளை தூக்கிக் காப்பாற்றினால் தூக்கியவனையே கொட்டுவதுபோலும் அந்த நன்றிகெட்டவர்கள் தங்களுக்குத் துணையாகவந்த இஸ்லாமியர்கள் கண்களையெல்லாம் கெடுத்துவிட்டு அவர்கள் கை கால்களையும் வாங்கி விட்டார்கள். அதனால் அவர்களனைவரும் மடிந்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் இச்சங்கதியைக் கேள்விப்பட்டு குருஸ்பின் ஜாபிர்பிகரி றலியல்லாஹு-

அன்ஹாூ வசம் சில ஆட்களைக்கூட்டி அத்துஷ்டரைத் தண்டிக்கும்படி ஏவி அனுப்பினார்கள். அவர்கள் சென்று அவர்களைத் தக்கபடி தண்டித்து இனியொரு கூட்டமாயிராவண்ணம் செய்துவிட்டுத் திரும்பினார்கள்.

12-வது மழைக்காகத் தொழுதல்.

அக்காலத்தில் மதீனாவில் மழைபெய்யாததால் பஞ்சம் நேர்ந்து ஜனங்கள் மிக்க சங்கடப்பட வேண்டியதாயிற்று. அதன்மேல் ஜனங்கள் ஹஸரத் அவர்களிடம் வந்து மழைபெய்யும்படி தாங்கள் ஆண்டவனை வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். ஹஸரத்தவர்கள் அவ்வாறே இரண்டுவேளை தொழுதபின் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு ஆண்டவன் இரக்கங்கொண்டபடியால் உடனே நல்ல மழைபெய்யப் பஞ்சம்நீங்கி ஜனங்கள் க்ஷேமமடைந்தார்கள்.

13-வது ஹூதைபியாவில் நடந்த சண்டை.

இதேவருடம் ஹஸரத் அவர்கள் உம்ரா தொழுகைக்காக ஓர்பெருங் கூட்டத்தாரோடு மக்காவிற்குப் புறப்பட்டார்கள். குர்பானிக்காக வேண்டிய ஒட்டகங்களையும் கூடவே கொண்டு போனார்கள். அவர்களோடு சென்றவர்கள் கணக்கிலடங்காதவர்களா யிருந்தார்கள். ஆயினும் அவர்களில் ஆயிரத்தைந்நூறு பேர் அடங்கிய ஒரு பிரத்தியேகக்கூட்டம் இருந்தது. அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒவ்வொரு கத்தி மட்டுமிருந்ததேயன்றி வேறெவ்வித ஆயுதமுமில்லை. இக்காலத்தில் வழிப்பிரயாணம் செல்வோர்கள் முதலியோர் எப்படி கையில் ஒரு கோல்கொண்டு போகிறார்களோ அவ்வாறே அக்காலத்தில் ஜனங்கள் கையில் கத்திகொண்டு போவதுவழக்கம்.

இவர்கள் ஸுல்ஹுலைபா என்ற ஸ்தலம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். உம்ரா அல்லது ஹஜ்ஜுத் தொழுகைக்குச் செல்வோர் அந்த ஸ்தலத்திலிருந்து அதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் விதிநிஷேதங்களைக் கவனித்து அதன்படி நடக்கவேண்டும். ஹஸரத் அவர்கள் வருகிற சங்கதியை மக்காவாசிகள் அறிந்ததும் மிக்க க்ஷாத்திரங்கொண்டு எப்படியானாலும் ஆகட்டும், இஸ்லாமியர்களை மக்காவிற்குள் வரும்படிவிடாது தடுப்பதே சரியென்று தீர்மானம் செய்து கொண்டார்கள். இதற்காக அவர்கள் மக்காவின் சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள ஜனங்களையெல்லாம் தூண்டிப் பெருங்கூட்டமாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு, பெருஞ்சைனியத்தோடு மக்காவைவிட்டுப் புறப்பட்டு பலதாஎன்ற ஸ்தலத்திற்குச்சென்று அங்கு பாளையமிறங்கினார்கள்.

இச்சமாச்சாரம் ஹஸ்ரத் அவர்களுக்கு எட்டியது. அவர்கள் உடனே தமது தோழர்களை யழைத்து அவர்களோடு ஆலோசனை செய்தபின்னர், மக்காவிற்குச் செல்லும் சாதாரணமான பாதையைவிட்டு ஒரு புதுவழியாய்ச் செல்வதென்று தீர்மானம்செய்து கொண்டார்கள். அவர்கள் அவ்வாறே மிக்க கஷ்டமான ஒரு வழியேசென்று எதிரிகளைத் தாக்கினார்கள். சற்றுநேரம் போர்நடந்தபின் எதிரிகள் சமாளிக்கமுடியாமல் ஓட்டம்பிடித்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் எதிரிகளைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, ஹுதைபியாவைக் கடந்த பிறகு, ஸனிய்யதுல் முரா என்ற ஸ்தலத்தைச் சேர்ந்தார்கள்.

அங்கு சேர்ந்ததே, ஹஸரத் அவர்களுடைய வாகனமாகிய கஸுவா என்ற ஒட்டகம் ஒரு அடிகூட முன் செல்லாமல் படுத்துக்கொண்டது. எத்தனையோபேர் அதை எவ்வளவோ சாமர்த்தியமாய் எழுப்ப முயன்றும் முடியவில்லை. அந்த ஒட்டகமோ எப்படிப்பட்ட குழப்பத்திலும், யுத்தத்திலும், சற்றேனும் சலிக்காமல் சோர்வடையாது செல்லத்தக்கது.

அத்தகைய ஒட்டகம் ஓரே பிடிவாதமாய் அந்த விடத்தை விட்டு நகரமாட்டேன் என்றதைக் கண்டதே, ஹஸரத் அவர்கள் "ஓஹோ! நாம் கஃபாவிற்குச் சென்ருல் குழப்பம் நேரிடும் போலிருக்கிறது. இது ஆண்டவனுக்குச் சம்மதியான விஷயமாய் தோன்றவில்லை" என்று சிந்தித்தார்கள். அதன் மேல் ஹஸரத் அவர்கள் தங்கள் ஆட்களோடு அங்கிருந்து பின் திரும்பி ஹுதைபியாவிற்குவந்து அங்குதங்கினர்கள்.

அதேதினம் இஸ்லாமியர்களுக்குப் பாதுகாவலாயிருந்த முஹம்மத்பின் முஸ்லிமா ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் எதிரிகளின் வேவுக்காரர்களில் ஐம்பது பேர்களைப்பிடித்து வந்து ஹஸரத் அவர்களிடம் விட்டார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் அந்த வேவுக்காரர்கள் குறித்தவிடத்தை விட்டுச்செல்லலாகாதென்று கட்டளையிட்டார்கள். ஹுதைபியாவில் ஜலாதாரத்திற்கு ஒரு கிணறு இருந்தது. அதிலிருந்த ஜலம் அதிகமாய்ச் செலவழிந்து விட்டதால் ஜலம் இல்லாமல் ஜனங்களுக்கு மிக்க கஷ்டம் நேர்ந்தது. அதையறிந்த ஹஸரத் அவர்கள் வில்லில் ஒரு அம்பைத்தொடுத்து கிணற்றில் எய்தார்கள். உடனே ஜலம்சுரந்து பொங்கிக்கிணறு நிரம்பி விட்டதால் ஜனங்கள் கஷ்டம்நீங்கி மிக்க சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

ஹஸரத் அவர்கள் தாம்கஃபாவிற்குச் சென்ருல் பரிசுத்தமான அந்த ஸ்தலத்தில் குழப்ப முண்டாகுமென்று கருதி ஹுதைபியாவிற்குத் திரும்பிவிட்டதை மக்கா வாசிகள் கேட்டு மிக்க அகங்காரமும் தைரியமுங்கொண்டு, புதைல் பின் தர்க்கா என்பவனை யனுப்பிக் கீழ்க்கண்டவாறு ஹஸரத் அவர்களிடம் கூறும்படி செய்தார்கள்:— "இந்த நாட்டிலுள்ள அராபியரனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஓரேமனதா யிருக்கிருேம். இது விஷயத்தில் யாவரும் ஏகோபித்து ஓரே தீர்மானங் கொண்டிருக்கிருேம். அதாவது உங்களை மக்காவிற்குள்

வரவிட மாட்டோம். அப்படி நீர் வந்தால் சண்டையிடுவோ மென்பது உண்மை."

இச்சங்கதியை ஹஸரத் அவர்கள் கேள்விப்பட்டதும் அத்தூதனை நோக்கி, "நாம் சண்டையிட வரவில்லை. உம்ரா தொழுகவே வருகிறோம். இப்போது மக்கா வாசிகள் கலகம் விளைக்காமலிருந்தால் கொஞ்சகாலம் நமக்குள் ஒரு விதச்சச்சர வும்நேரிடாது. அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அது அவர்களுக்கே கெடுதியை விளைவிக்கும். அப்படிக்கின்றி அவர்கள் நம்மோடு சண்டையிட்டு நம்மைச் ஜெயித்து விட்டால் அவர்களுடைய கோரிக்கை யீடேறி சந்தோஷமடைவார்கள். அப்படிக்கின்றி நாம் ஜெயித்து அவர்கள் நம்வசமாய் விட்டால் அப்போதும் நமக்குள் சண்டை சச்சரவுநேராமல் கொஞ்சகாலமேனும் சமா தானம் ஏற்படும். இவையிரண்டிற்கும் இவர்கள் ஒப்பா விடின் நாம் நமது உயிருள்ள மட்டும் சண்டை தொடுத்துக் கொண்டே யிருப்போம் என்பது சத்தியம்" என்று கூறியனுப் பினார்கள்.

புதைல்பின் தர்க்கா, ஹஸரத் அவர்கள் மொழிந்த இச் சமாசாரத்தைக் குரைஷியரிடம் கூறி அவர்கள் சண்டைக்கு வரவில்லை. கஃபாவில் உம்ரா தொழுகைக்காக வந்திருக்கிறார் கள். ஆகையால் அவர்களைத் தடுக்காமல் நகருக்குள் விட்டு விடுவதே நியாயமெனத் தோன்றுகிறது என்றான்.

குரைஷியர் அவன் இஸ்லாமியர்களுடன் சேர்ந்துகொண் டானென்று எண்ணி அவன் சொல்லை யேற்றுக்கொள்ளாமல் தங்களுக்கு மிக்க நம்பிக்கையுடையவனான உருவாபின் மசூ ஊத் என்பவனை ஹஸரத் அவர்களிடம் ஏவினார்கள். அவன் சென்று அவர்களிடம் கடூரமான மொழிகளைப் பகர்ந்தான். ஹஸரத் அவர்கள் மறுமொழியாக சாந்தமும் மரியாதையுமான வார்த்தைகளையே கூறியனுப்பினார்கள்.

அம்மனிதன் அங்கிருந்து குரைஷியரிடம் சென்று பின் வருமாறு கூறினன் :—

"நான் பர்ஷியா, ரூம், ஈஜிப்ட் முதலிய தேசங்களின் அரண்மனைகளையும் தர்பார்களையும் கண்டிருக்கிறேன். ஆனல் முஹம்மத் நபியின் தர்பாரைப்போல் நான் எங்கும் கண்டதே யில்லை. அவர் எச்சல் உமிழ்ந்தால் அதைக் கரத்தில் ஏந்திக் கொள்ளுகிருர்கள். அவர் கண்ணுல் சமிக்கை செய்தால் அதை யறிந்து நடக்க ஆவலோடு காத்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். அவர் ஒரு மிக்க அற்பவேலையைக் கூறினல் பெரிய அந்தஸ்தி லுள்ளவர்களெல்லாம் அதை மேல்விழுந்து செய்ய ஆவலோடு காத்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். அவர் முன் நின்று அவர் முகத்தை நிமிர்ந்து பார்க்கும் தீரன்கிடையாது. அவருக்கு நடக்கும் மரியாதையையும் வணக்க ஒழுக்கங்களையும் எங்கும் காணமுடியாது. இவ்வளவிற்கும் அவர் வார்த்தைகளோ மிக்க சாந்தமானவை. ஆகையால் நான் கூறுவதைக் கவனத்தில் வையுங்கள். அவர்களாவது அடியோடொழிய வேண்டும், அல்லது நீங்களாவது அடியோடு தோல்வியடைய வேண்டும். அது வரையில் அவர்கள் இடம் போகிறதில்லை" என்ருன்.

குரைஷியர்கள் இதற்குச் சற்றேனும் சம்மதிக்கவில்லை. அவர்களைக் கஃபாவிற்கு வரவிடமாட்டோம். இவ்வருடம் திரும்பிப்போய் அடுத்தவருடம் வேண்டுமாயின் வந்து அவர்கள் என்னவோ தொழுது செல்லட்டும் என்ருர்கள். அதன் பிறகு குலேஸ் என்பவன் ஹஸரத் அவர்கள் இருக்கு மிடத்திற்கு வந்தான். ஆனலவன் ஹஸரத் அவர்கள் குருபானி செய்வதற்காக கொண்டு போயிருந்த ஒட்டகங்களைச் சிலர் மேய்த்துக்கொண்டும் லெப்பைக் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதையும் கண்டு திரும்பிப்போய் குரைஷியரை நோக்கி "அவர்கள் ஹஜ்செய்யவே வந்திருக்கிருர்கள், ஆதலால் அவர்

களைத் தடை செய்வது சரியல்ல" என்று கூறினான். இதைக் கேட்ட குரைஷியர் "போ போ நீ சமான்னிய மனிதன் உனக்கு இந்த விஷயங்களெல்லாம் ஒன்றுமே தெரியாது. உன் வேலையைப்பார்" என்று கோபத்தோடு அலட்சியமாய்க் கூறினார்கள். குலேஸ் என்பவன் கோபமடைந்து அப்படியானால் இவ்விஷயத்தில் நான் உங்களோடு சம்பந்தப்படமாட்டேன், நீங்கள் நீதிதவரி ஹஜ்செய்ய வருகிறவர்களைத் தடுக்கிறீர்கள், அப்படிச் செய்வதானால் நான் என் கூட்டத்தாரோடு உங்களை விட்டு நீங்கிவிடுவேன்" என்றான்.

இதைக்கேட்ட குரைஷியர் மனக்கலக்கமடைந்து "பொறு பொறு நீ அவசரப்பட்டு அப்படிக் கோபித்துக் கொள்ளலாமா, நிதானிப்போம், நீ கூறுவதைப்பற்றியே யோசிக்கலாம்......" என்று அவனுக்குச் சமாதானங் கூறினார்கள்.

குரைஷியர் இவ்வாறு கலவரத்தி லிருந்தார்களே யன்றி ஒரு முடிவிற்கும் வரவில்லை. ஆகையால் ஹஸரத் அவர்கள் குரைஷியர்களுடைய முடிவான அபிப்பிராயத்தை யறிய வேண்டுமென்ற கிராஸ்பின் உமீயா ரலியல்லாஹு அன்ஹுவை குரைஷியரிடம் சென்று அதைப்பற்றி தெரிந்து வரும்படி யனுப்பினார்கள். அவர் மக்காவிற்குச் சென்றதே குரைஷியர் அவரைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டதோடு கொன்றுவிடவும் சிந்தித்தார்கள். ஆனால் மக்காவில் அவருடைய சுற்றத்தார் சிலர் இருந்தபடியால் குரைஷியர் அவருக்குத் தீங்கு செய்யக் கூடவில்லை. கடைசியில் அவர் விடுதலை பெற்று, கருதிச் சென்ற விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு விவகாரமும் செய்வதற்கு வசதிப்படாமலே திரும்பி வந்து விட்டார்.

ஹஸரத் அவர்கள் அதே காரியத்திற்காக உஸ்மானிப்னு அப்பான் ரலியல்லாஹு அன்ஹுவை குரைஷியர்களிடம் அனுப்பினார்கள். அவர் குரைஷியரிடம் சென்றபோது அவர்கள் அவரை மிக்க மரியாதையோடு ஏற்றுக்கொண்டு அவர்

மட்டும் கஃபாவிற்குச் சென்று தொழுதுவரத் தாங்கள் ஒப்புக்கொள்வதாய்க் கூறினார்கள். அதைக் கேட்ட குரைஷியர் மிக்க கோபங்கொண்டு அவரையும் அவர் கூடவந்த பரிவாரங்களையும் சிறைபடுத்திக் கொண்டார்கள். சிலநாட்கள் வரையில் சென்றவர்கள் திரும்பி வராமலிருந்ததாலும் அவர்களைப்பற்றிய சங்கதியும் ஒன்றும் தெரியாததாலும் அவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று இஸ்லாமியருக்குள் பலத்த வதந்தியுண்டாய் விட்டது.

இதையறிந்த ஹஸரத் அவர்கள் மிக்க மனவருத்தம் அடைந்து ஒரு மரத்தடியில் உட்கார்ந்திருக்கையில் தமது தோழமார்களை யழைத்து குரைஷியர் உஸ்மானிப்னு அப்பான் றலியல்லாஹு அன்ஹுவையும் அவர் கூடச்சென்ற இஸ்லாமியர்களையும் அக்கிரமமாய்க் கொன்றுவிட்ட சங்கதி உண்மையாயிருக்கும் பட்சத்தில், அதற்காக நாம் பழிவாங்க வேண்டிய அவசியமாகும். அது விஷயத்திற்காக நீங்கள் அனைவரும் நமக்குச் சத்தியமான வாக்குறுதி கூறவேண்டும், அதாவது, அதற்காக நாம் குரைஷியர்மேல் யுத்தத்திற்குப் புறப்படும்போது ஒருவரும் பின்னடைய மாட்டோம் என்று வாக்களிக்க வேண்டும். அவ்வாறே ஒவ்வொருவரும் ஹஸரத் அவர்கள் திருக்கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டு சத்தியவாக்களித்தார்கள். இக்கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படாவதர் ஒருவருமேயில்லை. இச்சத்திய வாக்குத்தத்தம் ஆண்டவன் திருவுளத்திற்குச் சம்மதமானதாயிருந்தது. ஆகையால் இதற்கே “பைஅத்துர்ரில்வான்” என்று குர்ஆன் ஷரீபில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இஸ்லாமியர்கள் இவ்வாறு வாக்குறுதி செய்துகொண்டு க்ஷாத்திரங் கொண்டிருப்பதைக் குரைஷியர் கேள்விப்பட்டதும் சண்டை கட்டாயம் உண்டாவது நிச்சயமென்று உணர்ந்தார்கள். அவர்கள் ஆலோசனை செய்து “முன்போல் இஸ்லாமியரோடு யுத்தம் செய்ய நம்மால் முடியாது. அப்படிச்செய்தால்

நாம் சீக்கிரம் தோல்வியடைவோம்'' என்று உணர்ந்து தங்கள் ஆட்களில் ஸுஹேல் பின் உமர் என்பவரை, இவர் துணையோடு ஹஸரத் அவர்களிடம் சென்று சமாதான ஏற்பாடு செய்து கொண்டுவரும்படி யனுப்பினார்கள். ஸுஹேல் ஹஸரத் அவர்களிடம் சென்று பேசியபோது சமாதானமாக வேண்டியதைப் பற்றி கீழ்கண்ட நிபந்தனைகளைக் கூறினார்கள்:—

1-வது நிபந்தனை:—ஹுதைபியாவில் நடந்த யுத்தத்தில் முஹம்மத் பின் முஸ்லிமா ரலியல்லாஹு அன்ஹுவால் சிறையாக்கப்பட்ட ஜனங்களை விட்டு விடவேண்டும், என்ற போது ஹஸரத்தவர்கள் "உஸ்மான் பின் அப்பானையும் அவர் கூட வந்தவர்களையும் நீங்கள் விட்டுவிட்டால் உங்கள் ஆட்களை விட்டு விடுகிறோம்'' என்றார்கள். ஸுஹேல் அவ்வாறே யொப்புக்கொண்டார்.

2-வது நிபந்தனை—இந்த வருடம் நீங்கள் மக்காவிற்குள் வராமல் திரும்பிப் போய்விட வேண்டும். வேண்டுமாயின் அடுத்த வருடம் வந்து ஹஜ்ஜு நிறைவேற்றிக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் நீங்கள் மூன்று நாட்களுக்குமேல் மக்காவிலிருக்கலாகாது. உங்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒருகத்தி தவிர வேறு ஆயுதம் இருக்கலாகாது.

3-வது நிபந்தனை—அதற்குப்பின் பத்து வருடகாலம் நமக்குள் சண்டை நேரிடாது பூரண சமாதானம் நிலைபெற்றிருக்கவேண்டும். இருகட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை சச்சரவு செய்யலாகாது. நாம் ஒருவருக்கொருவர் தீங்கு செய்யக்கூடாது.

4-வது நிபந்தனை—எங்கள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் யாரேனும் உங்களிடம் வந்துவிட்டால் அவர்களைத் திருப்பி யனுப்பி விடவேண்டும். உங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரேனும் எங்களிடம் வந்தால் நாங்கள் அவர்களைத்திருப்பி யனுப்பமாட்டோம்.

ஹஸரத் அவர்கள் யாவும் கேட்டபின் அவ்வாறே சம்மதித்ததாய்க் கூறினர்கள். அப்போது அருகிலிருந்த ஹஸரத் உமர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஹஸரத் அவர்களை நோக்கி "இவர்கள் கூறும் நிபந்தனைக ளெல்லாம் நியாயமற்றவைகளாகவே யிருக்கிறன. சமாதான நிபந்தனைகள் இருகட்சிகளுக்கும் சமமான சௌகரியங்களை யளிப்பதாக விருக்கவேண்டும். இந்த நிபந்தனைகள் ஒரு கட்சியாருக்கே அனுகூலத்தையும் பலத்தையு மளிக்கதக்கதா யிருக்கிறது. முதல் நிபந்தனை அவர்களுடைய அக்கிரமமான பிடிவாதத்தையே சாதிக்கிறதாக விருக்கிறது. நாம் எவ்வளவு செலவு செய்து கஷ்ட மெடுத்துக்கொண்டு எவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறோமென்பதை யவர்கள் சற்றும் கவனிக்கவேயில்லை. ஒவ்வொரு நிபந்தனையும் அவ்வாறே நமக்குப் பிரதிகூலமாகவும் அவர்களுக்கு அனுகூலமாகவுமேயிருக்கின்றன. இத்தகைய அநீதமான நிபந்தனைகளையா ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள்" என்றார்.

ஹஸரத் அவர்கள், இருக்கட்டும் அவர்களிடமிருந்து நம்மிடம் யாரேனும் வருவதாயின் அவர்கள் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேர்வதற்கே வருவார்கள். சேர்ந்தபின் அவர்களை நாம் அவர்கள் பிரியப்படி போகும்படி யனுப்பிவிடுவோம். ஆண்டவன் அவர்களைக்காப்பாற்றிக் கொள்வான். நம்மிடத்திலிருந்து யாராவது அவர்களிடம் செல்வதாயின் அவர்கள் நம்மார்க்கத்தை விட்டுவிட்டுச் செல்வோராகவே யிருக்கவேண்டும். அப்படிப் பட்டவர்களால் நமக்கு ஒருபயனுமில்லை.

சமாதான ஏற்பாட்டைச் செய்யவந்த குரைஷியர் மூவரில் ஸுஹேல் என்பவன் ஒருவன். இவன் புத்திரனுகிய அபூஜுந்தல் என்பவர் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொண்டார். ஆயினும் இது காறும் அவர் தன் தந்தையின் கட்டளைக்குக்கீழ்படிந்தே யிருந்து வந்தார்.

ஆனால் இப்போது ஹஸரத் அவர்களிடம் வந்து விட்டார். குரைஷியர் சமாதான உடன்படிக்கையில் கண்ட நான்காவது நிபந்தனைப்படி அவரை நீங்கள் எங்களிடம் திருப்பி யனுப்பி விடவேண்டும் என்று ஹஸரத் அவர்களைக் கேட்டார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் அவர் உடன்படிக்கை ஏற்படுமுன்பே வந்து விட்டவராதலால் நீங்கள் அவரை யனுப்பும்படி கேட்க நியாய மில்லை யென்று கூறியும் அவர்கள் முரட்டுத்தனமாக அப்படிச் செய்யாவிட்டால் சமாதானத்திற்கும் ஒப்பமாட்டோம் என்றார் கள். அதன் மேல் ஹஸரத் அவர்கள், அவருக்கு அவர்கள் ஒரு தீங்கும் செய்யலாகாதென்ற நிபந்தனையின் பேரில் அதற் கும் சம்மதித்தார்கள். அதன் பிறகு அவர்கள் தங்கள் கூட் டத்தைச் சேர்ந்த அலீ கர்ரமல்லாஹு வஜ்ஹஹு என்பவரே உடன் படிக்கைப் பத்திரத்தை யெழுத வேண்டுமென்றார்கள். ஹஸரத்தவர்கள் அதற்கும் ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

அலீ கர்ரமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவ்விடத்திற்கு வந்து பத்திரம் எழுதத் தொடங்கியபோது ஹஸரத் அவர்கள், அவரைநோக்கி முதலில் "பிஸ்மில்லாஹிர் றஹ்மாநிர்றஹீம்" என்று எழுதும் என்றார்கள். அப்போது ஸுஹேல் "அர் றஹ்மா நிர்றஹீம்" என்றவார்த்தைகள் நமக்கு வழக்க மில்லை. நமக்கு எப்போதும் வழக்கமானபடி பிஸ்மிக என்று எழுத வேண்டும் என்றான். ஹஸரத் அவர்கள் சரி அப்படியே எழுது என்றுகூற அலிறலியல்லாஹு அன்ஹு அவ்வாறே எழுதியபின் ஹஸரத் அவர்கள் அல்லாஹும்ம என்று அதன் பக்கத்தில் எழுது என்றார்கள். அதுவும் எழுதியானபின் 'ஹாஸா மாகாலாபிஹி முஹம்மதுர் ரசூலுல்லா' என்று எழு தும் என்றார்கள். அதற்கு ஸுஹேல் முஹம்மதுவை ரசூல் என்று நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அப்படி ஒப்புக்கொண் டிருந்தால் அவர்கள் கஃபாவிற்குச் செல்வதை ஏன் தடுக்கி

றோம் என்றான். இதற்குள் அலிறலியல்லாஹு அன்ஹு ஹஸரத் அவர்கள் கூறியபடி எழுதிவிட்டார். ஸுஹேல், முஹம்மத்பின் அப்துல்லாவென்று எழுதவேண்டும் என்றான். ஹஸரத் அவர்கள் நான் றஸூலாகவிருப்பதோடு அப்துல்லா வின் மகனுகவும் இருக்கிறேன். அதனுல் அப்படியே யெழுதும் என்றார்கள். அவ்வாறே யெழுதியபின் ஸுஹேல் றஸூலுல்லா என்றவார்த்தையை யடித்துவிடவேண்டு மென்றான். அதற்கு அலி, எழுதியிருப்பதை யடிப்பது அவமரியாதை யாதலால் அடிக்கமாட்டேனென்றார். அதன்மேல் ஹஸரத் அவர்களே யதையடித்து விட்டார்கள்.

அதன்பின் நான்கு நிபந்தனைகளும் எழுதப்பட்டு இரு கட்சித் தலைவர்களின் கையொப்பங்களும் முத்திரைகளும் வைக்கப்பட்ட பின் பத்திரம் முடிவுபெற்றது. ஹஸரத்தவர் கள் நம்மவர்களுக்குச் சற்றும் அனுகூலமல்லாத இத்தகைய உடன் படிக்கைக்கு ஒப்புக்கொண்டாரே யென்று இஸ்லாமியர் களனைவரும் துயரமும் அதிருப்தியும் அடைந்தார்கள். ஆயி னும் அறிவிலும் அதிகாரத்திலும் ஹஸரத் அவர்களுக்கு மேற் பட்டிராத நாம் அதிற்குற்றங் கூறத்தகாதென்று தங்கள் துய ரத்தைத் தங்கள் மனதிலேயே யடக்கிக்கொண்டார்கள். இவ் வாறு குழப்பமின்றிசாந்தமாகவே ஹஸரத் அவர்கள் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள். அதனுல் இஸ்லாமியர் அச்சமயம் அதிருப்தியும் துயரமு மடைந்திருந்தார்களாயினும். பின்னுல் அவர்களடையும் வெற்றியும் சந்தோஷமும் சீக்கிரம் கூறப்படும்.

சமாதான ஏற்பாடு முடிந்த பிறகு இஸ்லாமான வர்கள் தாங்கள் செய்ய யெண்ணிவந்த ஹஜ்ஜு சடங்கு களை யெல்லாம் அவ்விடத்திலேயே நிறைவேற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்து மதீனுவிற்குத் திரும்பினுர்கள். வரும்வழியில் 'இன்ன பதஹன' என்ற சூரா ஆண்டவனிடமிருந்து.

இறங்கியது. அதில் ஆண்டவன் இஸ்லாமியர்கள் இவ்வுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் அடையவேண்டிய பயன்களைப்பற்றியும், அவர்களது க்ஷேமாபிவிர்த்தியின் பொருட்டும் எதிரிகளிடம் ஜெயமடையும் பொருட்டும் அவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டிய மார்க்கத்தைப்பற்றியும் கண்டிப்பான கட்டளையளித்திருக்கிறான். இவ்வாறு ஆண்டவன் தங்களிடம் கிருபா நோக்கங்கொண்டு நன்மார்க்கங்களை யருளியதால் இஸ்லாமானவர்கள் தங்கள் வியாகூலத்தை மறந்து மிக்க சந்தோஷமடைந்தவர்களானார்கள்.

மேலே கூறப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையில் கண்ட நான்காவது நிபந்தனை, அதை யேற்படுத்திய குறைஷியருடைய அக்கிரமத்திற்குத் தக்கபடி அவர்களுக்கே தீங்காய் முடிந்தது. அதன் விபரம் பின்வருமாறு:—

குறைஷியர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த அபூபஸீர் என்பவர் மக்காவிலிருந்து ஹஸரத் அவர்களிடம் வந்து வணங்கி இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேர்ந்துகொண்டார். உடன்படிக்கையில் நான்காவது நிபந்தனையின்படி குறைஷியர்களில் யாராவது ஹஸரத் அவர்கள் கூட்டத்தில் வந்து சேர்ந்துவிட்டால் இஸ்லாமியர்கள் அவர்களைத் திருப்பியனுப்பிவிடவேண்டும். அதன்படி மக்காவிலிருந்து இருவர் அவரை யழைத்துச் செல்ல வந்தார்கள். அபூபஸீர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அந்த இருவரோடு கூட மக்காவிற்குத் திரும்பினார்கள்.

இவர்கள் மூவரும் சென்று கொண்டிருக்கையில் மார்க்கத்தில் ஏதோ சச்சரவு நேர்ந்து அபூபஸீர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு தன் கூடவரும் இருவரில் ஒருவனிடமிருந்த உடைவாளைப் பிடுங்கிக்கொண்டு ஒருவனைக் கொன்று விட்டார். மற்றொருவன் அதைக்கண்டு மதீனாவிற்குத் திரும்பியோடி ஹஸரத் அவர்களிடம் சங்கதியைக்கூறினான். அதற்குள் அபூபஸீர் ரலியல்லாஹு அன்ஹுவும் திரும்பி ஹஸ

ரத்திடம் வந்து சேர்ந்தார். அவர் அங்கு நடக்கும் விஷயங்களைக் கவனித்தபோது, ஹஸரத் அவர்கள் தன்னை மறுபடி மக்காவிற்கு அனுப்புவார்கள் போல் தோன்றியது. ஆகையால் அவர் மஸ்ஜிதுக்குச் செல்பவர்போல் அதனுள் நுழைந்து வேறுவழியாய் வெளிப்பட்டு நேராய்க் கடலோரம் சென்று அம்மார்க்கமே நெடுந்தூரம் ஓடி அங்கிருந்த அயிஸ் என்ற ஒரு ஸ்தலத்தில் தங்கினர்கள். மக்காவிலிருந்து வந்திருந்தவன் இவர் வரமாட்டாரென்று உணர்ந்து மக்காவிற்குத் திரும்பிச் சென்றான்.

மக்காவாசிகளாகிய குரைஷியர்கள் சமாதான உடன்படிக்கையில் மேற் கூறப்பட்ட நான்காவது நிபந்தனையைச் சேர்த்ததன் காரணம் என்னவெனில், இஸ்லாம் மதத்தில் பிரவேசித்தவர்களை மதீனவிற்குப்போய்விட வொட்டாது நம்மிடத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தொந்திரைகளை யுண்டாக்கினல் அவர்கள் பேசாமல் நமது மதத்திற்கே திரும்பி விடுவார்கள். மேலும் இனிமேலும் ஒருவராவது நமது மதத்தை விட்டு அம்மதத்திற்குச் செல்லமாட்டார்கள் என்ற எண்ணமேயாகும்.

அந்தோ சத்தியமதத்தின் பிரகாசத்தை அக்கிரமஸ்தர்களுடைய துர் எண்ணமாகிய தூசுகளால் மறைத்து விடக் கூடுமோ? ஆகையால் மக்காவாசிகளின் கெட்ட எண்ணம் ஈடேறவில்லை. மக்காவிலிருக்கும் ஜனங்கள் ஒவ்வொருவராய் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டே யிருந்தார்கள். குரைஷியர்கள் தங்கள் நிபந்தனையின்மேல் வைத்த நம்பிக்கையால் மக்காவிலிருந்த இஸ்லாமியர்களை முன்னிலும் அதிகமாய்க் குரூரமாகவும் கொடுமையாகவும் நடத்த தொடங்கினர்கள். ஏழைகளாகிய இஸ்லாமியர்கள் குரைஷியர் செய்யும் கொடுமைகளைச் சகிக்கமுடியாமல் ஒவ்வொருவராய் அபூபஸீர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு இருக்கும் அயிஸ் என்ற விடத்திற்

குப்போய்ச் சேரத் தொடங்கினார்கள். சமாதான உடன்படிக்கை ஏற்பட்டதினம் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேர்ந்து மறுபடி மக்காவிற்குத் திரும்பிச் சென்ற அபூஜந்துல் என்பவரும் அங்குபோய்ச் சேர்ந்துவிட்டார். அதன்மேல் இஸ்லாமியர்கள் அநேகர் அங்கு செல்லத் தொடங்கி கொஞ்ச காலத்திற்குள் சுமார் முன்னூறு நானூறு பேர்கள் அங்கு போய்ச் சேர்ந்து விட்டார்கள்.

இந்த ஏழைகளாகிய இஸ்லாமியர்கள் தங்கள் வீடுசொத்துகள் முதலியவற்றை மக்காவில் விட்டுவிட்டு வந்ததால் மிக்க துக்கமடைந்திருந்தாலும் அதை யவ்வளவாய்ப் பொருட்படுத்தாமல் ஹஸரத் அவர்களைப் பிறிந்திருப்பதற்காகவே மிக்க துக்கமடைந்தவர்களா யிருந்தார்கள். குரைஷியர்கள் தங்களுக்குச் செய்த கொடுமைகளை நினைக்கும்போதெல்லாம் அவர்கள் மனம் மிக்க பதைத்துக் கோபத்தீயால் வேதனையடைந்து, அத்துஷ்டர்கள் செய்த அக்கிரமத்திற்குத் தக்கபடி அவர்கள்மேல் வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு, அதற்குத் தகுதியான சமயம் எப்போது வாய்க்குமோ வென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

குரைஷியர்கள் தங்கள் புத்தியும் தாங்கள் செய்யும் ஏற்பாடுமே மிக்க புத்திசாலித்தனமாய் செய்யப்பட்டவை என்று மிக்க அகங்காரங் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்த நிபந்தனை தாங்கள் செல்லவேண்டிய பாதையில் தாங்களே முள்களைப் போட்டுக்கொண்டது போலாயிற்று. இது மட்டுமல்ல, பலம் பொருந்திய எதிரிகளின் ஒரு கூட்டத்தைத் தாங்களே ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அந்த எதிரிகளோ குரைஷியர் அடிக்கடி வர்த்தகம் செய்வதற்காக ஈஜிப்ட்தேசத்திற்குப் போகவேண்டிய மார்க்கத்தில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் சிறு கூட்டமாய்ச் செல்லும்போது அவர்கள் இவர்களைக் கொள்ளையடிக்கலாகும், அடியோடழித்து விடவுங்கூடும்.

இச்சங்கதிகளை யுணர்ந்தபின் அவர்களுக்குப் பயம் உண்டாகி விட்டது. அதன்மேல் ஆலோசனை செய்து, ஹஸரத் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி சமாதான உடன் படிக்கையின் நான்காவது நிபந்தனையை இரத்து செய்துவிடும் படிக்கும் அபூபஸீர் கூட்டத்தாரை அயிஸிலிருந்து மதீனாவிற்கு வரவழைத்துக் கொள்ளும்படிக்கும் வேண்டிக்கொண்டார்கள். ஹஸரத்தவர்கள் அவ்வாறே சம்மதித்து அபூபஸீர்ரலியல்லாஹு அன்ஹுவிற்கு, யாவரையும் அழைத்துக்கொண்டு மதீனாவிற்கு வந்து விடும்படி கடிதம் அனுப்பினார்கள். அக் கடிதம் அவரிடம் சேரும்போது அவர் மரணத்தருவாயிலிருந்தார். ஹஸரத் அவர்களது திருமுகத்தைக்கண்டதே விசுவாசத்தோடு அதைத் தன் கண்களில் ஒத்திக்கொண்டார். உடனே அவருடைய பிராணன் நீங்கிவிட்டது. அங்கிருந்த அபூஜந்தும் இவரை விதிப்படி அடக்கம் செய்து, அவர் சமாதியருகில் அவருடைய ஞாபகச் சின்னமாக ஒரு மஸ்ஜிதைக்கட்டி விட்டு யாவரையும் அழைத்துக்கொண்டு மதீனாவிற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

14-வது அரசர்களுக்கெல்லாம் அறிவிப்பு அனுப்பப்படல்.

இவ்வருடக்கடைசியில் ஹஸரத் அவர்கள் ரோம், பாரீஸ், ஹபஷ், ஈஜிப்ட் முதலிய அரசர்களுக் கெல்லாம் அறிக்கை பத்திரங்கள் அனுப்பினார்கள். அப்பத்திரத்தில் அடங்கியிருந்த விஷயம் பின்வருமாறு:—

1. ஹபஷ் அரசனாகிய நஜாஷி என்பவருக்கு ஹஸரத் அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தில் முன்பு மக்காவிலிருந்து ஹபஷுக்கு வந்து சேர்ந்திருப்பவர்களை மதீனாவிற்கு

அனுப்பி விட வேண்டு மென்றும், அங்கிருக்கும் உம்மி ஹபீபா பின்தே அபுஸுப்யான் என்ற மாதைத் தாம் மணம் புரிய விரும்புவதாய் அம்மாதிற்கு அறிவிக்கும் படிக்கும் எழுதியிருந்தார்கள். அவ்வரசன் ஹஸரத் அவர்களது இந்த இரண்டு கட்டளைகளையும் அவ்வாறே நிறைவேற்றினன். அதைப் பற்றிய விவரங்கள் ஹிஜ்ரி ஏழாவது வருடத்தில் நடக்கும் விஷயங்களோடு சேர்த்துக் கூறப்படும்.

2. ரூம்தேச அரசனுகிய ஹர்க்குல் கைஸர் என்பவருக்கு ஹஸரத் அவர்கள் அனுப்பிய அறிவிப்பில் அடங்கிய சங்கதிகள் பின் வருமாறு:—

"ஹர்க்குல் கைஸர் அரசரே! நாம் உமக்கு ஒரு நல்ல விஷயத்தைக் கூறுகிறேம். அதாவது ஆண்டவனுல் அளிக்கப்பட்ட சத்திய மதமாகிய இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொள்ளும். அவ்வாறு செய்தால் ஆண்டவன் உமக்கு நல்லருள் செய்வார். நீர் க்ஷேமமுறுவீர். இம்மைப் பயனையும் மறுமைப் பயனையும அடைவீர். அப்படிக்கின்றி நமது நற்போதனையை ஏற்றுக் கொள்ளா விட்டால் இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொள்ள மறுத்து விட்ட பாபம் உம்மைச் சேரும். இது மட்டுமல்ல. நீர் சேராததால் உமது குடிஜனங்கள் அத்தனை பேரும் உத்தம மார்க்கத்தில் சேராமல் தடுக்கப்படுகிற பெரும் பாதகமும் உம்மையே சேரும், இதுவே நாம் அறிவிப்பது".

ஹஸரத் அவர்கள் இக்கடிதத்தை தஹியா கல்பி ரலியல்லாஹு அன்ஹு வசமாக அந்த அரசனுக்கு அனுப்பினார்கள். அச்சமயம் ஹர்க்குல் அரசன் ஈரான் நாட்டை ஜெயித்துக் கொண்ட மகிழ்ச்சியோடு பலஸ்தீனுவிற்குச் சென்றிருந்தார். ஆகையால் தஹியா கல்பி றலியல்லாஹு அன்ஹு பஸ்ராவின் அதிகாரி உதவியால் பலஸ்தீனுவிற்குச் சென்றார். ஹர்க்குல் அரசன் ஹஸரத் அவர்கள் கடிதத்தை வாசித்துப்

பார்த்த பின் "தான் ஆண்டவனால் அனுப்பப்பட்ட இரசூலென்றும் நபி யென்றும் தன்னைக் கூறிக் கொள்ளும் இவருடைய கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாராவது நமது நாட்டில் இருந்தால் அவர்களை என் முன் அழைத்து வாருங்கள்" என்று கட்டளை யிட்டார். அச்சமயம் அபூசுபியான் என்பவர் தமது கூட்டத்தாரோடு வர்த்தக விஷயமாக ஈஜிப்டுக்குச் சென்றிருந்தார். ஹற்குல் அரசனுடைய ஆட்கள் இதை யறிந்து அவரையும் அவர் கூட்டத்தாரையும் அரசரிடம் அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள்.

ஹற்குல் அரசன் அக்கூட்டத்தை நோக்கி "உங்களில் யாரேனும் இப்போது நபி யென்று கூறி கொள்ளுகிறவருக்கு நெருங்கிய சுற்றத்தாரா யிருக்கிறீர்களா" என்று வினவினார். அபூசுபியான் "நான் அவருடைய சிறிய தந்தையின் புத்திரன்" என்றார். அரசன் அவரை அருகிலழைத்து தன் சமீபத்தில் இருத்திக் கொண்டு மற்ற பேரை எல்லாம் அவருக்குப் பின்னால் நிற்க வைத்து, அவர்களை நோக்கி அபூசுபியான் என் கேள்விகளுக்கு கூறும் விடைகளில் தவறு இருப்பின் நீங்கள் அதை எனக்கறிவிக்க வேண்டுமென்றார். அதன் பின் அரசனுக்கும் அபூசுபியானுக்கும் பின்வரும் சம்பாஷணை நடந்தது:-

அரசன் :—தான் நபி யென்று கூறுகிறவர் எப்படிப்பட்ட பரம்பரையில் ஜனித்தவர்.

அபூசுபியான் :—அவர் எங்கள் வம்சத்தில் எப்போதும் தலைமை வகித்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

அரசன் :—இரசூலென்றும் நபி யென்றும் கூறப்படத் தகுதியுடையவர்கள் அத்தகைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அப்போது தான் அவரைப் பின்தொடரும் எவருக்கும் அது கௌரவத் தாழ்வாய்த் தோன்றாது. இருக்கட்டும்; இவருக்கு முன் இவர்கள் கூட்டத்தில்

யாரேனும் நான் தான் நபிப்பட்டத்திற்குரியவன் என்று பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார்களா?

அபூசுபியான் :—அப்படி ஒருவரும் கூறியதில்லை.

அரசன் :—உங்கள் முன்னோரில் யாரேனும் அரசராயிருந்த துண்டா?

அபூசுபியான் :—இல்லை.

அரசன் :—அப்படி யாரேனும் இராஜ்ஜிய பரிபாலனம் செய்திருந்தால் அந்தப் பதவியை யடைய விரும்பியே தான் நபி யென்று கூறுகிறாரென்று கருதலாகும். நல்லது அவரைப் பின்பற்றுவோர் ஏழைகளா? செல்வந்தர்களா?

அபூசுபியான் :—ஏழைகள் பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசமின்றி யாவருமே அவரைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

அரசன் :—நபிமார்களுக்கு வழிப்படுபவர்களில் இத்தகைய வித்தியாசம் இராது தான். இருக்கட்டும், அவருடைய மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுவோருடைய தொகை நாளுக்கு நாள் விர்த்தி யடைகிறதா? குறைகிறதா?

அபூசுபியான் :—அக்கூட்டம் தினே தினே விர்த்தி யடைந்து கொண்டே போகிறது.

அரசன் :—நல்ல மார்க்கத்தில் சேருகிறவர்களின் தொகை அப்படித்தான் விர்த்தி யடையும். அவருடைய மார்க்கத்தில் சேருகிறவர்களில் யாரேனும் பிறகு அதில் எவ்வித அதிருப்தியேனு மடைந்து அதை விட்டுத் திரும்பி விடுகிறார்களா?

அபூசுபியான் :—இல்லை. அப்படி ஒருவரும் திரும்புவதில்லை.

அரசன் :—சத்தியமான நெறி மனத்திற் பற்றினால் மறுபடி அது நீங்குவதில்லை. நல்லது இவர் நபி யென்று தம்மை கூறிக் கொண்டதற்கு முன் யாரேனும் இவரைப் பொய்யர் என்று கூறி யிருக்கிறார்களா?

அபூசுபியான் :—அதற்கு முன்பும் எவரும் அப்படிக் கூறிய தில்லை, பின்புமில்லை.

அரசன் :—எவன் ஒருவன் உலக விவகாரங்களிலேயே பொய் கூறியதில்லையோ, அப்படிப் பட்டவன் ஆண்டவன் விஷ யத்திலா பொய் கூறத் துணிவான். சரி இவர் எப்போ தேனும் வாக்களித்துத் தவரி விட்டதுண்டோ ?

அபூசுபியான் :—ஒருபோதுமில்லை. இப்போது எங்களுக்குள் சமாதானம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சத்திய வாக்கால் அது நிலைப்பட்டிருக்கிறது.

அரசன் :—நபிமாருடைய விஷயங்கள் இப்படித்தான். உலக விவகாரங்களில் உழல்வோர்கள் தான் வாக்குத்தத்தம் தவறுவார்கள். நபிமார்கள் உலக விவகாரங்களில் சம்மந் தப் படுகிறவர்களல்ல. உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் எப்போதேனும் சண்டைச் சச்சரவு நடந்ததுண்டோ ?

அபூசுபியான் :—ஆஹா நடந்திருக்கிறது.

அரசன் :—அப்படியானல் அது எவ்வாறு முடிவடைந்தது ?

அபூசுபியான் :—சில சமயங்களில் அவர்கள் ஜெயமடைந்தார் கள். சில சமயங்களில் நாங்கள் ஜெயமடைந்தோம்.

அரசன் :—நபிமார்கள் விஷயங்கள் இப்படித்தான். முதலில் தோல்வி யடைவார்கள். பிறகு ஜெயமடைவார்கள். இருக் கட்டும், அவர் உங்களுக்கிடும் கட்டளைகளென்ன ?

அபூசுபியான் :—அவர் போதிப்பவை "ஆண்டவன் தனக்கு ஒப்புவமையில்லாதவன். அதாவது அவனுக்கு மேலான தும் சமானமானதும் இல்லை யென்று உறுதியாய் நம்புங் கள். எதையும் அவனுக்குச் சமானமாய்க் கருதாதீர்கள். அவனை யன்றி வேறெதையும் ஆண்டவனென்று வணங் காதீர்கள். இவ்விஷயத்தில் முன்னோர்களுடைய வழக் கங்களை விட்டு விடுங்கள். தொழுகை, நோன்பு, தருமம்,

சத்தியம், நல்லொழுக்கம், ஒருவருக்கும் மனவருத்தம் அளிக்காமை, சுற்றம் தழுவுதல் அதாவது சுற்றத் தாரை யன்போடு நடத்துதல் முதலியவைகளைக் கைப் பற்றி ஒழுகுங்கள்'' என்பனவேயாம்.

அரசன்:— "ஆ! நீ கூறியவையாவும் நல்ல விஷயங்களே. இவை யாவும் நபிமார்களுக்குரிய இலட்சணங்களே. அவர் இத் தகைய இலட்சணங்களையுடையவ ரென்பது உண்மையா யின் அவர் இப்பூலோகத்தையே கைவசப் படுத்தியாள் வார். இவ்வாறு ஒரு நபி வருவாரென்பதை நான் அறிந் திருக்கிறேன். ஆனால் அவர் இவ்விதமாய் உங்கள் கோத் திரத்தில் உதிப்பாரென்பதை நான் அறிந்திருக்கவில்லை'' என்றார்.

அரசன் இவ்வாறு அபூசுபியானிடம் கூறியபின், ஹஸ ரத் அவர்களிடமிருந்து கடிதம் கொண்டுவந்திருந்த தஹிய துல் கல்பி ரலியல்லாஹு அன்ஹுவை அரண்மனைக்குள் அழைத்துச் சென்று அவரிடம் கீழ்க்கண்டபடி கூறினார்.

"இவ்வாறு ஒரு நபி வருவாரென்று இன்ஜீல் வேதத் தில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆயினும் நான் இவர் கூறுகிற படி இஸ்லாம் மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது. ஏனெ னில் அப்படிச் செய்வேனுயின் உடனே ஜனங்களால் கொல் லப்படுவேன்'' என்றுகூறி அங்கிருந்த ஒரு பாதிரியாரிடம் அக்கடிதத்தைக் கொண்டுபோய்க் காட்டும்படி ஏவினார்.

தஹியதுல்கல்பி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவ்வாறே அக்கடிதத்தைப் பாதிரியாரிடம் கொண்டுபோய்க் காட்டிய போது அவர் இஸ்லாம் மார்க்கத்தை யொப்புக்கொண்டு கோயி லுக்குச்சென்று பகிரங்கமாய் ஜனங்களுக்கு அதைப்போதிக் கத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் ஜனங்கள் உடனே கோபா வேசங் கொண்டு அப்பாதிரியாரைக் கோயிலிலேயே கொலை செய்து போட்டார்கள்.

இதைக்கண்ட தஹியதுல்கல்பி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அரசனிடம்சென்று நடந்த சங்கதியைக் கூறினர். அரசன் "அந்தோ! பரிதாபம் அப்பாதிரியார் மிக்க கல்விமான், நற்குணங்கள் நிறைந்தவர், யாவர்க்கும் அவர்மேல் அன்புண்டு; அப்படிப்பட்டவர் கதியே இவ்வாருயின் நான் இஸ்லாம்மார்க்கத்தை யொப்புக் கொண்டால் ஜனங்கள் என்னை இன்னும் அதிக கோரமாகக் கொலைசெய்வார்க ளென்பதிற் சற்றும் சந்தேகமே யில்லை" என்று கூறிவிட்டு பலஸ்தீனுவிலிருந்து ஹமிஸ் என்ற ஸ்தலத்திற்குச் சென்ருர்.

ஹர்க்குல் அரசன் அங்கு சென்றதும் ஒரு பெரிய ஜன சமுகத்தைக்கூட்டி அவர்களை நோக்கி, "ஜனங்களே! நான் கூறுவதைச் சற்று கவனமாய்க்கேளுங்கள். நீங்கள் பாபத்தினின்றும் பூரணமாய் விடுபடவேண்டுமாயின் சத்தியமான மார்க்கத்தைக் கைக்கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய இராஜாங்கமும் நீங்களும் க்ஷேமமடைய வேண்டுமாயின் அரேபியாவில் அவதரித்திருக்கும் அந்த நபியைப் பின்பற்றுங்கள். அவர் மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினர். இம்மொழிகளைக் கேட்டதே ஜனங்களின் முகத்தில் கோபத்தணல் வீசியது. அவர்கள் கடுமையான வார்த்தைகளைக் கூறத் தொடங்கினர்கள்.

அதைக்கண்ட அரசன் உடனே தான்கூறிய வார்த்தைகளுக்கு மாருக "ஓ ஜனங்களே! நான் இவ்வாறு கூறியது, உங்களுக்கு நீங்கள் கைகொண்டிருக்கும் மார்க்கத்தில் எத்தகைய உறுதியிருக்கிறது என்பதை யறியும் பொருட்டேயன்றி வேறில்லை. இப்போது நீங்கள் நல்ல உறுதியுடையவர்க ளென்று உணர்ந்தேன்" என்று தந்திரமாய்க் கூறினர்.

3. ஈரான்தேசத் தரசனுகிய குஸ்ரூபர்வேஸான் என்பவனுக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதம். இக்கடிதம் அப்துல்லா பின் உஸாபா ரலியல்லாஹு அன்ஹுவின் வசமாகக் கடலதிகாரி

யின் மூலமாய் அனுப்பப்பட்டது. அதில் அடங்கியிருந்த விஷயம் கீழ்க்கண்டபடி:—

"ஈரான் தேசத்தையாளும் அரசே! நான் ஆண்டவனுடைய இரசூலாயிருக்கிறேன். நபியாகவிருக்கும் என் கருத்தாவது எல்லா ஜனங்களுக்கும் பின்னால் அவர்கள் பரலோகத்தில் அனுபவிக்கவேண்டிய தண்டனையின் பயங்கரத்தை விளக்கிக் காட்டவேண்டுமென்பதே. நீயும் உன்குடிகளும் அத்தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவும், ஆண்டவனுடைய அருளைப்பெறவும் விரும்பினால் நான் கூறும் ஆண்டவன் கட்டளைகளை யொப்புக்கொள்ளுங்கள். அப்படிக்கின்றேல், நீ ஆண்டவன் கோபத்திற் குள்ளாவதோடு, நீ நம்மைப் பின்பற்ற மறுப்பதால் உன் குடிகளும் ஆண்டவன் கட்டளைகளை மறுதலிப்பார்களே அப்பாபத்தையும் நீயே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்" என்று எழுதியிருந்தது.

இக்கடிதத்தைக்கண்ட குஸ்ரூ அரசன் கோபதீப்தனாகி அதைக் கிழித்தெரிந்து விட்டதோடு, அரேபியாவிலுள்ள ஹெட்ஜாஸில் தன்னை நபியென்று கூறிக்கொள்கிற மனிதன் யாரோ அவனைப்பிடித்து நம்மிடம் அனுப்பவேண்டும் என்று எமன் தேசத்தரசனுக்கு கட்டளை யனுப்பினான். (எமன் தேசம் அரேபியாவின் தென்மேற்கு மூலையிலுள்ள ஒரு நாடு.)

எமன் தேசத்துச் சிற்றரசன் தன் அதிகாரியாகிய குஸ்ரூ அரசன் கட்டளையை நிறைவேற்றவெண்ணி ஹஸரத் அவர்களைப் பிடித்துவரும்படி இரண்டுபேரை மதீனாவிற்கு அனுப்பினான். அந்த இருவரும் ஹஸரத் அவர்கள் சந்நிதானத்தின்முன் நின்று அவர்களைக்கண்டதே ஸ்மரணையற்றுப் பூமியில் வீழ்ந்து விட்டார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் அந்த இருவரையும் உடனே எடுத்து அப்புறப்படுத்தி உபசரிக்கச் செய்யாதிருந்தால் அவர்கள் மடிந்தே போயிருப்பார்கள்.

ஹஸரத் அவர்கள் மறுநாள் அவர்களையழைத்து "நீங்கள் சென்று உங்கள் அரசனிடம் அவனுடைய அதிகாரியாகிய குஸ்ரூ அரசனை அவன் மகன் கடந்த இரவு கொலைசெய்து விட்டானென்று கூறுங்கள். அதோடு இன்னும் சில நாட்களில் எமன் தேசத்தார் நமது பரிசுத்தமான மார்க்கத்தைப் பின் பற்றுவார்கள். உங்கள் அரசனும் அவ்வாறே பின்பற்றுவானாயின் அவனுடைய இராஜ்ஜியம் அவன் வசம் நிலைத்திருக்கும் என்றும் கூறுங்கள்" என்றார்கள்.

அவர்கள் இருவரும் இவ்வாறே தங்கள் அரசனிடம் சென்று ஹஸரத் அவர்கள் மொழிந்ததைக் கூறினார்கள். அச்சமயம் ஈரான் நாட்டரசராகிய குஸ்ரூ அரசன் அவனுடைய புத்திரனால் கொல்லப்பட்ட சங்கதியும் அங்கு எட்டியது. அதையறிந்ததே அச்சிற்றரசன் தன் குடிகளோடு இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்.

4. மிஸர் தேசத்தரசனாகிய மகூகஸ் என்பவருக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதம். இக்கடிதம் ஹாதப்பின் அபீபல்திஆ ரலியல்லாஹு அன்ஹு வசமாக அனுப்பப்பட்டது. இக்கடிதத்தில் ஹர்குல் அரசனுக்கு அனுப்பிய சங்கதிகளே யடங்கியிருந்தன.

அக்கடிதத்தைக்கண்ட அரசன் கடிதத்தை மரியாதையாய் ஏற்றுக்கொண்டதோடு அக்கடிதம் கொண்டு வந்த ஹாதப் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவரை மிக்க மரியாதையோடு அரண்மனைக்குள் அழைத்துச் சென்று உபசரித்து நெடுநேரம் சம்பாஷித்தபின் அவரையே நோக்கி, "நமது வேதத்தில் இயேசுக்கிறிஸ்து ஒரு நபி வருவாரென்று கூறினாரே, அந்த நபிக்கு இருக்கவேண்டிய குணங்களும் இலட்சணங்களும் இந்த நபிக்கு இருக்கிறது" என்று கூறி ஹாதப்பின் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் வசம் ஏராளமான பரிசுகளும் ஹஸரத் அவர்கள் அனுப்பிய கடிதத்திற்கு விடையுமளித்து அனுப்பினர். அவர் அனுப்பிய விடை பின்வருமாறு:—

"தங்கள் கடிதம் கிடைக்கப்பெற்று அதிலடங்கிய விஷயங்களை யறிந்துகொண்டேன். தங்கள் கடிதம் கொண்டுவந்தவர் வசத்தில் சில பரிசுகளையனுப்பி யிருக்கிறேன். அவற்றை யேற்றுக்கொள்ளக் கோருகிறேன். அப்பரிசுகளின் விபரம் கீழ்வருமாறு:—

மாரியா நாட்டுப்பெண்கள் 4, துர்க்கிதேசத்துப் பெண்கள் 4, பரிசாரகன் ஒருவன், வெள்ளைக்கோவேறு கழுதை 1, உயர்தரக் கழுதைகளில் முதல்தரமானது 1, சிலவஸ்திரங்கள், தேன், ஆயிரம் மிஸ்கால் (மிஸ்கால் என்பது நாலரை மாஷா எடையுள்ள ஒரு தங்கநாணயம்) இவைகள் தங்களுக்காகவும், ஹாதப் ரலியல்லாஹு அன்ஹுவுக்கு 5-உடைகளும், நூறு மிஸ்கால்களுமேயாம்."

5. ஈஜிப்ட் அரசனாகிய ஹாரிஸ்பின் அபிஸும்ராவுக்கனுப்பியகடிதம். இக்கடிதம் ஷுஜாபின் வஹப் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் வசமாக அனுப்பப்பட்டது. அவர் ஈஜிப்டுக்குச் சென்றபோது அந்த அரசன் ரூம் அரசனாகிய கைஸர் அரசனுக்கு அடங்கியவனாக விருந்தான். அச்சமயம் கைஸர் அரசன் அங்குவந்திருந்தபடியால் ஷுஜாபின் வஹப் ரலியல்லாஹு அன்ஹு ஹாரிஸ்பின் அரசனைக்காணக் கூடவில்லை.

அக்காலத்தில் அரசன் அரண்மனையிலுள்ள ஆட்களில் ஒருவன் இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவியிருந்தார். அவர் ஷுஜாஃ றலியல்லாஹு அன்ஹுவை மிக்க அன்போடு உபசரித்து சமயம்பார்த்து அவரை அரசனிடம் அழைத்துச் சென்றார். அரசன், அவர்கொடுத்த ஹஸரத் அவர்களுடைய கடிதத்தை வாசித்துப்பார்த்துக் கீழே யெறிந்து விட்டான். அதோடு சண்டைக்கு ஆயத்தமாகும்படி தன்சேனைகளுக்குக் கட்டளையிட்டான். யுத்தத்திற்குச் செல்வதற்கு அனுமதி யளிக்கும்படி கைஸர் அரசனுக்குக் கடிதம் அனுப்பினான்.

கைஸர் அரசன் "யுத்த விஷயத்தைப்பற்றி சற்று நிதானித்து நீர் இங்கு வந்தால் அதைப்பற்றி நாம் ஆலோசனை செய்து அந்த முடிவின்படி நடந்து கொள்ளலாம்" என்று பதில் அனுப்பினன். அதன்மேல் ஹாரிஸ்பின் அரசன் ஷுஜாஃ ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுக்கு நூறு மிஸ்கால்கள் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான்.

6. யமாமா தேசத்தாசனுகிய ஹொஸா என்பவனுக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதம். அக்கடிதம் ஸலீத்பின் ஆமிர் ரலியல் லாஹு அன்ஹு வசம் அனுப்பப்பட்டது. அதில் எழுதியி ருந்த சமாசாரம் கீழ்கண்டபடி:—

"யமாமாவைப் பாரிபாலனம் செய்யும் ஹொஸா அரசரே! நான் ஆண்டவனுடைய இரசூலாக இருக்கிறேன். ஆண்டவன் என் மூலமாய் அனுப்பி இருக்கும் மதம் நாற்கால் மிருகங்கள் வசிக்கும் எல்லாவிடங்களிலும் பரவிவிடும். ஆகையால் நீயும் உமது குடிகளும் இம்மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுங்கள். அவ்வாறு செய்தால் இவ்வுலக இக்கட்டுகளிலிருந்தும், பர லோகத் தண்டனைகளிலிருந்தும் விடுப்பட்டு க்ஷேமமும் ஆண் டவனருளும் பெருவீர்கள்."

இக்கடிதத்தைக்கண்ட ஹொஸாஅரசன் அதைக்கொண்டு வந்தவருக்கு மிக்க மரியாதைசெய்து தக்கபரிசளித்து ஹஸரத் அவர்கள் கடிதத்திற்கு அடியிற்கண்டபடி பதில் வரைந்தனுப் பினன்:—

"தாங்கள் அழைக்கும் மார்க்கம் மிக்க மேன்மையானதே. நான் பாதிரியாகவும் வித்வானுகவும் இருக்கிறேன். அராபியா வில் பிரக்கியாதிபெற்றவனுதலால் ஜனங்கள் எனக்கு மிக்க மரியாதைகாட்டுகிறுர்கள். ஆகையால் தாங்கள் தங்கள் சொத் திலிருந்து ஏதேனும் எனக்களித்தால் நான் தங்கள் மார்க்கத் தில் சேர்ந்து கொள்கிறேன்" என்று எழுதியிருந்தது.

ஹஸரத் அவர்கள் "இம்மாதிரி உலகவிஷயத்தைக்கவனித்தல்ல மார்க்கத்திலே சேர்வது. இம்மாதிரிசேராவிட்டால் அவசியமில்லை" என்று கூறிவிட்டார்கள்.

15-வது கொலாவின் பிராது.

கொலா ரலியல்லாஹு அன்ஹா என்றமாது மேன்மையான குலத்திற்பிறந்த கற்புடையமாது. அம்மாதின்கணவனுன அக்ஸாமே அன்ஸாரி என்பவர் வயோதிகர். அவர் மிக்க கோபமும் குரூரமான நடக்கையுமுடையவர். ஒருநாள் புருடன் மனைவிக்குள் குடும்பவிஷயமாக ஏதோசச்சரவுநேர்ந்தது. அப்போது அக்ஸாமே அன்ஸாரி என்பவர் அடங்காக் கோபங்கொண்டு தன்மனைவியை நோக்கி "நீ இனிமேல் எனக்குத் தாயாருக்குச்சமானம்" என்றுர். இஸ்லாம் மார்க்கம் ஏற்படுவதற்குமுன் இவ்வார்த்தையே தலாக்சொல்வதாகும். ஆகையால் இதைக்கேட்டதே அம்மாது வீட்டைவிட்டுப் போய்விட்டாள். அக்ஸாமே அன்ஸாரி, கோபம் தணிந்தபின் தன் அவசர நடக்கையை யுணர்ந்து மறுபடி தன்மனையாளைச் சேர்த்துக்கொள்ளமுயன்றுர். ஆனல் அந்தம்மாள் அதற்கு உடன்படாமல் "இவ்விவகாரத்தை ஹஸரத் நபிஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களிடம் கூறிக்கொள்வோம் அவர்கள் கட்டளைபடி நடந்துகொள்வோம். என்றுர்கள்.

அதன்படியே இவ்விஷயத்தைப்பற்றி மதக்கோட்பாடு என்னகட்டளை யிடுகிறதென்பதை யறியவேண்டி அந்தம்மாள் ஹஸரத் அவர்களிடஞ்சென்று நடந்த சங்கதியைக் கூறியதோடு "என்கணவன் எனக்கு மிக்க தொந்திரைகள் கொடுப்பதோடு என்னைக் குரூரமாய் நடத்துகிறுர். இவரோடு ஒருமித்து வாழ்வது சாத்தியமல்லாததாகவிருக்கிறது. குழந்தைகளை யவரிடம் விட்டுவிட்டால் அநியாயமாகக் கெட்டுப்போவார்கள். என்கூட அழைத்துச் செல்லலாமெனின் அன்னகாரமின்றி வருந்த நேரிடும்போலிருக்கிறது. அடியாள் இத்த

கையபெரிய இக்கட்டில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறேன். கிருபை புரிந்து என்னை யிதினின்று காப்பாற்றப் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

இதுகாறும் இஸ்லாம மார்க்கத்தில் தலாக் கூறுவதைப் பற்றி ஒரு கட்டளையும் கிடையாது. ஆகவே ஹஸரத் அவர்கள் தமதுசிரசை ஸஜதாவில்வைத்து இத்தகைய விவகாரத்திற்கு எவ்வகையான முடிவுகூறுவ தென்பதைப்பற்றி அறிவிக்க வேண்டுமென்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள். அப்போது தான் அவர்சிரசை மேலேதூக்கி முன்பாக முஜாதிலா என்ற சூரா ஆண்டவனுலிறக்கப்பட்டது. அச்சூராவில் இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் பிராயச்சித்தம் (கப்பாரு) செய்து மறுபடி சேர்ந்துகொள்ளும்படியான கட்டளையடங்கியிருந்தது. அதன் படியே செய்து மறுபடிசேர்ந்து வாழும்படி புருடன்மனைவி யிருவர்க்கும் கட்டளையிட்டார்கள்.

அதுமுதல் கொலா ரலியல்லாஹு அன்ஹா என்பவர்களிடம் ஹஸரத் அவர்களுடைய கூட்டத்திலுள்ளவர்களனைவரும் மிக்க மரியாதையாய் நடந்துகொள்ளத் தொடங்கினர்கள். இம்மாது விருத்தாப்பிய காலமடைந்த பின்பு ஒருநாள் உமர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் மேலான அந்தஸ்தைச்சேர்ந்த சில நண்பர்களோடு கூடிச்சென்று கொண்டிருக்கையில், அந்தம்மாள் அவரிடம் ஏதோ சங்கதிகூற நேர்ந்தது. ஆகையால் உமர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு தமது நண்பரைச் செல்லவிட்டு அந்தம்மாளருகில் நின்று அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டுக்கொண்டபின் சென்றார்கள். அப்போது அக்கூட்டத்திலிருந்த சிலர் அவரை நோக்கி "உயர்ந்த அந்தஸ்திலுள்ள சிநேகர்களை விட்டுவிட்டு யாரோ ஏழைக்கிழவியிடம் பேசுவதற்காக நின்றுவிடுவது தகுதிபோ" என்றார்கள்.

அதற்கு உமர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை நோக்கி "இந்தம்மாளுடைய வேண்டுகோளை ஆண்டவன் செவி

யேற்று இவர்களுடைய இக்கட்டை நிவர்த்தி செய்திருக்கிறான். இத்தகைய பக்தி வாய்ந்த மூதாட்டியின் வார்த்தைகளைக் கேட்க நண்பரை விட்டு நீங்கி நின்றது தகாத காரியமாகாது" என்றார்.

நம்மிலும் தாழ்ந்த நிலைமையி லிருப்பவர்களாயினும் அவர்களை லட்சியம் செய்யாமல் மனதார அவர்கள் சொற்களைச் செவியேற்க வேண்டியது ஒவ்வொருவர்க்கும் கடமையாகும். இத்தகைய நற்புத்தியை நாம் கருத்தில் வைத்து ஒழுகுவோமாக.

16-வது குதிரைப் பந்தயம்.

குதிரை, ஒட்டகம் இவைகள் வேகமாய்ச் செல்லும் வண்ணம் பழக்கி அவைகளைச் சரியாகப் போஷித்து வரும்படி ஊக்கமுண்டாகுவதற்காக ஹஸரத் அவர்கள் குதிரைப் பந்தயம் ஒட்டகப் பந்தயம் இவைகளை நடத்த ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

17-வது உம்மேரூமான் ரலியல்லாஹு அன்ஹாவின் மரணம்.

இதே வருடம் ஹஸரத் அவர்களின் மனைவியரில் ஒருவரான ஆயிஷா ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்களின் தாயாராகிய உம்மேரூமான் ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் வபாத்தானார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் அருகிலிருந்து செய்ய வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்து ஈமக்கடனை முடித்தார்கள்.

ஹிஜ்ரி 7-ம் வருடம்,

1-வது கைபரில் நடந்த யுத்தம்.

மதீனாவிற்கு வடமேற்கில் மூன்று நான்கு நாட்கள் பிரயாண தூரத்தில் கூட்டமான சில கோட்டைகள் இருக்கின்றன. பிரக்யாதி பெற்ற பலமான இக்கோட்டைகள் யூதர்கள்

வசத்தி லிருந்தன. இக்கோட்டைகள் யாவற்றிற்கும் சேர்த்து கைபர் என்று பெயர். இவைகளில் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித் தனி பிரத்தியேகமான பெயர்களுமுண்டு. யூதர்கள் இங்கு வசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். முன்பு மதீனாவி லிருந்து துறத்தப்பட்ட யூதர்களும் இங்கு தான் வசித்துக் கொண் டிருந்தார்கள்.

இவர்கள் இஸ்லாமியருக்குக் கொடிய விரோதிகளாக இருந்தார்கள். முன்பு நடந்த அகழிச் சண்டையில், சண்டை செய்யும்படி குரைஷியரைத் தூண்டி விட்டவர்கள் இவர்களே. அதோடு இவர்கள் குரைஷியரோடு சேர்ந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்து கொண்டு மிருந்தார்கள். இது மட்டுமல்ல; இவர்கள் இஸ்லாமியரின் கொடிய பகைவர்களாகிய பனீ அஸத், பனீகத்பான் என்ற கூட்டத்தாரிடம் நட்பு பொருந்தியவர்க ளாகவும் இருந்தார்கள். இவர்கள் தங்களுக்குப் பலமான கோட்டைகளும் ஏராளமான ஆயுதங்களும் ஜனப் பெருக்கமும் இருக்கின்றன வென்ற அகங்காரத்தைக் கொண்டே இஸ்லா மானவர்களின் பேரில் கொடியவிரோதம் பாராட்டி வந்தார்கள்.

இவர்கள் இவ்வருடம் எவ்விதத்தாலும் மதீனாவைத் தாக்க வேண்டு மென்றும் தீர்மானித்து ஆயுதங்கள் முதலிய சகல யுத்த தளவாடங்களும் சேகரித்துக் கொண்டு ஆயத்தமா யிருந்தார்கள். இச்சங்கதியை ஹஸரத் அவர்கள் அறிந்து அங்கு நடக்கும் விஷயங்களையும், அவர்கள் நிலைமையையும் அறிந்து வரும்படி அப்துல்லாபின் ரவாஹா றலியல்லாஹு அன்ஹுவோடு சில ஆட்களைக் கூட்டி யனுப்பினார்கள்.

அப்துல்லா அவர்கள் கைபருக்குச் சென்று யூதர்களின் தலைவனாகிய உஸைர் என்பவனைக் கண்டு அவனோடு கலந்து பேசினார். அதன் பயனாக உஸைர் மதீனாவிற்கு வந்து ஹஸரத் அவர்களிடம் பேசி சமாதான ஏற்பாடு செய்து கொள்வ

தென்று தீர்மானித்துத் தன் ஆட்களில் சிலரைக் கூட்டிக் கொண்டு அப்துல்லாவோடு மதீனுவிற்குப் புறப்பட்டான்.

வழியில் ஏதோ ஒரு விஷயத்தில் இருகட்சிக்கும் அபிப் பிராய பேதம் நேர்ந்து வார்த்தைகள் முதிர்ந்து கடைசியில் சண்டையே யுண்டாயிற்று. இஸ்லாமானவர்களை விட யூதர் கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக விருந்தார்கள். ஆயினும் இஸ்லாமியரே ஜெயமடைந்தார்கள். யூதர்களில் உஸைரும் அவன் நண்பன் ஒருவனும் ஆக இருவர் தவிர ஏனையோரனை வரும் கொல்லப்பட்டும் மிக்க காய மடைந்தும் போனுர்கள். இச்சங்கதியை கைபரிலுள்ள யூதர்கள் கேள்விப்பட்டதும் கோபத்தாற் கடல் போல் பொங்கி, இஸ்லாமானவர்களை உலகி லில்லாமலே அடியோடு கறுவறுத்து விடவேண்டு மென்று தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள்.

இச்சங்கதியைக் கேள்விப்பட்ட ஹஸரத் அவர்கள் பதி நான்காயிரம் வீரர்களைத் திரட்டிக் கொண்டு கைபரை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். அப்போது இராக்காலம். இவர்கள் சென்று கொண்டிருக்கையில் இவர்களில் ஒருவர் ஆமிர்பின் ஸனுன் ரலியல்லாஹு அன்ஹுவை நோக்கி "நமக்குப் பிரயாணக் கஷ்டம் தோன்ருமல் மனதிற்குச் சந்தோஷ முண்டாகும் வண்ணம் ஏதேனுமொன்று கூறவேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார். அதன் மேல் ஆமீர்பின்ஸனுன் என்பவர் செவிக் கினிமையான சில பாடல்களைப் பாடினுர். முதல் முதல் ஆண் டவன் தன் ஸத்திய மார்க்கமாகிய இஸ்லாம் மார்க்கத்தை யளித் ததற்காகவும், நேர்வழி காட்டியதற்காகவும், நம் எதிரிகளை வெல்லும் வண்ணம் வலிமை யளித்து அருள் புரிந்ததற்காக வும் அவனைப் புகழ்ந்து பாடினுர். அந்த இனிய சங்கீதத்தைக் கேட்ட சேனைகள் வழி நடையின் ஆயாசம் தோன்ருதவர்க ளாகி மனதில் சந்தோஷ மடைந்து பின்னும் துரிதமாய் நடக்கத் தொடங்கினுர்கள்.

இதைக் கண்ட ஹஸரத் அவர்கள் ஒட்டகப்படை, குதிரைப் படை யனைத்தும் இவ்வளவு துரிதமாகச் செல்லும் படி செய்தது யார்? என்று வினவினார்கள். அதற்கு அச் ஜனங்கள் ஆமிர் பின்ஸனான் என்றதும் ஹஸரத் அவர்கள் ஆண்டவன் அவருக்கு ஆசிபுரிவானாக என்று கூறினார்கள். அதைக் கேட்ட உமர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு ஹஸரத் அவர்களை நோக்கி "அந்தோ தாங்கள் அவ்வாறு ஆசீர் வதிக்காமல் சும்மா இருந்து விட்டிருந்தால் ஆமிர்பின் ஸனான் இன்னும் கொஞ்ச காலம் நம்மோடு சிநேகிதராக விருந்து நன்மை பெறு வார். அவர் சினேகத்தால் நாமும் நன்மை பெறலாம்" என்றார்.

உமர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவ்வாறு கூறியது உங்களுக்கு வியப்பாக விருக்கும். அவர் கூறியதற்குத் தக்க காரணமுண்டு. அதாவது யுத்த காலத்தில் ஹஸரத் அவர்கள் யாரையாவது அவ்வாறு ஆசீர் வதித்தால் அவர்கள் அந்த யுத்தத்தில் வீரசொர்க்க மடைவார்கள் என்பது ஹஸரத் அவர்களுடைய தோழர்களனைவரும் அனுபவமா யறிந்த விஷயம். அதனாற்றான் அவர் துயரத்தோடு அவ்வாறு மொழிந்தார்.

கைபருக்குப் புறப்படு முன்பே, அதற்கருகாமையி லிருந்த பனிஅசத், பனிகத்பான் என்ற கூட்டத்தார்கள், கைபர் வாசிகளின் நேசர்களாக விருந்ததால் அவர்களை ஒரு கட்சியிலும் சேராமல் நடு நிலையிலிருந்து விடும்படி ஹஸரத் அவர்கள் அக்கூட்டத்தார்களின் தலைவர்களுக்குக் கடிதம் அனுப்பினார்கள். அவர்கள் அதற்கு ஒப்பாமல் கைபர் வாசிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொண்டும் அவர்களுக்கு ஒடந்தையாக விருந்து கொண்டு மிருந்தார்கள்.

இஸ்லாமியர்கள் ஒரு நாள் காலை வேளையில் கைபர் பிரதேசத்திற்குள் நுழைந்தார்கள். அது காறும் எதிரிகளுக்கு இவர்கள் வருவது தெரியாது. திடீரென்று பெருஞ் சேனை வருவதைக் கண்டதும் அவர்கள் பீதியடைந்து கோட்டை

களுக்குள் புகுந்து கதவடைத்துக் கொண்டார்கள். இஸ்லாமியர் நஸாத் என்ற கோட்டையை முற்றுகையிட்டுச் சூழ்ந்து கொண்டு இரண்டு நாட்கள் சண்டை செய்தபின் கோட்டையின் கதவையுடைத்து உள்ளே நுழைந்து விட்டார்கள். எதிரிகளில் அனேகர் காயம்பட்டும் கொல்லப்பட்டும் போனார்கள். இஸ்லாமியரில் ஐம்பதுபேர் காயமடைந்தார்கள். மஹ்மூது ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்ற ஒருவர் மட்டும் ஷஹீதானார்கள். அக்கோட்டையி லிருந்தவர்களில் ஹபஷ் தேசத்தானாகிய அடிமை ஒருவனும் யூதரில் ஒருவனும் தங்கள் குடும்பங்கள் சகிதமாக இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்கள்.

அந்த ஹபஷ் அடிமை இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொண்டதும், ஆயுதபாணியாகி எதிரிகளைத்தாக்கி வீராவேசத்தோடு போர்புரிந்து ஷஹீதானார். ஹஸரத் அவர்கள் அச்சங்கதியைக் கேட்டபோது ஆ! அவர் ஆண்டவனுக்குச் சொல்ப ஊழியம் செய்தார். ஆனால் பெரிய பலனைப்பெற்றார் என்றார்கள்.

அதன் பிறகு இஸ்லாமியர்கள் பின்னும் இரண்டு மூன்று கோட்டைகளைக் கைப்பற்றிக்கொண்டபின் ஸஅப் கோட்டையை முற்றுகையிட்டார்கள். அங்கு நடந்த யுத்தத்தில் ஆமிர் பின் ஸனான் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் யூதர்களில் பிரசித்திபெற்ற வீரனான மரஹப் என்பவனை எதிர்த்து வாளையோங்கி அவனை வெட்ட வீசியபோது அவன்மேல் கத்தி தாக்காது தவறிப்போய் இவருடைய தொடையிலேயே காயம் பட்டு அதேகாயத்தால் அவர் சிலநாள் சென்று மௌத்தானார். அதையறிந்த அவர் சகோதரர் சல்மா ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் ஹஸரத் அவர்களிடம் சென்று தன் சகோதரர் செய்கை பயனற்றதாக்கியதோடு அவர் தன் வாளால் தானே மடிய நேர்ந்தது. இதுமிக்க விசனத்தை யுண்டாக்குகிறதென்று

கூறினர். ஹஸரத் அவர்கள் "அவர் செய்கை வீணுகப்போக வில்லை. அவர் தாம் யுத்தத்தில் முன்சென்று சண்டையிட்ட தொன்று, இன்னும் பலவீரர்கள் தம்மைப் பின்பற்றிவந்து யுத்தம் புரியும்படி தூண்டியதொன்று, ஆகிய இரண்டு செய் கைகளுக்கும் பலன்களை யடைந்தார்" என்றூர்கள்.

இஸ்லாமியர்கள் ஒவ்வொரு கோட்டையாகக் கைப்பற்றி ணுலும் அவர்கள் கொண்டுவந்த உணவுப்பொருள்கள் யாவும் செலவழிந்து போனபடியால் அவர்கள் பசியால் வருந்த நேர்ந் தது. இதைக்கண்ட ஹஸரத் அவர்கள் "ஆண்டவனே! உனது சத்திய வேதத்திற்காக யுத்தம்புரியும் அடியார்கள் பசிவேதனை யால் வருந்துகிறூர்கள். கருணைக்கடலாகிய நீயே அன்னபானுதி கள் கிடைக்கும் ஒரு ஸ்தலம் அவர்கள் கையிற்சிக்கும்படியருள் புரிந்து அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும்" என்று பிரார்த்தனை செய்துவிட்டு முன்ஸர்பின் குபாப் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவரிடம் ஒருகொடியை யளித்து ஒருகோட்டையைச் சுட்டிக்காட்டி அக்கோட்டையைத் தாக்குங்கள் என்று கட் டளையிட்டார்கள். அவர்கள் அவ்வாறே சென்று தாக்கிக் கதவையுடைத்து உள்நுழைந்து கைப்பற்றியபோது அங்கு ஏராளமான உணவுப்பொருள்களும், யுத்த தளவாடங்கள், உடைகள் முதலானவைகளும் இருந்தன.

அதன் பிறகு இஸ்லாமியர்கள் இன்னும் சில கோட்டை களைத்தாக்கி யுத்தம்புரிந்து ஜெயித்துக்கொண்டார்கள். கடைசி யில் கமூஸ் என்ற கோட்டையைத் தாக்கினூர்கள். அக் கோட்டை மற்ற எல்லாக் கோட்டைகளையும்விட மிக்க பலம் பொருந்திய கோட்டை. அதன் அகழி மிக்க ஆழமுடையது. யூதர்கள் மிக்க பலம்பொருந்திய வீரர்களைக் கொண்டு அக் கோட்டையை அதிக ஜாக்கிரதையோடு காத்து வந்தார்கள். ஆகையால் இரண்டு வாரங்கள் முற்றுகைப் போட்டிருந்தும் ஜெயமடைய முடியவில்லை. பிறகு பிரக்யாதிபெற்ற உமர் ரலி

யல்லாஹு அன்ஹு, அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு முதலிய கைதேர்ந்த படைத்தலைவர்களாகிய வீரர்களெல்லாம் யுத்தம் செய்து பார்த்தும் ஜெயமுண்டாகவில்லை.

கடைசியில் ஒருநாள் இரவு ஹஸரத் அவர்கள் தமது தோழமார்களை நோக்கி "ஆண்டவனுக்கும் அவனுடைய இரசூலுக்கும் மிக்க வேண்டியவராகிய ஒருவரை நாளை காலை அக்கோட்டையைப் பிடிக்கும்படி யுத்தத்திற் கனுப்புவோம் என்றார்கள். இதைக்கேட்ட படைத்தலைவர்களனைவரும் திடுக்கிட்டு நம்மில் யாருக்கு அக்கௌரவம் வாய்க்குமோ என்று மிக்க கலவரமும் ஆவலுமுடையவர்களானார்கள்.

அச்சமயம் ஹஸரத் அலீகர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு கண்ணோயால் பாதைபட்டுக்கொண்டு இச்சண்டையில் கலவாமல் தனியே ஒரு கூடாரத்திலிருந்தவர் அன்று மாலைதான் யுத்தம் நடக்கு மிடத்திற்கருகில்வந்து தங்கி கண்ணுக்குக் கட்டு கட்டிக்கொண்டு அந்த போர்களத்தைப் பார்வையிட்டார். மறுநாள் பொழுது விடிந்ததும் படைத்தலைவர்களாகிய ஹஸரத் அவர்களின் தோழமாரனைவரும் யுத்தத்திற்குச் செல்லும் கட்டளை யாருக்குக் கிடைக்குமோ வென்று மிக்க ஆவலோடு ஹஸரத் அவர்களிடம் வந்தார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் அலீ கர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு எங்கே என்று வினவ "அவர் கண்ணோயால் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறார். இன்று அதிகாலையில் யுத்தகளத்தில் வந்திருக்கிறார்" என்று கூறினார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் அவரை யழைத்து வரும்படி கட்டளை யிட்டார்கள்.

அலீ கர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்கள் முன்வந்து பணிந்து நின்றதும் ஹஸரத் அவர்கள் அவர் தேகசுகத்தைப் பற்றி வினவியபின் தமது வாயில் தம் விரலைவைத்து அதனால் அலீ கர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்களின் கண்களைத் தடவியதே அவர் கண்வலி நீங்கிச் சுகமடைந்தார். அதன்பின்

மரணபரியந்தம் அவருக்கு அந்நோய்வரவில்லை. அதன பிறகு ஹஸரத் அவர்கள் தாம் யுத்த காலத்தில் அணிந்துகொள்ளும் கவசத்தை அலீ கர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்களுக்கு அணிவித்து, ஸுல்பகார் என்ற தமது வாளாயுதத்தைத் தமது கரத்தால் அவர் இடையிற் கட்டி ஆசிர்வதித்து அவரை நோக்கி "நீர்சென்று ஜெயமடையும் வரையிற் திரும்பிவராமல் யுத்தம் புரியும்" என்று கட்டளையிட்டனுப்பினார்கள்.

இக்கட்டளையைப் பெற்றுக்கொண்ட அலீ கர்றமல்லாஹு அவர்கள் தமது கொடியை யெடுத்துக்கொண்டு சில வீரர்களை அழைத்துக்கொண்டு கோட்டையி னெதிரில் சென்று எதிரிகளைப் போருக்கு வருமாறு அழைத்தார்கள். யூதர்களில் மறஹப் என்ற வீரனுடைய சகோதரனாகிய ஹாரிஸ் என்பவன் முன்பு ஆமிர் ரலியல்லாஹு அன்ஹுவுடன் யுத்தம் புரிந்தவன். அவன் இப்போது மிக்க உக்கிரத்தோடு யுத்தம் புரிந்து சற்று நேரத்திற்குள் அனேகம் இஸ்லாமியர்களை ஷஹீதாக்கினான். இதைக்கண்ட அலீ கர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்கள் மிக்க கோபாவேசங்கொண்டு ஹாரிஸ் என்பவன் முன் சென்று அவன்மேற் பாய்ந்து தமது வாளின் ஓரே வீச்சால் அவனைச் சங்கரித்து விட்டார்கள்.

தன் சகோதரன் கொல்லப்பட்டதை யறிந்த மாஹப் என்பவன் தீயில்விழுந்த புழுப்போல் மனம் பதைத்து உடனே ஆயுதமணிந்து ஒரு கூட்டம் யூதவீரரோடு, மிக்க கோபாவேசத்துடன் யுத்தகளத்திற்கு வந்தான். அவன் சேனைக்கூட்டத்தில் பிரவேசித்து அலீ கர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்களின் எதிரில்வந்து நின்று அவரை நோக்கி மிக்க அகங்காரத்தோடு,

"வாலிபனே! உன் பெயரென்ன?" என்றான். அலீ கர்றமல்லா நான் அபூதாலிபுடைய குமாரனான ஹைதர் என்னும் நாம முடையவன்.

மரஹப்:—என்பெயர் மரஹப். நீ யனேகரோடு போர்செய்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போது ஜாக்கிரதையாய் உன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்.

இவ்வாறு இவர்கள் இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் க்ஷாத்திரமான வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்ட பின் மர்ஹப் என்பவன் ஆவேசத்தோடு தன் வாளை யோங்கிக் கொண்டு அலி கர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்கள்மேல் பாய்ந்து வெட்ட முயன்றான். ஆனால் அலிகர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு தமது கேடயத்தால் அவன் வெட்டைத் தடுத்துக்கொண்டு, மறுபடியவன் கத்தியை யோங்கு முன் தமது வாளால் அவனைச் சேதித்து விட்டார்கள். இதனால் யூதர்களுடைய பலத்தின் வேர் அறுந்து விட்டதால், அவர்கள் ஓடிப்போய் கோட்டைக்குள் புகுந்து கதவை யடைத்துக் கொண்டார்கள்.

அப்போது தான் ஹஸரத் அவர்கள் கொடுத்த ஆசிர்வாதத்தின் பலனை ஆண்டவன் அலீகர்றமல்லா அவர்களுக்களித்தான் என்று தெரிகிறது. எதிரிகள் கோட்டைக்குள் புகுந்து கோட்டையின் கதவை யடைத்துக் கொண்டதைக் கண்டதும், அலீகர்றமல்லா அவர்கள் ஆண்டவனையும் அவன் ரசூலையும் மனதில் துதித்து ஒரே பாய்ச்சலாய்ப்பாய்ந்து அகழியைக் கடந்துபோய் கோட்டை வாயிலிருந்த பிரம்மாண்டமான கதவின் கைபிடியைப் பிடித்துக் குலுக்கி இழுத்தபோது அக்கதவு அப்படியே அவர் கையில் வந்து விட்டது. அவர் அக்கதவை அகழியின் மேல் குறுக்காகப் பாலம்போல் போட, இஸ்லாமிய வீரர்களெல்லாம் அதன் வழியாக அகழியைக் கடந்துசென்று அவரோடு கூட மிக்க உற்சாகத்தோடு கோட்டைக்குள் சென்றார்கள்.

கோட்டையின் கதவு பிரமாண்டமானதும் பலமானதுமாக விருந்தது. அறுபது எழுபது பலசாலிகள் ஒன்று சேர்ந்து முயன்றாலும் அதை யசைக்க முடியாது. அத்தகைய

கதவு அலிகர்றமல்லா அவர்கள் கரத்தால் பிடுங்கப்பட்டதைக் கண்ட அனைவரும் "ஓகோ இது இவருடைய வல்லமையால் நடந்ததல்ல. ஹஸரத்தவர்களின் ஆசிர்வாத பலத்தாலுண் டான அல்லாஹு தஆலாவின் வல்லமையாலேயே நடந்த தாகும்" என்று கூறிக்கொண்டார்கள். ஆண்டவன் அருள் தங்களுக்குத் துணைநிற்பதை யறிந்ததால் அவர்கள் ஜெயம் நம் முடையதே என்ற பூரண நம்பிக்கையோடு கோட்டைக்குள் பிரவேசித்தார்கள்.

யூதர்களோ, அக்கோட்டையின் பலத்தினால் அகங்காரங் கொண்டு அதற்குள் பிரவேசிக்க எதிரிகளால் முடியாதென்று நம்பியிருந்தார்கள். இப்போது நடந்த சங்கதியை யறிந்ததே, அவர்கள் வியப்பும் பெருந்திகிலும் அடைந்தார்கள்; இடுப்பு உடைந்து விட்டதுபோல் அவர்கள் பலமும் தைரியமும் பறந்துபோய்விடச் சற்று நேரத்திற்குள் இஸ்லாமியர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டு இணங்கி விட்டார்கள்.

அலிகர்றமல்லா அவர்கள் "யுத்த நஷ்டத்திற்கு ஈடாக உங்களுடைய சொத்து முழுமையும் கொடுத்து விட்டால் உங் கள் பிராணன் உங்களுக்களிக்கப்படும். எவனாவது தன் சொத்தை மறைத்து வைத்தால் அச்சொத்து பறிமுதல் செய் யப்படுவதோடு அவன் பிராணனையும் இழக்கநேரும்" என்று யூதர்களுக்கு நிபந்தனை கூறினார்கள். அந்த நிபந்தனைப்படி யுத்தம் முடிந்தது.

இந்த நிபந்தனைப்படி எல்லா யூதர்களும் தங்கள் சொத்து களனைத்தும் கொண்டுவந்து அலிகர்றமல்லா அவர்களிடம் ஒப்பித்து விட்டார்கள். ஆனால் பனிநவீர் என்ற கூட்டத் தாரின் தலைவனாகிய கனானா என்பவன் மட்டும் தன் சொத் துக்களில் மிக்க விலையுள்ளவைகளை யெல்லாம் மறைத்து விட்டான். அலிகர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்கள் அச் சங்கதியையறிந்து சோதனைசெய்து அப்பொருள்களை யெல்

லாம் கண்டுபிடித்துக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். நிபந் தனைக்கு மாறாக நடந்த பனிகனானா என்பவன் மரண தண் டனை யடைந்தான். அவன் சுற்றத்தார் அனைவரும் சிறையாக் கப்பட்டார்கள். அவர்களில் பனிகனானாவின் மனைவியாகிய ஸபீயா ரலியல்லாஹு அன்ஹா இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழு விக்கொண்டார்கள். பிறகு ஹஸரத் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களே அம்மாதை நிக்காஹு செய் துகொண்டார்கள்.

இஸ்லாமியர்கள் கைபரைச் ஜெயித்ததற்காகச் சந்தோ ஷம் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கையில் ஹபஷிலிருந்த முஹா ஜரீன்களின் தலைவராகிய ஹபஷ், உமர்பின் உமையா லமீரி ரலியல்லாஹு அன்ஹு முதலியோர்கள் தங்கள் கூட்டத்தா ரோடு ஹஸரத் அவர்களிடம் வந்து ஆண்டவன் ஜெயமளித்த தற்காகத் தமது சந்தோஷத்தை வெளியிட்டார்கள். கடைசி யில் யாவரும் அல்லாஹு தஆலாவின் புகழைக்கொண்டாடிப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். கைபரில் கிடைத்த பொருள்கள் எல்லா முஸ்லீம்களுக்கும் பகர்ந்து கொடுக்கப்பட்டன. ஹபஷி லிருந்த முஹாஜரீன்களுக்கும் பாகம் அனுப்பப்பட்டது.

காலை (ஸுப்ஹு) தொழுகை தவறிய விஷயம்.

கைபரிலிருந்து திரும்பிவரும்போது ஒரு இரவு பிரயா ணம் செய்து கொண்டிருக்கையில் ஹஸரத் அவர்களுக்கு நித் திரை வந்து விட்டதால் யாவரையும் தங்கியிருந்து இளைப் பாறும்படி கட்டளையிட்டார்கள். ஆனால் பிலால் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை மட்டும் விழித்துக்கொண்டு எச்சரிக்கை யாக விருந்து விடிந்ததும் யாவரையும் எழுப்பி விடும்படி கூறி னார்கள். பிலால் ரலியல்லாஹு அன்ஹு தஹஜ்ஜுத் தொழு கைக்குப் பின் சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்தவர் தன்னை யறியாது

நித்திரை போய் விட்டதால் சூரியன் உதயமாகியவரை ஒரு வரும் எழுந்திருக்கவில்லை. பிறகு ஹஸரத் அவர்கள் விழித் துப் பார்த்து, சூரியன் உதித்து விட்டதைக்கண்டு, பிலால் ரலி யல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை யழைத்து என்ன காரணத் தால் தொழுகை வேளைக்கு எழுப்பவில்லை யென்று கேட்டார் கள். அதற்கவர் தான் தவறி நித்திரை செய்துவிட்ட உண்மை யைக் கூறிவிட்டார். ஹஸரத் அவர்கள் உண்மை கூறிய பிலால் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை மன்னித்துவிட்டு தவறிப் போன தொழுகையைப் பிறகு செய்யும்படி ஆக்கியாபித்தார் கள். இவ்வாறு தொழுவதற்கு கஸா தோழுகை என்று பெயர்.

சில விலக்குகள்.

எந்தெந்த காரியங்கள் செய்யக்கூடாதென்று கூறப்படு கின்றனவோ அவைகளுக்கு விலக்குகள் என்று பெயர். பற் களால் தன் இரையைக்கொன்று பிய்த்துத்தின்னும், புலி, சிங்கம், பூனை, நாய், இப்படிப் பட்டவைகளை புசிக்கலாகாது. அப்படி புசிப்பது ஹறாம். வெங்காயம் பூண்டு இவற்றைச் சாப்பிட்டு மஸ்ஜிதுக்காவது பெரியோர் இருக்கும் சபைக்காவது செல்ல லாகாது.

2-வது.

ஹுதைபியாவில் நடந்த உடன்படிக்கையின்படி இஸ்லா மியர்கள் மறுவருடம் மக்காவில் பிரவேசித்து ஹஜ்ஜு செய்ய லாம். ஆகையால் முன்பு சென்றபோது வந்திருந்தவர்களனை வரையும் மக்காவுக்குப் புறப்படும்படி ஹஸரத் அவர்கள் கட் டளையிட்டார்கள். அவர்களையன்றி இன்னும் யாராருக்கு வரப் பிரியமோ அவர்களெல்லாம் வரலாகுமென்று கூறினார்கள். ஆகவே இரண்டாயிரம் பெயரோடு ஹஸரத் அவர்கள் மக்கா விற்குச் சென்றார்கள். இவர்கள் வந்ததைக்கண்ட மக்கா வாசிக ளனைவரும் தங்கள் வாசஸ்தலங்களை விட்டு விட்டு மலை களுக்குப் போய்விட்டார்கள்.

இஸ்லாமியர்கள் அச்சமாவது மனக்கலக்கமாவது சற்று மின்றி நிம்மதியோடு ஹஜ்ஜுத்தொழுகையைப் பூரணமாய் நிறைவேற்றிக்கொண்டார்கள். மக்காவிலிருக்கையில் ஹஸ்ரத் அவர்கள் அங்கிருந்த அப்பாஸ் பின் அப்துல் முத்தலிப் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவருடைய அனுமதி பெற்று அவருடைய கொழுந்தியாள் (மனைவியின் தங்கை) ஆகிய மைமூனு பின்தே ஹாரிஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்களை மணம் புரிந்து கொண்டார்கள். கலியாணத்திற்குப்பின் நடக்கும் ஒலிமாவென்னும் விருந்தை மக்காவிலேயே நடத்தவேண்டு மென்றும் அவ்விருந்தில் மக்காவாசிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டு மென்றும் ஹஸரத் அவர்கள் நாட்டம் கொண்டார்கள். அவ்வாறே விருந்திற்குவர மக்காவாசிகளுக்கு விருப்ப மிருக்கிறதா வென்பதை யறிந்துவரும் சில ஆட்களையனுப்பினார்கள். மக்காவாசிகளோ உங்கள் விருந்திற்கு நாங்கள் வர வேண்டிய அவசியமில்லை. நீங்கள் சீக்கிரம் நகரத்தை விட்டுப் போய்விடவேண்டு மென்பது எங்கள் கோரிக்கை, என்று கூறினார்கள். ஆகையால் ஹஸரத் அவர்கள் விருந்தை அங்கு நடத்தாமலே தமது பரிவாரத்தோடு உடனே மக்காவைவிட்டுப் புறப்பட்டு விட்டார்கள். அச்சமயம் ஹம்ஸா ரலியல்லாஹு அன்ஹுவுடைய குமாரத்தியாகிய அம்மாரா ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் ஹஸரத் அவர்களை நோக்கி என் அருமையான சிறியதந்தையே என்று மிக்க அன்போடு உபசரித்தார்கள். அக்கன்னிகையின் நோக்கம் தன்னையும் கூடஅழைத்துச் செல்லும்படி ஹஸரத் அவர்களை வேண்டிக்கொள்வது போல் தோன்றியது. அதனாலும், அலிகர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்கள் அவ்வாறு செய்யும்படி வேண்டிக்கொண்டதாலும் ஹஸரத் அவர்கள் அப்பெண்ணைப் பாத்திமா ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் ஒட்டகத்தின் மேலேயே அவர்களோடுகூட ஏறிவரும்படிச்செய்து மதீனாவிற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள்.

மதினாவிற்கு வந்து சேர்ந்தபோது தாய் தந்தை யில்லாத அப்பெண்ணை யார்வைத்துக்கொண்டு சவரக்ஷணை செய்வது என்பதில், ஹஸரத் அவர்களுடைய தோழரில் மூன்று ஸஹாபாக்கள் ஒவ்வொருவரும் அப்பெண் தனக்கே நெருங்கிய பாத்தியமானதால் தானே அதைச் சவரக்ஷணை செய்து அதற்குக் கலியாணம் முதலியதும் செய்து வைக்கச் சுதந்திரம் உடையவனென்று போட்டியாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். ஆயினும் அதைப்பற்றித் தங்களுக்குள் ஒருமுடிவிற்கு வரமுடியாமல் கடைசியில் ஹஸரத் அவர்களிடம் அதைப்பற்றி மூவரும் பின் வருமாறு கூறிக்கொண்டார்கள்.

1-வது அலீ கர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு ஹஸரத் அவர்களை நோக்கி "அம்மாரா என்சிறிய தந்தையின் மகள் பாத்திமா ரலியல்லாஹு அன்ஹா அவர்களுக்கு அத்தையாக வேண்டும். நானே அவளை யிங்கழைத்து வரும்படித் தங்களை வேண்டிக் கொண்டவன். ஆகையால் நானே அதைச் சவரக்ஷணை செய்து கொள்ளும்படி அனுமதி யளிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றார்.

2-வது அலீ கர்றமல்லாஹு அவர்களின் சகோதரராகிய ஜாபர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு என்பவர் "இப்பெண் எனக்கும் சிறிய தந்தையின் புத்திரியே. அதோடு இவளுடைய சிறியதாய் என் வீட்டிலிருக்கிறார். ஆகையால் அப்பெண்ணை வைத்துக்கொண்டு சவரக்ஷணை செய்ய நானே மேலான தகுதியுடையவனாக விருக்கிறேன். ஆகையால் தயைபுரிந்து அடியேனுக்கே அதைப் பாதுகாக்கும் சுதந்திரம் அளிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்" என்றார்.

3-வது ஸைத்பின் ஹாரிஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு "இப்பெண்ணின் தந்தைக்கு கலியாணம் நடந்தது முதல் அவரும் நானும் சொந்த சகோதரர்போல் ஒருவரை யொருவர் பாவித்து நடந்து வந்தோம். சினேகித வாஞ்சையினும் அதிக

மான அன்பு வேறில்லை. ஆதலால் அவர் மகளை நானே என் புத்திரியாகப் பாவித்து வளர்த்துவரும்படி அனுமதியளிக்க வேண்டுகிறேன்'' என்றார்.

ஹஸரத் அவர்கள் மூவர் வார்த்தைகளையும் கேட்டபின் "ஜாபர் வீட்டில் இப்பெண்ணின் சிறிய தாயார் இருக்கிறார்கள். சிறியதாய் பெற்ற தாயாருக்குச் சமதையானவர்கள். ஆதலால் அந்த வீட்டிலேதான் அப்பெண்ணைவைத்து சவரக்ஷணை செய்யப்படவேண்டும்'' என்று கூறியபின் அலிகர்றமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்களுக்கும் ஸைத்பின் ஹாரிஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுக்கும் சமாதானமான மொழிகளைக் கூறினார்கள். ஹஸரத் அவர்கள் எந்த விஷயத்திலும் செய்யும் தீர்ப்பை அவருடைய தோழர்கள் எப்போதும் சந்தோஷத்தோடே பெற்றுக் கொள்வார்களே யன்றி சற்றேனும் மனவருத்த மடைவதில்லை. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் மற்ற இருவருக்கும் இரண்டொரு சமாதான மொழிகளைக் கூறியபடியால் அவர்கள் மிக்க சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

இவர்கள் இவ்வாறு பெண்களின்மேல் அன்புடையவர்களானது ஹஸரத் அவர்கள் செய்துவைத்த பயிற்சியின் பயனாகும். ஏனெனில் அதற்குமுன் அரபியர்களில் பெரும்பாலர் பெண்குழந்தை பிறந்தால் கொன்றுவிடுவது, தப்பித் தவறி ஒரு செல்வவானுடைய பெண்ணை யொருவன் மணம் புரிந்து கொண்டால் அவள் சொத்தை அழித்துவிட்டபின் அவளை அனாதையாக விட்டுவிடுவதுமாய் இருந்தார்கள். ஹஸ்ரத் அவர்கள் காலத்தில் தான் அக்கொடிய வழக்கங்களனைத்தும் தடுத்தொழிக்கப்பட்டன. அத்தகைய கொடிய வழக்கமுடையவர்களா யிருந்தவர்கள் இப்போது தங்கள் பெண்களை மிக்க அன்போடு ஆதரிக்கப் பிரியமுடையவர்களாகி விட்டார்கள்.

அம்மாரா என்கிற அப்பெண்ணை மதீனாவிற்கழைத்து வந்துவிட்டது, முன் செய்துகொண்ட சமாதான உடன்படிக்

கையின் நிபந்தனைக்கு விரோதம் என்று சிலர் கருதினார்கள். ஆனால் அறிவாளிகள் "அப்படியல்ல. அந்த நிபந்தனை ஆண் பிள்ளைகளைப் பற்றியது. ஆண் பிள்ளைகள் மக்காவிலிருந்து நம் கக்ஷியில் வந்துவிட்டால் அவர்களைத் திருப்பியனுப்ப வேண்டுமென்பதே யன்றி பெண்களைப்பற்றியதல்ல. மேலும் இந்நிபந்தனை மக்காவாசிகள் அவர்களே கூறிக்கொண்டது. இது மட்டுமல்ல, அபூபஸீர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு விஷயத்தில் இந்நிபந்தனையை அவர்களே இரத்து செய்து கொண்டார்கள். இன்றேல் அவர்கள் ஒருகாலும் இதுகாறும் சும்மா இருக்கமாட்டார்கள். முதலாவது அப்பெண் மக்காவைவிட்டு வரும்படி அனுமதியளித்தே யிரார்கள். நாம் மூன்று நாட்களுக்குமேல் மக்காவிலிருக்க கூடாதென்று நிர்பந்தம் செய்தவர்கள் இதற்குச் சம்மதித்தே யிரார்கள்" என்றார்கள்.

புத்திமதிகள்.

தாய் தந்தையரைப் போற்றல்.

பிள்ளைகளே! இப்போது நாம் கூறுவதை மிக்க கவனத்தோடு வாசித்து மனதில் வையுங்கள். உங்கள் தாய் தந்தையர்கள் உங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட நன்மை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் பிறந்த உடன் என்ன நிலைமையில் இருந்தீர்களென்பது உங்களுக்குத் தெரியாது. அப்போது நீங்கள் மிக்க பரிதாபமான ஸ்திதியிலிருந்தீர்கள். அப்போது நீங்கள் இருந்த விடத்தைவிட்டு நகரவும் சக்தியில்லாதவர்களாய் இருந்தீர்கள். அப்போது உங்களுக்கு வேண்டியது இன்னதென்றறிந்து தெரிவிக்க உங்களுக்குச் சக்தியில்லை. என்ன ஆபத்து நேர்ந்தாலும் அதை யறிந்து கொள்ளவாவது அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளவாவது உங்களால் முடியாது. நீங்கள் மலஜலம் கழித்துக்கொண்டால்

அவற்றிலேயே புரண்டுகொண்டு கிடப்பீர்கள். உங்களை நீங்கள் சுத்தி செய்து கொள்ள முடியாது. பாலகர்களே! அப்படிப்பட்ட ஆபத்தான காலங்களில் உங்களைக் காப்பாற்றியது யார்? ஈ, எறும்பு முதலியவை உங்களைக் கடித்தால் இரவும் பகலும் உங்களைப் பாதுகாத்தது யார்? உங்கள் பெற்றோர்களே.

உங்கள் தாய் உங்களைப் பத்துமாதம் வயற்றில் சுமந்து பெற்றாள். நீங்கள் தாயின் வயிற்றில் வளரும்போது தாய் உண்ட ஆகாரத்தின் சத்தே இரத்தமாய் மாறி யுங்களுக்கு ஆகாரமாக உங்கள் வயற்றில் வந்து சேர்கிறது. நீங்கள் குழந்தையாக ஜனித்தபின் உங்கள் தாயார் தங்கள் தேகத்திலுள்ள இரத்தத்தையே பாலாக உங்களுக்கு அளிக்கிறாள். உங்கள் பசியறிந்து பாலூட்டுகிறாள். நீங்கள் அழுதால் அவள் மனம் பதைத்து தான் சாப்பிடும் ஆகாரத்தையும் விட்டு விட்டு உங்களுக்குப் பால்கொடுத்து உங்கள் பசியை யாற்றுகிறாள். பிறகு உங்களைத் தன் மார்பின்மேல் அல்லது தொட்டிலில் படுக்க வைத்து செவிக்கினிய பாட்டுபாடி யுங்களை நித்திரைச் செய்யச் செய்கிறாள். உங்களுக்கு வியாதி வந்துவிட்டால் உங்கள் தாய்தந்தையர் பிராணவேதனை யடைகிறார்கள். உங்கள் நோய் தீர்ந்து நீங்கள் சுகமடைய வேண்டுமென்று கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். வைத்தியர் வீட்டிற்கு உங்களைத் தூக்கிச்சென்று உங்களுக்கு ஔஷதம் வாங்கி யளிக்கிறார்கள். உங்களுக்கொரு ஆபத்து நேர்ந்து விட்டால் அவர்கள் பிராணனே போவதுபோல் வேதனை யடைகிறார்கள்.

இனித் தந்தையை கவனியுங்கள். காலைமுதல் மாலை வரையில் தன் வியர்வை பூமியிற் சிந்தும்படி உழைத்து பணம் சம்பாதிக்கிறார். அதை வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்து தான் அருந்துவதைவிட மேலான அன்னபானாதிகளை யுங்களுக்

களிக்கிறார். உங்களுக்கு நல்ல உடைகளை வாங்கி யுடுத்து கிறார். அவர் வெளியிலிருக்கும்போது நீங்கள் உண்டு உடுத்து சுகமாக விருக்கிறீர்களா வென்ற எண்ணமே கொண்டிருக் கிறார். மாலை வீட்டிற்கு வந்தபோது உங்கள் முகங்களைக் கண்டு சந்தோஷமடைவதால், தன்கஷ்டம் முதலியவற்றை மறக்கிறார். உங்களுக்கு அறிவு வந்ததும் கல்விகற்றுக் கொடுத்து, நீங்கள் பிற்காலத்தில் சுகமாகச் சீவனம் செய்யச் சக்தி யுடையவர்களாகும்படிச் செய்கிறார். தான் மரணமடை யும் வரை நீங்கள் க்ஷேமமாக வாழவேண்டுமென்ற எண்ணமே கொண்டிருக்கிறார். அவர் சம்பாதனை முழுமையும் உங்களுக் காகவே செலவுசெய்து இறக்கும்போது தன்னிடம் மிச்சமாக விருந்த ஆஸ்தியை யுங்களிடமே ஒப்பித்து விடுகிறார்.

உங்கள் தாய் தந்தையர்களே ஆண்டவனுக்கு இரண்டாவ தாக உங்களைக் காப்பாற்றினவர்கள். இத்தகைய தாய் தந்தை யரிடம் எவ்வாறு பக்திவைத்து நடந்துகொள்ள வேண்டுமென் பதை நீங்களே சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஆண்டவன் தன்னைத் தவிர வேறொன்றையும் வணங்க வேண்டாமென்று கட்டளை யிட்டிருந்தாலும் தாய் தந்தையரிடம் பக்தியோடும் நன்றியோ டும்வணக்க ஒழுக்கத்தோடும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று குர்ஆன் ஷரீபில் அடிக்கடி கட்டளை யிட்டிருக்கிறான். மேலும் தாய் தந்தையர்கள் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்படிந்து நடப்பதில் அளவுமீறி எல்லோரையும் படைத்த ஆண்டவனு டைய கட்டளைகளை மறந்து விடலாகாது. “ஓ மனிதனே! உன் தாய் தந்தையர்கள் என்னைவிட வேறொன்றை எனக்குப் பதில் கடவுளாக வணங்கும்படி உனக்குக் கடின கட்டளை யிடு வார்களாயின் அத்தகைய கட்டளைக்குக் கீழ்படியாதே” என்று திருவுளமானான். இன்னும் உன் தாய் தந்தையர் விருதாப்பிய மடைந்த காலத்தில் அவர்களை யலட்சியம் செய்யாதே. கடிந்து

கூறுதே. அவர்களிடம் மரியாதையாக இனிமையான வார்த்தை களால் பேசு. அவர்கள்மேல் எப்போதும் பூரணமான ஆதரவு வைத்து நடந்து கொள்வதோடு உன்னை யவர்கள் எவ்வளவு அன்போடு பாதுகாத்து வாலிபனாக வளர்த்தார்களோ அது போல் நீயும் அவர்களை ஆதரவோடு பாதுகாத்து, ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள், என்றும் அருளியிருக்கின்றான்.

இதுவரை தாய் தந்தையர்களிடம் எவ்வாறு பக்தியோடும் நன்றியோடும் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆண்டவனருளிய கட்டளைகளைக் கூறினோம். இப்போது ரசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் தாய் தந்தையர் களிடம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறைமைகளைப் பற்றி கூறி யுள்ள சில உபதேசங்களையும் (ஹதீஸ்) கூறுகிறோம். அவை பின்வருமாறு.

ஆண்டவன் தன்னை வேண்டிக் கொண்டவர்களுடைய எத்தகைய பாபங்களையும் பொறுத்துக்கொள்வான். ஆனால் தாய் தந்தையருக்குத் துரோகஞ்செய்த பாபத்தைமட்டும் பொறுக்கமாட்டான். தாய் தந்தையர்கள் மனம் நோகும்படி செய்பவர்களுக்கு அவர்கள் மரிக்கு முன்பு இவ்வுலகிலேயே அவர்களுக்குத் தண்டனை யெவ்வாறு மதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டதற்கு ரசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் “தாய் தந்தையாரே உனக்கு சொர்க்கமும் நரகமும். நீ உன் பெற்றோர் உன்மேல் மிக்க சந்தோஷங் கொள்ளும்படி நடந்து கொண்டால் சொர்க்கமடைவாய் என்பதும், அப்படிக்கின்றி அவர்கள் மனம் நோகும்படி நடந்து கொண்டால் நரகமடை வாய் என்பதும் நிச்சயம்” என்று திருவுளம் பற்றினார்கள். “எவன் தன் தாய் தந்தையருடைய வயோதிக காலத்தில் அவர் களுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைத் திருப்தியாய்ச் செய்து சொர்க்கத்திற்கு வழிதேடிக் கொள்ளவில்லையோ அவன் சுத்த

நிர்ப்பாக்கியவானுவான். அதோடு அவன் மண்ணுக்குச் சமதை யானவன்" என்றும் அருளினூர்கள்.

ரஸூலுல்லாவுடைய தோழரில் ஒருவராகிய மஆஸ்பின் ஜபல் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் பின்வருமாறு கூறினூர்கள்:—

"நபிநாயகம் அவர்கள் பத்துகட்டளைகள் இட்டிருக்கிறூர்கள். அவற்றில் ஒன்று தாய் தந்தையர்களுக்குக் கிஞ்சித்தும் துரோகஞ் செய்யாதீர்கள். அவர்கள் கட்டளை யெதுவாயினும் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடவுங்கள். நீ உன் மனைவி மக்களையும் சொத்தையும் அடியோடு கைவிட்டுவிடு என்று அவர்கள் கட்டளையிடினும் நீ அப்படியே அக்கட்டளைப்படி நடந்துகொள். சொர்க்கமானது உன் தாயின் பாதத்தின் கீழ் இருக்கிறது. ஆகையால் உன் பெற்றூேர்க்குச் சரியாகப்பணிவிடை செய்வாயாகில் நீ சொர்க்கத்தை யடைவாய்" என்பதே.

ஹஸரத் அவர்களின் தோழர்களில் பிரக்யாதிபெற்ற அப்துல்லா பின் உமர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ரசூலுல்லா அவர்கள் பின்வருமாறு அருளியதாகக் கூறினூர்கள்:—

"ஆண்டவனுக்கு நம்மேல் அன்புண்டாக வேண்டுமாயின் நாம் நமது தந்தைக்கு நம்மேல் அன்பிருக்கும்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும். நமது தந்தை நம்மை வெறுக்கும்படி நாம் நடந்து கொண்டால் ஆண்டவனும் நம்மேல் வெறுப்பே யடைவான். ஒருவன் பூரண அன்போடு தன் பெற்றூேரைப்பார்ப்பானுயின் அவனுடைய ஒவ்வொரு பார்வைக்கும் அவன் மக்காவிற்குச் சென்று ஹஜ்ஜு செய்த பலனையடைவான்."

பிள்ளைகளே! இப்போது நாம் கூறியவற்றூல் தாய் தந்தையர்களுக்கு நன்றியோடும் அன்போடும் பணிவிடை செய்வதால் எத்தகைய நன்மை கிடைக்குமென்பதும், அவர்களுக்

குத் துரோகஞ் செய்வதாலும், அவர்கள் மனம் நோகும்படி நடந்து கொள்வதாலும் ஆண்டவனுடைய கொடிய தண்டனை கிடைக்குமென்பதும் நன்ருய் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆகையால் ஆண்டவன் கோபத்திற்கு ஆளாகாமல் ஜாக்கிரதையோடு தாய் தந்தையருக்கு பக்தியோடு பணிவிடைசெய்ய மறவாதீர்கள்.

ஆழ்ந்த ஆலோசனையின் பயன்.

ரசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமுடைய தோழர்களில் ஒருவராகிய அனஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு பின்வருமாறு கூறினுர்கள்.

ஒருநாள் ஒருமனிதன் ஹஸரத் அவர்களைத் தரிசித்து "தாங்கள் எனக்கு நற்போதனை யருளும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்" என்ருர். அதற்கு ஹஸரத் அவர்கள்" நீ எக்காரியத்தைச் செய்யமுயன்ருலும் அப்படி முயல்வதற்குமுன் அதனுல் நன்மைவிளையுமா? தீமைவிளையுமா? என்று தீர்க்காலோசனைசெய்து அதன் பிறகு அதில் பிரவேசி" என்று அருளினுர்கள். இதற்கொரு திருஷ்டாந்தம் கூறுகிருேம்.

யானையை நிறுத்தல்.

ஒருநாள் ஒரு பாடசாலையின் உபாத்தியாயர் தமது மாணவர்களை நோக்கி "பிள்ளைகளே! ஒரு யானையை நிறுத்து, அது எவ்வளவு எடை யிருக்கிறதென்று கண்டறிவது எப்படி? கூறுங்கள் பார்ப்போம்" என்ருர். பிள்ளைகள் "அய்யோ! யானையை யெப்படி நிறுப்பது. அதை நிறுக்க அத்தனை பெரிய தராசு எங்கிருந்து அகப்படும். ஆயினும் ஒன்று செய்தால் நிறுக்கலாம். அதாவது ஆட்டையறுப்பதுபோல் அதைத் துண்டு துண்டாக அறுத்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நிறுத்

தால் நிறுக்கலாம். அதற்காக யானையின் சொந்தக்காரன் அதன் கிரயமாகிய பெருந்தொகையை யிழந்து விடுவானு? தாங்கள் கூறுவது முடியாதகாரியம்'' என்ருர்கள்.

உபாத்தியாயர் "பிள்ளைகளே! புத்தியைக்கொண்டு ஆழ்ந்து சிந்திப்போனுக்கு ஆகாதகாரியம் எதுவுமில்லை. ஒரு ஊரில் ஒரு அரசன் மிக்க வியாதியுற்றுத் தான் பிழைப்பது அறிது என்று எண்ணி மிக்க பயமடைந்திருந்தான். கடைசியில் அவன் ஒரு பெரியவர் கூறியபடி தன்வியாதிநீங்கித் தான் பூரண சுகமடைந்தால் ஒருயானையின் எடைக்குச்சரியான ரூபாய்களைப் பக்கிரிகளுக்குத் தானம் செய்வதாய்ப் பிரார்த்தனைசெய்து கொண்டான். கடவுள் தயவால் அவன் கொஞ்ச நாட்களில் சுகமடைந்துவிட்டதால் கூறியபடி பிரார்த்தனையைச் செலுத்த வேண்டியதாயிற்று. அரசன் தன் சபையில் தன் பிரார்த்தனை நிறைவேற வேண்டியதைப்பற்றி கூறியபோது அங்கிருந்த அனைவரும் யானையை எப்படி நிறுப்பதென்று விழித்தார்கள். அரசன் யார் யானையின் எடைக்குச் சரியாக ரூபாயை நிறுத்துக் கொடுக்கிருனே அவனுக்கு நல்ல பரிசளிப்பதாக எங்கும் விளம்பரம் செய்வித்தான். ஒரு படகோட்டி அதைக்கேட்டு, சே! இதுதானு பிரமாதம். நாம் சுலபமாகச் செய்துவிடலாம் என்று கருதி அரசனிடம் சென்று தான் நிறுத்துக் கொடுப்பதாகக் கூறினுன்.

பிறகு அவன் அவ்வாறே நிறுத்துக்கொடுத்து அரசன் கொடுத்த பரிசைப்பெற்று தன் தரித்திரத்தை நீக்கிக் கொண்டான். ஏராளமான பக்கிர்களும் மற்ற ஏழைகளும் திருப்தியான தானம்பெற்று சந்தோஷத்தோடு வாழ்த்திச் சென்ருர்கள். பிள்ளைகளே! அந்தப்படகோட்டி தன் புத்தியைக் கொண்டுசெய்த ஆலோசனையால் தானும் செல்வந்தனுனுன். அவனுல் இன்னும் அனேக ஏழைகளும் நல்லதானம்கிடைக்கப்பெற்ருர்கள். இப்போது அந்தப் படகோட்டி எவ்வாறு யானையின் எடைக்குச் சரியான பணத்தை நிறுத்துக்கொடுத்

திருப்பான் என்பதை நீங்கள் யோசித்துக் கூறுங்கள். யானை யை யவன் நிறுத்தது பெரிய கஷ்டமான வேலையல்ல. நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்காததால் தான் அது பெரிய கஷ்டமாகத் தோன்றியது'' என்றார்.

இதைக்கேட்ட பிள்ளைகளனைவரும் இரவும்பகலும் அதை பற்றியே சிந்திக்கலானார்கள். கடைசியில் ஒரு பையன் மன தில் விஷயம் இப்படித்தா னிருக்கவேண்டுமென்று புலப்பட் டது. அவன் உபாத்தியாயரை நோக்கி நான் கூறுகிறேன் என் றான். உடனே எல்லா பிள்ளைகளும் அவனையே நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பையன் கீழ்கண்டவாறு கூறினான்.

"ஐயா படகுக்காரன் படகை கரையோரம் கொண்டு வந்து யானையைக் கொண்டுபோய் படகில் ஏற்றியிருப்பான். அதன் பிறகு யானை இருக்கும்போது படகு எவ்வளவு வரையில் ஜலத்தில் அமிழ்ந்திருந்ததோ அந்தவிடத்தில் அடையாளம் வைத்துக் குறித்துக்கொண்டிருப்பான். அதன் பிறகு யானையை படகிலிருந்து இறக்கிவிட்டு, யானை இருக் கும்போது படகு எவ்வளவு அமிழ்ந்திருந்ததோ அவ்வளவு வரை யமிழும்மட்டும் அதில் பணத்தைக் கொட்டச்சொல்லி யிருப்பான். அப்படிக் கொட்டப்பட்ட பணம் யானையின் இடைக்குச் சரியாக விருக்கும்'' என்றான்.

அதைக்கேட்ட மற்ற பிள்ளைகளெல்லாம் மிக்க சந்தோ ஷத்தால் ஆரவாரித்து அவன் புத்திசாலிதனத்தைப் பற்றி அவனை மெச்சிக் கொண்டார்கள். உபாத்தியாயர் "பிள்ளைகளே! எந்த வேலையும் ஆரம்பத்தில் மனதிற்குப் புலப்படாமலிருப்ப தாலேயே அது கஷ்டமென்றும் அசாத்தியமான தென்றும் எண்ணிவிடாதீர்கள். ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் அது சுலபமாகவே தோன்றும். யானையை நிறுப்பது உங்களுக்கு மிக்க கஷ்ட மான வேலையாகவே தோன்றியது. படகுக்காரன் புத்தி யைக்கொண்டு ஆழ்ந்து ஆலோசித்ததால் அதைச் சுலபமாய்க்

கருதி அப்படியே செய்துவிட்டான். நீங்கள் கல்வி கற்பதிலும் வேறெந்தவேலை செய்வதிலும் ஆழ்ந்த சிந்தனையையும் ஊக்கத்தையும் உபயோகித்தால் நல்ல பயனடைவீர்கள்'' என்றார்.

இப்போது நாம் கூறியது ஒரு மனிதன் ஆலோசனையால் செய்யத்தக்கது. இப்படியே கல்விமான்கள் ஆழ்ந்த சிந்தனையாலுண்டான சூக்ஷம புத்தியால் பல அரிய நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். நீராவியந்திரம், தந்தி முதலிய பல ஆச்சரியமான விஷயங்களனைத்தும் ஆழ்ந்த சிந்தனையால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவைகளேயாகும். இன்னொரு விஷயம் உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். ஆனால் மனிதன் மட்டுமல்ல; மிருகங்களும் ஆழ்ந்த சிந்தனையால் அரிய காரியங்களைச் செய்கின்றனவென்று விளங்கும்.

உயிருள்ள பாலம்.

ஓர் பிரமாண்டமான வனாந்திரத்தில் வேட்டையாடுவதற்காக இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் மூன்றுபேர் சென்றார்கள். அவர்கள் அருகிலிருந்த ஒரு ஆற்றின்கரையில் நின்று வெள்ளத்தை நோக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அச்சமயம் சற்று தூரத்திலிருக்கும் நகர வாசியாகிய ஒருவன் அன்னிய நாட்டாராகிய அந்த இராணுவ ஆட்களுக்கு வழிகாட்டியாக அவர்கள் கூடவந்திருந்தான். அவன் அவர்களை நோக்கி தூரத்திற் கையாற் சுட்டிக்காட்டி "அதோ பாருங்கள் ஒரு ஆச்சரிய சம்பவம்'' என்றான்.

உடனே மூவரும் அத்திசையை நோக்கியதும் பிரமித்து மிக்க வியப்போடும் அச்சத்தோடும் அவனை நோக்கினார்கள். அவர்கள் பார்த்தது என்னவெனில் சுமார் நானூறு ஐந்நூறு குரங்குகளடங்கிய ஒரு பெரிய குரங்குபடை, அதில் கிழம், ஆண், பெண், சிறிது, பெரிது யாவும் கலந்திருந்தன. அம்மனிதன் அவர்களை நோக்கி நாம் ஒரு பக்கமாய் நின்றுகொண்

டிருந்தால் அவை நம் ஜோலிக்கு வரமாட்டா. அவைகள் அதோ ஆற்றிற் கப்பால் தெரியும் மலையிலுள்ள காய்கனிகளைத் தின்பதற்காக அங்கு செல்கின்றன" என்முன். அதைக் கேட்ட மனிதர்கள் "இப்போது ஆற்றில் வெள்ளம் போகிறதே அவை யெப்படி அக்கரை சேரும். இவ்வளவு பெரிய ஆற்றை யெப்படித் தாண்டும்! நீந்திச் செல்லுமாயின் வெள்ளம் அடித் துக் கொண்டு போய் விடுமே?" என்ருர்கள். அதற்கு வழி காட்டியாக வந்த மனிதன்,

"அய்யன்மீர், ஆறு மிக்க அகன்றிருப்பதால் அவை தாண்ட முடியாது. நீந்தவோ தாங்கள் கூறியபடி வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போகும் என்பதோடு குரங்குகளுக்கு நீரில் இறங்கப் பெரும் பயம்" என்முன்.

அவர்கள் "அப்படியாயின் இவை எப்படி அக்கரை போய் சேரும்? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அம்மனிதன் "அந்த அதிசயத்தைச் சற்று நேரத்திற்குள் நேராகக் காண்பீர்கள்" என்முன். அதன் மேல் நால்வரும் சற்று தூரத்தி லிருந்த ஒரு பெரிய மரத்தின் பின்னல் நின்று குரங்குகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

குரங்குகளனைத்தும் ஆற்றின் கரைக்குச் சுமார் நூறு கஜ தூரத்தில் வந்ததும் அங்கு தங்கி விட்டன. அக்கூட்டத்தி லிருந்து ஒரு பெரிய வயது முதிர்ந்த குரங்கு மட்டும் கரை ஓரத்தில் வந்து ஆறு எங்கு கூடிய வரையில் அகலத்தில் குறைந் திருக்கிறதோ அந்த விடத்திற்குச் சென்று அங்கிருந்து நேரிலுள்ள எதிர்க் கரையையும் பின்பொரு முறை நோக்கிய பின் திரும்பித் தன் இனத்தாரிருக்கும் இடத்தை நோக்கி வந்தது. அப்போது அக்கூட்டத்தி லிருந்த இன்னெரு பெரிய குரங்கு அதை எதிர்த்து நோக்கி வந்தது. கரையைப் பார்த்து விட்டுச் சென்ற குரங்கு இரண்டாவது குரங்கின் செவியில் என்னமோ குசு குசு வென்று கூறியது. அக்குரங்கு

திரும்பிக் கூட்டத்தருகில் சென்று என்னமோ கீச்சென்று கூறியது. உடனே அக்கூட்டத்தி லிருந்த கிழக்குரங்கு களும் சிறு குரங்குகளும் அங்கேயே யிருக்க நடுவயதுடைய பலம் பொருந்திய குரங்குக ளெல்லாம் கூட்டத்தை விட்டுப் பிரிந்து முன்னுக்கு வந்து நின்றன.

உடனே முதற் குரங்கு அவற்றிற்கு வழி காட்டியாக முன்னே செல்ல அவை யாவும் பின்னால் சென்றன. மற்றக் குரங்குகள் அவற்றின் பின்னால் தூரத்தில் சென்றன. முதற் குரங்கு தன் கூட்டத்தை, தான் முன் பார்த்த கரையோரத்தி லுள்ள ஒரு பிரமாண்டமான விருக்ஷத்தின் கீழ் அழைத்துச் சென்று அங்கு நிறுத்தியது. அங்கு ஆறு கொஞ்சம் குறுகி யிருந்ததோடு அம்மரத்திற்கு நேராக எதிர் கரையின் ஓரத் தில் ஒரு பெரிய விருக்ஷம் இருந்தது.

மரத்தின் கீழ் நின்ற குரங்குகளின் பலம் பொருந்திய ஒரு பெரிய குரங்கு அம்மரத்தின் மேலேறியது. அது அம்மரத் தில் ஆற்றில் அகலம் எவ்வள விருக்குமோ அதைவிட உயரத் தில் ஆற்றின் பக்கமாகச் சென்றிருந்த ஒரு பெரிய பலத்த கிளையின் முனைக்குச் சென்று தன் வாலையதில் சுற்றிக் கொண்டு பின் கால்களால் கிளையைக் கெட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டு முன் கால்களையும் தலையையும் கீழே தொங்க விட்டுக் கீச் கீச் என்று கத்தியது. உடனே மரத்தடியி லிருந்த குரங்கு களனைத்தும் ஒன்றின் பின் ஒன்றாகத் துரிதமாய் மரத்தின் மேல் ஏறின. ஒரு குரங்கு சென்று கிளையில் தொங்கும் குரங்கின் இடுப்பில் தன் வாலைச் சுற்றித் தன் பின்கால்களால் அதன் இடுப்பைப் பற்றிக் கொண்டு தன் முன் கால்களையும் சிரசையும் கீழே தொங்க விட்டது. இவ்வாறே இரண்டு மூன்று நிமிடங்களில் ஒவ்வொன்றாய்ப் பற்றிக் கொண்டு கடைசியில் நீண்ட கயிறு போல் தரை மட்டும் தொங்கின. கடைசியில் இருந்த குரங்கு தரையைத் தான் முன்னங் கால் களால் தொடக்கூடிய விதமாகத் தொங்கியது.

அதன் பிறகு கீழே யிருந்த குரங்கு முன்னங்கால்களால் பூமியை யுதைத்து ஊஞ்சலாடத் தொடங்கியதும் மற்றக் குரங்குகளும் முன்னங்கால்களை நீட்டி யசைய நீளமான இக் கயிறு சற்று நேரத்திற்குள் அதிக வேகமாக முன்னும் பின்னும் அசைந்தாட கயிற்றின் கீழ்முனை ஆற்றின் அக்கரை வரை போய் போய் வந்தது. கடைசியில் கீழ் கோடியி லிருக்கும் குரங்கின் முன்னங்கால்களுக்கு ஆற்றின் அக்கரையிலுள்ள மரத்தின் கிளை எட்டியதும் அதைச் சட்டென்று உறுதியாகப் பிடித்துக் கொண்டது. இப்போது ஆற்றின் மேல் ஒரு உயிருள்ள ஒன்றல்ல பல உயிர்களுள்ள ஒரு நீண்ட வளைவான பாலம் சங்கிலி போல் தொங்கியது.

உடனே கரையில் கீழே யிருந்த குரங்குகளனைத்தும் துரிதமாக மரத்தின் மேலேறி இப்பாலத்தின் வழியே ஆற்றைக் கடந்து எதிர்க் கரையிலுள்ள மரத்தின் வழியாகப் பூமியிலிறங்கின. கடைசி குரங்கும் ஆற்றைக் கடந்து எதிர்கறை போய்ச் சேர்ந்ததும், இம்மனிதர் இருக்கும் கரையிலுள்ள மரத்தின் கிளையைப் பற்றி யிருக்கும் குரங்கு ஒருவித சப்த மிட்டதும் யாவும் கால்களை யசைக்காமல் பேசாம லிருந்தன. மறு நிமிடம் இக்கரையில் மரக்கிளையைப் பற்றி யிருக்கும் குரங்கு கிளையில் சுற்றி யிருந்த தன் வாலை எடுத்துக் கொண்டு பிறகு கிளையையே விட்டு விட்டது.

இப்போது அக்குரங்குக்கயிறு எதிர் கரையிலுள்ள மரக் கிளையில் தொங்கியது. அங்கு தொங்கியதும் கண்மூடிக் கண் திறப்பதற்குள் வரிசையாய்க் கீழிருந்து ஒவ்வொன்றாய்த் தான் பற்றிருக்குங் குரங்கை விட்டுத் தரையில் குதித்தும் மரத்தின் கிளையிற் பாய்ந்து பிறகு கீழிறங்கியும், யாவும் அக்கரையில் கூட்டமாகக் கூடிப் பிறகு ஒழுங்காக மலையை நோக்கிச் சென்றன.

அன்பான பிள்ளைகளே! இப்போது உயிருள்ள இந்தப் பாலத்தை பற்றிக் கேட்டீர்களல்லவா! மிருகங்களாக விருந்தும்

அந்தக் குரங்குகள் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதாலும், ஆலோசனை செய்வதினாலும், ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து ஒற்றுமையாய் நடப்பதாலும் எவ்வளவு பெரிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தன பாருங்கள். நீங்களோ மனித ஜன்மத்தில் பிறந்தோர். எல்லா ஜன்மங்களிலும் மேலான ஜன்மம். கடவுள் உங்களுக்கு சிறந்த பகுத்தறிவை யளித்திருக்கிறார். நீங்களும் நிதானமாக ஆழ்ந்து ஆலோசித்து ஒற்றுமையோடு வேலைசெய்தால் அரிய பெரிய காரியங்களைச் செய்து முடிக்கலாம். மனிதர்களில் சிலர் அவ்வாறு ஆழ்ந்து ஆலோசனை செய்வதாலும், சிந்திப்பதாலும் அசாத்திய மென்று பிறருக்குத்தோன்றும் பெரிய காரியங்களைச் செய்து முடித்துப் பிறகு அவர்களே அதைப் பார்த்து "அப்பா! எவ்வளவு பெரிய வேலையைச் செய்துவிட்டோம்" என்று தங்களுக்குத் தாங்களே ஆச்சரியப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

பிள்ளைகளே! எதையும் ஆழ்ந்து ஆலோசிப்பதை எப்போதும் பழக்கத்திற்கொண்டு வாருங்கள். பழக்கத்தால் ஆழ்ந்து யோசிப்பதில் நல்ல தேர்ச்சியடைவீர்கள். எப்போதும் எதையும் ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கும்பழக்க முடையவர்களாயிருந்தால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் உங்கள் காரியங்களிலெல்லாம் ஜெயமடைவீர்கள். ஆண்டவன் உங்களுக்கு அருள் செய்வானாக.

வினைக்குத் தக்க பயன்.

நீங்கள் பிறருக்கு எவ்விதம் செய்கிறீர்களோ அதே விதமான பலனை நீங்களும் அடைவீர்கள். ஒருவருக்கு நன்மை செய்தால் உங்களுக்கு நன்மையே கிடைக்கும். தீமை செய்தால் தீமையையே அனுபவிப்பீர்கள். நீங்கள் ஒருவரைப் பார்த்து நகைத்து ஏளனம் செய்தால் பிறர் உங்களைப்பார்த்து நகைத்து ஏளனம் செய்வார்கள். பிறருக்கு சமயத்தில் உதவி

செய்ய நீங்கள் பின்னடைவீர்களாயின் ஜனங்கள் உங்களுக்கு ஆபத்து நேரும்போது உதவிசெய்யப் பின்வாங்குவார்கள். நீங்கள் பிறரை நிந்தித்தால் நீங்களும் பிறரால் நிந்திக்கப்படுவீர்கள். ஒருவரை மோசம் செய்தால் நீங்களும் மோசத்திற்குள்ளாவீர்கள். நீங்கள் அன்னியரிடம் மரியாதையோடு நடந்துகொண்டால் உங்களுக்கும் மரியாதையே கிடைக்கும். நீங்கள் உலகில் கௌரவத்தோடு வாழவேண்டுமாயின் எல்லோரிடமும் மரியாதையாகவும் அன்போடும் நடந்துகொள்ள வேண்டும். ஆண்டவன் தன் பரிசுத்தமான குர்ஆனில் பின்வருமாறு திருவுளமாகிறான்:—

எவனொருவன் நன்மை செய்கிறானோ அந்த நன்மையின் பயனை அவனே யனுபவிப்பான். எவன் தீமை செய்கிறானோ அத்தீமையின் பயனை யவனே யனுபவிப்பான். அதற்கு அத்தாக்ஷியாக ஒரு விஷயம் கூறுகிறோம்:—

ஒரு வீதியில் ஒரு வீட்டின் தெருத்திண்ணையில் ஒரு சிறுவன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். அவன் ஒரு கையில் தின்று மீந்த இரொட்டித் துண்டையும் இன்னொரு கையில் ஒரு கழியும் வைத்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் பாடிக்கொண்டே திண்ணைமேல் உட்கார்ந்திருந்தவன் தூரத்தில் இருந்த ஒரு நாயைக் கண்டான். அந்நாய் பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்தது. சிறுவன் சு! சு! சு! என்று அதைக்கூப்பிட்டான். இவன் அன்போடு கூப்பிடுவதைப் பார்த்து அந்த நாய் எழுந்து அவனருகில் சென்று செவிகளையும் வாலையும் ஆட்டிக்கொண்டு நின்றது. சிறுவன் இடது கரத்தில் இரொட்டித் துண்டை வைத்துக்கொண்டு அந்நாயிடம் நீட்டினான். நாய் அதை வாங்கிக்கொள்ள ஆவலோடு அவனிடம் மிக்க சமீபத்தில் சென்று இரொட்டியை வாங்கிக்கொள்ளச் சிரசை நீட்டியது.

சிறுவன் உடனே சட்டென்று இரொட்டி பிடித்த கரத்தை யிழுத்துக்கொண்டு கோலால் நாயை பலமாக அடித்

தான். அக்குற்றமற்ற நாய் அலறிக் கூவிக்கொண்டே ஓடி விட்டது. சிறுவன் தான் செய்த காரியத்திற்காக மிக்க சந் தோஷமடைந்து தோட்களைத் தட்டிக்கொண்டும் கலகல வென்று நகைத்துக்கொண்டு மிருந்தான்.

அவன் உட்கார்ந்திருக்கும் வீட்டின் எதிர் வாடையி லுள்ள ஒரு வீட்டின் முன்பக்க அறையில் உட்கார்ந்திருந்த வயது முதிர்ந்த பெரிய மனிதர் ஒருவர் சாளரத்தின் வழியாக அச்சிறுவன் நாயை நல்லதனமாகக் கூப்பிட்டு அதற்கு இரொட் டியைக் காட்டிக் கிட்ட வரச்செய்து பிறகு கோலால் அதைக் குரூரமா யடித்தது முதலிய எல்லா விஷயங்களையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் அந்த நாய் அவ்வாறு நடத்தப்பட்ட தற்காக மிக்க பரிதாபமடைந்ததோடு சிறுவனுடைய துஷ்ட தனத்திற்காக அவன்மேல் கோபங்கொண்டார். அவன் அந்த நாய்க்கு எப்படிச் செய்தானோ அப்படியே அவனுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று தமக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

அதன்மேல் அவர் தமது கரத்தில் ஒரு பைசாவை வைத் துக்கொண்டு அச்சிறுவனை யழைத்து அதைச் சாளரத்தின் சந்தில் காட்டி "தம்பி இப்பைசா உனக்கு வேண்டுமா?" என் றார். பையன் ஆ! தாங்கள் கொடுத்தால் ஏன் வேண்டாமல் என்றான். பெரியவர் இந்தா என்றதும் அவன் கரத்தைச் சாளரத்திற்குள் நீட்டினான். வயோதிகர் உடனே அவன் கையைப் பற்றிக் கொண்டு அங்கிருந்த ஒரு ரூல் கழியால் கரத் தின்மேல் நன்றாக நான்கைந்து அடிகள் கொடுத்தார்.

சிறுவன் கோவென்றலறித் தேம்பித் தேம்பி யழுது பெரியவரை நோக்கி "அய்யா! நான் உமக்கு என்ன கெடுதி செய்தேன்? உம்மைக் காசு கேட்டேனா? என்னை யேன் அடித் தீர்" என்றான். வயோதிகர்:— 'நாய் உனக்கு என்ன கெடுதி செய்தது. அது உன்னை இரொட்டி கேட்டதா?

நீ அதற்கு எப்படிச் செய்தாயோ அவ்வாறே யுனக்குச் செய்யப்பட்டது" என்றார்.

வாலிபர்களே நீங்கள் எப்படி பிறருக்குச் செய்கிறீர்களோ அப்படியே உங்களுக்குச் செய்யப்படும். ஆகையால் ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்யாமல் யாவரிடமும் அன்போடு நடந்து கொள்ளுங்கள்.

உள்ளத்தில் திருப்தியடை.

மனிதர்களில் அநேகர் கிடைத்தமட்டில் திருப்தி யடைகிறதில்லை. கொஞ்சம் கிடைத்தால் இன்னும் அதிகம் வேண்டுமென்று ஆவல்கொள்கிறார்கள். கடைசியில் அக்கொஞ்சத்தையும் இழந்துவிடுவதே அதன் பலனாக முடிகிறது. சிலபிள்ளைகள் அன்றாடம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பாடத்தை கற்பதில்லை. அதிகம் படித்து விடலாமென்று வாசிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். அதனால் என்ன நடக்கிறதென்றால் முன்னே படித்தது பின்னே மறந்துகொண்டேபோகக் கடைசியில் கொஞ்சம பாடம்கூட மனதில் பதியாமல் வாசித்ததால் ஒரு பயனுமில்லாமற் போகிறது. அத்தகைய பிள்ளைகள் கடைசியில் பரிட்சையில் தேர்ச்சியடையாமல் தவறிப்போகிறார்கள்.

சில குடியானவர்களும் அதிக ஆசையோடு நடந்துகொள்வதனால் பெருத்த நஷ்டமடைகிறார்கள். எவ்வாறெனின் தங்களிட மிருக்கும் கொஞ்ச தானியத்தை விதைத்து அதற்குச் சரியாக எருவிட்டு நீர்பாச்சி களைபிடுங்கிச் சரியான விளைவு உண்டாக்கிக் கொள்வதைவிட்டு ஏராளமான விதைகளை மிக்க விஸ்தீரணமான பூமியில் விதைத்துவிடுகிறார்கள். பிறகு முழுமைக்கும் எரு போதாமல் தவிக்கிக்கிறார்கள். அப்போதேனும் எரு எவ்வளவிற்குப் பூரணமாகப் போதுமோ அவ்வளவு மட்டும் போடாமல் முழுமைக்கும் கொஞ்சம் கொஞ்சம்

தூற்றிவிடுகிறார்கள். பிறகு முழுமைக்கும் ஜலம் கிடைப்ப தில்லை. கொஞ்சம் பூமிக்குமட்டும் தாராளமான ஜலம் பாய்ச்சி அதுவரையிலாவது நல்ல விளைவு உண்டாக்கிக் கொள்ளலாம். முழுமைக்கும் அஜ்ஜலத்தைப் பாய்ச்சுகிறார்கள். கடைசியில் முழுமைக்கும் ஜலம் போதாமல் எல்லா பயிரும் தீய்ந்து போய் ஒரு பிடிதானியங்கூட கைக்குவராமற் போகிறது. அந்தோ இப்படிச் செய்யாமல் கொஞ்சம் விதையைக் கொஞ்சம் பூமி யில் விதைத்து அதற்குப் போதுமான எருவிட்டு காலக்கிரமப் படி போதுமான நீர் பாய்ச்சினால் அதுவரையில் நல்ல தானியம் விளைந்திருக்குமல்லவா?

வர்த்தகர்களிலும் சிலர் இவ்வாறே பேராசையால் பெரு நஷ்டமடைவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் கொஞ்சம் சரக்கை வாங்கி உடனே சொல்ப லாபத்திற்கு விற்கப்பிரியப்படுவதில்லை. எஜமான் சரக்கைவாங்கிக் கட்டிவைத்து விட்டு, அதன் விலை எப்போது ஒன்றிரண்டாக ஏறுமோ அப்போது விற்று நூறுக்கு நூறு இலாபம் சம்பாதிக்கலா மென்று எதிர்பார்த் துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடைசியில் விலை இவர்கள் வாங்கிய போதிருந்ததைவிட இன்னும் குறைந்தே போகிறது. வாங்கி வைத்திருந்த பண்டங்களும் பல வழியில் சேதமடைந்து விடுகிறது. கடைசியில் அதிக இலாபம் சம்பாதிப்பதற்குப் பதிலாக முதலிலேயே ஒரு பாகத்தை யிழக்க நேர்கிறது.

இப்படிச் செய்யாமல் கொஞ்சம் பொருளைவாங்கி யுடனே சொல்ப இலாபத்திற்கு விற்றுவிட்டால் மறுபடி யின்னும் கொஞ்சம் வாங்கியபடி யுடனே சொல்ப இலாபத்திற்கு விற்று விடலாம். இவ்வாறு செய்வதால் வர்த்தகமும் அதிகமாக நடப்பதோடு மொத்தத்தில் இலாபமும் அதிகமாகக் கிடைக் கும். திருஷ்டாந்தமாக ஒருவன் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒன்றை வாங்கி எட்டு நாட்கள் வைத்திருந்து பிறகு அதை இரட்டத்

தனை விலைக்கேவிற்கிறான் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அப்போது அவன் ஒரு ரூபாய் லாபமடைகிறான். அப்படிச் செய்யாமல் அந்த ஒரு ரூபாய் வாங்கியதை உடனே ஒரு ரூபாய் ஒரு அணாவிற்கு விற்று மறுபடி அந்த ஒரு ரூபாய்க்குத் திரும்பி அதேப்பொருளை வாங்கி முன்போலவே ஒரு அணா இலாபத்திற்கு விற்பானாயின், அந்த எட்டு நாட்களில் சுமார் இருபது முறைப்படி வாங்கிவிற்றாலும் இருபதணா ஒரு ரூபா நான்கணா இலாபம் பெறலாகும்.

ஆகையால் பிள்ளைகளே! எப்போதும் அதிக ஆசைக்கு இடங்கொடாமல் அகப்பட்டதைக்கொண்டு காரியங்களைக் கிரமமாகவும் ஒழுங்காகவும் நடத்தினால் நன்மையும் க்ஷேமமும் அடையலாம் என்பதை மறவாதீர்கள்.

புத்திமானே பலவான்.

பிள்ளைகளே! எவன் சூக்ஷமமான புத்தியும் ஆழ்ந்த யோசனையும் தைரியமுமுடையவனா யிருக்கிறானோ அவனே பலவான். அவனே எப்போதும் ஜெயமடைவான். பெரிய உருவமும் தேகபலமும் இருப்பதினால் மட்டும் ஒரு பயனுமில்லை. இதை விளக்கப்பட்ட ஒரு சிறுகதை கூறுகிறோம் கேளுங்கள்:—

ஓர் ஆற்றோரத்தில் ஒரு பிரமாண்டமான ஆலவிருக்ஷமொன்றிருந்தது. அந்த மரத்தில் ஒரு ஆண்காகமும் பெண்காகமும் நெடுநாட்களாக கூண்டு கட்டி வாழ்ந்துகொண்டிருந்த அதே மரத்தின் ஒரு பெரிய கிளையிலிருந்த ஒரு பொந்தில் ஒருபெரிய கருநாகம் வசித்துக்கொண்டிருந்தது. காகம் முட்டையிடும்போதெல்லாம் அப்பாம்பு அதன் முட்டைகளையெல்லாம் புசித்துக்கொண்டே யிருந்தது.

ஒரு நாள் வெளியில் தீனி பொருக்கச் சென்றிருந்த ஆண்காகம் திரும்பி வந்ததும் தன் பெண்ணின் முகம்வாட்ட

மடைந்திருப்பதைக் கண்டு "என் அன்பார்ந்த மனைவியே! இன்று உன்முகம் வாட்டமடைந் திருப்பானேன்?" என்று வினவியது.

அதற்குப் பெண்காகம் "என் பர்த்தாவே! இம்மரத்தி லிருக்கும் கருநாகம் என் முட்டைகளையெல்லாம் தின்றுவிடு கிறது. இங்கிருக்குமட்டும் நாம் குழந்தைகளைப் பெற்றுவளர்த் துக் கொஞ்சிக் குலாவும் பாக்கியமும் நமக்கு வாய்க்கப்போகிற தில்லை. கள்ளசினேகனும், கெட்ட எண்ணமுடைய வேலைக் காரனும் இருக்கும் மனையில் வசிப்பது எப்போதும் ஆபத் துக்கிடமாகும். ஆகையால் நாம் உடனே இந்த விடத்தைவிட் டுப் போய்விடுவதே நலம்" என்றது.

ஆண்காகம்:— "என் அருமையான காதலியே, நீ கூறி யது உண்மையே. இக்கருநாகம் நமக்கு மிக்க தீங்கிழைத் திருக்கிறது. ஆயினும் நாம் இதைவிட்டு ஓடவேண்டிய அவ சியமில்லை. நான் இந்நாகத்தை அடியோடழித்து விடுகிறேன்" என்றது.

பெண்காகம் இதைக்கேட்டு சற்று கோபமும் ஆச்சரிய மும்கொண்டு "நல்லகாரியம்! பலம் பொருந்திய அந்த நாகத்தையாவது நீர் அழித்துவிடுகிறதாவது! இது எங்கே னும் நடக்கிற சங்கதியோ? ஆகாத காரியத்தை நம்பிக் கொண்டு மோசம் போவது மதியீன மல்லவோ?" என் றது. ஆண் காகம் "என் அன்பான பத்தினியே! நான் அப்படி மூடத்தனமாய் என்னாலாகாத காரியத்தைச் சாதிப் பதாய்க் கூறமாட்டேன். நாகன் தேகபலத்திலும் விஷ முடைய குணத்தாலும் என்னிலும் பலவானென்பது உண் மையே. ஆனால் புத்திமானே பலவான்! புத்தியின் முன் தேகபலமும் ஜெயமடையாது. நானென்ன? உன்னைக்கொண்டே அக்கருநாகனை அழித்துவிடுகிறேன். நீ மட்டும் நான் கூறும் அற்பகாரியத்தைச் செய்" என்றது. பெண்காகம் "ஆகா!

என் குஞ்சுகளைப் பிறக்கு முன்னே யழிக்கும் அக்கொடிய நாகத்தை யழிக்க என்னாலாகக்கூடிய உதவி எதுவேனும் செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறேன்'' என்றது.

ஆண்காகம்:- "ஆச்சு, இன்னும் சற்றுநேரத்தில் வழக்கம் போல் இராஜகுமாரன் ஆற்றில் நீராடவருவான். எப்போதும் போல அச்சமயம் தன் நகை முதலியவற்றைக்களைந்து கரையிலிருக்கும் கல்லின்மேல் வைத்துவிட்டு நீரில் இறங்குவான். அப்போது நீசென்று அவன் முத்து மாலையை மூக்கால் தூக்கிக்கொண்டு அவன் கண்முன்பாகப் பறந்துவந்து கருநாகம் வசிக்கும் பொந்தில் போட்டுவிட்டு எட்டவந்து உட்கார்ந்து நடக்கும் வேடிக்கையைப் பார்'' என்றது.

பெண்காகம் அவ்வாறு செய்யச் சம்மதித்தபின் இரண்டும் இராஜகுமாரன் வரவிற்கு எதிர்பார்த்திருந்தன. சற்று நேரத்திற்குள் இராஜகுமாரன் தன் இரண்டு ஆட்களோடு நீராடவந்து ஆண்காகம் கூறியபடி நகைகளையும் உடைகளையும் கழற்றிக்கல்லின்மேல் வைத்துவிட்டு ஆட்களோடு நீரில் இறங்கினான்.

அச்சமயம் பெண்காகம் பறந்துபோய் நகைகளின் அருகில் குந்தியது. இராஜகுமாரனும் ஆட்களும் கண்டு அதையோட்டக் கூவினார்கள். ஆனால் பெண்காகமோ அவர்கள் கண் முன்பாகவே முத்துமாலையைத் தூக்கிக்கொண்டுபோய் அந்த மரப்பொந்தில் போட்டது. அதைக்கண்ட ஆட்கள் உடனே ஒரு கோலெடுத்துக்கொண்டு மரத்தின்மேலேறி கோலைப்பொந்தில்விட்டுப்பார்த்தபோது நாகம் சீறி வந்தது. அவர்கள் நாகத்தைக் கொம்பாலடித்துக்கொன்று விட்டு முத்து மாலையை யெடுத்துக்கொண்டு சென்றார்கள்.

பிள்ளைகளே! பாருங்கள்! காகம் எவ்வளவு சிறியபிராணி. அப்படியிருந்தும் விஷமுடைய கொடிய ஜந்துவாகிய அக்கரிய நாகத்தை தந்திரத்தாலல்லவா கொன்றுவிட்டது. எப்போ

தும் புத்திபலமே பெரியது. புத்திமானே பலவான் என்பதை மறவாதீர்கள்.

குள்ளநரியும் மத்தளமும்.

ஒருநாள்காலை ஒரு குள்ளநரியானது ஆகாரம் தேடுவதற்காகத் தன் புதரிலிருந்து வெளியிற் புறப்பட்டது. அது சற்று தூரம் சென்றபோது தரையில் ஒருசிறுபட்சி உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டு "ஆ! இப்போது இப்பட்சியே நமக்கு ஆகாரமாகப் போதுமானது" என்று கருதிக்கொண்டு அப்பட்சியின்மேல் பாய்ந்து அதைப்பிடிக்கப்பதுங்கிற்று. அச்சமயம் அருகிலிருந்த ஒரு மரத்தின் ஒரு கிளையில் ஒரு மத்தளங் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது. நரி இதற்குமுன் மத்தளத்தையொருபோதுங் கண்டதில்லை. ஆகையால் அதைப்பார்த்ததும் "ஓகோ! இது ஏதோ ஒருபெரிய ஜந்து. இச்சிறு பட்சி நமக்குக் கால் வயிற்றுக்குக் கூடபோதாது. இப்பெரிய ஜந்துவை பிடித்தால் இன்றைக்கும் நாளைக்கும்கூட போதுமான ஆகாரமாகும். புதுவித உணவாகும், ருசியாகவுமிருக்கும்" என்றுதனக்குள் சந்தோஷத்தோடு சிந்தித்துக்கொண்டு பதுங்கிக்கொண்டே மிக்க ஜாக்கிரதையோடு அம்மரத்தின்மேலேறி, மத்தளத்தினருகிற் சென்றதும் தட்டென்று அதன்மேல் பாய்ந்தது. மத்தளம் அவ்வேகத்தால் கயிறுஅறுந்து பூமியில் தடாலென்று விழுந்தது.

நரியும் பொத்தென்று அதன்மேல் குதித்து அதன்தோலைக்கிழித்து உள்ளே பார்க்க அதனுள் ஒன்றுமேயில்லை. சட்டென்று திரும்பி பட்சி யிருந்த விடத்தைநோக்கியது. பட்சியோ மத்தளம் விழுந்த சத்தத்தைக் கேட்டதும் பறந்துபோய் விட்டது. அந்தோ! நரி கைக்கு எட்ட விருந்த ஆகாரத்தை யிழந்து பின்வருமாறு விசனத்தோடு சிந்திக்கலாயிற்று:—

"அந்தோ! நான் என்ன முட்டாள் வேலை செய்து விட்டேன். கையிற் கிடைத்ததில் திருப்தி யடையாமல் பேராசைப் பேயிக்கு இடங்கொடுத்ததாலல்லவோ கையில் சிக்க விருந்த பட்சிகளையும் இழந்து ஏமாற்ற மடைந்து விழிக்க லானேன். இனி பசியால் வேதனைப்பட வேண்டியதாக முடிந்ததே" என்று தன் மூடத்தனத்திற்காக தன்னையே நொந்து கொண்டது.

பிள்ளைகளே! நரி மத்தளத்தின் மேல் ஆசை வைக்கா திருந்தால் அப்பட்சி அதற்கு கிடைத்தே யிருக்கும். பேராசைப் பட்டதால் அதை யிழந்து பசியால் வருந்த நேர்ந்தது. எப்போதும் நமக்குக் கிடத்ததைக் கொண்டு நாம் திருப்தி யடைய வேண்டுமே யன்றி, அதற்கு மேலும் பேராசைப் பட்டால் உள்ளதையும் இழக்க நேரும் என்பதை மனதில் வையுங்கள். "காட்டி லிருக்கும் பலாக்கனியைவிடக் கையிலிருக்கும் களாக் கனியே மேலானதாகும்" என்ற மொழியை மறவாதீர்கள்.

தொண்டானும் நாரையும்.

ஒரு நாள் ஒரு தொண்டான் ஒரு ஆட்டு மந்தையிற் புகுந்து ஒரு ஆட்டைக் களவாடித் தின்ற போது அதன் தொண்டையில் ஒரு எலும்பு சிக்கிக் கொண்டது. அச்சமயம் ஒரு நாரை தனக்கு எதிர்ப்பட்டது.

தொண்டான் அதை நோக்கி :—

"நண்பனே! நீ எனக்கு ஒரு உதவி செய்ய வேண்டும் அதாவது என் தொண்டையில் ஒரு எலும்பு சிக்கிக் கொண்டு மிக்க நோயை யளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உனக்கு நீண்ட கழுத்திருப்பதால் நீ சுலபமாக அதை எடுத்து விடலாம். நீ இவ்வுதவி மட்டும் செய்தால் நான் உனக்கு அருமையான ஒரு பரிசளிப்பேன்" என்றது.

நாரை பரிசுக்கு ஆசைப்பட்டு தன் சிரசைத் தொண்டா னுடைய வாய்க்குள் விட்டு அதன் தொண்டையிற் சிக்கிக் கொண்டிருந்த எலும்பைப் பிடுங்கி வெளியில் எறிந்து விட்டு "நண்பனே! ஏதோ நீ எனக்களிப்பதாக வாக்களித்த பரிசைக் கொடு" என்றது.

தொண்டான் :—"இதோ அளித்திருக்கிறேனே! உன் சிரசு என் வாய்க்குள் இருந்த போது நான் அதை கடித்து விடாமல் விட்டு விட்டதால் உனக்கு எவ்வளவோ மேலான பரிசை யளித்திருக்கிறேனல்லவா" என்றது.

பிள்ளைகளே! துஷ்டருக்கு உதவி செய்தால் நமது பிரா ணன் தப்பியதையே நாம் பெரும் பரிசாக கருத வேண்டும். சிலர் நாம் செய்யும் உதவிக்குப் பதில் தீமையே செய்வார்கள். தீயில் சிக்கிய தேளை வெளியி லெடுத்து விட்டால் அப்படி யுதவி செய்தவனையே அது கொட்டிவிடும்.

முற்காலத்தில் ஸுலைமான் அலைஹிஸ்ஸலாம் என்றொரு நபி யிருந்தார்கள். ஒரு நாள் ஒரு மனிதன் அவரிடம் சென்று பணிந்து, "பெரியோரே! மிருகங்களும் பட்சிகளும் பேசும் பாஷையை அறிந்து கொள்ளும் சக்தி எனக்குண்டாகும் வண்ணம் அருள் புரிய வேண்டும்" என்று பிரார்த்தனை செய்தான். அதற்கு அப்பெரியவர் "மைந்தனே! ஆண்டவன் ஏதோ ஒரு நன்மையான நோக்கங் கொண்டே மிருகபக்ஷிகளின் சம்பாஷணை மனிதர்க்குத் தெரியாம லிருக்கும்படிச் செய்திருக் கிறான். ஆகையால் நீயதை அறிய வேண்டிய ஆவல் கொள்ளாம லிருப்பதே நன்மையாகும்" என்றார்.

அம்மனிதன் அதனால் திருப்தி யடையாமல் "எவ்விதத்தி லேனும் நான் அவற்றின் சம்பாஷணைகளை உணர்ந்து களிப் படையும்படி தாங்கள் கிருபை செய்ய வேண்டும்" என்று அப்பெரியோரை இடை விடாது மிகவும் கெஞ்சிக் கேட்டுக்

கொண்டான். அதன் மேல் அவர் ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்து அம்மனிதனுக்கு மிருக பட்சிகளின் பாஷையை யுணரும் சக்தி யுண்டாகும்படிச் செய்தார்.

அம்மனிதன் அச்சக்தியைப் பெற்றதே முதலாவது மிருகங்கள் பட்சிகள் இவற்றின் சண்டை சச்சரவுகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதிலேயே காலத்தைக் கழிக்கத் தொடங்கினான், அவன் வீட்டில் கோழிகள் அதிகமாக விருந்தன. ஒரு நாயும் இருந்தது. வீட்டிலுள்ளவர்கள் போஜனம் செய்த பின் வேலைக்காரி பாத்திரங்களிலுள்ள மிச்சத்தைவெளியில் கொண்டு போய் போடுவாள். அதிலுள்ள சாதம் முதலியவற்றைக் கோழிகளும் குஞ்சிகளும் அருந்தும். எலும்பு முதலியவற்றை நாய் தின்னும்.

ஒரு நாள் கோழிகள் நாயை நோக்கி "ஓ நண்பனே! வெளியில் கொண்டு வந்து எறியப்பட்ட ஆகாரம் எங்களுக்குப் போதாமல் நாங்கள் பட்டினியா யிருப்பதை நீ பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாயல்லவா? இன்று உன்பாக ஆகாரத்தையும் எங்களுக்குக் கொடுத்து விடு" என்றன. நாய் "என் ஆகாரத்தை யுங்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு நான் என்ன தின்பது?" என்றது.

கோழி:—இன்றைக்கு ஒரு நாளைக்கு மட்டுமே நீ பட்டினியாக இருக்க வேண்டும். நாளைக்கு உனக்கு ஏராளமான ஆகாரம் கிடைக்கும். உன்னால் அவ்வளவும் தின்ன முடியாது. இன்று மாலை நமது எஜமானுடைய சிகப்பு எருது திடீரென்று இறந்துவிடப் போகிறது. நாளை உனக்கு அந்த மாமிசம் எலும்புகள் யாவும் உனக்கே ஏராளமாகக் கிடைக்கும் என்றது.

அதன் மேல் நாய், கோழி கோரியபடியே தன் ஆகாரத்தை அதற்கும் அதன் குஞ்சுகளுக்குமே விட்டுவிட்டது. இவைகளின் சம்பாஷணையை வீட்டெஜமான் கேட்டுக் கொண்டே

யிருந்தான். தன் எருது இறந்து போகும் என்பதைக் கேட்டதால் உடனே அச்சிகப்பு எருதை யவிழ்த்துக் கொண்டு கடைக்குச் சென்று வந்த மட்டும் ஒன்றுக்குப் பாதியாய் விற்று விட்டான்.

மறுநாள் காலை வழக்கம் போல் வேலைக்காரி மிஞ்சிய ஆகாரத்தைக் கொண்டு வந்து வெளியில் எறிந்த போது, நாய் மிக்க கோபத்தோடு உருமிக் கொண்டு கோழியை நோக்கி "நீ என்னை ஏமாற்றி மோசம் செய்து விட்டாய்" என்றது.

கோழி:— நண்பனே! நான் ஒருபோதும் பொய் கூறவில்லை. எஜமான் மிக்க சூக்ஷ்மபுத்தி யுடையவனாகை விருக்கிறான். தன் மாடு இறந்து போகும் சங்கதியை யெப்படியோ அவன் அறிந்து கொண்டு அந்த மாட்டைக் கடை வீதியிற் கொண்டு போய் விற்று விட்டான். அந்த மாடு அதை வாங்கியவன் வீட்டிற் போய் மடிந்தது. நாளைக்கு எங்கள் முறை வருகிறது. எங்களுக்கு ஏராளமான ஆகாரம் கிடைக்கப் போகிறது. இரவிற்கு எஜமானுடைய அடிமை இறந்துபோகப் போகிறான். வழக்கம் போல் நாளைக்கு ஏழை எளியவர்களுக்குத் தானம் செய்ய ஏராளமான தானியம் கொண்டு வரப்படும். அவற்றில் சிந்திப்போவதே எங்களுக்குப் போதுமானது. எங்களால் அவ்வளவு தின்ன முடியாது. ஆகையால் இன்றைக்கு எங்கள் ஆகாரத்தையும் நீயே சந்தோஷமாகப் புசித்து விடு. குஞ்சுகளுக்கு மட்டும் சிறிதளவு வை என்றது.

நாய் அவ்வாறே செய்தது. அன்றும் எஜமான் இவைகள் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டான். அடிமை யிறந்து விட்டால் தனக்கு எருது இறப்பதிலும், அதிக நஷ்டம் நேரும். ஆகையால் உடனே தன் அடிமையை, அடிமைகள் விற்கப் படும் கடை வீதிக்குக் கொண்டு போய் விற்று விட்டான்.

மறுநாள் வேலைக்காரி ஆகாரத்தின் மிச்சத்தைக் கொண்டு வந்து வெளியில் எறிந்ததும் கோழி நாயை நோக்கி "எஜமா னுடைய புத்திசாலித்தனத்தால் ஒருநாள் நீ பட்டினியா யிருந் தாய். இன்று எங்கள் முறை வந்திருக்கிறது. அடிமை யிறந்து போகும் சங்கதியையும் அவன் எப்படியோ தெரிந்து கொண்டு அவனையும் உடனே விற்று விட்டான். அந்த அடி மையும் தன்னை வாங்கிக் கொண்டவன் வீட்டில் போய் இறந்து போனான். ஆயினும் நாளைக்கு நம்மிருவர்க்கும் தவறாத பெரிய விருந்திருக்கிறது. தானியங்களும் ஏராளமான யாசகர் களுக் களிக்கக் கொண்டு வரப்படும். ஆகார வகைகளும் அதிகமாக சமைக்கப்படும். ஏனெனில் நாளைக்கு நமது எஜமான னாகிய இம்மனிதனே இறந்து போகப் போகிறான்" என்றது.

கடந்த இரண்டு தினங்களாக இவற்றின் சம்பாஷணையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது போலவே எஜமான் அன்றும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். மாடும் அடிமையும் இறந்து போவார்க ளென்பதைக் கேட்டதும் இரண்டையும் உடனே விற்று விட்டு அவற்றால் அடைய வேண்டி யிருந்த நஷ்டத்தி னின்றும் தப்பித்துக் கொண்டான்.

இப்போது தானே இறந்து போவதைக் கேட்டதே பேரிடி விழுந்தவன் போலாயினான். அவன் மனோவேதனை சொல்ல முடியாது. என்ன செய்வான்! ஸுலைமான் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களிடம் ஓடிப் போய் மிக்க நடுக்கத்தோடு நடந்த சங்கதி களைக் கூறினான்.

அதற்கு அப்பெரியவர், "ஓ மனிதனே! நான் அப்போதே மிருகப்பட்சி யவற்றின்பாஷையை அறிந்து கொள்ள விரும்பு வதால் உனக்கு ஆபத்துவருமென்று கூறினேனல்லவா? எருது இறந்து போய் அதன்நஷ்டத்தை நீ பெற்றுக் கொண்டிருந்தால் உன் அடிமை யிறந்திருக்கமாட்டான். நீ அந்த எருதால் நேரிடக்

கூடிய நஷ்டத்தினின்றும் தப்பித்துக் கொண்டாய். அதனால் அதிலும் அதிகமான நஷ்டத்தை யளிக்க உன் அடிமை மரண மடையவிருந்தான். அதற்காகிலும் நீ பொறுமையாக விருந்து அந்த நஷ்டத்தை யேனும் ஒற்றுக் கொள்ளாமல் அடிமையை யுடனே விற்று விட்டு அதினின்றும் தப்பித்துக் கொண்டாய். ஆகையால் கடைசியில் உனக்கே மரணம் வரலாயிற்று. இதினின்றும் நீ தப்ப முடியாது'' என்று கூறி விட்டார்.

இதனால் ஆண்டவன் நமக்கு இயற்கையில் அளிக்காத் தத்துவத்தை நாம் பெறவேண்டு மென்று ஆசைப்படுவது பெருந் தவறென்றும் அப்படி ஆசைப்பட்டால் நமக்கே நாம் ஆபத்தை யுண்டாக்கிக் கொள்வோ மென்றும் உணர்ந்து, ஆண்டவனளித்த சக்திகளோடு திருப்தி யடைந்திருக்க வேண்டும் என்று அறிகிறோம்.

பொறாமை.

பொறாமை யென்பது ஓர் மிகவும் கெட்டகுணம். இன்னொருவர் எந்த விஷயத்திலேனும் தன்னிலும் மேலான நிலைமையில் இருப்பதைக் கண்டு மனம் பொறாமல் வேதனைப்படுவதற்கே பொறாமை யென்று பெயர். பொறாமையுடையவனுடைய மனம் எப்போதும் எறிந்து கொண்டே வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும். அப்பொறாமையே அவனைத் தண்டிக்கும். நம்மோடு கூடப் பாடசாலையில் வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் அண்டை வீட்டுச் சிறுவன் பரிட்சையில் தேறி விட்டான். நாம் தவறி விட்டோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது, "நாமும் அவனைப் போல் நன்றாக வாசித்துப் பரிட்சையில் அவனிலும் மேன்மையாகத் தேற வேண்டும்'' என்று கருதுவது பொறாமையல்ல. ஆனால் "அவன் மட்டும் தேறி விட்டானே. அந்தோ! அவனும் நம்போல் ஏன் தவறி

விடக் கூடாது" என்று மனம்வேக இடங் கொடுப்பதே கொடிய பொறாமையாகும்.

இப்பொறாமை அனேக கொடிய பாவங்களைச் செய்யத் தூண்டும். பொறாமையைக் கொண்டு ஒருவருக்குத் தீங்கிழைக்கக் கருதுகிறவன் தானே அழிந்து போவான் என்பது உண்மை. அதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக நடந்த ஒரு சம்பவத்தை யீண்டு கூறுகிறோம் :—

வடக்கில் அரசாண்டு கொண்டிருந்த ஒரு அரசருடைய சபையில் வண்ணக்கவி பீர் முஹம்மது என்ற ஒரு வித்வானிருந்தார். அவர் அந்த இராஜ சபையி லிருந்த வித்வான்களுக் கெல்லாம் தலைவராய் நவாப்பால் மிக்க செல்வாக்கு பெற்றிருந்தார். இவ்வாறிருக்க ஒரு நாள் ஷேக் முஹம்மத் என்ற ஒரு பெரிய வித்வான் இராஜ சபைக்கு வந்து தமது பண்டிதத் திறமையைக் காட்டினார். அவர் வண்ணக்கவி பீர் முஹம்மதுவை விட மிகச் சிறந்த பண்டிதராக விருந்தபடியால் நவாப் அன்று முதல் அவரையே தமது சபையிலுள்ள பண்டிதர்களுக் கெல்லாம் தலைவராகச் செய்தார்.

பீர் முஹம்மதும் கல்வி கற்றவரேனும் பொறாமை யென்ற பேய் அவரை விட்டகலவில்லை. அவர் புது வித்துவான் மேல் மிக்க பொறாமை கொண்டார். "இவன் இருக்கு மட்டும் நமக்கு இராஜ சபையில் கௌரவம் கிடைக்காது. முன் போல் வருமானமும் கிடைக்காது. இவனை எப்படியாவது ஒழித்துவிட வேண்டும்" என்று தமக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டார். பிறகு எவ்வாறு அவனை யொழிக்கலா மென்று ஆலோசனை செய்யத் தொடங்கினார். கடைசியில் ஒரு யோசனை யுதித்தது. அப்படிச் செய்தால் இரகசியமாகக் காரியத்தை முடித்து விடலா மென்றும் தன் மேல் ஒருவர்க்கும் சந்தேகமும் தோன்றா தென்றும் புலப்பட்டது.

அவ்வூருக்கு அருகாமையிலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் முனியன் என்ற ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெரிய கள்ளன், கொலை பாதகத்திற் கஞ்சாதவன். பீர் முஹம்மது என்ற வித்துவான், ஒரு நாள் இரவில் அவன் வீட்டிற்குச் சென்று புது வித்வானைக் கொன்று விட்டால் அவனுக்கு ஐந்நூறு ரூபாய் அளிப்பதாக ஏற்பாடு செய்து, வித்வான் அவனை நோக்கி "முனியா! நீ மிக்க தந்திர சாமார்த்திய முடையவனென்று இந்தவேலையை யுனக்குக் கூறினேன். புது வித்வானை நீ பகலில் வந்து அடையாளம் பார்த்துக் கொள். அவன் சாதாரணமாக எப்போதும் முக்காடிட்டுக் கொண்டே நடப்பவன். மேலும் கையில் உயரமான ஒரு தடி வைத்துக் கொண்டிருப்பான். அத்தடியின் தலையில் வெள்ளியால் தாமரை மலர் போல் ஒரு பூண் கட்டி யிருக்கும். அந்த மலர் இரவில் கூட பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். இந்த அடையாளம் உனக்குப் போதும். இன்று மூன்றாவது நாள் அதற்கு நல்ல சமயம் வாய்க்கிறது. கமால் புரத்தில் இரவில் ஒரு திருவிழா நடக்கிறது. புது வித்துவான் அங்கு செல்லப் போகிறான். திரும்பி வரும்போது நடுஇரவுக்கு மேலாகும். அதுவே நல்ல சமயம். அக்கிராமத்திற்கும் நகரத்திற்கும் இடையிலுள்ள வேலந் தோப்பே அதற்குச் சரியானவிடம். அங்கு பாதைக்கு சற்று தூரத்தில் ஒரு பெரிய பாழுங்கிணறுகூட இருக்கிறது. சவத்தை யதில் போட்டு விட்டால் சங்கதி யடியோடு மறைந்து விடுமே" என்றார்.

முனியன் அப்படியே ஒப்புக் கொண்டு முன் பணமாக முந்நூறு ரூபாய் பெற்றுக் கொண்டான். பழைய வித்துவான் இனி அச்சனியன் ஒழிந்த மாதிரியே யென்று சந்தோஷத்தோடு வீட்டிற்குச் சென்றார்.

முனியன் மறுநாள் காலை அரண்மனை வீதியில் காத்திருந்து புது வித்துவான் அரண்மனைக்குள் செல்லும் போது

கண்டான். அவர் முகத்தை நன்றாய்ப் பார்க்கக்கூடவில்லை. ஆயினும் அவர் உயரத்தை மனதில் குறித்துக் கொண்டதோடு முக்காடும் கைக்கோலுமே போதுமான அடையாளங்களென்று மனதில் வைத்துக் கொண்டான். உடனே தன் கூட்டாளிகளாகிய கறியன், காட்டான் என்ற இருவரிடமும் சங்கதியைக் கூறி அவர்களை ஆயத்தமாக விருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து விட்டான். எங்கு களவாடச் சென்றாலும் இவர்கள் மூவரும் ஒன்றாகவே செல்வது வழக்கம்.

நகரத்திற்கும் திருவிழா நடக்கும் கிராமத்திற்கும் எட்டு மைல் தூரம். திருவிழா நடக்கும் இரவு கள்ளர் எட்டுமணிக்குப் புறப்பட்டுபோய் வேலந்தோப்பில் பாதையோரம் செடிகள் அடர்ந்துள்ள ஒரு விடத்தில் மறைந்திருந்தார்கள். மூவரிடமும் பலமான தடிகளும் ஒரு கத்தியுமிருந்தது.

புதுவித்வான் தனக்கு அறிமுகமான ஒருவரோடு ஒரு வண்டியிலேறித் திருவிழாவிற்குச் சென்றார். வழியிலேயே அவருக்குச் ஜுரம்கண்டது. வண்டியில் படுத்துக்கொண்டார். தடியைப் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டார். அது எப்படியோ வைக்கோலில் நழுவிப் பாதையில் விழுந்து விட்டது. கடகட வென்று வண்டி செல்லும் சத்தத்தால் தடிவிழுந்தது கேட்கவில்லை. கிராமத்திற்குச் செல்லுவதற்குள் வித்துவானுக்கு ஜுரம் அதிகமாய் விடவே அவரும் அவர் கூடச்சென்றவரும் திருவிழாவைக் கூடப்பாராமல் ஒருவர் வீட்டுத் திண்ணையில் சயனித்துக்கொண்டார்கள். இரவு குளிர்காற்று வீசிக்கொண்டிருந்ததால் மறுநாள் விடிந்தபிறகு தன் நகருக்குத் திரும்புவதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள்.

பழையவித்துவான் தான் திருவிழாவிற்குச் செல்லலாகாதென்றே கருதியிருந்தார். ஆயினும் இரவுஎன்பதால் முனியனும் அவன் தோழர்களும் போய் வேலையை முடிக்கிறார்களோ என்

னமோ, எதற்கும் நாம் இரகசியமாகப்போய் பார்ப்போமென்று புறப்பட்டார். இவர் கிராமத்தில் போய்ச்சேரும்போது மணி கிட்டமட்ட பன்னிரண்டாயிற்று. திருவிழாவும் முடிந்து ஜனங் கள் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தன்னையாரேனும் அங்கு கண்டால் பிறகு புதுவித்துவான் கொல்லப்பட்ட சங்கதி ஒரு சமயம் வெளிப்பட்டுவிடும். தன்மேல் சந்தேகமுண்டாகு மென்று எண்ணி ஒரு மறைவான விடத்தில் பதுங்கிக்கொண் டிருந்தார்.

ஜனங்கள் துரிதமாகத் திரும்பினார்கள். சுமார் ஒருமணி நேரங்கழித்து பீர் முஹம்மது "இதுகாறும் நமது போட்டிக் காரன் ஒழிந்துபோய்விட்டிருப்பான்" என்று எண்ணிக் கொண்டே நகருக்குத் திரும்பினார். நடந்து செல்லும் பிரயா ணிகள் ஒவ்வொருவர் இன்னும் சென்றுகொண்டிருப்பதால் ஒருசமயம் தன் முகமறிந்தவர்கள் யாரேனுமிருப்பார்களென்று நெடுக முக்காடிட்டுக் கொண்டார்.

வேலந்தோப்பிற் கருகில் வரும்போது ஜலபாதையை நீக்கிக்கொள்ளப் பாதையோரம் சென்று உட்கார்ந்தார். அங்கு புதுவித்வானுடைய தடிவிழுந்து கிடைப்பதைக்கண்டார். கீழே விழுந்திருந்த அத்தடி பின்னால்வந்த வண்டியின் மாட்டுக் கால்களால் தள்ளப்பட்டு பாதையோரத்தில் வந்துசேர்ந்தது. பீர்முஹம்மது அதைக்கண்டதே சந்தோஷமடைந்து "சரி அவன் ஒழிந்தான். இத்தடி தவறிவிழுந்து விட்டதுபோலும் அல்லது இதை யெடுத்து சென்றால் இது கொலையை வெளிப் படுத்து மென்று கள்ளர்கள் இதைப்போட்டு விட்டிருப்பார்கள். சவத்தை அக்கிணற்றில்தான் போட்டிருப்பார்கள். இக்கோலை யும் அதிலேயே போட்டுவிட்டால்தான் சங்கதி யடியோடு வெளிவராது" என்று சிந்தித்துக்கொண்டு அக்கோலை கையி லெடுத்துக்கொண்டு சென்றார்.

அச்சமயம் பாதையில் கண்ணுக் கெட்டியவரையில் ஒருவருமேயில்லை. இவர் சந்தோஷத்தால் தம்மை மறந்து நடந்தார். கள்ளர் மறைந்திருக்கும் இடத்தின் ஓரமாகச் செல்லும்போது இதுகாறும் புதுவித்வான் வரவில்லையே யென்று ஆவலோடு காத்திருந்தவர்கள் இவர் செல்வதைக்கண்டதே சந்தோஷமடைந்தார்கள். முனியன் அங்கே நின்றுகொண்டு உற்று நோக்கினான். உயரம் அதே உயரம் அதேஉயரம், முக்காடு, கைக்கோலின் முன் பளபளவென்று ஜொலிக்கின்றது. சரி பின்னால் மெதுவாகச்சென்றதும் தன் தடியால் ஓங்கி மண்டைமேல் ஒரு அடி அடித்தான். பீர் முஹம்மது கெட்டியாகக் கூச்சலிடவும் சக்தியற்று கீ! என்று கீழே குப்புறவிழுந்தார். முனியன் பின்னும் இரண்டடி போட்டுவிட்டு, மற்ற இருவரையும் அழைத்து, 'தூக்கிக்கொண்டுபோய் அக்கிணற்றில் போட்டுவிட்டு வாருங்கள்' என்று தான் எட்டபோய் உட்கார்ந்துகொண்டான். கறியன், காட்டான் இருவரும் யாரேனும் வந்துவிடப்போகிறார்க ளென்ற திகிலால் சவத்தைப் பறபறவென்று இழுத்துக்கொண்டுபோய் கிணற்றில் எறிந்துவிட்டு வந்தார்கள்.

இதற்குள் முனியன் கைக்கோலையுடைத்துப் பூணமட்டும் எடுத்து வைத்துக்கொண்டான். கடைசியில் மூவரும் ஊர் வந்து சேர்ந்தார்கள். முனியன் மீதிபணம் இருநூறையும் கேட்பதற்காகப் பீர் முஹம்மதைக்காண அரண்மனைவாயிலிற் சென்று காத்திருந்தான். அப்போது புதுவித்வான் ஒரு வண்டியில் வந்திறங்கியுள்ளே செல்வதைக்கண்டு திகிலும் ஆச்சரியமுமடைந்தான். பீர்முஹம்மதின் வீட்டில்போய் பார்த்து அங்கும் அவர் இரவுமுதல் காணவில்லையென்று கேள்விப்பட்டு கடைசியில் கிணற்றில் போய் பார்த்து உண்மையை யறிந்து கொண்டார்கள்.

அந்தோ மாணவர்களே! பொறுமையினால் நேர்ந்த தீங்கையறிந்தீர்களா? ஆகையால் பொறுமைக் குணத்திற்கு எள்ளளவும் இடங்கொடாதீர்கள்.

மாணவர் கவனிக்கவேண்டிய புத்திமதிகள்.

பிள்ளைகளே! கடைசியாக உங்களுக்குக் கூறப்படும் இப்பாடத்தை நன்றாகவாசித்து இதிலுள்ள புத்திமதிகளை எப்போதும் மறவாமல் மனதில் வைத்திருந்து அவற்றின்படி நடவுங்கள். அவற்றாலடைந்த பலன் எத்தகையதென்பது இப்போது உங்களுக்கு விளங்காதெனினும் கொஞ்சகாலத்திற்குப்பின் எளிதில் விளங்கும்.

1. நீங்கள் பிரதி தினமும் கட்டளைப்படி காலக்கிரமம் தவறாமல் தொழுவதோடு எப்போதும் காலையில் நித்திரையை விட்டெழும்போது முதலாவதாக ஆண்டவன் நினைப்போடெழுந்து ஆண்டவனைத் துதித்துவிட்டுப் பிறகு வேறு சிந்தனைக் கொள்ளுங்கள். இரவில் நித்திரைக்குச் செல்லும்போது கடைசியாக ஆண்டவனைத் துதித்து அச்சிந்தனையோடேயே நித்திரை செய்யுங்கள்.

2. ஆண்டவனுக்கு இரண்டாவதாக உங்கள் பெற்றோரைப் பேணுங்கள். பெற்றோரைப் பக்தியோடு பேணுகிறவன் ஆண்டவனுக்கு உகந்தவனாகிறான், என்று ரசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் திருவாய்மலர்ந்திருக்கிறார்கள். தாயார் நம்மைப் பிரசவிக்கும்போது பெரிய பிராணுபத்தை யடைந்தும் பெற்றவுடனே நம்மைச் சந்தோஷத்தோடு எடுத்துப்பாலூட்டினாள். இரவும் பகலும் குழந்தையாயிருந்த நம்மை ஈ எறும்பு கடிக்க வொட்டாமல் பாதுகாத்து வந்தாள். நாம் வியாதியுற்ற காலத்தில் நாம் சுகமடையவேண்டியதற்காக அவள் தனக்கு பிரியமான ருசியான ஆகாரங்களைப் புசிப்

யதை விட்டுப் பத்தியங்காத்தாள். நாம் சுகமடைவதற்காக ஆண்டவனை என்னேரமும் பிரார்த்தித்தாள். அக்காலங்களில் அவள் பட்ட துயரத்தில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு கூட ஈடு செய்ய நம்மால் முடியாது. தான் பட்டினியிருந்தேனும் நமக்கு வயிரூர ஆகாரமளிக்க வேண்டுமென்பதே அவள்விருப்பம். நாம் எத்தகைய குற்றத்தைச் செய்யினும் அவர்களுக்கு நம்மே லுள்ள அன்பு குறைவதில்லை, வெறுப்புண்டாவதில்லை. நாம் வயதுவந்தவர்களாய் விட்டாலும் அவள் உயிருள்ளமட்டும் நம் மேல் அன்புவைத்து நம்மைப்போஷித்து நமது க்ஷேமத் தையே கோரிக்கொண்டிருப்பாள். தாயைப்போல் நம்மேல் அன்புடையவர்கள் இவ்வுலகில் வேறொருவருமில்லை யென்பது சத்தியம்.

நமது தந்தையோ நமக்குவேண்டிய உணவிற்கும் உடை களுக்கும் ஆபரணங்களுக்கும் மற்ற சௌகரியங்களுக்கும் வேண்டிய பொருள் சம்பாதிப்பதற்காக காலமுழுதும் கஷ்டப் பட்டார். நமக்கு கல்விகற்பித்தார். தாயும் தந்தையும் தங்கள் உயிரினும் நம்மை யருமையாகப் பார்த்தார்கள். நாம் நடக்கசக்தி யில்லாத பருவத்திலிருக்கையில் நம்மை மார்மேலும் தோள் மேலும் சுமந்தார்கள். அவர்கள் நம்மிடம் எல்லாவிதமான பிறதி பலனையும் எதிர் பாராமலே நமக்கு அவ்வளவு அளவுகடந்த நன்மை புரிந்தார்கள்.

ஆகையால் நாம் எப்போதும் அவர்கள் மனம் நோகும் வண்ணம் எள்ளளவு காரியமும் செய்யாமல் எப்போதும் அவர் களுக்குக் கீழ்படிந்து நடக்கவேண்டும்.

3. பிள்ளைகளே! கல்வியில் எப்போதும் சிரத்தையுடைய வர்களாக விருங்கள். கல்வி, கற்கும்போது கஷ்டமாகத் தோன் றும் ஆனால் பின்னால் இந்த லோகத்திலும் மறு லோகத்திலும் இணையற்ற நன்மையை யளிக்கும். ஆண்டவனருளைப்பெற

வழிகாட்டும். கல்வியில்லாதவன் கண்ணில்லாதவனுவான். கல்வியே உயர்வான ஞானத்தை யளிக்கத்தக்கது. கல்விக்கு எல்லையில்லை. ஆகையால் எப்போதும் கல்விகற்க விருப்பமுடையவர்களாகவே யிருங்கள். கல்வியுடையோன் அரசராலும் சன்மானிக்கப்படுவான். கல்வி, செல்வம், கீர்த்தி, ஆண்டவன் கிருபை யாவுமளிக்கும். ஆனால் நாம் கல்விகற்றோம் என்ற அகங்கார மட்டும் ஒருபோதும் கொள்ளாதீர்கள். ஏனெனில் நம்மிலும் அதிகம் கல்வி கற்றோர் எண்ணிறந்தோர் உளர். முழுதும் கற்றவர் ஒருவரு மிலர்.

இத்தகைய கல்வியைப் போதிக்கும் குருவினிடம் பக்தி விசுவாசம் வைத்து நன்றியோடு வணக்கமாகவே எப்போதும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். குருவினிடம் பக்தி வைக்காதவனுக்கு கல்வி பயனளிக்க மாட்டாது.

4. பாடசாலை நீங்கள் கல்வி கற்பதற்கு மட்டுமே ஏற்பட்ட இடமென்று கருதாதீர்கள். நல்ல நடவடிக்கைகளில் பழகுவதற்கும் அது தான் இடம். ஒருவனுக்கு ஒழுக்கமே முதன்மையானது. ஒழுக்கம் கல்வியை விடச் சிறந்தது. ஒருவனுக்குக் கல்வி மட்டுமிருந்து நல்லொழுக்க மில்லாவிடின் அவன் சிறப்படைய மாட்டான். கல்வி யில்லாவிடினும் நல்லொழுக்க முடையவனுயின் அவனை யாவரும் மேன்மைப் படுத்துவார்கள். ஆகையால் பிள்ளைகளே! எப்போதும் நன்னடக்கை நல்லொழுக்கத்தையே விரும்புங்கள். தீய ஒழுக்கங்களில் பழகாதீர்கள். நல்லொழுக்கமாவது, பொய் சொல்லாதிருத்தல், பொறுமை, வஞ்சகம், களவு, சூது, கோட்சொல்லுதல் முதலிய துர்க்குணங்களை விட்டொழிந்து எப்போதும் மெய்யைக் கூறுதல், சாந்தம், பிற உயிர்களிடம் இரக்கம், இவற்றை யுடைத்தா யிருத்தல் வேண்டும். பிறர் துன்பப்படுவதைக் கண்டால் மனமிரங்கி நம்மால் கூடிய வரையில்

அவர்கள் துன்பத்தை நீக்க உதவி செய்ய வேண்டும். தருமம் செய்ய எப்போதும் பிரியமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஏழைகளிடம் தயை காட்ட வேண்டும். அவர்களிடம் அன்போடு பேசவேண்டும். குரு, கற்றோர், பெரியோர் ஆண்டவனடியார் இவர்களைக் கண்டபோது வணக்கத்தோடு மரியாதை செய்ய வேண்டும்.

5. கல்வியில் தாய் பாஷையையும் நமது மத நூல்களையும் கற்க வேண்டியதே முதலில் நாம் கற்க வேண்டிய கல்வியாகும். இதற்குப் பிறகே மற்ற எந்தக் கல்வியையும் கற்க வேண்டும்.

6. சகவாசத்தால் நன்னடக்கையும் துர்நடக்கையும் பழக்கமாகும். ஆகையால் துர்நடக்கை யுடையவர்களோடு பழக்கம் செய்யலாகாது. ஒருவரோடு சினேகம் செய்வதற்கு முன்பு அவர்களுடைய நடக்கை, குணம் முதலியவைகளை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்ட பிறகே அவர்களோடு சினேகம் செய்ய வேண்டும்.

7. நீங்கள் கல்வி கற்று முடிந்த பின் உலகத்தில் ஏதேனும் ஒரு தொழில் செய்ய வேண்டியது கடமை யல்லவா? எப்போதும் சுயாதீனத்தோடு செய்யத்தக்க வர்த்தகம் கைத்தொழில். இத்தகைய தொழில்களே கௌரவம் பொருந்திய தொழில்க ளென்றும், துரைத்தனத்தாரிடமேனும் வேறொருவரிடமேனும் சம்பளத்திற்கு வேலை செய்வதும் அதமத் தொழி லென்றும் கருதுங்கள். உலகில் வர்த்தகம் செய்பவரே மிக்க செல்வந்தராக இருப்பதைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணலாம்.

8. நீங்கள் மணம் புரிந்து வாழும் போது வயது முதிர்ந்த உங்கள் தாய் தந்தையரை யலட்சியம் செய்யாதீர்கள். அவர்கள் மனம் நோகும்படி செய்து கொண்டால் ஆண்டவனுடைய கொடிய கோபத்திற்குள்ளாவீர்கள். நீங்கள் செய்யும்

மற்ற எவ்வகைத் தான தருமங்களாலும் உங்களுக்கு நல்ல பயன் கிட்டாது. உங்களுக்கும் உங்கள் சந்ததிக்கும் ஒரு போதும் க்ஷேமமுண்டாகாது. அப்படிக்கின்றி, உங்கள் பெற்றோரை உபசாரத்தோடும், அன்போடும் போஷித்து அவர்களுக்கு ஒரு குறையும் நேரா வண்ணம் பாதுகாத்து வருவீர்களாயின் அவர்கள் மனதில் உண்டாகும் சந்தோஷம் உங்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையு மளிக்கும். ஆண்டவனும் உங்களுக்குப் பூரண கிருபை செய்வான்.

9. உங்கள் முன்னோருடைய ஆசார ஒழுக்கங்களை கௌரவப்படுத்தி அதன் வழி நடவுங்கள். அவற்றை அலட்சியம் செய்து அன்னிய ஆசாரங்களைப் பின்பற்றாதீர்கள். டம்பாசாரத்தையும் வீண் பெருமையையும் மதிக்காதீர்கள்.

10. எக்காரியத்தைச் செய்வதாயினும் உங்கள் மனச்சாக்ஷியோடு சிந்தித்து மனசாக்ஷி செய்யத் தகுந்தது பாபமில்லாதது என்று கூறுவதை மட்டுமே செய்யுங்கள். அல்லாஹு தஆலா உங்களுக்கு எப்போதும் நேர்வழி காட்டி யருள் புரிவானாக.

நான்காவது வாசகம் முற்றிற்று.

PRINTED AT SHAHUL HAMEEDIA PRESS, MADRAS.

PRINTED
AT
SHAHUL HAMEEDIA PRESS
MADRAS.